

T. 2257

2257

Acc No 12601

பொன்னழகரென்னும்
கள்ளழகர் அம்மாளை

B. இரத்தின நாயகர் லன்ஸ்,
திருமகள் விலாச அச்சம், சென்னை.

இதன் விலை]

1956.

ரூ. 1-0-0

Government Oriental Manuscripts Library,
Triplicane P.O., Madras

உ

கடவுள் துணை

மதுரை மீனாட்சியம்மன் திருவருள்பெற்ற
பொன்னழகரென்னும்
கள்ளழகர் அம்மாளை

B. இரத்தின நாயகர் ஸன்வ்,

திருமகள் விலாச அச்சகம்,

சென்னை-1.

இதன் விலை]

1956.

[ரூ. 1-0-0

மதுரை மீனாசுரியம்மன்

திருவருள்பெற்ற

பொன்னழகரென் னும்

கள்ளழகர் அம்மாளை

—o—o—o—

காப்பு

விநாயகர் துதி வெண்ணெய்துரை

முந்திமுந்திவிநாயகனே முருகாசரஸ்வதியே
கந்தருக்குமுன்பிறந்த கற்பகமேமுன்னடவாய்
தொந்திவயிற்றேனே தோரூதசேவகனே
தந்திமுகத்தோனே தற்பரனேமுன்னடவாய்
பேழைவயிற்றேனே பெருமாள்மருகோனே
வேழமுழமுடைய விநாயகனேமுன்னடவாய்
தாழைமரத்தடியில் தனியேயமர்ந்தகண்ணே
தழைதாலின்கீழிருந்து தண்ணீர்மதம்பொழியும்
இரண்டாலின்கீழிருந்து எண்ணைமதம்பொழியும்
தாயார்வடிவுதேடி தடத்திலமர்ந்தவனே
எந்தன்குருவேயென் னெண்ணந்தவிழ்ந்திடுவாய்
சிந்தைதனி லுண்ணுடைய சீர்பா தம்நான்மறவேன்
குளத்தங்கரைபிள்ளையாரே குரலோசைத்தந்தருள்வாய்
ஆவிலேமேற்பள்ளிகொண்ட ஆயன்மருகோனே
பத்தடிவிநாயகனே புத்திமெத்தத்தந்தருள்வாய்
கூவுங்குயில்போலே குரலோசைமங்காமல்
நாவுதவரமல் நல்லோசைமங்காமல்
ஏடுதவரமல் எழுத்தாணிசாயாமல்
சாற்றியபாரதத்தை தப்பாமலப்போது
ஏற்றறியாகொம்பா லெழுதும்விநாயகனே
ஆத்திமரத்தடியில் அமர்ந்தசிவன்புத்திரனே
கங்கையின்புத்திரனே கருணைமிகுந்தோனே
நிச்சயமாய்பொன்னழகர் நீதியுள்ள காவியத்தை

இச்சகத்தில்பாடுதற்கு தெள்ளியவரந்தருவாய்
 சிறுக்கான்புலியூரில் சென்ருடுங்கண் ணுடையான்
 மாணுதொனும் மண் ணுடையான் குமாரசங்கன்
 மேனாட்படைபொருதி மீண்டகதைநான்பாட
 வெற்றியுள்ளவீரமலை வெண்முடிமேல்வீற்றிருக்கும்
 சித்திவிநாயகனே தேசிகனே முன்னடவாய்
 கள்ளழகரம்மாளை கருத்துடனேயான்பாட
 உள்ளபடிவுத்தமனே உறுதியாய்முன்னடவாய்

முருகர் துதி

ஆறுமுகத்தோனே அருள்சடையோன்புத்திரேன
 நீறுதந்துவல்வினையை நீக்குந்தயாபரனே
 புள்ளிமயிலேறும் புண்ணியனேமுன்னடவாய்
 வள்ளிமணவாளா வந்துதவவே ணுமையா
 அண்டர்சிறைமீட்ட ஆண்டவனேவந்தருள்வாய்
 சண்டன ணுகாமல் தான்கார்க்கவே ணுமையா
 அத்தியுரிபோர்த்த ஆதிசிவன் தன்மகனே
 சித்திமுத்தித்தந்தருள்வாய் சேவற்கொடியோனே
 பத்திமிகப்புரிவோர் பாவங்களை நீக்கி
 வெற்றிகளை தந்தருளும் வேலவனேமுன்னடவாய்
 அமரர்பிரான்மகளை அன்பாய்மணம்புரிந்த
 குமரகுருபரனே கொற்றவனேமுன்னடவாய்

சரஸ்வதி துதி

வெள்ளை நிறத்தாளே வேதனிடதேவியரே
 கள்ளமனதொழிக்குங் காரணியேமுன்னடவாய்
 தெள்ளுதமிழ்வாணர் சிறப்புற்றிருக்கவென்று
 உள்ளமதில்மேவி உயர்ச்சிதருமாதாவே
 பாவுவழுவாமல் பாலன்சலியாமல்
 நாவுதவராமல் நடத்துமம்மாபிக்கதையை
 கள்ளழகரம்மாளைக் கடுகநடத்துமம்மா

கதையின் வரலாறு

வண்டாடும்பூஞ்சோலை வளருஞ்செல்வனாதபுரம்
 செண்டாடுமண் ணுடையான் செயம்பொன் னுவளநாடு
 சிற்றரசன்பட்டணமும் சிறந்தபொன் னுவளநாடு

மல்லிவளநாடு மாநகரவேனாடு
 மேலான தட்டைநாடு வெற்றியுள்ள ஆரிமலை
 குருக்கள்மலியூரு கூர்பொன்னுவளநாட்டான்
 தாயாதிக்காரனவன் தண்காணிகொற்றவனும்
 செல்வக்கவுண்டனவன் தென்னுவளநாட்டான்
 மண்ணுடையாக்கவுண்டன் மன்னவனார்வீரியனும்
 ஆறுமுதன்மையிலே அவன்பெரியகாராளன்
 பாண்டி நாட்டுக்காராளன் படுபாவிபெருங்குடியான்
 பெரியோர்குலத்துதித்த பேர்பெரியமண் ணுடையான்
 மண்ணுடையாக்கவுண்டனுக்கு மைந்தர்களுமில்லாம
 அரியபெரியபொன்னாச்சி அவருமணங்கலங்கி [ல்
 தாமரைசெல்வனாச்சி தானெடுக்கப்பிள்ளையில்லை
 பிரியமுடனெடுக்க பிள்ளைகளுமில்லாமல்
 அநேகநாளாச்சுதே ஆண்பிள்ளையில்லையென்று
 சந்தானமயக்கம் தன்னாலேதான்மெலிந்து
 சிந்தைகலங்கினார் செல்வர்களுமில்லையென்று
 முன்னெத்திதானுரைத்து முகமதுதானெடுங்கி
 மலடிமலடியென்று மானிடர்கள் தானேச
 பெருமலடியென்று பேருலகம்பேசுதுகாண்
 னன்றுபெரியநாச்சி ஏங்கிமுகம்வாடி

[மாறாமதுரை பட்டணம்விட்டு மண்ணுடையாக்க
 கவுண்டனும் பெரிய நாச்சியும் பாண்டியன்
 சிமைக்குப் போகுதல்]

மேனாடுதானேனாக்கி விரும்பியிருவர்களும்
 தானாளுஞ்சிமைவிட்டுத் தனித்துயிருவர்களும்
 செல்வக்கவுண்டன்செய்த சிறுமைகளுந்தாளாமல்
 பாரில்முனிவர்புகழ் பாண்டியன்சீமையிலே
 போய்நாமிருந்தாக்கால் புத்திரமுண்டாகுமென்று
 எண்ணியிருவோரும் இதமாய்வழிகூடி
 தண்ணூருளவல்லைவிட்டுத் தனித்துவழிநடந்தார்
 நாடுகடந்து நல்லபதிகடந்து
 காடுகடந்து கரியமலைகடந்து
 சுந்தரிப்பதிநகரில் சுகமுடனேசேர்ந்தார்கள்
 அவ்வூர்திகாரி ஆண்மையுள்ளமன்னவனை

கண்டுவுறவாடி கனிவுடனேதான் பேசி
 மண்டலத்தார்புகழ வரிசையுடன் மணியும்
 அதிகாரந்தான் வாங்கி அவ்விடத்தில்தானிருந்து
 சுந்தரிப்புகழுகரில் தான் மணியம் செய்துவந்தார்
 இப்படியாக இருந்தார் சிலகாலம்
 அப்பவும் பிள்ளையிலை அதிகசெல்வந்தா னுமில்லை
 என்றெவருமே சிடவே யேங்கி முகம்வாடி
 செந்தாமரைநாச்சி சிணுங்கி மனம்வாடி
 மண்ணுடையாக்கவுண்டன் கோமான் முகம்நோக்கி
 நன்னயமாய்செந்தாச்சி நவில்வாள் சிலவார்த்தை
 ஏரவித்தைகற்றலும் எவ்விடத்திற்சென்றலும்
 பூருவத்திலிட்டவிகி போகாது மன்னவனே
 கதியைதுலைக்கவல்லேன் காவேரி நீந்தவல்லேன்
 விகியைவிலக்கி வெல்வாரொருவாரில்லை
 ஆதலினால் மன்னவனே அசல்நாடுதன்னைவிட்டு

[மண்ணுடையாக் கவுண்டனும் பெரியநாச்சியும்
 பாண்டியநாட்டைவிட்டு பொன் னுவள
 நாட்டுக்கு வருதல்]

நம்முடைய தேசம் நல்லபொன் னுவள நாடு
 சிறுமலைப்பதிநோக்கி சீக்கிரமேபோய்ச்சேர்வோம்
 என்று பெரியநாச்சி இயம்புமொழிகேட்டு
 சுந்தரப்பதியிலுள்ள துரைவேந்தற்குதானுரைத்து
 போய்வாரோமென்று புறப்பட்டாரிருவருமாய்
 அந்தவூருளில்லைவிட்டு ஆனபதிகடந்து
 தன்னூர்ப்பதியில் தான்வந்துசேர்ந்தார்கள்
 சிறுக்காம்புலியூறு சிறந்ததொரு பட்டணத்தில்
 வந்துகுடியிருந்து வருமைமெத்ததானாகி
 அலைந்துகிரகிறதை அவ்வூரார்தான் பார்த்து
 ஆச்சிமடொன்று அவர்களுக்குத்தான்கொடுத்தார்
 வாங்கிமனமகிழ்ந்து வளர்ந்துவரும்நாளையிலே
 ஈசனருளாலே இவர்கள் குடியீடேற
 பசுக்கள் மிகப்பெருகி பாக்கியங்களுண்டாச்சு
 ஆயிரங்கால்நடைகள் ஆரனருளா லுண்டர்ச்சு
 மோருவித்தகாசு மூன்றுலட்சமுண்டாச்சு

தயிருவித்தகாசு தங்கக்களஞ்சியமாம்
 பாலுவித்தகாசாலே பசவுமிகப்பெருகி
 வற்றாதசெல்வம் வளர்ந்ததுகாணப்பொழுது
 காடுமிகப்பெருகி களஞ்சியங்களுண்டாச்சு
 ஏருமிகப்பெருகி எங்கும்பிரபலமாய்
 வாழ்ந்துவரும்நாளையிலே மக்களுமில்லையென்று
 செந்தாமரைநாச்சி சிணுங்கிமுகம்வாடி
 பிள்ளையுமில்லாமல் பெருமலடியானேனே
 காயாமலடி கருமலடியானேனே
 ஐயோசிவனே ஆதிநாராயணனே
 என்றுமனதுநொந்து ஏங்கிமுகம்வாடி

[மண்ணுடையாக் கவுண்டனும் செல்வநாச்சியும்
 குழந்தை மில்லையென்று விசனப்பட்டு தரும
 தானஞ் செய்வித்து காசிப்பிராமணரை
 அழைத்து பஞ்சாங்கம் கேட்குதல்]

அதிதிபரதேசிகளுக்கென்னப்படைத்தார்கள்
 கல்லென்றகோவிலெல்லாம் கண்டுபணிந்தார்கள்
 பூசையில்லாகோவிலெல்லாம் பூசைமுடித்துவைத்தார்
 தண்ணீர்பந்தல்வைத்தார் தடாகங்கள்செய்துவைத்தார்
 வாவிஞளப்பெட்டி வைத்தார்மடங்களும்கட்டி வைத்தார்
 நந்தவனமும்வைத்தார் நளினமிருசாலையைத்தார் [ர்
 சமைதாங்கிபோட்டுவைத்தார் துலைதூரமுள்ளவும்
 என்னதர்மம்செய்தாலும் இங்கிதமாய்பிள்ளையிலை
 அரசுக்குப்பிள்ளையிலை அடிக்கினைக்குபெண்ணுமில்லை
 என்றுயிருவர்களும் ஏங்கிமுகம்வாடி
 காசிப்பிராமணர்க்கு கடுகியேஓலைவிட்டார்
 பஞ்சாங்கவேதியர்கள் பார்த்துமனமகிழ்ந்து
 காசியிலேதானிருந்து கனகமுடிவேதியர்கள்
 முந்நூறுவேதியர்கள் மூர்க்கமுடன்வந்தார்கள்
 அந்தணரைக்கண்டவுடனடிபணிந்துதெண்டனிட்டார்
 ஆசாரமேடைதனை அலங்கரித்துமண்ணுடையான் [ர்
 வேதப்பிராமணர்க்கு விடுதிகளும்விட்டாரே
 ஆசாரமண்டபத்தில் அமர்ந்திருந்தார்வேதியரும்
 மண்ணுடையாக்கவுண்டன் கூடியங்கேதானிருக்க

காசிப்பிராமணரும் கவுண்டர் தனைப்பார்த்து
 எங்களை தனையழைத்த விபரமென்ன சொல்லுமென்றார்
 அப்போ-செந்தாமரை நாச்சிசினுங்கி நின்ற ஏது சொல்
 என்னையாவே தியரே எந்தனுக்குமைந்தனில்லை [வாள்
 பிள்ளையில்லாமலடியென்று பேரானேன் வையகத்தில்
 மைந்தனில்லாகவலை மனக்கவலைமெத்தவையா
 பிள்ளையில்லாச்சோறு புழுவோட ஒன்றல்லவோ
 மைந்தனில்லாச்சோறு மருந்தோட ஒன்றல்லவோ
 தானதருமங்கள் தான் செய்தேன் வெகு கோடி
 என்ன தான் செய்தாலும் எந்தனுக்குப்பிள்ளையில்லை
 மலடி மலடியென்று மானிடங்களேசுதையா
 புத்திரர்களுண்டாமோ போதவேளங்களுக்கு
 பஞ்சாங்கம்தான் பார்த்து பரிவுடனே சொல்லுமையா
 என்று இருவோரும் இதமுடனே தான்பணிந்தார்
 காசிப்பிராமணர்கள் காரணங்கள் தான் பார்த்து
 சாவ் திரத்தைப்பார்த்து தனஞ்செயர்களே து சொல்வா
 புத்திரசந்தானமினி உண்டாமோ மங்கையரே [ர்
 முன்னே நரைத்து முகங்களுந்தானெடுங்கி
 வயதுசென்று போச்சுதடி மங்கையரே உந்தனுக்கு
 மைந்தனுண்டாவதற்கு வகையில்லை மங்கையரே
 இன்னமொருவார்ந்தை சொல்வேன் இங்கிதமாகேளு
 மீனாகியம்மன் மிகப்பெரியசன்னதியில் [மம்மா
 அரியதவமிருந்தால் ஆண்பிள்ளையுண்டாகும்
 பெண்களுமுண்டாகும் பிரபல்யமாய்வாழ்வீர்
 என்று தான் சொல்ல இருவருந்தான்கேட்டு
 சந்தோஷமாகி சரீரங்கள் பூரித்து
 முக்கால்வலம்வந்து முடிவணங்கி தெண்டனிட்டு [ன்
 ஐயாவே இன்னமொன்று அடியேன் நான் சொல்லுகிறே
 தவசிக்கும் நலமுறைமை தான் சொல்லவேணுமையா
 பத்திபுரிந்திருக்க பாங்குடனே சொல்லுமையா
 என்று சொல்லி தான்கேட்க ஏது சொல்வாரந்தணரும்
 அந்தநல்லசந்நிதிக்கு போகவினிக்கூடாது
 ஒற்றைச்சடாமுனிகள் ஒருகோடிகாவலுண்டு
 நந்ததியைசுற்றி சடாமுனிகள் தானுமுண்டு
 வழிநடக்கக்கூடாது வகையுடனே சொல்லுகிறோம்

அந்தமுனிகள் கண்டால் அடித்தூர்த்தம் கொள்ளுமது
 அந்தமுனியை விட்டு அப்புறமே போனாக்கால்
 மீனாகியம்மன் மிகப்பெரிய சன்னதியாம்
 அந்தநல்லசன்னதிமுன் அரியதவமிருக்க
 பொன்னாலே கம்பம் முன்னாலே உண்டு பண்ணி
 அந்தநல்ல துண்மேலே அரியகும்பம் தானிறுத்தி
 கும்பத்துமேல் பொன்னாசி குணமுடனே தானிறுத்தி
 ஊசிமுனைமேலே பாசிமுனை தானிறுத்தி
 பாசிமுனைமேலே பாரத்தவமிருந்தால்
 புத்திரருண்டாகும் பொற்கொடியே உந்தனுக்கு
 என்று சொல்லக்கேட்டு இருதோளும் பூரித்து
 நல்லதென்று சொல்லி நளினமுள்ளமண்ணுடையான்
 செந்தாமரைநாச்சி சிரித்து சந்தோஷமாகி
 வந்த பிராமணர்க்கு வாரிபணங்கொடுத்து
 துப்பட்டிசோமன் துரிசுடனே தான்கொடுத்து
 ஊருக்கனுப்பிவைத்தான் உண்மையுள்ளமன்னவனும்
 காசிபிராமணர்கள் கடுகியே போனபின்பு

[காசிபிராமணர்கள் சொன்னபடி செல்வநாச்சி
 தவசுக்குப் போகும்போது முனிகள்
 குறுக்காட்டுதல்]

அரியதவம் செய்யவென்று அவள் பெரியநாச்சியரும்
 மன்னனுக்குத்தானுரைத்து வருகூடி தானடந்தாள்
 தனித்துவழி நடந்தாள் தாமரைபெரியநாச்சி
 மீனாகியம்மனவள் சன்னதிக்கே வருவாளாம்
 வைகைநதியோரம் தானணுகிவரும்போது
 கண்டுதேமுனிகளெல்லாங் காரியைபாள்வருகிறதை
 சடாமுனிகள் கண்டலவோ தடமுங்குறுக்காட்டி
 முனிகளெல்லாங்கூடி முன்னே நின்றவது சொல்லும்
 காலிரண்டு எந்தனுக்கு கண்கள் ரண்டுமுந்தனுக்கு
 முக்கிரண்டுமுந்தனுக்கு முழிகளிரண்டுமெந்தனுக்கு
 தொடைகளிரண்டுமெந்தனுக்கு தோளிரண்டுமுந்தனு
 கைகளிரண்டுமுந்தனுக்கு கடவிலாதெந்தனுக்கு [க்கு
 பங்கிட்டுக்கொள்ளுதலா பாரமுனிகளங்கே
 செந்தாமரைநாச்சி தானங்கேவந்தாளே

முனிகள் வந்து சூழ்ந்த தப்போமொய்குமுலாள் பக்கவிலே
 அருகில் வரப்பயந்து அகலவங்கேனின் றிடுமாம்
 பத்தினியைக்கண்டவுடன் பாரமுனிகளெல்லாம்
 அருகேவரப்பயந்து அடிபணிந்துதெண்டனிட்டு
 தாயாரைக்கண்டவுடன் தனித்துவழி கூடிடுமாம்
 அரியசெல்வநாச்சி அதுகடந்துதானடைந்தாள்
 வைகைநதியருகே தான்வந்தாளப்போது
 தவமிருந்தால்கோடியுண்டு தவசுநிலைமுன்னக

[பெரியநாச்சி தவமிருத்தல்]

அவ்விடத்திற்குத்திசெய்து அரியபெரியநாச்சி
 பொன்னுலேகம்பமது முன்னுலேதானிருத்தி
 பொன்னும்பமுன்வளர்த்தி பொன்னாசிதானிருத்தி
 ஊசிமுனைமேலே பாசிமுனை நிறுத்தி
 பாசிமுனைமேலே பாரத்தவமிருந்தாள்
 ஆரூண்டுதிங்கள் அறியதவமிருந்தாள்
 படர்ந்தசடைபந்தலிடும் விழுந்தசடைவேருணும்
 சிவனேமகாதேவா தேவிபரமேஸ்வரியே
 ஐயோசிவனே ஆதிமகாதேவா
 எழுதும்பிரமாவே ஈசனேஎன்குருவே
 புத்திரனுமில்லாமல் போவேனெவையகத்தில்
 மைந்தன்கவலை மனக்கவலை தீருமையா
 பிள்ளைகவலை பெருங்கவலை தீருமையா
 அழுதுபுலம்பி அறியதவஞ்செய்கையிலே
 ஈசுரனேதஞ்சமென்று ஏங்கியிருக்கையிலே

[செல்வநாச்சிக்கு வரங்கொடுக்க ஈஸ்பரியும்
 மூவர்களும் வருதல்]

அமுதகுரல்கேட்டு அகிலாண்டஈஸ்வரியும்
 மானிடஜென்மத்தில் வகையானபெண்ணிவள்தான்
 அறியதவமிருந்து அலறிப்புலம்புஞ்சத்தம்
 கேட்கவினிகூடாது கிளிமொழியாள் புலம்புஞ்சத்தம்
 பாரத்தவசுநிலை பார்த்துவரவேணும்
 ஆகிசிவனாரே அறிந்துவரவேணுமினி
 உத்தமியாள் தந்தவசை உண்மையுடன்பார்க்க

பத்தினியாள் தன் தவசை பார்த்து வரவே ணுமென்றாள்
ஆதிநாராயணரும் அன்பானமூவர்களும்
மூவர்களுங்கூடி மொய்குழலாள் தவசநிலை
வந்தாளே ஈஸ்வரியும் மானிடவிதன்னருகே
முன்னெத்திதானரைத்து முகமதுதானொடுங்கி
பாவப்பழம்போலே பருத்தகிழவியற்கு
பிள்ளைவரங்கொடுக்கப் பிரபலமாய்வந்தார்கள்
தவசநிலையருகே தான்வந்து நின்றார்கள்
பாரத்தவசருகில் பரமனூர்வந்து நின்றார்
கண்டுபெரியநாச்சி கடுகெனவே ஓடிவந்து
சாஷ்டாங்கமாகத் தான்பணிந்து தெண்டனிட்டாள்
முக்கால்வலம்வந்து மூவர்களைத் தெண்டனிட்டாள்
அகிலாண்ட ஈஸ்வரியை அடிபணிந்து தெண்டனிட்டாள்
அப்போது ஈஸ்வரும் ஆரணங்கைத்தான்பார்த்து [ள்
ஆரடிபெண்ணே நீ அழுது புலம்புகிறாய்
என்ன குறையுத்தனுக்கு எனக்கறியச்சொல்லுமென்றார்
தாமரைபெரியநாச்சி தானுரைத்தாளப்போது
பாலால்குறையுமில்லை பாக்கியத்தால் தாழ்வுமில்லை
மைந்தன்கவலை மனக்கவலை தீருமையா
பிள்ளைக்கவலை பெருங்கவலை தீருமையா
என்று சொல்லி ஆரணங்கு ஈஸ்வரரை தெண்டனிட்டாள்
அந்தமொழிகேட்டு ஆனதொரு ஈஸ்வரியும் [ள்
அரணுரைத்தான்பார்த்து அம்மையுமையே துரைப்பா
பிள்ளைவரந்தாருமையா பேதையிந்தபெண்ணுக்கு [ள்
என்னடி ஈஸ்வரியே என்னவகை சொல்லுகிறாய்
பெரியவயதாகி போச்சு திந்தபெண்ணுக்கு
பிள்ளைகளுமுண்டாமோ பொய்வார்த்தை பேசுகிறாய்
அல்லவையா ஈஸ்வரரே அவள் பாவம் பொல்லாது
பாரத்தவச செய்த பாவம் விடமாட்டாது
ஆதலால் நல்லவரம் அரிவையர்க்குத்தாருமையா
நல்லதென்றாய் ஈஸ்வரரும் நாயகியைத்தான்பார்த்து
தவசமிகச்செய்த தாமரைப்பூநாச்சியற்கு
வெள்ளலறிசெவ்வலறி விதமான பூவிரண்டும்
தாமரைப்பெரியநாச்சி தன்கையிலே தான்கொடுத்தார்
பூவை முழுகும்படி புத்திரருண்டாகுமென்றார்

தையநல்லாள்பார்வதியும் தன்பலமும்தான்கொடுத்தா
தன்பலத்தினாலே தங்காளுமுண்டாவாள் [ள்
காணிக்கிப்புத்திரரும் கன்னிகையுமுண்டாவாள்
என்றுவரங்கொடுத்து ஈஸ்பரியமுமவர்களும்
மாயமுடன்போய்மறைந்தார் வனமுடனே அப்போது
புத்திரர்வரங்கொடுத்து போய்மறைந்தாரந்தேரம்
தாமரைப்பெரியநாச்சி சந்தோஷமுண்டாகி

[பெரியநாச்சி வரம் வாங்கிக்கொண்டு
சிற்றூலைப் பட்டணம் வருதல்]

சிற்றூலைப்பட்டணமே சீக்கிரமேவந்திருந்தாள்
சங்கராடர்தன்னருளால் தான்கொர்ப்பமுண்டாகி
மூன்றுநல்லதிங்களிலே முகம்வெளுத்துதானுமங்கே
ஆறுநல்லதிங்களிலே அடிவயிறுவுண்டாகி
பூரணகொர்ப்பம் பொற்பொடிக்கி அந்தேரம்
திங்களுமொன்பதாச்சு தேன்மொழிநாச்சியர்க்கு [படி
செல்லாத்தாக்கண்டவுடன் குழந்தைகளைக்கொல்லும்

[மருத்துவச்சியை அனுப்புதல்]

சிறுக்காம்புலியூரு செல்லாத்தாக்கவுண்டனவன்
அரப்புவிர்க்குங்கிழுவியைப்போல் ஓளவையாரைதான
நமக்குஎதிராளி நல்லோருமண்ணுடையான் [ழைத்து
அவன்வயற்றிலாண்பிறந்தால் நம்ஆயுசுக்கீனம்வரும்
அவனுடையவாசலுக்கு அரப்புவிர்க்கப்போடப்போல்
நீபோய்மருத்துவங்கள் நேராகத்தான்புகுந்து
ஆண்பிறந்தால்நீயு மரைக்ஷணமேகழுத்தொடித்து
ஆழக்குழிபரித்து தாழ்ப்புதைத்துவிடும்
பெண்ணாய்ப்பிறந்தால் பிரபலமாயெண்ணியிட்டு
எண்ணியிட்டுக்குளிப்பாட்டி ஈந்தவள் தன்கைகொடுத்து
வந்தநல்லநாழிகைக்குவரிசைகளும் நான்கொடுப்பேன்
பட்டுபட்டாவளியும் பரிவுடனே நான்தாரேன்
நல்லதென்றுசொல்லி நாடியங்கேஓடிவந்து
அரப்புத்தலையில்வைத்து அவளுமங்கேவருகையிலே
பத்துமாதஞ்சென்று பாவையுலம்பையிலே
மருத்துவச்சியில்லாமல் வகையானமண்ணுடையான்
ஓளவையாரெதிரேவந்து அழைத்தங்கேகூட்டிவைத்தான்

வருகும்ந்தவேளையிலே வாழ்மயிலாள் கண்டாளே
 மெய்நொந்தமுகிறதை மெல்லிநல்லாள் கண்டாளே
 சோபமதுதானாகி சோர்ந்திருக்குப்பேளையிலே
 செவ்வலறியுவாலே தீர்க்கமுள்ளபொன்னமுகர்
 வலதுவிலாவில் வகையுடனேதான்பிறந்தான்
 வெள்ளலறியுவாலே வீரியவாள் தம்பிசங்கன்
 இடதுவிலாவில் இயல்பாகத்தான்பிறந்தான்
 ஈஸ்பரிதன்பலத்தினாலே தங்காளும் தான்பிறந்தான்

[மருத்துவச்சி பொன்னமுகரை கழுத்தொடித்து
 மண்ணில் புதைத்தது]

அப்போமருத்துவச்சி ஆண்பிள்ளைரெண்டையுந்தான்
 கழுத்தொடித்துதான்புதைத்தாள் கட்டமுகர் தங்களையே
 ஆசிரிசுவனாரும் அன்புடனேதானறிந்து
 வெண்ணீற்றைஉச்சரித்து விரும்பியங்கேவிட்டெறிந்
 வெண்ணீறுபட்டவுடன் விரித்தகழுத்தொன்றாகி [தார்
 பாலகருஞ்சீராகப் பாங்காய்ப்பொருந்தியதே
 நிலவரையின்கீழே வளர்த்தினுளீஸ்பரியும்
 சோபந்தேளிந்தாள் துரிசாய்ப்பெரியநாச்சி
 அப்போமருத்துவச்சி அரியநாச்சிக்கேதுசொல்வாள்
 முன்னேபிறந்ததெல்லா முதிர்மாய்போச்சுதம்மா
 பின்னாகத்தான்பிறந்தாள் பேடையில்தங்காளும்
 தாமரைப்பூநாச்சிக்கேட்டுத் தயங்கியேதானிருந்தாள்
 நிலவரையின்கீழே வளர்ந்தாரிருவர்களும்
 பதினாறுவயதுஎன்று பரமனிட்டகட்டளைதான்
 எட்டாளைப்பலமுடையான் இயல்புடையபொன்னமுகர்
 ஏழாளைப்பலமுடையான் எழிலுடையதம்பிசங்கன்
 நிலவரையில் நின்றார் நீதியுடன் இருவர்களும்
 தங்களைஎண்ணியிட்டுத் தயவாய்க்குளிப்பாட்டி
 தாமரைப்பெரியநாச்சி தன்கையிலேதான்போனான்
 ஓளவையார்கிழவி அன்புடனேதான்போனான்

[மருத்துவச்சி செல்லாதக்கவுண்டனிடத்தில்
 வெகுமதி வாங்குதல்]

சிறுக்காம்புலியூரு செல்லாதக்கவுண்டனிடம்
 வந்துமருத்துவச்சி வகையுடனேதானுரைத்தாள்

ஒளவையார்க்கப்போது ஆபரணந்தான் போட்டு
 சேனைப்பணிதிகளுஞ் சிறப்புடனே தான்கொடுத்தான்
 அப்போதுமருத்துவச்சி அன்புடனே தான்வாங்கி
 போய்வாறேனென்று சொல்லி போய்விட்டான் மருத்துவச்சி
 மருத்துவச்சிபோனபின்பு மன்னவனும் அப்போது
 அப்படித்தானே அவனிருக்கும்நாளையிலே

[மண்ணுடையாக்கவுண்டன் பிறந்து தவசசெய்து
 புத்திரவரம் வாங்கிக்கொண்டு வருதல்]

அத்தைமலைக்கொழுந்தி அம்மான்பெருமானும்
 தாமரைப்பூநாச்சி தனதுகொழுந்தியரும்
 செம்மானின்பின்போன செங்கண்மால்சந்தியில்
 புத்திரரைவேண்டி போதித்தவயிருந்தாள்
 அரியதவநிலையை அரிராமர்தானுங்கண்டு
 புத்திரசந்தானமது போதக்கொடுக்கவென்று
 ஆகிராராயணரும் அன்பாய்மனமகிழ்ந்து
 பஞ்சாங்கவேதியர்போல் பாங்காய்வடிவெடுத்து
 அத்தைமலைக்கொழுந்தி அவளருகில்வந்து நின்று
 என்னவரம்கேட்கவந்தாய் இயல்பெரியமங்கையரே
 மாயன்உபாயன் வகையுடனேதான்கேட்க
 அத்தைமலைக்கொழுந்தி அன்புடனேஎன்னசொல்வா
 பிள்ளைகளுமில்லாமல் பெரியவரம்கேட்கவந்தேன் [ள்
 புத்திரருண்டாகவரம் பிரபலமாய்த்தரவேண்டும்
 சந்தானமயக்கம் தான் தீரவரங்கொடுப்பீர்
 என்றுசொல்லிமங்கையரும்இறஞ்சியேதெண்டனிட்டா
 நல்லதென்றுநாரணரும் நாடிவரங்கொடுத்தார் [ள்
 ஆண்புத்திரர்மூன்று அடிகளைக்கிப்பெண்ணிரண்டு
 மாயன்வரங்கொடுக்க வகையுடனேதான்வாங்கி
 அம்மான்பெருமானும் அரண்மனையேவந்தாளே
 அதுவேநிலையாக அத்தைமலைக்கொழுந்தி
 வையம்பெருமானை வகையாகயீன்றெடுத்தாள்
 செய்யபெருமானைத் திறமுடனேபெற்றெடுத்தாள்
 அரியபெருமானும் ஆண்மையுடனேபிறந்தாள்
 தங்கையிருவோரும் சமர்த்துடனேதான்பிறந்தாள்
 சிறுக்காம்புலியூரில் திறமுடனேதான்பிறந்தார்

காரும்பறைச்சிக் காரிழையாள் தன்வயிற்றில்
வீரமலைச்சாம்பனும் வீரியனுமேபிறந்தான்
ஆசிகாலமுடைய ஆண்மையுள்ளசாம்பாணும்
இப்படித்தானே யிருக்குமந்தநாளையிலே

[பொன்னழகரென்னும் கள்ளழகர் நிலவரையில் வளர்ந்து
வீடுவந்து சேருதல்]

சிவனருளில்வந்துகித்த சிறுபுவிதம்பிசங்கன்
நிலவரையில்வளர்ந்தார்கள் நிகரில்லாக்கள்ளழகர்
அஞ்சபிராயமட்டும் அவர்கள் நிலவரையில்
சிலம்பங்கள்செய்கிறதும் சேல்போலேபாய்கிறதும்
வரிசைகள்செய்கிறதும் வாள்வீச்சவீசுறதும்
படியாதவித்தையெல்லாம் படித்தாரிருவருமே
இப்படித்தானே இருக்குமந்தநாளையிலே
நிலவரைக்குமேலே நீண்டபுத்துதான்பிளர்ந்து
புத்துக்குரெண்டுகண்ணு பொருந்திமிகவுண்டாகி
ஐந்துதலைநாகம்போல் அவர்களிருவருமாய்
புத்தடிக்கண்ணில் புறப்பட்டாரப்போது
சிறுலைப்பதிநோக்கிச் சீக்கிரமேவாரார்கள்

[வேட்டுவர் வரலாறு]

தலையூருக்காளி தளம்பெரியசேவகனும்
மணியன்குலத்தான் மதம்பெரியகாளியவன்
பத்ரகாளிவரத்தால் பாங்காய்ப்பிறந்தமன்னன்
அவன்பிறந்தநாளையிலே ஆனபன்றிபிறந்ததுவே
எழுபதடிக்கொம்பன் எதிர்த்தாரைமார்பிளக்கும்
வேப்பிலைக்கொம்பன் வெகுபலமுள்ளதுகாண்
எழுபதடிவேங்கையொன்று ஈல்பரியாள் தன்வரத்தில்
வேங்கைபிறந்து வெள்ளாங்குளந்தனிலே
மேனாடுசேர்ந்த வெள்ளாங்குளத்தாரும்
வெள்ளாங்குளத்துக்கு வேங்கையைக்காவல்வைத்து
தலையூருக்காளித் தளம்பெரியசேவகனும்
இப்படியாக இருக்குமந்தநாளையிலே
பொன்னழகர் தம்பிசங்கன் புண்ணியரிருவர்களும்
துலுக்கனைப்போல்பாகுகட்டி தோரூதவாளெடுத்து

மண் ணுடையான் அரமனைக் கொற்றவர்கள்வந்தார்கள்
அந்தநல்லவேளையிலே ஆனதொருதாயாதி
சிறுக்காம்புலியூரு செல்லாத்தாக்கவுண்டனவன்
உழுங்கடமைவாங்க வுண்மையுடனப்போது
மண் ணுடையான்பக்கலுக்கு கொடியநல்லசேவகரை
சோடாளனுப்பிவைத்த துருசுடனேகூட்டிவந்து
காட்டுக்கடமைக் கடுகியேவாங்களென்று
அஞ்சமணிக்கயிற்றூ லடித்துப்பணங்கேட்டு
நெற்றியிலேகல்லைவைத்து நிறுத்தினுவெய்யலிலே
பொன்னழகர்சங்காரும் பொருந்தியிருவர்களும்
மண் ணுடையானரண்மனைக் குறிப்புடனேவந்துநிற்க
அரியபெரியநாச்சி அவள்பாரித்தானெழுந்து
எங்கேவந்தீர்சேவகரேஎனக்கறியச்சொல்லுமென்றான்
அப்பேர்சிருவரும் அடிபணிந்துதெண்டனிட்டு
மருத்துவச்சிகழுத்தொடித்து வகையாயிருவரையும்
ஆழக்குழிபறித்துத் தாழ்ப்புதைத்துவிட்டாள்
ஈஸ்வரனார்தன்னருளால் இருவருமேதான்பிழைத்தோ
பிழைத்துவந்தோம்தாயாரே பேருலகையாள்வதற்கும்
என்றுசொல்லக்கேட்டு இருதோளும்பூரித்து
வாரியெடுத்து வர்னமுகம்முத்தமிட்டு
சேர்த்துயெடுத்தணைத்து சிருமார்பைமுத்தமிட்டு
அறுசுவையும்போசனமும் அன்புடனேதான்படைத்து
உண்டுபசியாறி உத்தமர்கள் வீற்றிருந்தார்
என்தாயேமாதாவே எங்கனையரெங்கேயென்றார்
தாமரைபெரியநாச்சித் தயங்கிமிகவேதுரைப்பார்
அப்பாமகனே அதுசேதிகேளாயோ
சிறுக்காம்புலியூரான் சேவகரைத்தானனுப்பி
கூட்டிப்போயெங்கே கொல்லுகிருன்பாதகனும்

[பொன்னழகரென்னும் கள்ளழகர் செல்லாத்தாக்கவுண்டன்
வரங்களைவென்று தகப்பனைமீட்டுவருதல்]

என்றுசொல்லக்கேட்டு எரிபறந்துகண்சிவந்து
அப்படியாதாயே அரைகூணமேபோய்வாரேன்
என்றுபுறப்பட்டார் இருவர்களும்ப்போது
வத்தினகுளத்திலே வாளைகுதித்தாப்போல்

சிறுகாம்புலியூரே சீக்கிரமேவந்தார்கள்
 செல்லாத்தாக்கவுண்டனைச்சினத்துடனேதான்பிடித்து
 அங்குமுதமைகளை அடித்துக்கறுவறுத்து
 தகப்பன் தனையழைத்துத் தன்பதியேவந்தாராம்
 சிற்றூலைப்பதிநோக்கி சீக்கிரமேவந்தார்கள்
 வந்தாரரண்மனைக்கு வகையுடனையப்போது
 தாமரைப்பூநாச்சியரைத் தான்கேட்பான் மண் ணுடை
 அந்தநல்லசேவகரும் ஆரடிபெண்ணமுதே [யான்
 என்றுமேகேட்க ஏதுசொல்வாள் நாச்சியரும்
 நம்முடையமைந்தரையா நாயகரேசொல்லுகிறேன்
 வந்தவரலாற்றை வகையுடனேதானுரைத்தாள்
 கேட்டுமகிழ்ந்தானே கிருபையுள்ளமண் ணுடையான்
 இப்படியாக இருக்குமந்தநாளையிலே

[மண் ணுடையாக் கவுண்டன் அரண்மனை கட்டுவித்து
 பொன்னழகரென்னுங் கள்ளழகருக்கு
 சோபனம் செய்தல்]

அரண்மனைகட்டவென்று அனைவோருந்தானினைந்து
 பவழத்தால்கால் நாட்டிப் பக்கவளை தான்போட்டு
 வெள்ளியால்காட்நாட்டி வெகுமாடமுண்டுபண்ணி
 பளிங்குநல்லமண்டபமும் பந்தடிக்குங்கூடங்களும்
 எறும்பேறுமண்டமும் மியல்பாகஉண்டுபண்ணி
 பாம்பேறுமண்டபமும் பரிவுடனேகட்டுவித்து
 சுத்திமதில்கோட்டை சூரியனைக்காணாமல்
 தங்களரண்மனையும் தயவுடனேசோடிணையால்
 அன்னலாஞ்சல்தானுட பொன்னுலேசங்கிலியும்
 தங்களரண்மனையும் தயவுடனேசோதிணையாய்
 இப்படித்தானும் இருக்குமந்தவேளையிலே
 ஏழுவயதாகி எதிராளி அஞ்சிடவே
 பத்துவயதாகி பகைவர்களைவேரறுத்தார்
 பன்னிரண்டுவயது பாங்குடனேசென்றபின்பு
 சோபனம்செய்ய துருசுடனேமண் ணுடையான்
 நெல்லிவளநாட்டான் நீதியுள்ளமண் ணுடையான்
 மக்களிருவருக்கும் வகையருமைசெய்யவென்று

அத்தைமலைகொழுந்தி அம்மான்பெருமானும்
 கோனாட்டுக்காராளன் குலம்பெரியமைத்துனை
 அம்மான்பெருமாள் அரண்மனைவந்தார்கள்
 வந்தநல்லஉறன்முறையை வாவென்றுதானழைத்து
 பட்டுபாய்போட்டு பாங்காயிருங்களென்றார்
 வண்மையுடனிருந்து வரிசையுடன் தான் பேசி
 பெண்ணுமதுகேட்டுப் பிரியமுடன் சம்மதித்து
 உருமையுடன் சம்மதித்து ஒத்துருமைதான் பேசி
 வலுமையுடன் பேசி வரிசையுடன் சம்மதித்து
 கல்யாணநாள் குறித்து கடுகியேமண் ணுடையான்
 பவழக்கால்தானாட்டி பந்தலெங்குந்தான் போட்டு
 மேல்கட்டுக்கட்டி விதமாயலங்கரித்து
 சோலையெழுதி துய்யப்புருவெழுதி
 வாழைமரமெழுதி வர்ணக்கிளியெழுதி
 அன்னமுடன் தாருக்கள் அறியவேதானெழுதி
 மாட்புருக்களும் வர்ணமுள்ளபட்சிகளும்
 பேய்க்கரும்புநாட்டி பிரமணையுந்தான் போட்டு
 அம்மீவலமாக அரசாணிமுன்பாக
 ஆயிரப்பெருந்திரியும் அடைவாகத்தான் போட்டு
 மாப்பிள்ளையிருவரையும் வகையாக அலங்கரித்து
 பெண்ணையலங்கரித்துப் பிரியமுடன் கூடிவந்து
 பொன்னாலேசன் டுவிரல் புகழ்பெறவேயுண்டுபண்ணி
 பொன்னால்விரல்பிடித்து பிரியமுடன் மர்த்தி
 கல்யாணசோபனங்கள் கடுகிமுடித்தார்கள்
 கொட்டிமுழக்கி கோதையர்கள் பாடிநிற்க
 அழகுவணஞ்செய்தார்கள் அனைவோருந்தானறிய
 பெண்ணையும் மாப்பிள்ளையும் பிரியமுடன் கூட்டிவந்து
 நாலாநாள் நீராடி நல்லோரைதான் பணிந்து
 கல்யாணந்தான் முடித்துக் காருளன்பொன்னழகர்
 பேரணியுந்தான் முழங்கப் பிரிமுடன் போது
 சிற்றூலைப்பட்டணத்தில் சிறப்புடனே கூட்டிவந்து
 வெள்ளியும் பொன்னும் விதமாகத்தானெடுத்து
 வந்தஉறன் முறைக்கு வகையாயசனமிட்டு
 ஊருக்கணுப்பிவைத்து உகந்திருக்கும்நானையிலே

பெண்ணாவிபட்டால் பலமுங்குறையுமென்று [னும்
கொண்டுசிறைபோட்டானே மண்ணுடையான் தன்மக
பொங்கியிடுஞ்சோறுகரிபுகைவாசம்வீசுதென்பார்
ஆக்கியிடுஞ்சோறுகரி அனல்வாசம்வீசுதென்பார்
அண்ணாந்துபார்த்தால் ஆண்பலங்குறையுமென்று
கொண்டுசிறைபோட்டானே மண்ணுடையான் தன்மக
தம்பியுடன்பொன்னழகர் தாஷ்டகரிருவர்களும் [னும்
இப்படியாக இருக்குமந்தநாளையிலே

[சோழராஜனுக்குப் பொன்னழகரென்னுங் கள்ளழகர்
பகுதி கொண்டுபோகுதல்]

சோழமகாராசனுடன் துரைமக்கள்தன்பேரும் [ம்
மாடப்புருசோழனென்றும் மணிப்புருசோழனென்று
கவிங்காலிச்சோழனென்றும் கனகமுடிசோழனென்றும்
முத்துமுடிசோழனென்றும் மூர்க்கமுள்ளசோழனென்றும்
சோழன்சோழனென்று தொண்ணூறுசோழனென்று
ஆறுக்கொருஊறு அரண்மனைக்குமேல்வாரம் [ம்
கரந்துவைத்தபால்நையே காகமது திண்டாது
பசுவும்புலியுமொரு பார்துறையில் நீர்குடிக்கும்
எலியுடனேபூனைகளும் இருந்துவிளையாடும்
நீதியுள்ளசோழன் நெல்லிவளநாட்டை
பொன்னழகருக்கு பொருந்துமிகப்பேசி
பாதிகாவல்தான்பேசி பாங்குடனேபொன்னழகருக்கு
பொன்னருக்குதான்கொடுத்தான் பொருந்தியிகவிருக்க
பாதிகாவல்பணமும் பகுதிகளுஞ்சொல்லாமல்
நிருபமதுதானேமுதி நீதியுள்ளபொன்னருக்கு
ஓலையெழுதியொரு தூதுவனைப்போகவிட்டார்
அப்போது தூதுவனும் அரைட்சணமேவோடிவந்து
சிறுநூலைப்பட்டணமே சீக்கிரமேவந்துகண்டு
நிருபமது முன்னேவைத்து நின்றதண்டஞ்செய்தானே
ஓலைதனைப்பார்த்து உட்படுத்திப்பொன்னழகர்
தம்பிசங்கனெங்கேயென்று தான்கேட்கும்வேளையிலே
அந்தட்சணமே அடவுடனேசொல்வார்கள்
தங்களரண்மனைக்குத் தான்போனாரென்றுசொன்னார்
தாதியழையுமென்று தான்சொன்னாரப்போது

அந்தட்சணமே ஆளோடிப்பார்க்கையிலே
 அங்கேயுமில்லையென்று அன்புடனேசொன்னார்கள்
 சோழராஜனரண்மனைக்கு துருசுடனேபோகவே னும்
 எங்கேயென்றுபார்த்து இட்சணமேவாருமென்றார்
 அந்தமொழிகேட்டு ஆளோடிப்பார்க்கையிலே
 பார்க்குமந்தவேளையிலே பரப்பயலுமோடிவந்தான்।
 ஆண்டவனேபராக்கென் றன்புடனேதெண்டனிட்டு
 வேட்டைக்குப்போனென்று வீரசாம்பன் தானுரைத்
 நல்லதுநல்லதென்று நாடியங்கேபொன்னழகர் [தான்
 பாதிக்காவல்பணமும் பாங்குடனேதான்முடித்து
 உலுப்பைமுடித்தேகுகளும் ஒன்றுகுறையில்லாமல்
 பத்தாளுந்தலைமேலே பாங்குடனேமுன்னனுப்பி
 வீரசாம்பன் கைதனிலே மெய்முடிப்பைதான்கொடுத்து
 முன்னேயனுப்பிவைத்த மூர்க்கமுள்ளபொன்னழகர்
 புரவிதனிலேரி பொன்னாண்டார்தானடந்தார்
 அந்தநல்லசேவகனும் அநேகதூரம்பின்னேனிற்க
 புரவிதனை நிறுத்தி பொன்னழகரே துரைப்பார்
 என்னகாண்சேவகனே நீநடக்கமாட்டாயோ
 உங்களுடகுதிரைமுன்னே ஓடவினிகூடாது
 என்றுசொல்லசேவகரு மேதுரைப்பார்பொன்னழகர்
 வாருங்காண்சேவகரே வகையுனக்குச்சொல்லுகிறேன்
 புரவியுடதன்வாலைப் பலமாய்ப்பிடியுமென்று
 மீட்டினாங்குதிரைதனை மேலாகத்தான்பறக்க
 வாள்பிடித்தசேவகனும் மகிழ்வுடனேதொங்கையிலே
 கைகளிரண்டுந்தானெரிய கலங்கியேசேவகனும்
 மீட்டாதேமீட்டாதே மெய்மயக்கமாகுதையா
 சற்றேபுரவிதனை தானிறுத்தவே னுமையா
 நல்லதென்றுபொன்னழகர் நற்புரவிதனை நிறுத்தி
 வந்தநல்லசேவகனை வழிகூட்டவாருமென்று
 சாம்பானுமுன்னோட தன்புறவியின்போக
 சோழராஜனரண்மனைக்கு துருசுடனேவந்தல்லவோ
 கரிகாலச்சோழனுக்கு கனகமுடிமுன்னேவைத்து
 சோழனையுத்தெண்டனிட்டு சுகமாகவீற்றிருக்க

[சோழனரண் மனைக்கு பொன்னழகர் போனசங்கதி கேட்டு
சங்கன் கோபித்து படையெடுத்துப்போய் சோழனிடத்தில்
வெகுமதிபெற்றுத் தங்களுர் வந்து சேருதல்]

வேட்டைக்குப்போய்தம்பிசங்கன் விடுதிவந்துசேர்ந்தலவோ
அண்ணருக்குமெங்கேயென்றதட்டிமிகக்கேட்கையிலே
சோழரசனரண்மனைக்குச் சோழாரும்வந்தல்லவோ
அழைத்துகொண்டுபோனாரகன் அன்புடனேஎன்றுசொன்னார்
என்றுசொல்லக்கேட்டு எரிபறந்துகண்ணிவந்து
அண்ணரையுமோசம்பண்ண அழைத்தானேசோழனுந்தான்
ஆக்கரித்துப்பற்கடித்து ஆனையடைசேனைதளம்
ஆனைமேல்பேரிகை அதிர்ந்துமுழங்கிடவே
குதிரைமேல்டங்காவும் கூடமுழங்கிடவே
சோழனுட்கோட்டையின்மேல் துரிசாய்ப்படைகூட்டி
அண்டங்கள் தானதிர அன்பாய்ப்படைநிறுத்தி [கன்
கோட்டைசுத்திபானையத்தை கூட்டமிட்டான் தம்பிசங்
அந்தப்படைசாணங்கண்டு அலரியேசோழனுந்தான்
கிடுக்கிட்டுச்சோழனுந்தான்சேதியென்னபொன்னழகர்
பொன்னழகரையழைத்துப் பொருந்தியேதான்கேட்க
பொன்னழகர்தானும்போ பொற்கோட்டைமீதேறி
பார்க்குமந்தவேனையிலே பாங்கானதம்பிசங்கன்
தம்பிசங்கனென்றல்லவோ தானறிந்துபொன்னழகர்
சோழராஜனண்டையிலே துருசாகஓடிவந்து
ஒன்றுக்குமஞ்சாதே வுண்மையுள்ளராசமன்னு
மாத்தான்படையுமல்ல மறுமன்னர்தானுமல்ல
நம்முடையதம்பியற்குச் சொல்லாமல்வந்துவிட்டோம்
தன்படையைக்கூட்டித் தம்பிசங்கனிங்கேவந்தான்
இந்தவகைவிபரம் இயலுடனேதானுரைக்க
கரிகாலச்சோழனுக்கு கனகபிரியமுண்டாகி
பொன்னழகர்தனையழைத்து பொருந்தியசோழமன்னன்
பொற்கோட்டைதான்திறந்து பொன்னழகர்தனையனுப்
தம்பிசங்கன் றன்னை தயவுடனையழையுமென்றார் [பி
அப்படியேநல்லதென்று அழைத்துவந்தார்பொன்னழ
தம்பிசங்கன் றன்னை தயவுடனேகூட்டிவந்து [கர்
அரண்மனையிலிருவருக்கும் மன்பாய்விருந்துசெய்து
அறுசுவைபதார்த்தமுடன் அன்புடனேதான்படைத்து

அரிபிளவுவெற்றிலையு மள்ளிமிகக்கொடுத்து
 சந்தனங்கவஸ்தூரி சவ்வாதுதான்பூசி
 உடுகரையும்வெகுமதியும் உண்மையுடனேகொடுத்து
 ஊருக்க னுப்பிவிட்டான் உண்மையுள்ள சோழமன்னன்
 வந்தபடைசேனையெல்லாம் வகையுடனேதான னுப்பி
 சிற்றூலைப்பதிநோக்கிச் சீக்கிரமேவந்தார்கள்
 அதைபிள்ளைமூவர்களும் அறிவுள்ளசாப்பவ னும்
 பொன்னழகர்சங்கருமே பொருந்தியிருக்கையிலே

[தங்காள் அண்ணமாரிடத்தில் வந்து விளையாட கிளி மயில்
 புற கேட்க வேட்டைக்குப் புறப்படுதல்]

அன்னஊஞ்சல்விட்டி றங்கி அன்பான தங்கையரும்
 நல்லதங்காளுத்தமியும் நாடியங்கேவந்து நின்று
 அண்ணமார்தன்னருகில் அன்புடனேவந்து நின்று
 என்பிறவி அண்ணாவே ஏற்கையுள்ள மன்னவரே
 சின்னண்ணையென்பிறவி செல்வத்திருமுகமே
 கொஞ்சிவிளையாட குலக்கொடியாலெந்த னுக்கு
 பஞ்சவாந நற்கிளியும் பவளவாநத்தாரூவும்
 மயிலுங்குயிலு மாடப்புருவினமும்
 பேடையுடன் தாராவும் நான் பிடித்து விளையாட
 அண்ணாவேயென்பிறவி அதுவேட்டைதா னை
 கொண்டுவந்து தரவே ணுங்குலக்கொடியாளெந்த னுக்கு
 என்று தங்காள் சொல்ல ஏது சொல்வான் தம்பிசங்கன்
 அசியபிறவியம்மா அதுவோசிலபாரம்
 அப்படியே நல்லதென்று ஆண்மையுள்ள தம்பிசங்கன்
 வேட்டைகளுந்தானா ட விதமாகக்கச்சைகட்டி
 அதைபிள்ளைமூவரையும் ஆண்மையுடன் தான் கூட்டி
 ஆயிரங்காலாளுடனே அன்புடனே கூட்டமிட்டு
 வில்லெடுத்து அம்பெடுத்து வெள்ளிகட்டுவேலெடுத்து
 எரிவலையுங்கண்ணிகளு மின்பமுடன் தானெடுத்து
 எண்ணைக்கச்சைவரிந்துகட்டி இருபுறமுஞ்சங்குவிட்டு
 மாதளம்புசல்லடங்கள் வகையாகத்தான் தொடுத்து
 துத்தியப்பு அங்கிகளும் சோடுவச்சிரசீரூவும்
 வர்னகச்சைவரிஞ்சிகட்டி வகையுடனே சுங்குவிட்டு
 அதைபிள்ளைமூவர்களும் ஆனதொருகாலா ளும்

வீரநல்லசாம்பாணும் வீரியனுமுன்னடக்க
 வெள்ளாங்குளத்தூரு மேல்புரமாஞ்சோலையிலே
 இருண்டவனத்திலே எல்லோரும்வந்திறங்கி
 கன்னிகளுங்குத்தி கடியதொருபட்சிகளை
 பஞ்சவர்னநற்கிளியும் பவளவர்னத்தாராவும்
 மயிலுங்குயிலும் மாடப்புருவினமும்
 அன்னமும்தாராவும் அநேகமாய்தான்பிடித்து
 செம்மானும்பொன்மானும் திரளாகவேபிடித்து
 வேட்டைகளுந்தானாடி வேர்த்துவிரிவிரித்து
 தண்ணீருந்தாகம் தானாகியப்பொழுது
 வெள்ளாங்குளத்தருகில் விருப்பமுடனேடிவந்து
 மண்டியிட்டநீர்குடித்தான் மதகரியான் தம்பிசங்கன்
 தண்ணீர்குடிக்கிறதை தான்கண்டுவேங்கையது
 அதம்பியேவேங்கையது ஆக்கரித்துத்தானெழுந்து
 தம்பிசங்கன்மேலே தாண்டியேபாய்ந்ததுவே
 கண்டானேதம்பிசங்கன் கண்கள்பொறிபறக்க
 அண்ணமார்கள்வேட்டையாடி வெள்ளாங்குளத்தில்

[வேங்கைகொன்று வீடுவந்துசேர்ந்து தங்காளுக்கு
 பட்சிகளை கொடுத்தல்]

வீரவாள் தானெடுத்து வீசினான் தம்பிசங்கன்
 பட்டுருவிவேங்கை பதரிவிழுமையிலே
 தலையூருக்காளிக்கி அபயமென்றுவிழுந்ததுவே
 வேங்கைதனைவெட்டி வீரமுள்ளதம்பிசங்கன்
 ஆனைபடைசேனைதளம் அனைவோரையுங்கூட்டி
 வீடுவந்துசேர்ந்து விதமாக அப்போது
 தங்காளரண்மனைக்கு தான்வந்து அப்போது
 பத்தடுக்குமாளிகைமுன் பாங்குடனேவந்து நின்று
 அரியபிறவியரை அன்புடனே தானழைத்து
 மயிலுங்குயிலு மாடப்புருவினமும்
 பஞ்சவர்னநற்கிளியும் பவளவர்னத்தாராவும்
 தங்காள்கையில் தான்கொடுத்து தான்விடுதிபோனபின்
 அவரவரண்மனையில் அன்புடனேபோயிருந்தார் [பு
 இப்படியாக இருக்குமந்தநாளையிலே
 அபயமென்றசத்தம் அவன்காளிதன்செவியில்

செப்பூசிக்கொண்டு செவியிலிடித்தாப்போல்
 வெள்ளாங்குளத்தருகில் வேங்கைவீரிட்டசத்தம்
 என்னவென்று தானறிய எண்ணியேதன்மனதில்
 தன்னுடையசேவகரைத் தானழைத்து அந்நேரம்
 வெள்ளாங்குளத்தருகில் வீரிட்டசத்தமது
 கண்டுவரச்சொல்லி கடுக அனுப்பிவைத்தான்
 ஆளோடிகுளத்தருகில் ஆராய்ந்துபார்க்கையிலே
 வெள்ளாங்குளத்தோரம் வேங்கைமடிந்திடவே
 கண்டார்கள் சேவகர்கள் கண்கொள்ளாவேங்கைதனை
 வெள்ளாங்குளத்தூரை விசாரித்தார்சேவகரும்
 நெல்லிவளநாட்டான் நிகரில்லாக்கோளுட்டான்
 பூங்காவனந்தனிலே புனல்வேட்டைதாழடி
 மயிலுங்குயிலினமும் வகையானபட்சியெல்லாம்
 பாவையமயில்பிடித்து பாங்கானதம்பிசங்கன்
 குளக்கரையிலோடிவந்து குவலையிட்டுதம்பிசங்கன்
 தண்ணீர்குடிக்கையிலே தான்கண்டுவேங்கையது
 சண்டையிட்டுவால்முருக்கித் தம்பிசங்கன்மேல்பாய
 எழுபதடி குசித்து இருபிளவாய்வீசிவிட்டான்
 வெள்ளாங்குளத்தூரார் விபரமதுதானுரைக்க
 அந்தமொழிகேட்டு அரைக்ஷணமேலடிவந்து
 தலையூருகாளியுடன் தானுரைத்தானப்போது
 சீறியவன்காளி சினத்துடனே ஆர்ப்பரித்து
 கண்கள் சிவந்து காளியவன் ஆக்கரித்து
 வேங்கைதனைக்கொன்றவனை விட்டுவிடப்போறதில்லை

[வேங்கையைக்கொன்ற சேதிகேட்டு காளிகோபித்து
 நெல்லிவளநாட்டை கொள்ளையிட
 ஆலோசனை பண்ணுதல்]

வெட்டாதபோகக்கால் வேட்டுவனும்நானல்லவோ
 என்னுடையவேங்கைதனை இவன் தானேவைட்டுரவன்
 நான்வளர்த்தவேங்கைதனை நாடியிவன்வெட்டுவானே
 என்றுசொல்லிபாசையிட்டு எரிபறந்துகண்சிவந்து
 தலையூருக்காளியவன் தான்சினந்துகண்கலங்கி
 படைமன்னர்சேவகரை பாங்குடனே தானழைத்து
 நெல்லிவளநாட்டைக் கொள்ளையிடவேண்டுமென்று

படைகூடிப்பேசிப் பாங்குடனேகூட்டமிட்டு
இப்படியாய்வேடுவர்கள் இருக்குமந்தவேளையிலே

[தங்காள் சொர்ப்பனங்கண்டு அண்ணமாரிடத்தில்
சொல்லுவது]

அந்ததல்லவேளையிலே அன்புமிகுதங்கையரும் [லே
அன்னவூஞ்சல்மேலே அசைந்து நித்திரைசெய்கையி
ஆவேசம்கண்டல்லவோ அலரியங்கேதானெழுந்து
அண்ணருடபக்கலுக்கு அன்புடனேஓடிவந்து
அண்ணாவேயென்பிறவி-ஒரு ஆவேசம்கண்டேனடா
சின்னண்ணாஎன்பிறவி-ஒரு சொற்பனங்கண்டேனடா
மேனாட்டுவேடுதளம் வெகுகூட்டம்வரவுகண்டேன்
தட்டான்சதிக்கக்கண்டேன் தனிவழியேபோகக்கண்டே
தலையூருகாரியவன் தான்வளர்க்கும்பன்றியது [ன்
செந்தெல்கதிரையெல்லாந் தின்றளிக்கக்கண்டேனடா
பச்சகவுண்டமகள் பாரச்சிரைபோகக்கண்டேன்
என்றுதங்காள்சொல்ல ஏதுசொல்வாரண்ணருமே
அரியபிறவியரே ஆனதங்காளுத்தமியே
வேங்கைபுலியுடனே வெள்ளாடெதிர்ப்பதுண்டோ
தவளைகுதித்ததினால் தண்ணீர்கலங்கிடுமோ
வந்தவந்தவேடுவரை வாளினால்சங்கரிப்பேன்
ஏதுக்குமஞ்சாதே என்பிறவித்தங்கையரே
உன்னுடைய அரண்மனைக்கு உத்தமியேபோய்ச்சேரும்
என்று அனுப்பிவிட்டு இவரிருக்கும்வேளையிலே

[வேட்டுவர் படைகூடிபுறப்பட எத்தனிக்கிற சமயத்தில்
கெவுளிசொல்ல அதற்கு குறிகாரனை யழைத்து
கேட்க அவன் சொல்லுகிற ஷிபரம்]

தலையூருக்காரியவன் தன்படையைகூட்டமிட்டு
மந்திரிக்கர்த்தரையும் வகையுடனேகூட்டமிட்டு
கொன்றுகொள்ளையிட்டு மண்ணுடையான் தன்மகளை
வெட்டிச்சிரைபிடித்து விருதுசின்னம்தான் முழக்கி
சேனைபடைக்காதலரைச் செந்தூளியாக்கிவிட்டு
நெல்லிவள நாட்டை நிகர்த்தூளியாக்கிவிட்டு
வருவமென்றுசொல்லி வகையுடனே தான் பேசி

எல்லோருங்கூடி இப்படிக்குபேசையிலே
 பாழ்முலைப்பல்லியது பளபளென்றுசொல்லுகுது
 தீய்முலைப்பல்லியது திகுதிகென்றுசொல்லுகுது
 அலைக்கொட்டிப்பல்லியது ஆக்கரித்துச்சொல்லுதடா
 பொல்லாதனிமித்தமது போனதேயானாக்கால்
 போனதேயாமாசில் பிழைமோசம்வந்துவிடும்
 அளவறுத்துப்பாராமல் அவ்விடத்தில்போகொணுது
 கொங்கர்மேல்போனால் குடிகேடுவந்துவிடும்
 குறியில்ல்தெரிந்தவரைக் கூட்டிவந்துபார்க்கவே னும்
 கனத்தபடைமன்னரெல்லாம் காளிக்கறிக்கையிட
 மதவானைக்காளியவன் வரிசையுடன் தான்கேட்டு
 கோடங்கிக்காரனைக் கூட்டிவரச்சொன்னான்
 எவ்வூரில்தானே இருப்பாண்டாகுறிகாரன்
 வெங்களநாட்டுக்குள்ளே வேதியெருவனுண்டு
 தட்டைநாட்டுக்குள்ளே ஒரு சாஸ்திரியும் தானுமுண்டு
 இவாரிண்டுபேர்களையும் இக்ஷணமேகூட்டிவந்து
 தான்கேட்கவே னுமென்று தலையூருக்காளியவன்
 ஆனையனுப்பினான் அழைத்தோடிவாருமென்று
 துரிசாயழைத்துவரச் சொன்னானே காளியவன்
 நல்லதென்றுசொல்லி நாடியங்கேதானே னுடி
 சிக்கிரந்தானே னுடிச் சிணமேயழைத்துவந்தார்
 எல்லவருங்கூடி இருக்குஞ்சபைதனிலே
 வந்தாரே சாஸ்திரிகள் வகையாய்சபைநடுவே
 இருங்களென்றுசொல்லி இன்பமுடன் தானுரைத்தார்
 சாஸ்திரிமார்தானிருந்து தயவுடனேயே துரைப்பார்
 எங்கனையழைத்தவகை ஏதுமையாசொல்லுமென்றார்
 வாருமையாசாஸ்திரியே வண்மைக்குறிபார்க்க
 அழைத்துவரச்சொன்னே னும் அன்பாயிருவரையும்
 நன்றாய்க்குறிபார்த்து நலம்பெறவேசொல்லுமென்றார்
 அப்போது ஜோசியரும் ஆண்மையுடன் பார்த்து
 பன்னிரண்டுராசிகளும் பாங்குடனே தான்பார்த்து
 கெவுளிகளுஞ்சொன்ன கெணிதமதைத்தான்பார்த்து
 பாழ்முலைப்பல்லிசொன்ன பலன்களைத்தான்பார்த்து
 மனதில்நினைத்ததெல்லாம் வருத்தமாய்காணுகுது
 சிந்தையில்நினைத்ததெல்லா திறமுடனேசாவாரும்

வந்திடுமே தூதாட்கள் வல்வினைகள்மெத்தவுண்டு
அந்திரமேபோனாலும் அதில்மணமேயில்லையென்று
குறிதா னும்சொல்லுதையா கோபமுள்ளமன்னவரே
ஆமையாவேதயரே ஆராய்ந்துசொல்லுமையா
பல்லிசொன்னவார்த்தைபார்த்தறிந்துசொல்லுமையா
என்றுசொல்லிகேட்க ஏதுசொல்வார்வேதியரும்
எல்லோருங்கூடி நீங்கள் ஏகமாய்த்தான் பேசி
கொள்ளையிடவே ணுமென்று குறித்தாப்போல்கா ணுகு
போனதேயாமாகில் பிழைமோசம்மெத்தவரும் [து
தலைகளுருண்டுவிடும் தளங்களெல்லாந்தான் மடியும்
போகிறதேயல்லாமல் பொருந்திரப்போறதில்லை
என்றுதான்பல்லியது இதமாகச்சொல்லுகுது
போகிறதுஞாயமல்ல புண்ணியரேசொல்லுகிறேன்
அப்படியானுக்கால் அதுக்குவகைசொல்லுமையா
மறுக்காக்குறிபார்த்து வகையுடனேசொல்லுகிறார்
நெல்லிவளநாடு நிகரில்லாக்கோணுதி
சிறுநூலைப்பட்டனமும் சேர்ந்தபொன்னிவளநாடு
சிறுக்காம்புலியூரு சிறமாகக்கா ணுகுது
வீரமலையும் வெற்றியுள்ளரங்கதளம்
வடபத்திரகாளி வடிவுள்ளசன்னதியில்
மதுக்கரைச்சொல்லி மாகாளிகோவில்முன்னே
களித்தின் னுமல்லனவன காவலாய்க்கா ணுகுது
பொல்லாதகாவலிலே போகவினிக்கூடாது
மேனாட்டைவிட்டு விரும்பியினிப்போகாதே
அல்லவென்றுபோனுக்கால் அதமாகப்போய்விடுவீர்
என்றுதான்சொல்ல ஏதுசொல்வான்காளியவன்
கோணுகொள்ளையிட குறிப்பறிந்துசொன்னுக்கால்
பச்சிலைகடகமும் பச்சைவடம்தாரோமையா
பாங்குடனே துப்பட்டியும் பரிவானசாலுவையும்
இருவருக்குந்தந்திடுவொ மியல்பாகச்சொல்லுமையா
அப்படியேநல்லதென்று ஆராய்ந்துசொல்லுகிறார்
அறிந்தமட்டுஞ்சொல்லுகிறேன் அன்பானகாளிமன்னு
மதுக்கரைச்சொல்லி மாகாளியம்மனுக்கு
தேனிலபிஷேகம் செய்துவரவே ணுமையா
பாலும்பழமும் பாங்கானமுக்கனியும்

நல்லெண்ணைபால்தயிரு நாடியபிஷேகஞ்செய்து
 களித்தின் னுமல்லனுக்கு கனபூசைசெய்யவேணும்
 அதுக்குவகைவிபரம் அன்புடனேசொல்லுகிரும்
 கம்பரிசிமாவிடித்துக் கருப்புக்கட்டி தான்கலந்து
 களிபோலேதான்கிளறி கனமாகவுண்டைசெய்து
 பூசனிப்பழம்போலே போதவேதா னுருட்டி
 எழுபதுகளியுருண்டை இதமாகத்தா னுருட்டி
 நாற்பதுகலமரிசி நலமாகபொங்கலிட்டு
 ஆட்டுக்கிடாய்நூறு அளவாகச்சமைத்துவைத்து
 முட்டையிடுங்கோழி முன்னூறுசட்டுவைத்து
 மதுக்குடங்கள் நூறு வரிசையுடன்தா னுமங்கே
 எழுபதுவண்டியிலே இதமுடனேதான்போட்டு
 வண்டி தனை நடத்தி வரிசையாய்க்கொண்டுசென்று
 காளிக்கபிஷேகம் கனமாகத்தான் முடித்து
 களித்தின் னுமல்லனுக்கு கனபூசைசெய்தாக்கால்
 இன்பம் குளிர்ந்து இருதோளும்பூரித்து
 கொள்ளைக்கிடமுங் கொடுப்பானேமல்ல னுந்தான்
 அந்தமொழிகேட்டு ஆண்மையுள்ளவேட்டுவர்கள்
 நல்லதென்றுசம்மதித்து நாட்டாருமப்போது
 குறிசொன்னஐவருக்கு குணமுடனே நல்வரிசை [ல்லி
 கொள்ளைசெய்துவந்தபின்பு கொடுக்கிரேமென்றுசொ
 போய்வாருமென்று பொருந்திவிடைகொடுத்தார்

[ஜோசியர் சொன்னபடி வேட்டுவர் காளிக்கும்
 களித்தின் னுமல்லனுக்கும் பூசைசெய்து
 கொள்ளையிட்டு வரப்போனது]

கம்பரிசியுருண்டை கனமாகத்தா னுமங்கே
 எழுபதுகளியுருண்டை ஏற்கையுடனேசேர்த்து
 ஆட்டுக்கிடாய்நூறு அடவுடனேதான்சமைத்து
 நாற்பதுகலமரிசி நன்றாகப்பொங்கிவைத்து
 முட்டையிடுங்கோழி முந்நூறுசட்டுவைத்து
 எழுபதுவண்டியிலே ஏற்றியசோறுகரி
 நாட்டார்கள்கூடி நாடியங்கேகொண்டுசென்று
 மதுரைக்கரையம்ம மகிழவேபூசைசெய்து
 களித்தின் னுமல்லனுக்கு கனபூசைசெய்வதற்கு

அன்பதுமாத்து அடவுடனே தான்விரித்து
 கொண்டுவந்தசோறுகரி கொட்டிவைத்தார்முன்னாலே
 ஆட்டுக்கிடாய்கோழி அடவுடனே முன்னேவைத்து
 பச்சிலைகன்வைத்துப் பரிவாகத்தூபமிட்டு
 எல்லவருங்கூடி இனிதாகத்தெண்டனிட்டு
 கைகட்டி நின்றார்கள் கனமான நாட்டாரும் [து
 களித்தின் னுமல்லனவன் கண்ணுருட்டித்தான் முழித்
 முட்டைப்போல்கண்ணிரண்டும் முழித்துவிழியுருட்டி
 கொட்டாவியிட்டுக் குறிப்புடன்வாய்திறக்கையிலே
 பல்லுவொருபூழாமம் பருத்தசுரக்காய்போலே
 கண்டானேமல்லனவன் காளிமக்கள்சேவகத்தை
 கண்டார்கள் நாட்டார்கள் கால்நடுங்கிகைநடுங்கி
 பயப்படவேண்டாமென்று பரிவுடனே கையமர்த்தி
 நாட்டார்கள் கிட்டவந்து நலமுடனேமல்லனுந்தான்
 என்னவரங்கேட்கவந்தீர் இயல்பான நாட்டாரே
 ஒளியாமற்றானு முள்ளபடிசொல்லுமென்றான்
 எல்லோரும்வந்தசேதிஎனக்கறியச்சொல்லுமென்றான்
 நாங்கள்வந்தசேதி நன்றாகச்சொல்லுகிரேம்
 நெல்லீவளநாடு நிகரில்லாக்கோணடு
 கொள்ளைக்குப்போகவே ணும்குணமாய்வரங்கொடையா
 என்றுசொல்கேட்கையிலே ஏதுசொல்வார்மல்லனுந்தான்
 சாப்பிட்டுச்சொல்லுகிரேன் சற்றேபொருங்கொன்று
 மண்டியிட்டுவாய்திறந்து வகையாய்களியுருண்டை
 எடுத்துபோட்டானே இன்பமுடன்மல்லனுந்தான்
 நெல்லரிசிசோறும் நேராய்க்கிடக்கறியும்
 சுட்டுவைத்தக்கோழி சுகமாகமுந்நூறும்
 இத்தனையுந்தின்று இனியமுதுக்குடங்கள்
 நூறையுடப்போது நுகர்ந்தானரைநொடியில்
 இத்தனையுந்தின்று ஏதுசொல்வான்மல்லனுந்தான்
 எங்கடாநாட்டாரே என்வயிறுரொம்பலையே
 கால்வயிறுகூட காணலியேயென்றுசொல்லி
 தண்ணீருதாகந் தானாகியப்போது
 காவேரியாற்றுக் கரையோரம்வந்தல்லவோ
 உரிஞ்சினுன்தண்ணீர் ஒருகரண்டியில்லாமல்
 அரைவயறுநிரம்பி அடவாகயோடிவந்து

இதுதானேபூசை முன்னமுண்டோநாட்டாரே
 நாட்டார்கள்ப்போது நடுநடுங்கியேதுசொல்வார்
 கொலிபலித்துக் குணமுடனேவந்தாக்கல்
 வேண்டியபூசை விதமாகவேகொடுப்போம்
 என்றுசொல்லிச்சொல்லஏதுசொல்வான்மல்ல னுந்தா
 நம்முடையகாவல்து நாடவினிக்கூடாது [ன்
 சங்கமருமேகண்டால் சங்கரிப்பான் தப்பாது
 போனாற்பிழையீர்கள் பொல்லாதவேட்டுவரே
 எனினேகேட்டதற்காக இன்னமொன்றுசொல்லுகிறேன்
 பாசியிரவில் பதினைந்துநாழிகையில்
 ஒருவறறியாமல் ஓடியேகொள்ளையிட்டு [தான்
 வாருங்களென்றுசொல்லி வரங்கொடுத்தான்மல்ல னுந்
 அப்படியேநல்லதென்று அடிபணிந்துதெண்டனிட்டு
 வந்துமேவேட்டுவர்கள் வகையாகக்கூட்டமிட்டு
 வெள்ளிக்கிழமையிலே விரும்பியணமென்று
 கட்டுசோர்கட்டி கடுகப்பயணமென்று
 நாய்பிடிக்கும்பயல்களைப்போல் நாலாயிரங்கோடி
 சாயந்தரவேளை தானேபுறப்பட்டார்கள்
 பொழுதுபோனபின்பு போனார்கள்வேடுவர்கள்
 பாசினல்லராத்சிரியில் பாங்கானவேடுதளம்
 நெல்லிவளநாட்டை கொள்ளையிட்டார்வேடுதளம்
 பச்சொமுதலிமகள் பாங்காய்ருதுவாகி
 குடிசிலிருந்தவளை கூட்டமிட்டுவேடுதளம்
 மூடுபல்லக்கில்வைத்து முழிக்காமலே தூக்கி
 வேண்டுகொள்ளையெல்லாம் விதமாகத்தானுமிட்டு
 மதுக்கரைச்சொல்லி வழிதனிவேரூமல்
 கூனார்வழியாகக் கூட்டமிட்டுவேடுதளம்
 தடங்கள் தெரியாமல் தப்பியங்கேவேடுதளம்
 விடியவொருஜாமம் விதமாயிருக்கையிலே
 வனங்களெல்லாஞ்சுத்தி வழிகள் தெரியாமல்
 தன்னூறுஎல்லை தானுச்சயென்றுசொல்லி
 சந்தோஷமாகத் தயவாய்சுமையிறக்கி
 மூடுபல்லக்கை முன்னாலேதானும்வந்து [ள்
 விளையாடிப்போவோமென்று விபரமில்லாவேட்டுவர்க
 தட்டுக்காரங்கட்டுவாருந் தயவாயிருப்பாரும்

சடுகுடுப்பான்போடுவரும் சந்தோஷம்பேசுவாரும்
இப்படியாக இருக்குமந்தவேளையிலே

[வேட்டுவர்கள் பொன்னருட சீமையில் கொள்ளையிட்டு பச்சனா
முதலிமகளை சிறையெடுத்துக்கொண்டுபோய் வனத்தில் வைத்து
விளையாடும்போது பச்சனாமுதலி மகள் நித்திரை தெளிந்து
புலம்புகிற சத்தங்கேட்டு தாங்கள் அண்ணமாரிடம்
சொல்லுவது]

பச்சனாமுதலிமகள் பாங்காகக்கண்முழித்து
நித்திரைதெளிந்தல்லோ நினைவுதடுமாறி
பல்லக்கைத்தான் திறந்து பார்த்தாளேமெள்ளவங்கே
வனத்தையுங்கண்டு வகையாகப்பெண்மயிலாள்
இனத்தையுங்காணாமல் ஏங்கிமனம்வாடி
கண்டாளேவேடுதளம் காதலியும்ப்போது
மனதுமிகவாடி மாதுபுலம்புகிறாள்
ஐயோசிவனே ஆதிமகாதேவா
என்செய்வேன்பாவி எம்பெருமாளீஸ்வரியே
இனத்தையறியாமல் எந்தனையுந்தானெடுத்து
கொண்டுவந்துவிட்டாரே கொடியநல்லவேடுவரும்
எந்தன்தலைவிதியோ வென்றுமிகவலறி
முகத்திலறைந்துகொண்டு முக்கணனூர்தஞ்சமென்று
மார்பிலறைந்துகொண்டு மகாதேவர் தஞ்சமென்றாள்
மாரளவுகண்ணீரை மங்கைநல்லால்விட்டமுதாள்
தாங்காவபயமென்று தானமுதாள்மங்கையரும்
பொன்னருக்கபயமென்று பொற்கொடியுந்தானமுதாள்
சங்கமருக்கபயமென்று பொற்கொடியுந்தானமுதாள்
அபயமென்றசத்தம் அருமையாய்கேட்டுதங்கே
செப்புகொண்டு செவியால்பிடித்தாப்போல்
கூடுக்கூ சிக்கொண்டு வுட்செவியில்விட்டாப்போல்
கேட்டுதே அப்போது கிளிமொழியாள்தங்காளுக்கு
கிடுக்கென்றெழுந்திருந்தாள் தேன்மொழியாளப்போது
சரேலென்றெழுந்திருந்தாள் தையநல்லாள்நாயகமும்
அன்னலூஞ்சல்விட்டிற்றங்கி அலறியேயோடிவந்து
பொன்னலூஞ்சல்விட்டிற்றங்கி பொற்கொடியும்வந்துநி
சொந்த அண்ணாவீட்டுக்கு சுந்தரியுமோடிவந்து [ன்று

சின்னண்ணாவென்பிறவி செல்வத்திருமுகமே
 பெரியண்ணான்பிறவி பேர்பெரியராஜாவே
 சீமைக்கபகேடு சீக்கிரமேவந்துதையா
 ஏனோதெரியாது எந்தனிடசெவியால்
 ஆரோவொருமங்கை அழுதுபுலம்புஞ்சத்தம்
 என்செவியில் தான்கேட்டு இதமாகவோடிவந்தேன்
 இப்படிக்குச்சொல்லி இருக்குமந்தவேளையிலே

[ஊரர்கள் கொள்ளைபோச்சுதென்று அண்ணமாரிடத்தில் சொல்லி
 அண்ணன்மார்கள் வேடுவர் படையை வெட்டிக் கொள்ளையை
 மீட்டுவந்து ஊராருக்குக் கொடுத்தல்]

ஊராருமோடிவந்து உத்தமர்கள் முன்னாலே
 அலறிமிகவழுது அனைவோருமேதுசொல்வார்
 நாடுகொள்ளைபோச்சுதே ராஜாவேயென்னசெய்வோம்
 எப்படி தான்பிழைப்போம் என்றுமேதானழுதார்
 அந்தமொழிகேட்டு ஆக்கரித்துதம்பிசங்கன்
 பொன்னருகில் தம்பியரும் பொங்கிமிகக்கோபமதாய்
 அஞ்சாதவேடுவரை அழும்புசெய்தவேடுவரை
 வெட்டிக்கறுவறுத்து மீண்டுவந்து நான்தருவேன்
 என்றுமேசொல்லி எரிபறந்துகண்சிவந்து
 அத்தைபிள்ளை தம்பியரை அன்புடனே தானழைத்து
 கச்சைகட்டி ஆயுதமும் கடுகவேதானழைத்து
 பொன்வில்லைகைபிடித்து புகழுடனே அம்பெடுத்து
 வெள்ளிக்கட்டுவில்லெடுத்து விதமான அம்பெடுத்து
 சாம்புவனைத்தானழைத்து தழுக்கடிக்கச்சொன்னார்கள்
 அடித்தசத்தங்கேட்டு ஆனபடைகூட்டமிட்டார்
 கோட்டைக்குகாவல் குதிரைபடைசேனைவைத்தார்
 தன்காட்டுக்காவல் தானிருந்தார்பொன்னமுகர்
 சிறுந்தளத்தையெல்லாம் சீக்கிரமாய்தானிறுத்தி
 அத்தைபிள்ளையிருவரையும் அன்பாகத்தானிறுத்தி
 தலைக்கோழிகூவுமுன்னே தம்பிசங்கன் அத்தைபிள்ளை
 சாம்புவனைக்கூட்டித் தானந்தாரன்னேரம்
 மூவர்களுமோடி மூர்க்கமுடன்பார்க்கையிலே
 கெக்கலிகைபோட்டு கெலித்துவிளையா முறசை
 தம்பிசங்கன்கேட்டு தான்கேட்டான் கோபமிஞ்சி

மீசைதுடித்திடுமாம் மின்கோபம்வந்திடுமாம்
 ஆகட்டுமென்றுமே அதட்டியேதம்பிசங்கள்
 தடத்தில்குழுபாறையிலே சாம்புவனைக்காவல்வைத்து
 தம்பிசங்கள் அத்தைபிள்ளை தானிருவருங்கூட்டி
 அவர்களுக்குமுன்னாலே ஆனதொருசங்கன்புதை
 சங்கன்புதையிலே தான்போய்தம்பிசங்கள்
 அம்மான்பெருமானும் அடங்கிமிகத்தானிருந்தான்
 புணுகுசவ்வாது போதவேதானணிந்து
 சவ்வாதுபரிமளங்கள் தான்மிகுந்துபூசினதால்
 ஆடுகிறவேட்டுவற்கு அவ்வாசம்வீசுறது
 ஆரடா அண்ணமாரே அரியபுணுகுவாசம்
 சவ்வாதுவாசம் தனித்தனியேவீசுதடா
 புணுகுபூனையிந்தப் புதைக்குள்ளிருக்குதடா
 சவ்வாதுபிள்ளையிந்த சங்கிலியிலிருக்குதடா
 புதையைசுத்திவாங்களடா புணுகுபூனைபிடிப்போம்
 என்றுசொல்லிவேடுவர்கள் எல்லோரும்தடியெடுத்து
 புதையைக்கலைக்கையிலே புலியரும்பினுப்போலே
 வேங்கைகுமிறடவே விழுந்தார்கள்வேடுவர்கள்
 கால்கள் தடுமாறி கலங்கியங்கேவிழுவாரும்
 சிறுபுலிதம்பிசங்கள் சீக்கிரமாய்த்தான்பாய்ந்து
 அம்மான்பெருமானும் ஆக்கரித்துப்பற்கடித்து
 வீசிணைவேடுவரை வெள்ளரிக்காய்போலே
 வெள்ளரி கட்டுவேலெடுத்து வீரிட்டுக்குத்திடுவார்
 பன்றிவேலித்தானெடுத்து பதறிடவேகுத்திடுவார்
 அப்போதுவேடுபடை அலறிமிகப்பிரண்டு
 ஐயோசிவனெயென்று அலறிவிழுவாரும்
 இந்தநல்லகொள்ளைக்கு ஏன்வந்தோமென்பாரும்
 மூட்டைகளைத்தான்போட்டு முடுகியங்கேவோடுவாரும்
 கொள்ளைக்குவந்தயிடத்தில் குடிகேடுவந்ததென்று
 போட்டதுபோட்டாற்போல் புலம்பியங்கேவீழ்வாரும்
 குறிக்காட்டிகுறிக்காட்டிக் குடல்சரியக்குத்திடவே
 முறிந்துதேவேடுதளம் முக்கணக்குரிச்சிமட்டும்
 குழுறுபாறைவிழிதனிலே ஓடுகிறவேடுவரை
 சாம்பன்குருக்காட்டித் தடமறிந்துகொண்டானே[னே
 குருவைவிட்டுச்சாம்பானும் குருக்காட்டிக்கொண்டா

ஐயோசவாமியென்று அடிபணிந்துதெண்டனிட்டார்
 சும்பிட்டவேடுவரை கொடியதொருசாம்பா னும்
 சீருவைத்தா னுருவி சினத்துமேசாம்பா னும்
 மூக்குகளைத்தான்பிடித்து முடுக்கியறுத்துவிட்டான்
 வந்தவந்தவேடுவரை வகையாகமூக்கறுத்தான்
 விடாதேவிடாதேயென்று வெட்டித்தூரத்திடவே
 ஆயிரம்மூக்கறிந்து அடவாய்குவித்துவிட்டான்
 தம்பிசங்கன்வந்து தயவாகச்சாம்புவனை
 விட்டுவிடுவேடுவரை வெட்டினிவேண்டாம்
 போய்ப்பிழைக்கமட்டும் பொல்லாதவேடுவர்கள்
 என்றுசொல்லிக்கேட்டு இதமாகவிட்டுவிட்டான்
 குவித்ததொருமூக்கையெல்லாம் கொடியதொருசாம்புவ
 தோரணமாய்க்கே கார்த்துசுருக்காககொண்டுவந்து[னும்
 பூரணமாகவல்லோ புனிதனுமூக்கரையன்
 மூக்கரையம்மனுக்கு முன்னாலேகட்டினானே
 சாமிதனைப்பணிந்து சாம்புவனுமப்போது
 தம்பிசங்கன் முன்னாலே சாம்பன்பணிந்து நின்றான்
 அதைபிள்ளைதன்னுடனே அன்பாகமூவர்களும்
 கொள்ளிமுதலையெல்லாம் கொடுத்து அனுப்பிவிட்டு
 பச்சணமுதலிமகன் பாங்கானதம்பியரே
 மூசிபல்லக்குடனே முன்னுக்கெடுத்துவந்து
 பச்சண்ணமுதலியுட பாங்கான அரண்மனைக்கு
 கொடுத்து அனுப்பிவிட்டு குணமானதம்பிசங்கன்
 தங்களரண்மனைக்குத் தான்வந்தாரப்போது
 அண்ணருடன்சொல்லி அன்பாகவீற்றிருந்தார்
 இப்படியாக இருக்கின்றவேளையிலே
 தலையூருக்காளிபன்றி பொன்னமுகர்சோலையை அழித்த
 வேனாட்டுவேடுவர்கள் வீற்றிருக்கும்நாளையிலே [து
 மாரியருத்து மழைகளுமில்லாமல்
 தலையூருக்காளியவள் தானிருக்கும்நாளையிலே
 இட்டபயிர்களெல்லாம் இதமுடனே தான்கருதி
 பூண்டுஞ்செடிகளும் பூமிகளுந்தான்வரண்டு
 மழைமாரியில்லாமல் வையகங்கள்பாழாகி
 மழைமாரியில்லாமல் வாடியிருக்கையிலே
 பூமிவரண்டு புனலுமிகவில்லாமல்

தலையூருக்காளி தான்வளர்க்கும்பன்றியது
எழுபதடிக்கொம்பன் இன்பமுள்ளபன்றியது
தலையூருக்காளி தன்னாட்டைத்தான்கடந்து
இறையுப்புசிக்காமல் ஏங்கியேபன்றியது
நெல்லிவளநாட்டை நேராகத்தானேக்கி
சிற்றூலைபட்டணத்தில் சீக்கிரமாய்வந்துநின்ற
வயல்களில் தான்புகுந்து வறுமையுள்ளபன்றியது
சென்னெல்கதிரையெல்லாம் நின்றழித்துப்பன்றியது
பொன்னழகர்பூங்காவில் புகுந்துபடுத்துறங்கும்
பகல்முப்பதுவும் படுத்துறங்கும்பன்றியது
இரவிலேதானெழுந்து இனியதொருகதிரையெல்லாம்
தின்றுகருவறுத்து திரும்பிவந்துபூங்காவில்
படுத்துறங்கித்தானிருக்கும் பாங்கானபன்றியது
இப்படிபன்றியது இருக்குமந்தவேளையிலே
பூக்குடலைக்கொண்டு பூவெடுக்கும்நம்பியானும்
பன்றியருகில்வந்து பறந்தோடிபூவெடுத்தான்
பன்றியைக்கண்டானே பார்ப்பானுமப்போது
அதம்பிடப்பன்றியது அய்யனுமேகீழ்விழுந்தான்
குத்திக்கிழித்துதே கொற்றவனார்பார்ப்பானே
குத்தியேகோளாறு கொடியபுண்ணாக்கியதே
பார்ப்பானெழுந்திருந்து பதறியங்கேயோடிவந்து
பொன்னருடன்சொல்லி பொங்கிமிகவழுதான்
பார்ப்பானுரைக்கேட்டு பதறிமிகச்சினந்து
பூங்காவதைத்தைப்போய் பார்த்தாரேயன்னேரம்
பார்க்குமந்தவேளையிலே பலமானபன்றியது
சோலையெல்லாந்தானழிந்து சுற்றிப்படுத்திருக்கும்
கோலத்தைக்கண்டு கோபித்துமன்னருமே

[பொன்னழகர் சங்கர் பன்றியைக் கொல்லுதல்]

அந்தட்சணமே அடவாகவூரில்வந்து
ஆனைபடைசேனையெல்லாம் அனைவருமேகூட்டமிட்டு
நாய்கள்பதினாயிரம் ராணுவங்கள்கூட்டமிட்டு
வெளியிலேவந்து விருப்பமாய்க்கூட்டமிட்டு
பூந்தோட்டந்தானேக்கி போகின்றவேளையிலே
தங்கையரும்வந்து தயவுடனேயேதுசொல்வார்

சங்கரீர்பொன்னழகா தமிழ்மீமா அண்ணாவே
 வரத்தால்பிறந்து மாகாளிபன்றியது
 வெள்ளிக்குழம்பன் வெகுசயனப்பன்றியது
 அறுபதடிபாயும் யானைபலமுள்ளதுதான்
 தியானித்துப்பார்த்து திட்டமுடன்போய்வாரும்
 அச்சேதிதான்கேட்டு ஆண்மையுள்ளசங்கருந்தான்
 கேட்டாரேசங்கரும்கீர்த்திபெற்றமுடிமன்னன்
 அரண்மனைக்கி ஆளனுப்பி ஆனதொருதம்பிசங்கன்
 ஏழானைக்கையிலே இருப்புலக்கைதான்கொடுத்து
 படைமுரசைத்தான்முழங்கி பாங்காஃப்போகையிலே
 தழுக்கோசைதான்கேட்டு தானெழுந்துபன்றியது
 அப்பாலொருவனத்தில் அன்பாகபோனதுவே
 பார்த்தார்கள்சோலையிலே பன்றிதனைக்காணாமல்
 தாரையெடுத்து தம்பிசங்கன் தான்தொடர்ந்தான்
 மண்மோர்ந்து ஆதரிக்கும்மங்கைநல்லாள் சித்தினிதாய்
 தாரைமேலெதொடர்ந்து தானங்கேபோகையிலே
 வனத்தில்படுத்துறங்கும் மாகாளிபன்றிதனை
 கண்டுமேயெல்லாரும் கருமலைக்கியொப்பெனவே
 யானையைவிட்டார்கள் அடித்துமேகொல்லுமென்று
 கொள்ளடித்தாப்போலே குமுருதேயானைகள்தான்
 மலைச்சொல்லுக்கடிக்குதென்று மகிழ்ந்துவுறங்கிடுமாம்
 உறங்கியேகண்விழித்து வருமிமிகப்பார்த்து
 யானையைக்கண்டு அதம்பிமேபன்றியது
 மலைகள்சிலையோட மண்டியிட்டுதானெழுந்து
 ஆக்கரித்துபன்றியது அப்பாலேபோகையிலே
 நாய்களெல்லாமோடி நலமாய்க்குருக்காட்ட
 பேய்கள்போலலைமோதி பிரண்டுகிடைக்கையிலே
 நாய்களைத்தான்மீறி நலமாகவேபோய்
 வீரமலைச்சோங்கில் விதமாய்ப்படுத்துறங்கும்
 தாரையெடுத்து தான்போயிக்கண்டலவோ
 ஏழானைகையிலே இருப்புலக்கைதான்கொடுத்து
 போடுமென்றுவிட்டானே பொங்கியேதம்பிசங்கன்
 ஏவிவிட்டயானைகளும் இருப்புலக்கைதன்னாலே
 பூமியதூர்ந்திடவே போட்டுதேயப்போது
 கண்டுமேபன்றியது கடுகவேதானெழுந்து

வாலைமுறுக்கி வகையுடனேபோகையிலே
 நாய்களெதிர்க்க நலமுடனேபன்றியுந்தான்
 குடலைசரியக்குத்தி கொன்றுதேநாய்களைத்தான்
 நாய்களைக்கொன்று நலமுடனேபோகையிலே
 மீறியேபோகுதென்று விசாரமுடன்றுன்தொடர்ந்தார்
 தன்னூர்திசைநோக்கித் தான்போகுதென்றுசொல்லி
 சித்துளிநாய்களைத்தான் சீக்கிரமாய்ஏவிவிட்டார்
 மானம்பார்த்துவூனையிட்டு மங்கைநல்லாள்சித்துளிநாய்
 மின்னல்போல்மீன்னி வேகமுடனேடி
 காகம்பறந்தாற்போல் கடுகியங்கேதானேடி
 முடிக்கிக்குருக்காட்டி மூர்க்கமுடன்தானேடி
 பார்த்துமெள்ளத்தான்மறைந்துபதுங்கிப்பிடித்ததுவே
 புறங்காலைப்பற்றி பிடித்தமுத்துக்கொண்டதுவே
 இழுத்தவுடன்பன்றி ஏங்கிவீரிட்டதுவே
 வீரிட்டசத்தமது விரும்பியேதான்கேட்டார்
 கேட்டானேசத்தமது கிருபையுடன்தம்பிசங்கன்
 ஓட்டமாயோடி ஒருநொடியில்மூவர்களும்
 வெள்ளிகட்டுவேலை விதமுடனேதானெடுத்து
 கண்டந்தப்பன்றியை கைதனில்வேல்வாங்கி
 குத்தினான் அப்போது குலவையிட்டுப்பன்றிதனை
 அண்டம்சிலையோட அலறியேபன்றியது
 தலையுருக்காளிக்கி அபயமென்றுவிழுந்ததுவே
 பன்றியைக்குத்திப் பரிவாகத்தானெடுத்து
 கறிக்கொம்புதானூதி கனகபடைக்கூட்டமிட்டு
 பல்லக்குமேலே பரிவுடனேசங்கருந்தான்
 சித்துளிநாய்குட்டியைச் சிறப்புடனேதானும்வைத்து
 பல்லக்குடனே பரிவாகத்தானடந்து
 சிற்றூலைபட்டணமே சீக்கிரமாய்வந்தார்கள்
 வந்துமேபன்றிதனை வகையாகத்தானிறக்கி
 வாருநிணம்சதையும் வரிசையாய்த்தானரிந்து
 பதினாயிரங்கூறு பாங்குடனேதான்போட்டார்
 வீடுகள் தப்பாமல் உண்மையாய்த்தான்கொடுத்து
 வரிசையுடனே வாழ்ந்திருக்கும்நாளையிலே

[காளி பன்றியிறந்துபோனதறிந்து நெல்வளநாட்டுக்கு
கொள்ளைக்குப்போக யோசனைசெய்து ஆசாரியனை
அழைத்து சூதுபண்ணி பொன்னரை வெள்ளாள்
குளத்திற்கு அழைத்துவரச்சொன்னது]

அபயமென்றசத்தம் அவன்காளிதன்செவியில்
உருக்குநாரசமது உருக்கிட்டபாவனைபோல்
செப்புநாரசம் செவியில்விட்டபாவனைபோல்
கேட்டந்தகாளிக்கி கிலேசமெத்சுண்டாகி
மந்திரிக்கந்தரை வகையுடனேதானழைத்து
தானாதிபதிகள் தளகர்த்தர்கூட்டமிட்டு
வேடுவபடைகள் மெத்தவேகூட்டமிட்டு
பன்றியைக்கொன்றானே பாருலகில்சங்கருந்தான்
நெல்வளநாட்டைக் கொள்ளையிடவேணுமினி
சிற்றூலைப்பட்டணத்தைச் சேரவேகொள்ளையிட
போகிறதுஎந்தவழி புத்திகளைச்சொல்லுமென்றான்
அப்போதளகர்த்தரனைவோருஞ்சொல்லுகிறார்
முன்னமேபோய் மூக்கறிந்துவந்தோமே
இன்னமுப்போனால் எவர்பிழைக்கப்போரர்கள்
கொன்றுமடிப்பாரே குண்ணுடையான்மக்களுந்தான்
என்றுமேசொல்ல யேதுசொல்வாள் காளியுந்தான்
ஏழைமதிவேட்டுவரே யிப்படித்தான்சொல்வாரோ
மாண்டுமடிந்தாலும் வைகுந்தப்போனாலும்
வேட்டுவர்கூட்டமெல்லாம் வேரறுந்துபோனாலும்
சண்டைகளுஞ்செய்யாமல் தான்விடவேபோகாது [கள்
இன்னமொன்றுசொல்லுகிறேன் இங்கிதமாய்க்கேளுங்
செம்பெனனுந்தட்டானைச் சீக்கிரமாய்த்தானழைத்து
கொடியநல்லஆசாரிக் கூப்பிடவேவந்துவிட்டான்
செம்பகுலஆசாரி சிறுகிணற்றுத்தட்டானும்
ஏனையாசுவாமி எனையழைத்தகாரியமேன்
செம்பத்தட்டான்கேழ்க்கச் செப்புவாள் காளியவள்
நம்மிடபன்றிதன்னை நல்லதம்பிசங்கன்கொன்றான்
நாடுபடைகூடி நாமாளசீமையிலே
கொள்ளையிட்டுநாமவனைக் கொன்றுவரவேண்டும்
என்னவபாயம் இதற்குநீசொல்லுமடா

என்றுசொல்லக்கேட்டு ஏதுசொல்வான் ஆசாரி
அப்படியானால் அடியேனும்சொல்லுகிறேன்

[ஆசாரி மரத்தினால் ஆளிபண்ணி முலம்பூசி
பொன்னரிடத்தில் கொண்டுவருகிறது]

மாணுளிதான்கடைந்து வாகானதட்டானும்
பொன்னால்முலம்பூசி பொய்யாளிஉண்டுபண்ணி
பொய்யாளிதானெடுத்து புறப்பட்டான் தட்டானும்
சிற்றூலைப்பட்டணத்துத் திசைநோக்கித்தானடந்தான்
வாருனொருவருவனுமாய் வழிதனிலே ஆசாரி
செம்பகுலவாசாரி சிறுகிணற்றுத்தட்டானும்
சிற்றூலைப்பட்டணமே வந்தானே ஆசாரி
பொய்யாளிபண்ணி பொன்னரிடமேபோய்
சதிகூறுசெய்து சத்தியத்திற்குள்ளாக்கி
வாரேனான்ஐயாவே வகையுடனேஇப்போது
என்றுமேசொல்ல ஏதுசொல்வார்வேடுவரும்
அப்படியேவுள்ளாக்கி அவனைமெள்ளக்கொண்டுவந்தா
வேண்டுமெனவெகுமதிகள் விருப்பியேநான்தாரேன் [ல்
அப்படியேநல்லதென்று ஆசாரிதானெழுந்து
செம்பகுல ஆசாரி சீக்கிரமாய்தானெழுந்து
பொய்யாளிதானெடுத்து பொழுதிரங்கும்வேளையிலே[ம்
கொலுவிருக்குமண்டபத்தில், கொண்டுவந்துதட்டானு
மன்னனுக்குமுன்னேவந்து வகையாகத்தெண்டனிட்டு
எங்கிருந்து எங்கேவந்தாய் என்றாரேபொன்னருந்தான்
தட்டானும்ப்போது தாழ்ந்துமிகவேதுசொல்வார்
கரிகாலச்சோழன் கனகமுடிவேந்தனுக்கு
பொன்னாளிபண்ண போய்வந்தேன் ஆண்டவனே
உரையூருப்பட்டணம்தான்உத்தமனையென்றுரைத்தாள்
இவ்விடத்தில்வந்ததென்ன வென்றார்பொன்னருந்தா
அப்பவே ஆசாரி அடிபணிந்துதெண்டனிட்டு [ன்
ஆண்டவனேகேளும் அடியேன் சொல்லுகிறேன்
கரிகாலச்சோழன் காரணமாயெனையழைத்து [த்து
பொன்னாளிவேணுமென்றுபொருள்மிகவேதான்கொடு
செய்துவரச்சொன்னார்கள் திறமாகவெந்தனைத்தான்
வாங்கியேயானும் வகையானதென்மதுரை

திரனவல்லிமட்டும் சீக்கிரமாய்நான்போய்
 தங்கத்தைவாங்கிதான் சமைத்தேனன்பொன்னுளி
 கொண்டுபோறேன்சாமி குறிப்பானராசாவே
 பொழுதுகளும்போயினதால் போகப்பயமாகுதையா
 சமைத்துவந்தபொன்னுளி தலைவாங்கிவைத்திருந்து
 விடியகாலம்தந்துவிட்டால்விருப்பமுடன்போயிடுவேன்
 என்றுசொல்லிபொன்னுளி யெடுத்தவனுமுன்னேவைத்தான்
 தங்கையரண்மனையில் தயவுடனேவைத்தீரென்றார்
 தங்கையானைப்பார்த்து தயவுடனேயேதுசொல்வாள்
 மாறாட்டம்பண்ண வந்ததொருபொன்னுளி
 வந்தகதையறியாமல் வாய்மறந்துபேசாதே
 சதிசெய்யப்பொன்னுளி தட்டானும்கொண்டுவந்தான்
 வெட்டிவிருந்திடுங்கள் வேட்டகாரவீரனுக்கு
 சீமைதனைப்பாழாக்கச்செம்பத் தட்டான்கொண்டுவந்தா
 ஊரைகெடுக்க வுளவாகத்தட்டானும் [ன்
 வந்தகருமமிது வகையான அண்ணாவே

[தட்டான் கொண்டுவந்த பொன்னுளியை பொன்னரிடத்தில்
 வைத்திருக்கச் சொல்ல தங்கை வேண்டாமென்று
 தடுத்துச் சொல்லி வருகிறது]

கேடுவரும்போது கெடுமதிசுண்தோற்றுது
 இனிமேல்படுப்பாடு எவரறியப்போரூர்கள்
 என்புத்திகேளாமல் அண்ணையேளிதங்கள்பண்ணாதே
 உத்தமாயத்தினியே என்னுடற்பிறப்பேதங்கையரே
 நம்பியேதட்டானு நம்மிடத்தில்வந்தவனை
 கொந்தார்முடியழகர் அவனைக்கொன்றுகுலைசெய்வாரே
 அந்தரமாய்வந்தவனை அடித்துத்தூத்துவாரே
 அடைக்கலமாய்வந்தவனை அனியாயம்செய்யலாமோ
 பெண்புத்தியாலே பெருமாள்பிள்ளைபோரை
 சீதையிடசொல்கேட்டு செம்மானின்பின்போரை
 இலட்சுமியாள்சொற்கேட்டு லட்சுமணரும்பின்போரை
 அந்தக்கதைபோல்தட்டானை ஆக்கினைகள்செய்வாரே
 மண்ணுள்ளமட்டும் வளரும்அபகீர்த்தி
 ஆதீனப்போனலும் நமதடைக்கலமாய்வந்தவனை
 நாடுபரிபோனலும் நம்மைநம்பிவந்தவனை

அடைக்கலமாய்வந்தவனை அழிவுசெய்யப்போகாது
 பெண்பிறந்ததங்கையரே பேர்பெரியநாயகியே
 அரியபிரவியரே அரண்மனைக்குபோய்ச்சேரும்
 போமென்றசொற்கேட்டு பொற்கொடியாளே துசொல்
 உங்கள்விதியி லுள்ளபடிதான்முடியும் [வாள்
 என்சொல்லைக்கேட்டேரே என்பிறவி அண்ணாவே
 நம்மிடசொல்கேட்பீரோ நலமுடனே அண்ணாவே
 அரசுநிலைக்கி அபகேடுவந்திருக்க
 விதியின்பயனை விலக்கவினிகூடாது
 என்றுசொல்லித்தங்கையும் யெழுந்திருந்து அப்போது
 சீறிவருநாதமெனச் சிவந்துமேகண்சிவந்து
 ஏழாந்தளமாம் ஏறும்பேரமண்டபத்தில் [தான்
 பஞ்சனைமெத்தையின்மேல் பைங்கொடியாள் போயிருந்
 தட்டா னுங்கொண்டுவந்ததங்கப்பொன் னுணியைத்தான்
 தங்கையரண்மனையில் தான் வாங்கிவையுமென்றள்
 அப்படியேதங்கையரும் அரண்மனையில் தானும்வைத்
 உட்கதவைத்தாளுமிட்டு உறுகியுடன்சாத்தி [து
 தாசியரைநம்பாமல் தங்காளும்தாள்பூட்டி
 தட்டானைத்தானழைத்து தயவுடனேகூட்டிவந்து
 அன்பாயிலேபோட்டு அசனமதுதான்படைத்து
 உண்ணுமென்றுசொல்லி உபசரித்தாள் தட்டானை
 அசனமதுசெய்து ஆலித்தெழுந்திருந்து
 நமக்குகைவசமாச்சுதென்று கனமுடனே தட்டானும்
 காராளர்பெருமையெல்லாம் கண்ணாளர்தன்னாலே
 என்றுபெரியோர்கள் இசைத்ததுமெய்யாச்சுதென்று
 மனதிலேதானினைந்து மகிழ்ச்சியாய்உண்டதன்பின்
 அரிபிளவுவெள்ளிலையும் அள்ளியேதான்கொடுத்தார்
 வாங்கியேதட்டானும் வாய்ரொம்பத்தான்போட்டு
 சித்திரகூடமண்டபத்தில் திறமுடனேபோய்ப்படுத்தா
 நாலுசாமம்சென்று நலமாய்விடிந்தபின்பு [ன்
 ஆற்றங்கரைக்குப்போய் அடவாகப்பல்விளக்கி
 கால் முகஞ்சத்திசெய்து கபடமனதில்வைத்து
 முந்தாணிகொண்டு முகந்துநீர்தான் துடைத்து
 பொன்னருடகொலுவில் பிரியமுடனேடிவந்து [ரூன்
 தெண்டனிட்டுகைதொழுது தெரிசனங்கண்டேனென்

கண்டுதொழுது கபடனுமேதுசொல்வான்
 நம்-ஆசாரசாவுடியில் நானசைந்துரித்திரைசெய்கையிலே
 சொற்பனங்கள் கண்டதை தான் சொல்கிற துகேளுமையா
 வைத்த அடைக்கலமும் வகைமோசம்போகக்கண்டேன்
 அடித்துப்பரிக்கக்கண்டேன் அநியாயம்செய்யக்கண்டேன்
 கரிகாலச்சோழனுக்கு நான்கள் ளனுமேயாகக்கண்டேன்
 விலைமதிக்காப்பொன்னாளி வேடுபரிபோகக்கண்டேன்
 ஆதலாலிப்போது ஐயனேபோகவேண்டும்
 நான்வைத்தயடைக்கலத்தைவகையுடன் தாருமென்றான்
 அப்போதுபொன்னாண்டார் அறியதங்கையென்று
 என்பிறவிதங்கையென் றெழுப்பினார்பொன்னாண்டார்
 தங்கையெழுந்திருந்து தயவுடனே அப்போது
 அன்னவூஞ்சலவிட்டி றங்கி அறியபிரவியரும்
 தானைத்திறந்து தங்கையும் நிற்கையிலே
 பொன்னரும்யாளி தனை போகவேதாருமென்று
 மங்கிச்சுடர்மட்டு மரனாளியாயிருக்க
 அப்போது தங்கையு மன்னர்கையில் தான்கொடுத்தார்
 தன்கையிலே வாங்கிப்பொன்றார் தட்டரன்கையில் கொடு
 இருகையிலே வாங்கித்தட்டான் ஏங்கிமுகம்வாடி [த்தார்
 படியானனாளி தனைப் பழிகாரத்தட்டானும்
 கற்றுாணிற்றூனிடிந்தான் கருவாளி தட்டானும்
 மொளுரெல்லாச்சாவுடியில் முட்டிக்கொண்டான் தட்டானும்
 மார்மேலடித்துக்கொண்டு மண்மேற்புரண்டழுதான்
 தன்முகத்திலறைந்துகொண்டு தயாபரனேசாட்சியென்
 தங்கத்தினால்சமைத்த தாளவில்லாபொன்னாளி [ரூன்
 முத்துநவரத்தினத்தால் முடித்துவைத்தபொன்னாளி
 கோமேதகம்நீலம் குறித்துவைத்தபொன்னாளி
 பொற்கம்பியாலே நான் போதவேசெய்துவந்தேன்
 விளக்கமுள்ளபொன்னாளி வேலைமிகச்செய்துவந்தேன்

[தங்கைசொன்னதை கேளாமல் பொன்னாளியைவாங்கி வைத்திருக்க
 விடிந்துதட்டான் வாங்கி நான்வைத்த தல்லவென்று
 பத்தியத்திற்குப் பொன்னரைச் சம்மதித்துப்போனது]

கரிகாலச்சோழனுக்குக் கனமுடனேகொண்டுவந்தேன்
 மரனாளி தான்கொடுத்து வகைமோசம்செய்திரே

கண்டகிடுவெனக்கு கைமேல்பலித்துதையா
என்னுடையகட்டுமில்லை எவர்கள் துணையுமில்லை
வைத்த அடைக்கலத்தை வயறெரியக்கொண்டிரே
என்னை- அடித்துப்பரித்திரே அனியாயஞ்செய்திரே[ன்
என்றுசொல்லித்தட்டானும் எடுத்தானே ஓட்டமுந்தா
ஓடுகிற தட்டானை பொன்னர் யொருநொடியிற்றானழைத்
நீ-வைத்ததல்லவென்றயே வணமுள்ள ஆசாரி [து
உனக்கென்ன நிர்ணயங்க ளுரைக்கவேணுமென்றர்
என்றுசொல்ல தட்டானு மிருதோளும்பூரித்து
வெள்ளாங்குளத்தடியில் விதமானசத்தியங்கள்
செய்து தரவேண்டுமென்றன் செம்பகுலவாசாரி
நல்லதென்றுசம்மதித்தார் நலமானபொன்னருந்தான்
சத்தியமென்றசத்தம் சங்கருமேதான்கேட்டு
பொட்டிமகன்தட்டானும் பிழைமோசம்செய்தானே
என்றுதம்பிசங்கள் யெரிபறந்துகண்டிவந்து
வெட்டவேண்டும் தட்டானை வீரவாள் தன்னாலே
பீரங்கிகத்தி பெரியகத்திதானெடுத்தான்
தட்டானும்ப்போது தடுமாறியேவிழுந்தான்
விழுந்தெழுந்து தட்டான் விதமாகத்தானேடி
பொன்னரிடுப்பை போதவேகட்டிக்கொண்டான்
தம்பிசங்கனப்போது தாண்டியேதான்குதித்து
வெட்டுகிறேன் அண்ணாவேவிட்டுவிடுதட்டானை
யென்றுசொல்லி தம்பிசங்கள் ஏரிட்டுதான்பார்க்க
காலோடேதான்கழிந்தான் கருவாளி தட்டானும்
பொன்னருங்கையமர்த்தி போர்வீமாதம்பிசங்கா
கோபம் கொடியவனே கோநாட்டுபரிநகுலா
கரிகாலச்சோழனுக்கு கனமுடனேபோரவெள்ளம்
நாமடித்துப்பரித்தாரென்ற லபகீர்த்திவந்துவிடும்
வெட்டிப்பரித்தாரென்றால் வீணகீர்த்திவந்துவிடும்
அவன்கேட்ட நிர்ணயங்க ளன்பாகச்செய்குவோம்
நானைப்பொழுதில் நல்லதிங்கட்கிழமையிலே
நிட்சயங்கள்செய்துதாரேன் நிற்காதே ஆசாரி
திங்கட்கிழமைக்குத் திரும்பிவரச்சொன்னார்கள்
தம்பிசங்கள் நிற்கிறதை தான்கண்டு ஆசாரி
கால்நடுங்கிக்கைநடுங்கி கருத்துடனேயேதுசொல்வான்

அப்படியே நான் வருவே னுண்டவனே சாமியென் றுள்
 மறுக்காலொருவார்த்தை மனதிலே தானினைந்து
 அஞ்சிப்பயந்து அடிபணிந்து தெண்டனிட்டு
 பொன்னரைப்பார்த்து பெய்த்தட்டான் சொல்லுகிறான்
 கோனாட்டுகொற்றவனே குண் ணுடையான் தன்மகனே
 வையை நாடானும் மகராஜா என்னுரையே
 பேருக்கோவேளாழன் புசுமுக்கோதர்மரையா
 வார்த்தைக்கோவேளாழன் வகமுக்கோதர்மரையா
 பூவிரண்டுபூத்தாலும் நாவிரண்டுபூர்க்காது
 நம்பி வருவேன் நல்லதொரு திங்களிலே
 என்று சொல்லி தட்டானும் எடுத்தானேயோட்டமுந்
 திரும்பி மிகப்பாராமல் திசைகேடன்போனானே [தான்
 போனானே தட்டானும் பொன்னரைக்கைவசமாக்கி
 புலவாயிலகப்பட்ட புள்ளிமான் போனதுபோல்
 மான்பாரைசேவல் மனக்களவுதான்கடந்து
 காட்டு திசைநோக்கி கடுகி நடந்தானே
 தட்டான் வருகிற தடத்தின் வழியாக
 எருதுமேல்பொகிபோட்டு செட்டிமாரெ திர்வருகையி
 தட்டானைக்கண்டு தான் பொகியைவீசினதே [வே
 கண்டு செட்டிமார்கள் கடுகியேயோடிவந்து
 வாறும் பிள்ளாயாசாரி வளமாய்பொகியெடுத்து
 எருதுமேல்போடுமென் றுன் இனிய செட்டிமார்களெல்
 தட்டானும்மென் னாலே தானாகாதென் றானே [லாம்
 எருதைபிடியுமென்ன இனிய தட்டான் கைகொடுத்தான்
 நெடுங்கயற்றைத்தான் பிடித்து நெடுமரம்போல் நிற்கை
 நின்றதொரு தட்டானை நினவழியபாய்ந்ததுவே [யிலே
 அடிவயிற்றில் காயப்பட்டு அலறியே தட்டானும்
 கீழே விழுந்தானே கெருவமுள்ள தட்டானும்
 விழுந்த தட்டான்மேலெருது மிரண்டு மிகப்பாய்ந்தது
 குத்தி மிகப்பாய்கையிலே கூவென்று தட்டானும் [வே
 ஐயையோ செட்டியாரே அனியாயமாய்க்குத்துதடா
 வீணிலே என்ன ஜீவன் விதமாகப்போகுதடா
 என்று தட்டான் சொல்லையிலே எருதைப் மிகப்பிடித்தார்
 உருண்டெழுந்து தட்டானும் உளரியே என்ன சொல்வா
 பூண்டவிதிப்படியோ பொன்னரருட்பாவமிதோ [ன்

வேட்டுவர்சொற்கேட்டு விதமுடனேவந்தோமே
வழியில்சனியன் வந்துதொடர்ந்ததென்றான்
மண்ணில்புரண்டுதட்டான் மயக்கந்தெளிந்தபின்பு
தடவியெழுந்திருந்து தன்னூருத்திசைநோக்கி
சத்தியத்துக்குள்ளாகத் தானாகிவந்தோமென்று
குஞ்சிரிப்புதான்சிரித்துக் கொண்டுமேதட்டானும்
நாற்காணிதான்கடந்து நாட்டார்சபையில்வந்தான்
வந்ததட்டான் தனைப்பார்த்து வகையுடனேநாட்டாரும்
ஏதையா ஆசாரி இந்தரத்தக்குறிகளெல்லாம்
சிந்தைகலக்கமென்ன சிகப்புறியென்னவென்றார்
மாடுகிழிந்தாப்போல் மார்பிற்குயென்னவென்றார் [ன்
வாருமையாநாட்டாரே இதுவந்தவகைசொல்லுகிறே
புத்தியுள்ளநாட்டில்போப்பொன்னரைக்கண்டுமேதான்
சதிமோசத்தாலே சத்தியத்திற்குள்ளாகி
சிங்கக்கிழமையிலே செய்திடவேசம்மதித்தார்
சிங்கத்தின்வாயிலே சிக்கின ஆணையைப்போல்
பங்கப்படுத்திவந்தேன் பாங்குள்ளபொன்னரைத்தான்
ஊரைவிட்டுக்காதவழி யோடிவருகையிலே
புலிவந்துயெதிர்த்ததுகாண்போர்மன்னாயெந்தனைத்தா
கழுத்திலேகைபோட்டு கட்டிப்பிடிக்கையிலே [ன்
கால்நகம்என்மேற்பட்டு காயங்களாச்சுதையா
பொட்டெனவேவீசினேன் போய்விழுந்ததுபுலியுமது
விழுந்தபுலியுமது மிரண்டோடிப்போச்சுதையா
என்றுசொல்லத்தட்டான் ஏதுசொல்வார்நாட்டார்கள்
ஆகட்டுமாச்சாரி அந்தவழிகாட்டுமென்றார்
காட்டுமென்றசொற்கேட்டு கருவாளித்தட்டானும்
குருட்டுமுழிமுழித்தான் கூறுகெட்டத்தட்டானும்
என்னமதியிருக்க என்னமகிநினைத்தோம்
இருந்தாலிருக்கட்டு மின்னமொருபொய்யுரைப்போம்
என்றுசொல்லத்தட்டானும் மியல்புடனேதானினைந்து
நான்-வந்ததிசையறியேன் வழிநடந்தகாடறியேன்
நான்போனதிசையறியேன் போய்வந்தகாடறியேன்
என்றுசொல்லத்தட்டானும் ஏதுசொல்வார்நாட்டார்
ஆகட்டுமாசாரி அந்தநல்லக்காரியமும் [கள்
ந்-போய்வந்தகாரியத்தை புகலுமடா ஆசாரி

ஆனால் கேள் சொல்லுகிறேன் அன்புடைய நரட்டாரே
 பொன்னிவள நாட்டில் போய் பொன்னரைத் தெண்ட
 அஞ்சிப்பயந்து அவர்களை யுந்தான் வணங்கி [னிட்டு
 மாயப்பொன்னாளியினால் வகையுடனே யுட்படுத்தி
 பொன்னரையும் சங்கரையும் பொருந்தவே யுட்படுத்தி
 நானுந்தவணையிட்டு நான்வந்தேன் நாட்டாரே
 இங்கிருந்தாலென்றோ மியம்பக்கேள் நாட்டாரே
 வையமலைமேல் புறமாய் வந்திறங்கவே ணுமையா
 அதிகாலம்படையெடுத்து அங்கே நாம் போகவே ணும்
 எல்லோரும் பயணமா யிருக்கவே வேணுமென்றான்
 என்று சொல்லித்தட்டா நெழுந்துவழிநடந்து
 தாயார் மனைதனிலே தட்டா னும் போய்ப்புருந்தான்

[தட்டார்பொன்னர் சம்மதித்ததை வேட்டுவற்கு சொல்லிவிட்டு
 தாயாரிடத்தில் வந்து சொல்ல அவன்பெண்சாதி சண்டை
 யிட்டு தாலியை அறுத்து எரிதல்]

அப்போதவன் தாயார் அவனைப்பார்த்தே துரைப்பான்
 என்மகனே தம்பியுன் னிடந்தனிலேயிக்காயம்
 கள்ளிமுள்ளுக்கிழித்துதோ காயம்வந்தவாரே து
 அல்லவம்மாதாயாரே அடியேன்வரும்வழியில்
 புலியுமேவந்தெதிர்க்க பிடித்தடித்தேன் கையாலே
 அந்தப்புலிநகங்கள் அங்கமெலாம் கீறிற்றம்மா
 என்றமொழிகேட்டுமவள் பெண்சாதியே து சொல்வாள்
 அல்லகாண் என்கணவா யழகாகப்பேசாதே
 உம்முடைய சேவகத்தை இவ்வுலகம் அறியாதோ
 வீண்பேச்சுபேசியிங்கே வெட்கம்கெட்டுபோகாதே
 இருட்டுவீட்டுக்குள் போனால் என்பிறகேவந்திடுவாய்
 படுக்கையிலுள்ளோ பொரு பாம்புயிருக்கு தென்றால்
 உடுத்ததுகில் போட்டே போகிற என்கணவா
 இப்பவுன் சேவகத்தை ஏன் சும்மா பேசுகிறாய்
 புலியிருக்குமிடந்தனிலே போகவுன் னாலாகுமோதான்
 புலிவருகு தென்றால் போய்விடுமே யுன் னுயிர்தான்
 என்றுமவள் சொல்ல எழுந்திருந்துகோபமதாய்
 பெண்சாதி தன்னை பிடித்தடித்தான் தட்டா னும்
 அடிபட்டுத்தட்டாத்தி ஐயோசிவனையென்று

போவாய்நீபாழாய் பொன்னருடவாளாலே
 சாவாய்கெடுவாய் சங்கருடகைவாளால்
 என்றுமேதட்டாளை ஏசிப்பலவிதமாய்
 மங்கிலியந்தனையறுத்து தட்டான்மார்மேலேவிட்டெறி
 தாலியறுத்தெறிந்து தரையில்விழுந்தழுதாள் [ந்தாள்
 மண்ணில்புரண்டழுது மனையிலேபோய்ப்புகுந்து
 தள்ளிக்கதவடைத்து தாள்பூட்டிக்கொண்டாளே
 முக்காடுபோட்டுத்தட்டாத்தி மூலையிலேபோய்ப்படுத்தாள்
 அதன்பிறகுதட்டானும் அன்புடனேதாய்மனையில்
 உண்டுபடுத்திருந்தான் யுளவாளித்தட்டானும்
 மற்றுஞ்சகலமே மகாசேனைதான்கூட்டி
 வேலாளும்வள்ளாளும் வெள்ளிகட்டுசேவகரும்
 கச்சைகட்டிசங்குவிட்டு கனவேடர்கூட்டமிட்டு
 வையாமலைசைநோக்கி வருகுதோராணுவமும்
 நாலுதிக்கும்வெள்ளைவீசி நடந்தார்படையுடனே
 செந்துள்கருந்துள் செங்கதிரைத்தான்மறைக்கும்
 இனங்கள் பிரியாமல் அக்ரோணிசேனையுடன்
 கனத்தபாறைவழிதனிலே கடுகி நடந்தார்கள்
 பட்டியப்பார்மலையாரும் பழனியப்பார்மலையாரும்
 ஒட்டியாணம்புலித்தோலும் ஒவியிடும் ஆயுதமும்
 கட்டமுதுகட்டி கம்பரிசிதினைமாவும்
 வெல்லவென்றுபடையெழும்பிவேலரைத்தானினைந்து
 மேளத்தலைவேடுவர்கள் முன்னே நடத்திடுவார்
 பம்பத்தலைவேடுவர்கள் பக்கம்நடந்திடுவார்
 கனத்தமுகில்போலே கானகத்தேதானடந்தார்
 நடுகாணிமேடளவும் நடந்தார்படையெடுத்து

[காளிசேவகன் தட்டாளைக்கூப்பிட அவன்தாயார் புலம்பல்]

தடம்கொண்டுபோகவேணும் தட்டாளை அழையுமென்
 அந்தமொழிகேட்டு ஆனதொருசேவகனும் [ரூர்
 ஓட்டமாயோடி ஆசாரி குண்மையுடனே துரைப்பான்
 நாடுபடையும் நடக்குதுகாண் ஆசாரி
 நடம்கூடிபோகத் தட்டானேவாருமென்றான்
 அப்போது ஆசாரி அங்கலாய்த்துக்கொள்வானும்
 வெள்ளித்தடுக்கு வேல்வளையம் தானும்பண்ணி

முத்துக்கடுக்கன்பண்ணி முருகும்பல துபண்ணி
 செய்துகொடுத்துச் சீவனங்கள்செய்துவந்தேன்
 தாய்வார்த்தைக்கேளாமல் தான்பாவியானேனே
 மனைவிசொல்கேளாமல் மாளவேபோறேனே
 உங்களைவிட்டுமம்மா ஊதாரியாய்போறேன்
 என்னையிழந்தீர்கள் என்தாயேமாதாவே
 காலாளும்வந்தினி கட்டமுதுகட்டுமம்மா
 போறவிடத்துக்குப் போக்குச்சோர்தாருமம்மா
 அப்படிக்குச்சொல்ல அவனுடையதாயாரும் [ம்பை
 சுற்றிவந்துபார்த்தானே மகன்சுத்தமுள்ளபொன்னுட
 சேர்ந்தயிடையழகுமகனே செம்முருகன்பூப்போலே
 ஆனபணியூண்ட யழகுபொன்னர்தன்கையிலே
 மாளவென்றுஎன்மகனே வளர்த்தேன் அருமையுடன்
 இந்தஉடம்பைமகனே இலங்கும்பொன்னர்தன்கையினு
 வாழுக்கிறையிடவே வளர்த்தேனேஎன்மகனே [ல்
 நாட்டார்கள்சொற்கேட்டு நடந்தாயேசேம்பாநீ
 மனைவிக்குப்புத்திசொல்லி மகனேநீபோய்வாடா
 என்றுதாய்சொல்லஏதுசொல்வான் தட்டானும்
 என்தாயேகேளுமவள் எனக்கேத்தமனைவியல்ல
 கல்நெஞ்சுமாபாவி காளித்தட்டான் தன்மகனும் [டாள்
 என்னை-போனவழிமீளாமல் போவையென்றுசாபமிட்
 மங்கிலியந்தானறுத்து மார்மேலேவிட்டெறிந்தாள்
 தாயேயென்கண்ணின்முன்னே தாலியறுத்தெறிந்தாள்
 நானென்னபுத்திசொல்வேன் நலமில்லாபாவிக்குதான்
 நீதானேசொல்லி நின்றுபிழைத்திடுங்கள்
 நான்போறேன்நானைக்கி நமனுலகிற்றப்பாது
 கட்டமுதுவாங்கி கடுகிமிகநடந்து

[தட்டான் காளிபடைகண்டு சிலவார்த்தைசொல்லி பாளை
 யத்தை வீரமலையோரத்தில் யொளியவைத்து
 பொன்னரை கூட்டிவருகிறேனென்று
 சிற்றூலைப்பட்டணம் வந்தவுடன்
 தங்கை கனவுகண்டு அண்ண
 மாரிடத்திற் சொல்வது]

நடுகாணிமேடுதனில் நடடார்படைதனிலே
 வந்துமேசேர்ந்து வகையுடனே தான்பார்த்து

தலையூருக்காளிதனைத் தாள்பணிந்துவதுசொல்வான்
 காளிவயிற்றில் காரணமாய்நீபிறந்தாய்
 ஏழைவெல்லாம்பயல்கள் எதிர்த்துத்தான் நிற்பேனா
 இந்தப்படைப்பெருக்கில் ஏழைவெள்ளாம்பயலெதிரே
 என்றுசொல்லித்தட்டானும் எல்லவற்குமுன்னடந்தா
 நல்லதலையூறுவிட்டு நாடுகாணிதான்கடந்து [ன்
 வெளவால் துறைகடந்து வருகுதேபாளையமும்
 வையடலைதான்கடந்து வந்தபடை அத்தீனையும்
 தெற்குவீரமலைவரைக்குந் திரட்டினுன்பாளையத்தை
 ஏழுகரைநாட்டாரை இருந்தழைத்துத்தட்டானும்
 பாளையத்தையெல்லாம் பதுங்கவைத்துத்தட்டானும்
 வீரமலைக்கு விதமானகீழ்புறமாய்
 சிற்றூலைப்பட்டணமும் சிறைக்கயிருக்குதையா
 சிலைபெரியபொன்னருக்குச் செம்பனுக்குந்தானெதிரு
 வாள்பெரியசங்கனுக்கு மணியனுக்குந்தானெதிரு
 இருவருக்குஞ்சரிபண்ணி ஏதுசொல்வான் தட்டானும்
 காளிவயிற்றில்பிறந்த காரணயென்சுவாமி [லோ
 தம்பிசங்கன்தானெழுந்தால் தளர்ந்துடனெனின்றல்
 எதிராடி நின்று இருபிளவாய்செய்துவிடு
 திட்டஞ்சொல்லித்தட்டானும் சீக்கிரமேதானடந்தார்
 சிற்றூலைப்பதிநோக்கிச் செம்பகுலவாசாரி
 கெலிவுடனெத்தட்டானும் கெம்பீரமாய்வாரானே
 எட்டாந்தளமும் இயல்பெரியமண்டபமும்
 தட்டானுந்தான்கடந்து தான்வந்தானப்போது
 பத்தாந்தளந்தாண்டிதங்கை பந்தடிக்குமண்டபத்தில்
 சித்திரகூடமும் செம்பொன்னுல்மண்டபமும்
 பஞ்சவர்ணக்கிளிகள் பக்கம்விளையாடும்
 குயிலும்மயிலும் கூடிவிளையாடும்
 மாடப்புரூக்கள் வந்துவிளையாடும்
 பஞ்சணைமெத்தையிலே தங்கைபாங்காயுறங்கையிலே
 ஆவேசங்கண்டுதங்கை அலறியெழுந்திருந்து
 சொற்பனங்கள்கண்டு தங்கைதுருசாயெழுந்திருந்து
 அன்னவூஞ்சல்விட்டிற்றங்கி நங்கை அலறியெழுந்திருந்
 வெள்ளிக்கதவில் வெங்கலத்தாள்திறந்து [து
 அண்ணாரண்மனைக்கு அலறியேயோடிவந்து

சாந்தணிமண்டபத்தில் தங்கையும்வந்து நின்று
 சின்னண்ணையென்பிறவி சிறுபுலியே அண்ணாவே
 பெரியண்ணையென்பிறவி பேர்பெரியபுண்ணியனே
 கூப்பிட்டாளன்னேரம் குலக்கொடியாள்தங்கையரும்
 தங்கைநல்லாள்தானெழுப்ப சங்கருமேதானெழுந்து
 என்பிறவிதங்கையரே ஏனழைத்தாயுத்தமியே
 அண்ணருங்கேட்ட அருங்கிளியாளே துசொல்வாள்
 நான்-சொற்பனங்கண்டு துரிசாகவந்தேன்நான்
 மகளண்ணைவென்று கிளிமொழியாள் சொல்லுகிறாள்
 தட்டான்சதிக்கக்கண்டே தனித்துவேறுகக்கண்டேன்
 முத்தத்துப்பொன்முருகை முறிந்துவிழக்கண்டேனான்
 தலைக்கிடைப்புறக்கிணறு தவிழ்ந்துயிடியக்கண்டேன்
 கோபுரவாசல்குறி நிலைகுலையக்கண்டேன்
 சித்திரமண்டபமும் தேர்க்கூடமாளிகையும்
 உத்திரய்தெரிந்துவிழ உண்டையாய்க்கண்டேனான்
 கூந்தல்கமுகு குலைசாய்ந்ததென்னமரம்
 தாருடனேவாழைகளும் தலைசாயக்கண்டேனான்
 குதிரைகட்டும்லாயங்களும்கூட்டம்பாழாகக்கண்டேன்
 ஆனைக்கட்டும்சாவடியில் அருகுமுனைக்கக்கண்டேன்
 ஏர்சிறந்தமாளிகையி லிருள்வந்துலாவக்கண்டேன் [ன்
 அத்தைபிள்ளைமச்சினரும் அம்புபட்டுச்சாயக்கண்டே
 செய்யபெருமானும் சிலைநாணிதெரியக்கண்டேன் [ன்
 ஒத்தைகுதிரைவிட்டு சங்கரொருவருமேபோகக்கண்டே
 நான்-கண்டதொருசொற்பனங்கள் கைமேல்பலிக்குமண்ணை
 பெண்ணறியாள் கண்டகிணை பொய்ப்போகமாட்டாது
 வேடுபடைகள் வெகுபடைகள்வருகுதண்ணை
 ஊருநீராகிவிடும் ஒருநாளுந்தப்பாது
 சின்னண்ணையென்பிறவி சினத்தபடைவந்தாலும்
 என்னைவிட்டுப்பிரியாமல் எதிர்த்தாரைசங்கரியும்
 கோட்டைவட்டுபோகாதே சொற்றவனே அண்ணாவே
 சத்தியத்துக்குள் ளாகித் தட்டான் பின்போகாதே
 என்றுதங்கைசொல்ல ஏதுரைப்பார்பொன்னுண்டார்
 உத்தமாபத்தினியே ஒருசொல்லுவாசகியே
 இடியிடித்துவானிடிந்தாலினி வேடர் தங்குவாரே
 வெந்நீர்கொதித்ததினால் வீடுவெந்துபோவதுண்டோ

தவளைக்கு சித்ததினாற் றண்ணீர்கலங்கிடுமோ
என்முன்னெ திர்ப்பாருண்டோ ஏந்திழையேதங்கை
என்னபுதுமையிது எடுத்துரைத்தாயென்பிறவி
ஆகட்டுமண்ணாவே அப்படிக்குச்சொல்லலாமோ
வல்லார்க்குவல்லார் வழியிலுண்டு அண்ணாவே
நலமறியாவேட்டுவரை நம்பவினிக்கூடாது
மேனாட்டுவேடுவர்கள் வெகுபதரு அண்ணாவே
அருமைதங்கைசொல்ல அண்ணருமேயேதுரைப்பார்
என்பிறவி, தங்கையே இனிகேளுமென்வார்த்தை
சொன்னபடி தட்டாளைச் சோதிக்கவேண்டாமோ
தட்டான் நமக்கெதிரோதையநல்லாள்பத்தினியே[டோ
இரைகாணாப்பெருப்புலி முன் ஏழைமாளெ திர்ப்பதுண்
வேங்கைப்புலி முன்னே வெள்ளாடெதிர்ப்பதுண்டோ
புலியிருக்குங்காடுதனில் புல்வாய்கள்மேய்வதுண்டோ
தங்கையேயென்பிறவி தயங்காதேயென்றுசொல்லி
சோழிசதுரங்கள் சொக்கட்டான்போட்டார்கள்
கயறுதவரையிலே கள்ளனவன் தட்டானும்
உடல்நடுங்கிகால்நடுங்கி ஓடிவந்தான் தட்டானும்
வாய்பொத்திகைகட்டி வகையுடனேதெண்டனிட்டான்
பகைத்துவந்த தட்டாளைப் பாவனையாய்தான்பார்த்து
வந்ததொரு தட்டாளை வாருமென்றுதான்கேட்டு
ஏரிட்டுப்பார்க்கையிலே ஏதுசொல்வான் தட்டானும்
தேவரீர்சொன்னபடியெனக்குச்செய்து தரவேணுமென்
சத்தியத்துக்குள்ளாகத் தட்டான்பின்போறதற்கு[ரூன்
ஆட்டத்தைவிட்டல்லவோ ஆக்கரித்துபொன்னாண்டார்
எழுந்திருந்துபொன்னாண்டார் ஏந்திழையையானழைத்து
தவளைசொன்ன பிரகாரம் தட்டானுமோடிவந்தான்
தட்டான் தனக்குநான் சத்தியம்செய்துவாரேன்
நான்போய்வருமளவும் நல்லதங்காள்பத்தினியே
நாடுசீமைபோனாலும் நகர்கொள்ளையானாலும்
படுபழிகள் வந்தாலும் பரகெதிகள் வந்தாலும்
ஊருகொள்ளைபோனாலும் யுலகமெல்லாப்போனாலும்
சீமைகொள்ளைபோனாலும் சேனைதளம்வந்தாலும்

கோட்டையைச்சுற்றி கோடிபடைவந்தாலும்
 தங்கையே என்பிறவி தயங்கயினிவேண்டாம்
 என்றுமேபுத்திசொல்லி இதமுடனேபொன்னருமே
 தம்பிசங்கன் தனையழைத்துத் தயவாகயேதுசொல்வார்
 தட்டான்பின்நான்போய் தயவாய்வருமளவும்
 கொங்கர்படைவந்தாற் குலவையிட்டுக்கொம்பதினால்
 வெங்கலமுரசரைந்து வெற்றிக்கொப்புதான்பிடித்தால்
 அரைட்சணமேநான்வாரேன் அத்தைபிள்ளைதன்
 என்னுணைதம்பியரே எங்கேயும்போகாமல் [னுடனே
 கோட்டைவிட்டுப்போகாதே கொம்பனையகாத்திருங்கள்
 என்றுசொல்லிபொன்னருமே இன்பமுடன்வெளியில்
 வையமலைசாம்பனை வகையுடனே தானழைத்து [வந்து
 மேட்டுமேலேநீயிருந்து வேட்டுபடைவந்தாக்கால்
 கோட்டைக்குப்போகாமல் குத்திவிடுவேட்டுவரை
 பத்திரமாய்க்கார்த்துக்கொள் பாகனையென்றுரைத்தார்
 அந்தமொழிகேட்டு ஆனதொருசாம்பனும்
 சாமியெனப்பணிந்து தான்சொல்வானப்போது
 அடியேன்கைவீரியத்தை யாவர்களுந்தானறிவார்
 முந்திவந்தவேட்டுவரைப் முன்வீச்சால்வீசிடுவேன்
 பிந்திவந்தவேட்டுவரைப் பின்வீச்சாய்வீசிடுவேன் [வே
 தவலைமுழக்கிடுவேன் ஆண்டவர்தன்செவியிற்கேட்டிட
 வீரபாகன்சொன்னதெல்லாம் விதமுடன்பொன்னுண்
 கேட்டுமேயேதுசொல்வார் கிருபையுடனப்போது [டார்
 எச்சரிக்கை இருமென்றார்சாம்புவனை
 குதிரைதனைப்போய் கொண்டுவாவென்றுரைத்தார்
 இப்போதுசாம்பன் அரியபுரவிதனை
 கல்லணையும்தானிருக்கி கடிவாளம்தான்பூட்டி
 பொன்னருக்குமுன்னாலே புரவிதனைவிட்டானே
 தட்டானைநடவுமென்று தான்புரவிமீதேறி
 தெற்குவழியாகச் சீக்கிரமாய்த்தானடைந்தார்
 குதிரைதனைமீட்டி கொண்டுபறந்ததுவே
 தட்டிடவேபாய்ந்தது சலங்கைகலகலென

[அண்ணமார் தங்கை கனவைகேட்டு தைரியம்சொல்லி விளையாடும்
போது தட்டான் வரக்கண்டு பொன்னர் சகலரையும்ழைத்து
கோட்டையும் தங்கையையும் பார்க்கச்சொல்லி போகும்
போது வெள்ளாங் குளத்தூராரிடத்தில் தட்டான்
ஞாயம்சொல்ல அவர்களைப்பொன்னர் வைது
வெள்ளாங்குளத்திற்குப் சத்தியம்
சொல்லப் போனது]

வெள்ளாங்குளத்திற்கு விதமுடனேதான்வரவே
தட்டானும்பின்னோடத் தான்புரவிமுன்போக
அப்படிபோகையிலே அல்வூரில்சாவடியில்
குடியானரெழுபதுபேர் கூடியொருஞாயம்
பேசியிருக்கையிலே பிரபலமாய்த்தட்டானும்
ஓட்டமாயோடிவந்துபொன்னாண்டரைத்தெண்டனிட்டு
வெள்ளாங்குளத்தூறு வெள்ளாழர்தன்னுடனே [6
நம்முடையஞாயமதை நலமாகச்சொல்லுமென்றான்
நல்லதென்றுபொன்னாண்டார் நற்புரவியைத்திருப்பி
போடாநீ ஆசாரி பொய்வழக்கைச்சொல்லுமென்றார்
அப்போது ஆசாரி அவர்களிடம்யோடையிலே
பொற்பிறவிதனை திருப்பி பொன்னருமப்போது [ம்
குதிரையைவிட்டிரங்காமற்குண்ணுடையான் தன்மகனு
பரிமீதில்தானிருந்தார் பாங்குடனேபொன்னாண்டார்
பார்த்துமேகாராளர் பாங்காயனைவோரும்
குதிரைவிட்டிரங்காமல் கூற்றுவனைப்போலிருந்தார்
இருவர்வழக்காகி இங்கேவந்தார்நம்பிடத்தில்
ஆசாரிதன்வழக்கை அன்பாகமேன்மைசெய்வோம்
பொன்னருடவழக்கை பொருந்தியேதட்டிவைப்போம்
எல்லோருமங்கே யிவ்விதமாய்சம்மதித்து
வந்ததொருதட்டானை வழக்காளிகள்பார்த்து
வாடாநீ ஆசாரி யுன்வழக்கையுரைபுமென்றார்
அப்போது ஆசாரி அவரிடத்தில்சொல்லுகிருன்
கரிகாலச்சோழனுக்கு கனமுடனேமுத்தளக்க
பொன்னாளிசெய்வதற்கு பொன்னாயிரம்வாங்கி
மாத்தகிகப்பொன்தேடி மதுரைக்குயப்பாலும்
போகவென்றுசொல்லிப் பெருமையுடன் தானெழுந்து
வழிநடந்துபோய் மாத்தகிகப்பொன்தேடி

நாலுதேசம்சுத்தி நன்றாகப்போய்பார்த்து
 சுத்தித்திரிந்து சுகமதுயில்லாமல்
 வாய்வரண்டுநாவுலர்ந்து மனமும்மிகத்தளர்ந்து
 எங்கேசுத்திப்பார்த்தாலு மிதமாகச்சுகிக்காமல்
 மதுரையைவிட்டு மாமதுரைபோய்சேர்ந்து
 கடைத்தெருவீதியெல்லாம் கடுகிமிகத்தேடி
 எங்கேசுத்திப்பார்த்தாலு மிதமாய்க்கிடைக்கவில்லை
 ஆகட்டுமென்று அவ்விடத்தைவிட்டுமெள்ள
 தெற்கேவெகுதூரம் திருநெல்வேலிப்போய்ச்சேர்ந்து
 அந்தநல்லசீமையிலே அனேகம்நாள்தானிருந்து
 விலையதிகம்பொன்னுளி விருப்பமுடன்செய்துதந்தேன்
 சிற்றூலைப்பதிநோக்கி சென்றுவழிவருகையிலே
 மாலைப்பொழுதாச்சு வழிபோகக்கூடாமல்
 போகப்பயந்து பொன்னரண்மனையில்
 அஞ்சிப்பயந்து அடைக்கலம்நானும்வைத்தேன்
 விலையதிகம்பொன்னுளி வேலைமிகப்பண்ணினதே
 தங்கமழுத்தித் தயவாகப்பண்ணினதை
 தாழ்வில்லாப்பொன்னுளி தாபரித்துவைத்தேனான்
 வைத்த அடைக்கலத்தை வகையாகயெந்தனையும்
 மரணுளிதான்கொடுத்து வகையாகயெந்தனையும்
 பங்கப்படவென்னைப் பாங்காகயோட்டிவிட்டார்
 இந்தவழக்கை யிதமாகச்சொல்லுமென்றான்
 அப்போதவர்கள் ஆலோசனைசெய்யாமல்
 புறவிமேலேயிருக்கும் புண்ணியரைப்பார்த்து ட்டோ
 ஏன்காணும்பொன்னுண்டா யிந்தவகைசெய்வதுண்
 கரிகாலச்சோழன்பாதிக் காவலனாய்வைத்ததினால்
 வாரவரைக்குருக்காட்டி வழிபரிக்கச்சொன்னாரோ
 தட்டானடைக்கலத்தை தந்துவிட்டுப்பொன்னுண்டார்
 இந்தவழக்கதுதான் எவர்களுக்குமேரது
 என்றுசொல்லக்கேட்டு யேதுசொல்வார்பொன்னுண்
 ஆரய்ந்துபாராமல் அழிவழக்குஞ்சொன்னவரேட்டார்
 நீங்கள்-எழுபதுபேர்களில் எவரும்பிழையீர்கள்
 ஒருவன்பிழைத்தாலும் பூமையாய்த்தான்போவான்
 என்றுமேபொன்னுண்டார் எல்லவற்கும்சாபமிட்டு
 சாபமிட்டுப்பொன்னுண்டார் தான்மீண்டாரப்போது

வீருடனேகதற்கே வெள்ளாங்குளம்நோக்கி
 தட்டாணும்முன்னோட தன்புறவிதன்னைவிட்டார்
 வெள்ளாங்குளக்கரைக்கி விதமுடனேதான்நடந்தார்
 நீதிகெட்டதட்டாணும் நினைவுடனேபின்போக
 தட்டாணும்பின்போகத் தன்புரவிமுன்போக
 இப்படியாக யிவர்போகும்வேளையிலே

[தங்கை சத்தியத்திற்குப்போன அண்ணரைக் காணாமென்று
 பார்க்கும்போது வேட்டுபடைவரைக் கண்டு
 பார்க்குமளவில் வீரசாம்பன் உபாயத்
 தால் சகலரையும்வெட்டி வருதல்]

அருமைப்பிறவி ஆனதொருதங்கையும்
 பொன்னர்வரவில்லையென்று பொற்கொடியும்போது
 பத்தாந்தளமேறி பார்த்தாளேதங்காளும்
 வேட்டுபடையப்போது விதமாகூட்டமிட்டு
 வெங்கலக்கடிக்காலும் வேட்டுவர்கள் தான்கூடி
 சித்தலைப்பதிநோக்கி வருகுதேவேட்டுதளம்
 அப்போதுதங்கையும் அன்புடனேயேதுசொல்வாள்
 சத்தியத்திற்குள்ளாகி தட்டான்பின்போனதொரு
 என்பிறவி அண்ணன் இன்னம்வரக்கானேனே
 பார்த்துப்பரதவித்து பத்தினியாள் நிற்கையிலே
 இனம்பிரியவேட்டுதளம் ஏழக்குறேணிகேசையுடன்
 கனத்தபாறைவழிதனிலேகண்டுகொள்ளாவேட்டுதளம்
 வையமலைகடந்து வருகுதேபாளையமும்
 கண்டந்தபத்தினியாள் கடுகியேகீழிறங்க
 வீரமுள்ளசூரன் வீரநல்லசாம்புவனும்
 வேங்கைமரமேறி விதமாகப்பார்க்கையிலே
 பொய்யுறக்கம்சற்றே போனானேசாம்புவனும்
 வேட்டுப்படைதிரண்டு விதமாய்வருகிறதை
 சத்தமதுகேட்டுச் சாம்பனைமுந்திருந்து
 கடுகிவரும்பாளையத்தை கண்டானேசாம்பனும்
 வேட்டுவரைக்கண்டு மெய்யுறக்கம்தான் தெளிந்து
 மேற்குமுகம்பார்த்தானே வீரநல்லசாம்புவனும்
 பாளையம்வருகிறதைப் பார்த்தந்தசாம்புவனும்
 என்னவினேகேட்டேனே ஈஸ்வரனேதஞ்சமென்று

சத்தியுள்ளபொன்னருக்குச் சதிகாரனானே
 எழுந்துமிகவீரபாகன் எதிராகத்தானடந்து
 திக்குதிசைபார்த்து சீருவைதானெடுத்து
 பார்த்துப்பரதவித்து பரமனேதஞ்சமென்று
 வேர்த்துவிருவிருத்து வீரநல்லசாம்புவனும்
 கடுகிவரும்படையைக் கண்டானேவீரபாகன்
 வந்தபடை அத்தனையு மடியவெட்டவேணுமென்று
 வேங்கைமரத்தைவிட்டு விதமாகத்தானிறங்கி
 சீருவைத்தானுருவித் திறமாகத்தானிறங்கி
 வைகைநல்லக்கொம்பையிலே வந்துமேசாம்புவனும்
 வரட்டும்வரட்டுமென்று வகையாகப்பார்த்திருந்தான்
 கிட்டவரும்வேளையிலே கீழ்பறந்துசீருவை
 வேகமுடன்கடுங்காலை மேலேதான்விட்டெறிந்தான்
 காகம்பறந்ததுபோல் கடுங்காலைத்தான் பிடித்தான்
 இந்தப்புதுமைதனை இதமானவேடுதளம்
 வந்தவந்தவேடுபடை வகையுடனேகண்டார்கள்
 இவனைப்போலாண்பிள்ளைக ளெங்குநான்கண்டதில்லை
 அலைமாதிவேட்டுவர்க ளன்புடனேபார்த்துநின்று
 சந்தோஷப்பட்டார்கள் சாம்பவனைக்கண்டல்லவோ
 பாவியந்தவேட்டுவர்கள் பார்த்துமேயேதுசொல்வார்
 அப்புவியிலுனைப்போலு மாண்பிள்ளைகளில்லையடா
 நம்பிவந்தாலுந்தனையும் நன்றாய்நடத்திக்கொள்வோம்
 தென்புடனேசாம்புவனும் திரண்டபடைக்குள்ளானான்
 அப்போதுவேட்டுவர்கள் அன்புடனேதான்பார்த்து
 ஆருடையசேவகம்நீ அஞ்சாமலிங்குவந்தாய்
 என்றமவர்கேட்க ஏதுசொல்வான்சாம்புவனும்
 மண்குழந்தவளநாட்டில் வந்தவகைசொல்லுகிறேன்
 குண்குழந்தவளநாடு குண்ணுடையான்வளநாடு
 பொன்னர்சங்கரென்னும் புகழுடையார்சேவகனான்
 நளினமாய்ச்சொல்லுகிறேன் நாட்டாரேகேளுமினி
 இன்பமுள்ளதம்பிசங்கன் ஏழாணைப்பலமுடையான்
 எட்டாணைப்பலமுடையான் எழிலானபொன்னுண்டார்
 கொழுமிசூதனானுலே கொற்றவர்கள்ராசாக்கள்
 மாட்டுப்பலத்தை மதிக்கவேகூடாது
 எருதுப்பலத்தை எண்ணவேகூடாது

கறந்துவைத்தபாலைக் காகங்குடியாது
நற்குணமுள்ளவர்கள் நளினமுள்ளவீரியர்கள்
அவராண்மைகளைச் சொல்வேன் அறிந்துகேள் நாட்டா
பொன்னம்பலந்தனிலே புகழ்பெற்றகாராளன் [ரே
சன்னாசிவரம்பெற்ற தாஷ்டகரிருவருந்தான்
கச்சைகட்டிவாளெடுத்தால் கதிரோன்மறைந்துவிடும்
வில்லெடுத்து அம்பெடுத்தால் வெற்புந்தலைசாயும்
வெள்ளிவேல்தானெடுத்தால் வேங்கைமிரண்டோடும்
உங்கள்படையைக்கண்டா லொருநொடியில்கருவறுப்பார்
என்றுசாம்புவன் சொல்ல ஏதுசொல்வார்வேடுவர்கள்
ஆப்படியானால் நீ அங்கு குற்றஞ்செய்ததுண்டோ
சம்பளங்களில்லாமல் சலித்துமிகவந்தாயோ
எந்தவகையாலே இங்குவந்தாய்சாம்புவனே
வந்தவகைசொல்லுகிறேன் வகையாய்க்கேள் நாட்டாரே
கரிகாலச்சோழன் கனிவுடனே தான்கொடுத்த
மேகவர்னப்புரவியது வீண் ணுலகம்தான்பறக்கும்
பொன்னருஞ்சங்கரும் புரவியின்மீதேறி [ரூர்
வேட்டைக்குப்போகவென்று வெளியேபிடிக்கச்சொன்
கவளமதுபோடாமல் கடுகியேநானுமங்கே
மறந்திருந்தேன்கேட்க மனமுந்திடுக்கெடுத்து
கடலையும்வெல்லமுங் காரும்பசுவுதெய்யுங்
கோதுமைச்சீரகமும் குளுமையாய்நான்போட்டு
புரவிதனைமேய்த்து புதுமையாய்ப்போது
கடிவாளம்பூட்டி கல்லணையுந்தானிருக்கி
முன்சல்லிபின்சல்லி முகமெட்டுந்தான் பூட்டி
சகலாத்துமேல்விரித்துத் தங்கச்சலங்கையிட்டு
பளிங்குமாமண்டபத்தே பாவனையாய்கொண்டுவந்தேன்
இன்னேரமட்டு மென்னடாஜாம்புவனே
மெள்ளவந்தாயென்று வீரவாள் தானெடுத்து
வீசிவிட்டார்வாளாலே மீன்கெண்டைபோல்பாய்ந்தே
எழுபதடி நான்குதித்து இந்தவனத்தில்வந்தேன் [ன்
உங்கள்படையைக்கண்டு ஓடிவந்துநாட்டாரே
உங்களுக்குமவர்களிட வுண்மைகளைச் சொல்லுகிறேன்
எந்தனுக்குநீங்கள் என்னதாரீர்நாட்டார்கள் [ள்
என்றுசாம்புவன் சொல்லியேது சொல்வார்நாட்டார்க

எங்கள்வசம்நீயானால் எங்கள் காளி தானறிய
 ஊழியுள்ளகாலமட்டும் யொருகாணிநான்தாரேன்
 கல்லுவெட்டிப்போட்டு காணியுமேநான்தாரேன்
 என்றுசொல்லிச்சொன்னார்க ளியல்புள்ளநாட்டார்கள்
 இவ்வார்த்தைகேட்டு ஏதுசொல்வான்ஜாம்புவனும்
 மேனாட்டுவேட்டுவரை மிகவும்நம்பப்போகாது
 கீழ்நாட்டுமுதலிகளை கேசவரைநம்புவரோ [டார்கள்
 இவ்வார்த்தைசாம்பன்சொல்ல எடுத்துரைப்பார்நாட்
 உனக்கென்னசத்தியங்கள் வுகந்துசொல்லவேணுமடா
 கேட்டதொருசத்தியங்கள் கிரமமாய்ச்சொல்லுகிறேன்
 கனகம்பெருகுந்தலம் காணிக்கையுள்ளதலம்
 ஐவற்கருள்புரியும் அம்பலத்துளவ்பராநாள்
 சாட்சியென்றுயெந்தனுக்கு சகலருமேதான்கூடி [ன்
 உண்மையாய்ச்சொன்னாக்காலுளவுகளைச்சொல்லுகிறே
 என்றுஜாம்பன்நாட்டாரை இதமுடனேசம்மதித்து
 சத்தியங்கள்சொல்லத் தான்வருகும்வேளையிலே
 சாம்புவனும்போது சகலரைப்பார்த்தேதுரைப்பான்
 ஆயுதத்தைக்கீழ்போட்டு அனைவோருந்தாண்டுமென்றான்
 ஆயுதத்தைக்கீழ்போட்டு அனைவோருந்தாண்டையிலே
 சீக்கிரம்ஜாம்புவனும் சீருவைத்தானுருவி
 தத்தளிக்கவேட்டுவரைத் தவிடுபொடியாக்கி
 குத்திமிகச்சாய்த்தானே குரும்புள்ளவேட்டுவரை
 பட்டுவிழுவாரும் பரதவித்தோடுவாரும்
 தலைகளறுவாரும் தப்பியங்கேயோடுவாரும்
 கைகளறுவாரும் கதறியங்கேபோவாரும்
 மார்கள்பிளப்பாரும் மண்டைகிழிவாரும்
 குடல்கள்சரிவாரும் குண்டியறுவாரும்
 கால்கள்முறிவாரும் கண்கலங்கியோடுவாரும்
 இப்படியாக எல்லவரைச்சங்கரித்து
 கனவேடரத்தினையும் காலனுக்குஇரையாக்கி
 புனவேடரத்தினையும் பூந்துகருவருத்து
 பறந்துவந்தவேட்டுவரை பறிவுடனேசங்கரித்து
 முடுக்கிவெட்டிகருவறுத்தான் மூர்க்கமுள்ளவீரபாகன்
 தத்தளிக்கவெட்டி தவிடுபொடியாக்கி
 வெட்டிமுறுக்கி வீரபாகன்கொம்பூதி

மீண்டானேவீரபாகன் வீரமலைத்திசைநோக்கி
 வெற்றிக்கொம்பூதி வீரநல்லச்சாம்புவனும்
 காற்றுப்போல்வீரபாகன் கடுகியேயோடிவந்தான்
 சிற்றலைப்பட்டணத்தில் சிறந்தமதில்புகுந்து
 கோட்டைமதில்கடந்து கோபுரவாசல்புகுந்து
 ஆடரங்கமாளிகையில் அடவுடனேயோடிவந்து
 தாழப்பரிகலங்கள் தயவுடனேமந்திரிகள்
 தளகர்த்தர்சேனை தயவுடனேசூழ்ந்திருக்க
 நாடகச்சாலைவிட்டுசாம்பன் நடைச்சாவடியில்வந்து
 ஆனைமதகரியும் அரசாளுமண்டபத்தில்
 எதிர்வாரசேவகரும் எண்களத்துமன்னரும்
 மல்லகசெட்டிகளும் மலுக்கர்துலுக்கர்களும்
 எதிரில்லாவீரிய நிற்பமிகுபெருமானும்
 வானவர்கள்கொண்டாடும் வையம்பெருமானும்
 சேனைவீரர்காவலரும் செய்யபெருமானும்
 மரூட்டியர்கன்னடியர் வங்கர்கலிங்கர்களும்
 தொட்டியப்பெரும்படையும் சூழ்ந்தபரிக்காலானும்
 எல்லவருஞ்சூழ்ந்திருக்கு மேகாந்தமண்டபத்தில்
 சித்திரக்கூடத்தில்சங்கர் சிறந்தகொலுமண்டபத்தில்
 வெள்ளிக்குடைபிடிக்க வெண்சாமறைவீச
 சந்திரகாந்திப்பாவாடை சம்பரமுடன்போட்டுநிற்க
 கொங்கர்தெலுங்கர் கும்பிட்டுகொலுவில்நிற்க
 மன்னவர்கள்வந்து வணங்கிநின்றுகப்பங்கட்ட
 உரையூர்ப்பதியான யுத்தமர்கள்வந்துநிற்க
 பாதிக்காவல்வாங்கி பாங்கானதப்பிசங்கன்
 கல்லைப்பிளந்தவனே காறூளவங்கிசமே
 செயசெயபோற்றியென்று சிறந்தகொலுவேனையிலே

[சாம்புவன் சங்கரிடத்தில் வேடுவர்படையை
 வென்றதாகச் சொல்வது]

அஞ்சிப்பயந்துசாம்பனடிபணிந்துதெண்டனிட்டு
 வேர்த்துவிருவிருத்துசாம்பன் வேறுநிறமாகிநிற்க
 தம்பிசங்கன்பார்த்து சாம்பனைவதுசொல்வான்
 மேல்காவல்போமிடத்தில்சாம்பன் வினைவந்துநேர்ந்ததுண்டோ
 என்னவினைவந்ததென்று சங்கரிதமாகத்தான்கேட்கு

அப்பொழுதுசாம்புவ னடிபணிந்துதெண்டனிட்டு
 ஆண்டவனேபராக்கென் றடிபணிந்து ஏதுசொல்வான்
 மேனாட்டுவேடுபடை வெகுதளங்கள்வருகுதையா
 பூலோகம்பிடியாது பூமியிடங்கொள்ளாது
 கருமேகம்சூழ்ந்ததுபோல் கனத்தபடைவருகுதையா
 இனங்கள்பிரியாக லக்ரேணிசேனைதளம்
 கனத்தபாறைவழிதனிலே கண்கொள்ளாசேனையுடன்
 வருகுதையா ஆண்டவனே வகையாகக்கண்டுவந்தேன்
 என்றுசாம்பன்சொல்ல ஏதுரைப்பார்சங்கருந்தான்
 நித்திரைவெறியோடா நினைவுகெட்டபறைப்பயலே
 மலைப்புக்கைச்சல்கண்டு மயங்கியோடிவந்தாயோ
 கனிபரிக்குமந்திகளைக் கண்டோடிவந்தாயோ
 வீரமலைமுளியைக்கண்டு விறைந்தோடிவந்தாயோ
 கள்ளுவெரியோடாபறைப்பயலே கண்டதெல்லாம்பினத்துகிறாய்
 என்றுசங்கரகேட்க ஏதுரைப்பான்சாம்புவனும்
 வேடரைக்கண்டோடிவந்தேன் வெற்றியுள்ளகாவலரே
 முண்டபடைவாறதையும் முன்னாகக்கண்டுவந்தேன்
 ஆண்டவனேசாமி அடியேன்கண்டோடிவந்தேன்
 அப்படிசாம்பன்சொல்ல ஆக்கரித்துதம்பிசங்கள்
 கோபித்துக்கண்சிவந்து கொடியநல்லசாம்புவனே
 கொங்கர்வந்தவரலாற்றை கூறுமடாபயலே
 வேடுபடைவாறதையும் விபரமாய்சொல்லுமடா
 வந்தவகையைவீரபாகன் வரிசையாய்ச்சொல்லுகிறான்
 முங்கில்காடுபோலே மூணுலட்சம்ஈட்டிக்காரர்
 நாணலெழுந்தாற்போல நாலுலட்சம்ஈட்டிக்காரர்
 வேடருமைக்கொம்புபோல் வில்காரரொருகோடி
 கொக்குரூதபடிபோலே கோணத்தடி ஆயிரமாம்
 நாய்பிடிக்கும்பயல்களைப்போல் நாலாயிரங்கோடி
 முடிக்காலப்பயல்கள் மூவாயிரங்கோடி
 கூத்துப்பார்க்கவந்தாற்போல் கூட்டம்வெகுகோடி
 அந்தப்படையைக்கண்டு அடியேனுமோடிவந்தேன்
 என்றுசாம்பன்சொல்ல ஏதுசொல்வார்சங்கருந்தான்
 இரைகாண்பெருப்புளிமுன் னேழைமனைதிர்ப்பதண்டோ
 கனவேங்கைமுன்னே காருவெதிர்ப்பதுண்டோ
 வெள்ளாட்டைக்கண்டு வேங்கைதான்விட்டிடுமோ

புலியிருக்குங்காட்டிலேபுல்வாய்தான்மேய்வதுண்டோ
 வெட்டிகெலித்து விருதுகொம்புமுதாமல்
 நாகனவாய்த்தேரைப்போல் நடுக்கமுடனோடிவந்தாய்
 வாயைவீணியிரைத்தாயே வாழ்வீர்தங்கள்முன்னே
 எண்ணாமலோடிவந்துஎந்தன்முன்னேசொல்லலாமோ
 கொடியநல்லவேட்டுவரைக் கொன்றுசினம்தீராமல்
 எல்லைதனில்விடுவானேன் யிருபிளவாய்க்கொய்யாமல்
 கொங்கர்வந்தாரென்றுசொல்லி கூசாமல்வந்ததென்ன
 வெட்டிவந்தேனென்று விருதுகளைச்சொல்லாமல்
 பயந்துவந்தேனென்று பறைப்பயலேசொல்லுவையோ
 என்று-வாள்எடுத்து தம்பிசங்கன்வகையுடனேவீசிட
 எட்டியேசாம்புவனும் எழுபதடிசூதித்து [வே
 அவ்விதமாய்த்தம்பி ஆண்டவனேபராக்கென்று
 கையறிவீர்மெய்யறிவீர் காலநுமைதானறிவீர்
 வெட்டிவந்தேன்கைசலிக்க வீரவாள் தன்னாலே
 கைசலிக்கவெட்டிவந்தேன் கழுகுபசிதீர்த்திடுவேன்
 மெய்சலிக்கவெட்டிவந்தேன் மேனாட்டுவேடுவரை
 கூற்றுலனூருக்கே குடியேற்றிவிட்டுவந்தேன்
 பொன்னருடபறைப்பயல்தான் போர்க்களத்துக்கஞ்சு
 முடுகிவத்தவேடுவரை முனைந்துகருவறுத்து [வேனோ
 மூக்குமுனையுள்ளவரையுங்கள் முன்னகவந்துநின்றேன்
 என்றுசாம்பன்சொல்ல விதுகேட்டுதம்பிசங்கன்
 சந்தோஷமாகி சாம்புவனைத்தான்பார்த்து
 வெட்டிவந்தசாம்புவர்க்குவெகுமதிகள் தான்கொடுத்தார்
 முன்கைமுதாரி முழுக்கடையம்தான்பூட்டி
 சந்தனகவ் தூரி தானுமிகக்கொடுத்து
 என்னுடையசீருவுக் கிறையுமுண்டோசாம்புவனே
 வெகுதாரம்முடுக்கிவந்தேன் வெற்றியுள்ளவீரியரே
 என்றுசொல்லிச்சாம்பவனு மியல்பெரியதம்பிசங்கன்
 படைமுரசைத்தான்முழக்கி படைமன்னர்தான்கூடி
 வெற்றிக்கொம்புதானூதி வெங்கலப்பேரிமுழங்க
 கச்சைக்கட்டிவாளெடுத்துக் காளுளன் தம்பிசங்கன்
 முன்கைவளை தானணிந்து மூர்க்கமுள்ள தம்பிசங்கன்
 சுழலவருங்கேடயமும் சுத்தியிட்டபட்டயமும்
 முப்புடியம்புகளும் மூர்க்கமுள்ளவேலெடுத்து

தும்பிபதக்கமிட்டான் தூயமணிகச்சணிந்தான்
 நாணிச்சவுளிகளும் நல்லதொருவீரதண்டை
 அவ்வக்கடையமிட்டு ஆபரணந்தான் பூட்டி
 பொற்பணுதிதான் பூட்டி பொன்னமுத்தங்குல்லாவும்
 தகடுநிசாரணிந்து தங்கவளையமிட்டு
 எழுபதுகட்டியந்த இரும்புநல்லகேடயமும்
 தாள்மேலேதான் போட்டு தூரிசாயெழுந்திருந்து
 கொக்கிற்கண்டமந்திரவாள் குறிப்புடனேதானெடுத்து
 படைமுரசுதான் முழங்க படைமன்னர்கூட்டமிட்டு
 குடைகள் மிகப்பிடித்துக் குதிரைபடைசூழ்ந்துவர
 எண்ணவொண்ணாக்காலாளும் எதிராகமுன்னடக்க
 தொட்டியப்படைகளும் சூழ்ந்துமிகவேநடக்க
 மாறிவருகுஞ்சரமும் வகையாகமுன்னடக்க
 வெள்ளிகட்டுவேலெடுத்து வீரியமுன்னடக்க
 செம்பரிசைக்காரர் சேனைகளுமுன்னடக்க
 கரும்பரிசைக்காரர் காளாளுமுன்னடக்க
 சல்லிகட்டுங்குதிரைகளும் தாண்டியேமுன்னடக்க
 எதிரில்லாப்பெருமாளும் எல்லவருமுன்னடக்க
 வையம்பெருமாளும் வண்மையாய்முன்னடக்க
 செய்யபெருமாளும் சிலைபிடித்தராணுவமும்
 அத்தையின்னையுமவர்களு மாண்மையுடனிருக்க
 இத்தனைபேர்கூடி இருக்குமந்தவேளையிலே
 வையம்பெருமாளும் வரிசையுடன்பார்த்து
 இளையபெருமாளும் மின்பமுடன்பார்த்து
 செய்யபெருமாளும் செப்புவாரொருவார்த்தை [லே
 தட்டார்முன்பொன்னாண்டார் சத்தியமாய்போகையி
 கேரட்டைவிட்டுபோகாதேகொற்றவாயென்றுரைத்தார்
 வேடுபடைவந்தாலும்வெளியேபோகவேண்டாமென்று
 ஆணையிட்டுத்தான் போனார் அப்பாலேபோகாமல்
 தடுத்துபரித்துவிட்டு சத்திரம்போய்வருமளவும்
 வருமளவும்நம்மை மனைபைவிட்டுப்போகாமல்
 போனவர்வருமளவும் போகவினிக்கூடாது
 செய்யபெருமாளும்மிந்தச் சேதிகளைச்சொல்லிடவே
 வையம்பெருமாளும் வரம்பெற்றமன்னவரும்
 வினைவந்திருக்கையிலே வெளியிலேபோனாக்கால்

பொன்னருக்குகோபம்வரும் போகவே ஆகாது
 மலைபோர்மொருதமடி மன்னவரும்போருதா
 கொங்கரைசங்கரிக்கநம்மகொடுவானும்போருதா [டோ
 முள்ளெடுக்குங்கவைதனிலே முன்மாரெதிர்ப்பதுண்
 கதித்துவரும்வேட்டுவரை கடுகுவெட்டிபோட்டிடுவேன்
 கொடுவாள்கள்தன்னாலே குறுக்கவெட்டிப்போட்டிடுவேன்
 தம்பிசங்காவுன்னை தனியேவிடுவதில்லை
 வேட்டுவரைச்சங்கரிக்க வெளியிலேபோவார்களோ
 கொங்கரைசங்கரிக்க கோட்டைவிட்டுப்போவார்களோ
 குரும்பாட்டுபால்சூடிக்க குள்ளதரிபோதாதோ
 பெரும்புலிதான்வேணுமோ பேய்கண்டராசமன்னா
 கொங்கரொருபொருட்டா கோட்டைவிட்டுபோவார்க
 சிறுபிள்ளைபுத்தியிதோ சீக்கிரமாவாருமையா [ளோ

[அத்தைமகளும் சங்காரும் சொக்கட்டான்
 விளையாடுவது]

சொக்கட்டான்பந்தியங்கள் சோழிவிளையாடவேணும்
 அப்படிக்குச்சொல்ல ஆனதம்பியேதுசொல்வான்
 வேடுபடைவருகையிலே விளையாட்டுமுண்டோதான்
 தட்டான்பின்போன அண்ணார்தாந்தானும்வரக்கா
 ஏன்னதானுச்சோ இயல்பெரியசேவகரே [ணும்
 அப்படிதம்பிசொல்ல அவர்களுமேதுசொல்வார்
 கல்லைப்பிளந்தவனே கவலையுனக்குண்டாச்சோ
 ஈசனிருப்பார் ஏதுக்குமஞ்சாதே
 வீரியமுள்ளவரே விளையாடவாருமையா
 என்னவிளையாட்டுயினி ஆடுவோமைத்துனரே
 சோழிசதுரங்கள் சொக்கட்டான்போடுமென்றான்
 நல்லதென்றுதம்பிசங்கன் நகைத்துமே ஆடையிலே
 பந்தயங்கள்போட்டு பரிவுடனே ஆடுமென்றார்
 நாங்களுந்தோற்றாக்கால் நலமுடனேசொல்லுகிறோம்
 ஆனைக்கட்டுஞ்சங்கிலியால் அனைவரையுங்கட்டிடுவோ
 என்றுமேபேசி இதமாக ஆடையிலே [ம்
 அப்பொழுதுதம்பிசங்கன் அண்ணரைக்காணவென்று
 எண்ணுதுமெண்ணி ஏதுசொல்வான்ப்போது
 தட்டான்பிறகாலே தானனுப்பிவிட்டோமே

என்னமோசம்செய்தானே இதங்கெட்டதட்டானும்
 அப்பவேதட்டானே அரைச்சணத்திற்கொல்லாமற்
 விட்டுபதருச்சுதென்று விதமுடனேபற்கடித்து
 கோபம்பொருக்காமல் குணமதுவேருகி
 தாயாதிபழிபோலே தானிருந்தான்தட்டானும்
 தங்காளுஞ்சொன்னது தானேநிசமாச்சு
 வெளியேதான்போயி விதமாகப்பார்ப்போமென்றால்
 நல்லதொரு அத்தைபிள்ளை தம்மைக்குறுக்காட்டுகிறார்
 என்னசெய்வோமென்று ஏங்கிமிகப்புலம்பி
 இப்படியாக இருக்குமந்தவேளையிலே

[வேட்டுவர் படைமேல் அத்தைபிள்ளை மூவர்களும்
 சண்டைசெய்யப் போகுதல்]

வேடுபடைவருகுதென்று வேலாளுமோடிவந்து
 தம்பிசங்கன்முன்னாலே தான்சொன்னாரப்போது
 அப்போதுதம்பிசங்கன் ஆக்கரித்துயெழுந்திருந்தான்
 அத்தைபிள்ளைமூவர்களு மவர்கையைத்தான்பிடித்தார்
 என்னையாதம்பிசங்கா நம்மெசமான்வருமளவும்
 கோட்டைவிட்டுப்போகாதே குணமான்யென்னுரையே
 வந்தபடையெல்லாம் வாளுக்கிறையிடவே
 வேடுபடையெல்லாம் வேரறுத்துத்தான்வாரேறும்
 என்றுசொல்லிமைத்துனர்க ளிதமாகத்தானெழுந்து
 அத்தைபிள்ளைமூவர்களும் ஆனைசேனைபடையுடனே
 கோட்டைவிட்டுப்போனார்கள் குகிரைபடைதன்னுட
 தம்பிசங்கனப்போதுசலித்துமேயேதுசொல்வான்[னே
 எழுத்தின்படியோ ஈசுரனாற்கற்பனையோ
 கார்மேகன்சொற்படியோ கடவுளார்கற்பனையோ
 வரத்தாலேநாமும் வந்துமிகப்பிறந்தோம்
 உன்னைப்பிரிய அண்ணாவே உமக்குவுள்ளவிதிப்படியோ
 அத்தைபிள்ளைமைத்துனரே நம்மையகலவிட்டுபோனீ
 கண்குளிரப்பார்க்கவெங்கள் கர்த்தாவேகானேமே[ரே
 என்றுசொல்லிதம்பிசங்கன் இதமுடனேதானிருக்க
 மேனாட்டுவேடுபடை வெகுதளமும்வந்திடவே
 கண்டார்களத்தைபிள்ளை கடுங்கோபம்தானாகி
 வெடுவெடென்றுபற்கடித்து வேடுவரைச்சங்கரிக்க

கச்சைகட்டி சுங்குவிட்டு கடியதொருவேல்வாங்கி
 படைமுரசைதானடித்து பாங்காக ஆக்கரித்து
 பேரிகைதான்முழங்கப் பிடித்தார்கள் கொம்புதனை
 பூரிகைதா னூதப் பொற்காளம் தான்முழங்க
 நாகசின்னம்தா னூத நற்கானமும் தான்முழங்க
 ஆலவட்டம்வீசிவர ஆனைபடைமுன்னடக்க
 ஒற்றைக்குடைபிடிக்க ஒளிக்குஞ்சம்பரிமாற
 வெற்றிமுரசறைய விருதுகொம்புதான்முழங்க
 வெங்கிடவரதரை நினைத்துவெற்றி செய்யவே னுமென்
 வையாளிவரதனையு மனதிலேதானினைந்து [யு
 வந்துதவவே னும் மாயவனே என்றுசொல்லி
 ஆலிலைமேல்பள்ளிகொண்ட வச்சுதனேவந்துதவும்
 வாவிதனைக்கொன்றூர்போல் வலுத்தரவே னுமையா
 சீதையைசிறைமீட்ட தேவனே தஞ்சமென்று
 இரணியனைக்கொன்றவனே இப்பவரவே னுமென்று
 அத்திநகர்பட்டணத்தி லானதர்மராசனுக்கு
 மாளைத்துடர்ந்தலைந்த வகையானபஞ்சவர்க்கு
 ஒடிப்பிடித்து ஊன்றூர்கள்பஞ்சவர்க்கு
 தேடிப்பிடித்து திகைத்தார்கள்பஞ்சவர்கள்
 தாகமதுவாகி தண்ணீர்தேடும்தேவையிலே
 தண்ணீர்குடியாமல்தான் தர்மரைக்கார்த்தல்லவோ
 வண்ணக்கழுமேலே வண்டுருவாயிருந்தாற்போல்
 எங்கனையுமீடேற்றும் எம்பெருமாளென்றுசொல்லி
 எடுத்தார்படையை எமலோகம்திடுக்கிடவே
 வானவர்கள் கொண்டாட வகையாய்ப்படையெடுத்து
 தானவர்திடுக்கிடவே தங்கள்படைமுன்றாக
 சுத்திவளைத்தார் சூதானவேட்டுவரை
 செம்மாளைக்கண்டு சிறுபுவியெதிர்த்தாற்போல்
 காருவைக்கண்டு கருவேங்கைபாய்ந்தாற்போல்
 முன் திரளைக்கண்டு முனைவீரர்பாய்ந்ததுபோல்
 முடுக்கித்திரளாக மூர்க்கமுள்ளவேட்டுவரை
 கைசலிக்கவெட்டினார் கடுகிவந்தவேட்டுவரை
 மெய்சலிக்கவெட்டினார் மேனாட்டுவேடுவரை
 வெள்ளரிக்காய்போலே வெட்டினார்வேடுவரை
 தென்னங்குரும்பைப்போல் சிதைத்தார்கள்வேடுவரை

கையற்றுவிழுவாரும் காலற்றுவிழுவாரும்
 மார்பிளந்துவிழுவாரு மண்டைக்கிழிவாரும்
 தலையற்றுவிழுவாரும் தடுமாறிபடுவாரும்
 வெற்றிகொண்டுபோகவென்று விதமாகவந்ததொரு
 வேட்டுவர்கூட்டங்களை வெட்டிக்கொடுவறுத்தார்
 ஓநீதேரெத்தவெள்ளம் உயர்ந்தகளம்தனிலே
 பிணங்கள் தலையுருள புரண்டோடும்ரெத்தவெள்ளம்
 முண்டங்கள் கூத்தாட முடுகியங்கேதானோடும்
 அணியணியாவரும்படையை அடங்கக்கருவறுத்து
 மாத்தான்படையெல்லா மடியவெட்டிக்கருவறுத்து
 மாறுபோலேவெட்டி மலைபோலேதான்குவித்து
 மூர்க்கமுள்ளமூவர்களும் முடுகிவந்தாரன்னேரம்
 பட்டாணிரூவுத்தர் பரிவாரம்மேற்பாக்க
 கடியபுறவிகளும் கலந்துவரும்காலாரும்
 தாமும்பெரும்படையும் தளர்ந்துவருமன்னவரும்
 மார்பிலம்புபொதியோடு மகாவீரசேவகரும்
 மலுக்கர் துலுக்கர்களும் மறுபாஷைக்காரர்களும்
 பஞ்சவர்ணபரியேறும் பட்டாணிரூவுத்தரும்
 நீலவர்ணபரியேறி நிறைந்தோடிவருவாரும்
 பரிவாரமொப்பாக படைதிரும்பித்தானடைந்தார்
 அப்போதுவேடுதளம் அசனிபுரம்தான்கடந்து
 வீரப்பூர்வீதியிலே வேடுதளம்தான்கூடி
 மான்பாறைசேவலிலே மனக்கவுடதான்கடந்து
 வீரமலைவனந்தனிலே வெற்றியுடன்வந்திறங்கி
 இளப்பாறிபடைகளெல்லா மிங்கேயிருக்கையிலே

[ஈஸ்வரர் வேடுவன் வேஷங்கொண்டு அத்தையிள்ளை
 மூவர்க்கையும் கொல்வது]

ஆருசடைக்கணிந்த அரனாருந்தானெழுந்து
 வெய்யசிவனாரும் வேடனைப்போல்வடிவுகொண்டு
 வில்லுஞ்சிலையெடுத்து வேடனைப்போல்வடிவாகி
 அம்புகளும்பொன்னாலே அலகுகளும்பொன்னாலே
 வெய்யசிவனாரும் விரும்பியங்கேஷடிவந்து
 அத்தையிள்ளைமூவரையும் அம்பாலேஎய்துவிட்டார்
 ஈசுரர் அம்புபட்டு எல்லாமடிந்தபின்பு

வீரபாகன் ஒருவனையும் விட்டாரேபார்த்து நிற்க
 சாம்புவனுங்கண்டல்லவோ தான்கோபமாய்ப்பார்த்து
 சங்கரமும்போது சாம்புவனைப்பார்த்து
 ஆரடாசேவகாநீ அசையாமல் நிற்கிறன்
 என்று அரனாரும் இயல்புடனே தான்கேட்க
 சாம்புவனும்போது சங்கரற்குயேது சொல்வான்
 ஆரென்று கேட்டதொரு அழகுள்ளபுன்வேடா
 பொன்னம்பலத்திலே புகழ்பெரியகாருளன்
 சன்னாசிவரம்பெற்ற தளம்பெரியகாருளன்
 தம்பிசங்கன்பொன்னரென்று தாஷ்டிகரிருவருண்டு
 கொளுமிகுதியாலே குபேரனைப்போலானார்
 பூமிதனில்பிறந்த புகழ்பெரியகாருளன்
 பேருக்கோவேளாளன் பெருமைக்கோர்தர்மரையா
 பஞ்சாட்சரமும் பரகதியும்பெற்றவர்கள்
 பாருளும்பொன்னாண்டா ரடுமைபறைப்பயலுநான்தா
 என்றவனும்சொல்லவது சொல்வாராண்டவனும் [னும்
 உங்களானபடைசேனை யடங்கலும்பட்டதென்று
 உன்னுடைய ஆண்டவர்க்கு உகந்துசொல்லுமென்றுரைத்தார்
 என்றுசொல்லவீரபாகன் ஏறிட்டுத்தான்பார்த்து
 வேடனிவனாரென்று வீரபாகன் தான்பார்த்து
 ஆரென்றுசொல்லி அளவறுக்கக்கூடாத
 ஆனைபடைசேனையெல்லாம் அடங்கலும்கொன்றாயே
 மாத்தானுமல்ல மன்னியருந்தானுமல்ல
 செம்பொன்சிலையேந்துஞ் சிவனாகவந்திரே
 சிவனென்றறிந்துசாம்பன் சீர்பாதம்தெண்டனிட்டான்
 ஆண்டவனாரென்றறிந்து சாம்பனடிவணங்கி நிற்க
 தெண்டனிட்டபோதேதான் சிவனாரும்போய்மறைந்தா
 திக்கெனவேசாம்புவனுந் திடுக்கென்றெழுந்திருந்து [ர்
 ஈஸ்பரரைக்காணாமல் இயல்புடையசாம்புவனும்
 அய்யரைக்காணாமல் அடைவுடனேசாம்புவனும்
 சிற்றூலைப்பதிநோக்கி சீக்கிரமாயோடிவந்து
 தெற்குநல்லவாசலிலே திரமாகவுட்புகுந்து
 வானவர்கள்வந்துநிற்கும் மாளிகையினுட்புகுந்து
 கொற்றவர்கள்வீற்றிருக்கும் கொலுக்கடம்தான்புகுந்
 தம்பிசங்கன் முன்னாலே தயவாகவந்துநின்று [து

அஞ்சி நடுங்கி ஆசாரம்போற்றி செய்து
ஆண்டவனே பராக்கென்று அடிவணங்கி தான் போற்றி
வாய்பொத்திக்கைகட்டி வாட்வீமன் முன்னே வந்து
சத்தியத்துக்குள் ளாகித் தட்டான் பின்போன தொரு
ஆண்டவர் வரக்கானும் ஐயனையென்ன சொல்வேன்

[சாம்புவன் அத்தைபிள்ளைகளுஞ் சேனைகளும் பட்டதென்று
சங்கரிடத்தில் சொல்ல சங்கர் சண்டைக்குப்
புறப்படுதல்]

நீர்-தனித்தனித்தொருவராக வாரீரோ ஆண்டவனே
அத்தைபிள்ளைமூவர்களு மானைபடைசேனையெல்லாம்
ஆரொருவரில்லாமல் அடங்கலும்பட்டார்கள்
அவ்வார்த்தைகேட்டு ஆர்பரித்துதம்பிசங்கன்
கண்கள் பொரிபறக்க கடுங்கோபந்தானாகி
பற்கடித்து ஆக்கரித்து பரிசைமேற்கைபோட்டு
அந்தப்படுகளைத்தையான்பார்க்கவேணுமென்று
வெறுவெறென்றுபற்கடித்து மீசைகளுந்தான் துடிக்க
அறைந்துபரிசைதனை அரண்மனையைவிட்டகன்று
மேகவாநபுரவிதனை வீரபாகாகொண்டுவாடா
அப்போதுசாம்புவனும் ஆனபுரவியைத்தான்
அல்லிதண்டைசலங்கைகளும் அரைமணியுங்கலகலெ
சல்லிதுவண்டாடச் சகலாத்துமேல்விரித்து [ன
கல்லணையுந்தானிருக்கி கடுகியேகொண்டுவந்து
முன்தட்டுவாறுகளும் முகமட்டுந்தானிருக்கி
அங்குவடிகடிவாளம் அசையாமல்தான் போட்டு
விண்ணுலகம்பாய்த்தாலும் மேகத்தைப்பாய்ந்தாலும்
கல்லுநெகிழ்ந்தாலும் கல்லணையுஞ்சாயாமல்
அங்குவடிதான்பிடித்து ஆண்டவனேசாமியென்று
மேலேதலைவாசலுக்கு விட்டானேபுரவிதனை
அங்கிருந்தசேவகர்கள் அன்புடனையேதுசொல்வார்
கோட்டைவிட்டுப்போகாதே கோளுட்டுபரிநகுலா
உங்கள்-அண்ணாவருமளவும் அரண்மனையிலேயிருங்
பட்டாணிதளகர்த்தர் பரிதாரமுள்ளவர்கள் [கள்
அல்லவரும்போய் அங்கைவரும்வேட்டுவரை
கொன்றுசரிபண்ணிடுவோம் கொற்றவா என் துரையே

சத்தியத்துக்குப்போன தர்மர்வருமளவும்
 அங்கேநீபோகாதே அரைட்சணமேவந்திடுவார்
 அசையாமணியை அசைப்போமோ ஆண்டவனே
 என்றுசொல்லசங்கர் எடுத்துமிகவுரைப்பார்
 என்னசொன்னாய்சேவகனே என்னங்கமிருக்குமட்டும்
 ஆராச்சிமணிதீண்டாமல் அடியடாமுரசுதனை
 கோட்டைதிறவுமென்றார் கொற்றவரூர்சேவகரை
 கோட்டைதிறப்பதில்லை கோனாட்டுப்பரிநகுலா
 பொன்னாண்டார்வருமளவும்பொன்கோல்கொடுப்பதில்
 என்றுசொல்லிமன்னியர்கள் எதிராகவந்துநின்று [லை
 நிறுத்தினார்கள்மல்லர்களும் நில்லுமென்றுதான்பிடித்
 கோபித்துக்கண்ணிவந்து கொடியதொருசவுக்காலே [து
 மேகவர்னபுரவிதனை வீசினுன்தம்பிசங்கன்
 மல்லர்களுஞ்சேவர்களும் மன்னியர்கள்பார்த்துநிற்க
 கோட்டையைத்தாண்டி குதித்துதேநற்புரவி
 தாண்டி குதித்துதே தம்பிசங்கன்தன்புரவி
 கண்டுமேசேவகர்கள் கதவுதனைத்திறந்து
 தடுமாரியோடித் தான்வரும்வேளையிலே
 எழுபதடி குதித்து எதிராகவந்துநின்று
 சொல்லுவான்சாம்புவனும் சுந்தார்சங்கருக்கு
 படைமிகுந்தசேனையிலே பதருதே ஆண்டவனே
 அரைட்சணத்திலமைக்கிறே னாண்டவரூர்பொன்னரைத்தான்
 என்று-வெங்கத்தவலைதான் விதமாய்முழக்குவானும்
 அசையாமணியதனை அசைக்குமுடிசொல்வானும்
 அந்தமொழிகேட்டு அருள்மிகுந்தசங்கர்சொல்வார்
 வாடாநீசாம்புவனே நமக்குவருகும்படைஎதிரோ
 என்னவகையென்றுநீ யேதுரைத்தாய்சாம்பாநீ
 எதிர்த்தசமர்தனிலே நாமிருவருமேபோய்ப்புகுந்தால்
 அரைக்ஷணத்தில்கருவறுத்து அன்புடனேவந்திடுமாம்

[சங்கர் வேட்டுவரை சங்கரித்தல்]

என்றுசொல்லித்தம்பிசங்கன் ஈஸ்பரரைத்தானினைத்து
 கங்கைதரித்தவனே கயிலாசநாயகனே
 ஐவர்களில்பிறந்த ஆனதொருபார்த்திபன்
 நீதியுடன்தவசு நின்றதோவார்ச்சுவர்க்கு

பன்மையுடன்போய் பாசுபதம்தான்கொடுத்து
 வெஞ்சமலரிலர்ச்சுனை வெல்லவரங்கொடுத்து
 அஞ்சாவரங்கொடுத்து அர்ச்சுனைகார்த்ததுபோல்
 எந்தனையுங்கார்த்து ஈடேற்றவேணுமையா
 சிந்தைகலங்காமல் சிவனையடிபணிந்து
 ஏறுமயில்வாகனனை இன்பமுடன்கைதொழுது [தார்
 எதிர்வேடர்சமர்க்களத்தில் எதிர்த்துமெள்ளதானடந்
 திருவாழிவாங்கி அனுமான் இலங்கைகுதித்தாப்போல்
 வாள்பிம்பழிவாங்க விசையன்மனம்வெகுண்டுபாய்ந்தாப்போல்
 தேத்தரசனைவதைக்க சீருகபாய்ந்ததுபோல்
 விட்டான்புறவிதனை வீரமலைத்திசைநோக்கி
 பார்த்தார்படைபெருக்கம் பலதிசையுந்தோன்றாமல்
 இளமலைக்குந்தென்மலைக்கு மிருக்குதேசேனைகள் தான்
 ஆர்ப்பரித்துசங்கருந்தான் அந்தப்படையிற்புகுந்து
 வீசினார்வேட்டுவரை வீரவாள்தன்னாலே
 முன்வீச்சக்காயிரமாம் பின்வீச்சக்காயிரமாம்
 எதிர்ப்பட்டவேட்டுவரை இருதுண்டமாக்கிடுவார்
 வெள்ளரிக்காய்போலே விழுகுதேவேட்டுபடை
 கையற்றுவிழுவாரும் காலற்றுவிழுவாரும்
 வேல்பட்டுருவி விழுந்துகிடப்பாரும்
 கையெடுத்துக்கும்பிட்டு காவில்விழுவாரும்
 பச்சைக்குடைபிடித்து பாதம்கெதிவென்பாரும்
 ஆளடுமையென்பாரும் அடிபணிந்துவிழுவாரும்
 தாறுமாருக்கி தரிக்களமாக்கிடவே
 கொன்றுகருவறுத்தான் கோலுட்டுபரிநகுலன்
 வெட்டிக்குவித்தான் வீரமலைபோலே
 கூடிப்போரிட்டாரே கொங்கர்படைகொல்லாம்
 குத்திவெட்டிக்கருவறுத்தார் குருதிகளுமாறோட
 வேட்டுவரைக்குத்தி விண் ணுலகந்தானேற்றி
 கொங்கரைச்சங்கரித்து கொடிய்படையத்தனையும்
 உதிரங்களோட ஒருகோடிகருவறுத்து
 கண்டவேடரத்தனையும் காலனுக்குவிருந்தாக்கி [ம்
 குண்ணுடையான் தன்மகனுக்குலவையிட்டு அன்னேர
 வீரநல்லசாம்புவனை விதமுடனே தானழைத்தார்
 சாய்புவனுமப்போது தான்பணிந்துஎதுசொல்வார்

வேட்டுவர்படைகளெல்லாம் வேரறுத்துவிட்டோமே
 ஊருக்குப்போகலாம் உத்தமனேவாருமென்றான்
 கோட்டைக்குப்போகலாம் கொற்றவனேவாருமென்றான்
 அப்போது தம்பிசங்கன் ஆக்கரித்து ஏது சொல்வான்
 இன்னம்படைகள் வரும் இருமடாசாம்புவனே
 என்றுமேபேசி இருக்குமந்தவேளையிலே
 தண்ணீர் தாகம் தானாகி அப்போது
 வீரப்பூர்தன்னருகில் விதமுடனே தானிறங்கி
 மான்பாருசேவலிலே மான்கடவுவந்திறங்கி
 தண்ணீர்சுனையை தான்தேடும்வேளையிலே
 அப்போதரனாரும் அன்புடனே தானெழுந்து
 பாரவனந்தனிலே பரமனார்வந்து நின்று
 வேங்கைமரமொன்று விதமாகவுண்டாக்கி
 குளிர்ந்தநிழலாக்கி குடிநீருமுண்டுசெய்து
 சங்கரனாரப்போது தானிருக்கும்வேளையிலே
 தலையூருக்காளி தப்பிதடுமாறி
 சங்கருக்குச்சிக்கா தான்வந்துவொண்டிருந்தான்
 அந்தவனத்தில் அறியசங்கர்வந்திறங்கி
 குளத்தையங்கண்டு குதிரைவிட்டுக்கீழிறங்கி
 சாம்புவன்கைகொடுத்து தான்போய்பொய்கையிலே
 பொய்கையிலேபோயிறங்கி பொன்முகங்கள்சுத்திபண்
 தண்ணீர் குடித்து தாகங்களுந்தீர்ந்து [ணி
 வேங்கைமரத்தடியில் வீற்றிருந்தார் சங்கருமே

[ஈஸ்பார் சங்கர்மேல் அம்புவிடுதல்]

அப்போதரனாரும் அன்புடனே தானெழுந்து
 அல்லியுடதாமரை அகலமுள்ளபொய்கையிலே
 தாமரைப்பூவை தானெடுத்து அம்பாக்கி [டார்
 வாழைத்தண்டைவில்லாக்கி வகையான அம்புதொட்
 சங்கருமேலம்பு தான்விட்டாரன்னேரம்
 விட்டதொரு அம்பு வேங்கைமரத்தடியிருக்கும்
 சங்கருடநெத்தியிலே தான்பட்டுருவியதே
 கண்டந்தம்பிசங்கன் கடுங்கோபம்தானாகி
 அம்புவந்ததிகைசேநோக்கி ஆர்ப்பரித்து தானெழுந்து
 உக்கிரவாளெடுத்து கொடியநல்லதம்பிசங்கன்

இறைகாணுச்சிறுபுலிபோ லெழுந்துமேதம்பிசங்கன்
 மூங்கில்முறிந்துவிழ முதுகாடி அலறிவிழ
 சோலையிலேபோய் சுற்றியங்கேபார்த்திடவே
 வேடன்மணியனை விளங்கிடவேகண்டாரே
 கண்டுமே ஆக்கரித்து கடுகெனவேவீசிவிட்டார்
 வேங்கைமரமும் வேடுவன் தன் தலையும்
 ஒன்றாகவிழுந்து உருண்டுதேகானகத்தில்
 விழுந்தவுடன் தம்பிசங்கன் வெகுகோபந்தானாகி
 எதிர்த்துப்போர்செய்யாமல்காளி இலைமறைவில் தானிரு
 மறைந்திருந்தெய்தானே மாபாவி யென்று சொல்லிந்நது
 கோபம்பொறுக்காமல் குத்தினூர்கல்லுகளை
 கல்லுமிருதுண்டாய் கடுகுபொடியாக்கிடுமாம்
 அப்போதுதம்பிசங்கன் ஆக்கரித்துப்பற்கடித்து
 சாம்பனுடனே தானுமங்கே ஏதுசொல்வார்
 வாருமடாசாம்புவனே வண்மையுடன் சொல்லுகிறேன்
 மாறுபடாமேனியிலே மாறுபட்டுபோனதினால்
 அசையாதஎன் னுடலில் அப்புலந்துபட்டதினால்
 இந்தவுயிரை இனிவைத்திருப்பதில்லை
 அண்ணரைக்காணாம லாவிவிடப்போறேன்
 பஞ்சவர்களன் னாளில் பரமான் பின் றெடர்ந்து
 அண்ணரைவிட்டு ஆன உம்பிநால்வர்களும்
 நச்சுபொய்கைநீர்குடித்து நலமாயிறந்ததுபோல்
 தர்மரைவிட்டு தாமிறந்தபாவனைபோல்
 பொன்னரைவிட்டு போகுதடாஎன் னுயிரு
 அடியடாமுரசையினி எங்களண்ணர்பேரிலாணையிட்டு

[சங்கர் பிராணனை விடுதல்]

என்றுசொல்லி தம்பிசங்க னிதமுடனேமண்டியிட்டு
 வேங்கைமர நிழலில் வில்லுகளைகீழேவைத்து
 அப்புகளைக்கீழேவைத்து ஆண்டவனேதஞ்சமென்று
 மந்திரவாஸ்கீழேவைத்து மகாதேவாதஞ்சமென்று
 வச்சிராயுதத்தை வகையாய்கையிலெடுத்து
 குத்திக்களத்தை குறவனையை அறுத்துவிட்டு
 வச்சிராயுதத்தை வைத்தாரேதோள்மேலே
 தோள்மேலேவைத்தவுடன் துடித்துயிர்போனதுவே

கண்டுமேசாம்பவனும் கைகால்மிகநடுங்கி
 ஐயோசிவனெயென்று அலறிப்புரண்டமுது
 இப்படிக்குவந்துதே எங்கள் துரைகளுக்கு
 என்றுபுலம்பி ஏங்கியவனெதுசொல்வான்
 அண்ணரும்வந்து அரியதம்பியெங்கேயென்றால்
 என்னவென்றுசொல்வே னிந்தப்படுகளத்தை
 தங்காளுங்கேட்டால் தயங்கிப்புலம்புவாளே
 நாமுமடிந்திடுவோம் ஆனதொருதம்பியுடன்
 மடியவேணுமென்று மனதுமிகத்துணிந்து
 ஒற்றைத்தவில்முரசை ஒங்கிமுழக்கிவிட்டு
 பொன்னருடசெவியில் புலப்படவே அடித்துவிட்டு

[சாம்புவன் மடிதல்]

மந்திரவாணை வகையாகத்தானிருக்கி
 ஆண்டவனேபராக்கென்று ஆயுதத்தைசுற்றிவைத்து
 முக்கால்வலம்வந்து முக்கணரைத்தான்பணிந்து [ன்
 ஆண்டவனே தஞ்சமென்று ஆயுதத்தின்மேல்விழுந்தா
 விழுந்துமடிந்தானே வீரநல்லசாம்புவனும்
 இருவர்மடிந்திடவே ஈசனார்போய்விட்டார்

[தவிலோசைகேட்டு பொன்னர் தட்டானெவெட்டி
 யெறிந்துவிட்டு பட்டணம் வருதல்]

அந்தநல்லவேளையிலே ஆனதொருதட்டானும்
 பொன்னர்தனையழைத்து போய்க்குளத்தருகே
 வெள்ளாங்குளத்தருகே விதமுடனே தானிறங்கி
 தட்டானைப்பார்த்து தான்சொல்வார்பொன்னாண்டார்
 என்றுபொன்னர்கேட்க ஏதுசொல்வான்தட்டானும்
 ஏரிநடுவே யிறங்கியேபோய்குளித்து
 மேட்டுமேல்தானிருக்கு விநாயகர்முன்னாலே
 சத்தியங்கள்செய்து தரவேணுமாண்டவனே
 என்றுசொல்லப்பொன்னாண்டா ரிறங்கிக்குளந்தனிலே
 மாரளவுதண்ணியிலே மன்னன்முழுகையிலே
 குளத்திலேவாமுகின்ற கொடியதொருசெம்முதலை
 கண்டுமேசெம்முதலை காலனைப்போலோடிவந்து
 ஆள்கடியான்செம்முதலை அதம்பியேயோடிவந்து

நல்ல இரைதான் நமக்குக்கிடைத்ததென்று
 அதம்பிவந்தசெம்முதலை ஆனதொருபொன்னர்தனை
 கண்டுமந்தசெம்முதலை கடுகிநடுங்கிடுமாம்
 கிட்டவரப்பயந்து கிளம்பியங்கேஓடியதே
 அப்போதுபொன்னாண்டார் ஆண்டவனேதஞ்சமென்
 கங்கைசுமந்ததொரு காரணபோற்றியென்று [யு
 வையாளிமேனியனை வகையாகப்போற்றியென்று
 ஏறுமயில்வாகனனை இன்முடன் தொழுது
 முக்கால்முழுசி மூர்க்கமுடன் திரும்பையிலே
 சதிசெய்யத்தானினைந்து தட்டானுமேதுசொல்வான்
 ஐயாவேசாயி யடியேன்சொல்விண்ணப்பங்கேள்
 மதகின்சீழ்தான்புகுந்து வந்துகரையேறி
 பிள்ளையார்முன்னாலே பிரபலமாய்ச்சொல்லவேண்டும்
 ஆகையால்நீங்கள் அந்தவழிவாருமென்றான்
 அப்போதுபொன்னாண்டார் ஆக்கரித்துக்கண்சிவந்து
 உக்கிரதண்டவாளெடுத்து கொடியதொருதட்டானை
 வீசிவிடவேணுமென்று விதமாகப்பார்க்கையிலே
 கண்டுமேதட்டானும் கால்நடுங்கிவதுசொல்வான்[மோ
 வெட்டிஎன்னைபோட்டாலும்உங்களுக்குவீரியமுண்டா
 சதையறிந்துபோட்டாலுங்களுக்குசுவரியமுண்டாமோ
 பொல்லாதான்செய்தகுற்றம் பொறுத்துதுரைகள்சொ
 சத்தியங்கள்செய்து தரவேணும்ஆண்டவனே [ன்ன
 என்றுதட்டான்சொல்ல இங்கிதமாய்ப்பொன்னருமே
 கோபத்தையுள்ளடக்கி குளத்தின்மதகின்வழி
 உள்ளேபுகுந்து உகந்துவருகையிலே
 ஒத்தத்தவிலோசையுண்மையாய்க்கேட்டதுவே
 அப்போதுபொன்னருமே யலறியேவதுசொல்வார்
 தம்பிக்குசதிமோசம் தான்வந்துதென்றுசொல்லி
 பரதவித்துப்பொன்னாண்டார் பரமனேதஞ்சமென்று
 சதிசெய்துதட்டானும் சகுனியாயிருந்தானே
 என்றுமனதி லேங்கிமுகம்வாடி
 மதகின்வழி தருசாய் வருகிறவேனையிலே
 தலைமேலேபிள்ளையாரை தான்போடவேணுமென்று
 துக்கிக்கொண்டுநின்றானே சூதுகாரத்தட்டானும்
 நிழலிற்றெறிந்துதே நிற்கிறகோலமது

கண்டுமேபொன்னாண்டார் கண்கள்பொரிபறந்து
 உடைவாளைத்தானுருவி ஒருவீச்சாவீசிவிட்டார்
 தட்டான் தலையும் தானுமந்தப்பிள்ளையாரும்
 உருண்டுகிடந்ததே உத்தமன் கைவாளாலே
 தட்டானவெட்டி தானுங்கரையேறி
 கரைமேல்வாழுகின்ற காளியம்மன்சன்னிதியில்
 பூதகணங்களுக்கு போட்டாரே கூரதுவும்
 ஏழுகூரிட்டு இரணபலிதான்கொடுத்து
 பரியைமிகப்பிடித்து பதறியேயப்பொழுது
 கல்லணையுந்தானிறுத்தி கர்த்தனேதஞ்சமென்று
 அங்குவடிமீதியால் அப்புரவிமேல்தாண்டி
 சிற்றூலைப்பதிநோக்கி திரும்பினாப்புரவிதனை
 மீட்டினாப்புரவிதனை விண்ணுலகம்தான்பறக்க
 பறந்துபுரவியது பாங்காகவந்ததுவே
 சிற்றூலைப்பதிநோக்கி சீக்கிரமாய்வருகையிலே

[தங்கை பொன்னரைக் காணாமென்று பார்க்கும்போது
 பொன்னர்வந்து தம்பிமாரைக்கேட்க சண்டைக்கு
 போனவரைக் காணாமென்று தங்கை
 சொல்லுகிறது]

அப்போதுதங்கை அண்ணரைக்காணாமென்று
 சத்தியத்துக்குப்போன தாமரைக்காணாமென்று
 தட்டான்பின்போன தனஞ்செயரைக்காணாமென்று
 பத்தாந்தளமேறி பார்த்தாளே தங்கையரும்
 உப்பரிகைமீதேறி உத்தமியும்பார்க்கையிலே
 அண்ணர்வருகிற அடையாளங்கண்டுமேதான்
 உப்பரிகைவிட்டிறங்கி உத்தமியுமோடிவந்து
 தங்கையரண்மனையில் தான்வந்து நிற்கையிலே
 அப்போதுபொன்னர் அரண்மனையில்வந்திறங்கி
 புரவிதனைவிடுத்து பொன்னருமப்போது
 தங்கையரண்மனையில் தான்வந்து நிற்கையிலே
 கண்டுமேதங்கை கதறியேயோடிவந்து
 அண்ணருடபாதம் அன்பாகத்தெண்டனிட்டு
 போற்றி நிற்கும்வேளையிலே பொன்னருமேதுசொல்
 சதுரங்கபலமுடைய தம்பியருமெங்கேயம்மா [வார]

அத்தைபிள்ளைசாம்பன் அனைவோருமெங்கேயம்மா
என்றுபொன்னர்கேட்க யேதுசொல்வாள் தங்கையும்
எட்டாணைபலமுடைய என்பிறவி அண்ணாவே
படைபொருதப்போன பாரதமுங்கேட்கிலையோ
போனதொருசேதி புதுமைகளுங்கேட்கிலையோ
நீங்கள்-தட்டன்பிறகு தான்போனபிற்பாடு
வேட்டுவப்படைகள் வெகுபடையுங்கூட்டமிட்டு
இனங்கள்பிரியாமல் அக்குறேண்சேனைதளம்
கனத்தபாறைவழிதனிலே கண்கொள்ளாசேனைதளம்
வந்துதேவேடுபடை வையகமுங்கொள்ளாமல்
மேட்டுமேல்காவல் நிற்கும் வீரபாகன்கண்டல்லவோ
வீரபாகன்கண்டு வெகுபடையைத்தான்மடித்து
கடுகியேயோடிவந்து கண்டசேக்சொல்லீடவே
அத்தைபிள்ளைமூவர்களும் ஆணைபடையத்தனையும்
போனதுவுங்கண்டேன் பொருந்சிவரக்காலாரும்
அதின்பிறகுசஞ்சன் ஆக்கரித்துபற்கடித்து
சின்னண்ணர்தானும் திரண்டபடைகாலாரும்
திறமுடனேபோனார்கள் திரும்பிவரக்கானேனே
படையெடுத்துபோனவர்கள் பரிந்துவரக்கானேனே
ஒக்கமடிந்தாரோ ஊழ்வினைப்பயனாலே
என்றுசொல்லித்தங்காளு மேங்கிமுகம்வாடி
புலம்புகிறவேளையிலே பொன்னருமேதுசொல்வாள்
அஞ்சாதேதங்கையரே அவ்விடத்தில்நான்போய்
தம்பிபடுகளத்தை தப்பாமல்நான்பார்த்து [வாரேறன்
அத்தைபிள்ளைபடுகளத்தை அரைட்சணமேபார்த்து
போய்வாரேறன் தங்கையரே பொற்கொடியேயென்று
அந்தமொழிகேட்டு அரியபிறவியரும் [சொல்ல
பொன்னரைப்பார்த்துப் பொற்கொடியாளேதுசொல்
ஆணைபடைசேனைதளம் எல்லாமடிந்திடவே [வாள்
போனதேயாமாகில் பிழைமோசம்வந்துவிடும்
என்றுசொல்லதங்காள் ஏதுசொல்வார்பொன்னருமே
தம்பிசங்கன்படுகளத்தைத் தான்பார்க்கவேணுமம்மா
அரியபிறவியேதான் அரைட்சணமேபார்த்துவாரேறன்
என்றுபொன்னர்சொல்ல ஏதுசொல்வாள் தங்காளும்
மேண்டுவேட்டுவரை மிகவும்நடப்பப்போகாது

போகாதே அண்ணாவே பிழைமோசம்வந்துவிடும்
 அரண்மனையைவிட்டுமண்ணை அப்புறத்தேபோகாதே
 என்னைவொண்டியாக்கி தனிவழியேபோகாதே
 என்னை எழுதினவன் பிசகாயெழுதிவிட்டான்
 உங்களை யென்ன சொல்வே னுத்தமரேபாதகரே [னே
 பெண்ணாய்ப்பிறந்தல்லவோ நான் பிழைமோசமானே
 உற்ற துணையிலையெனக் கொருவர் துணைகானேனே
 என்று சொல்லி தங்காள் ஏங்கியே தான்புலம்பி
 அழுது புலம்பி தங்கையருமண்ணன் முன் தான் விழுந்தா
 விழுந்து புலம்பி தங்கை மேனியெல்லாம்புண்ணை [ள்
 புலம்பி அழுகையிலே பொன்னருமே து சொல்வார்
 உத்தமிபத்தினியே ஒரு சொல்லுவாசகியே
 உன்னை விட்டு இருப்பேனோ உத்தமிபத்தினியே
 படுகளத்தைப்பார்த்துப் பத்தினியே ஓடிவாரேறன்
 போர்க்களத்தைப்பார்த்து புகழுடனே நான்வாரேறன்
 அழுகாதே என்பிறவி நானரைட்சணமேவந்திடுவேன்
 என்ன தான் சொல்லியண்ணை யிதமாயுரைத்தாலும்
 விடுவதில்லை உன்னை வேந்தனையென்றழுதாள்
 அழுகிறதங்கையரை அண்ணருமே தான்பார்த்து
 கண்ணீர் துடைத்துக் கடுகமனந்தேற்றி
 நான் போய்வருமளவும் நல்லதங்கையுத்தமியே
 தாசுகளுமுப்பிகளும் தன்மாமன்தேவியரும்
 அரண்மனையிலுள்ளவர்கள் ஆயிரந்தாசியர்கள் [ன்
 உனக்கு துணைவைத்தல்லவோ ஒரு ஓடியில் நான்வாரே
 இப்படி பொன்னர் சொல்ல ஏந்திழையாளே து சொல்வா
 வாரேறென்ற சொல்லை மறந்துவிடு அண்ணாவே [ள்
 எத்தனை பேர்கள் துணையிருந்தாலுமண்ணாவே
 அத்தைபிள்ளை தாயா ரன்பாயிருந்தாலும்
 நங்கைமாரிருந்தாலும் நல்ல துணையாமோ
 பாருலகிலுள்ளவர்கள் பக்கத்துணையாமோ
 எவர்களிருந்தாலு மெனக்குத்துணையாமோ
 என்னவகை சொன்னாலுமண்ணை இனிபோகவொண்ணை
 போனதேயாமாகில் பிழைமோசம்வந்துவிடும் [து
 பொய்யாதொருநாளும் நான் பொற்கொடியாள் தண்டக
 நான் ஆவோகண்டதுவும் அன்பாய்பலிக்குமண்ணை [ன

போகாதேயென்பிறவி பொய்யல்லயென்வார்த்தை
 அப்படிக்குதங்கைசொல்ல அண்ணரங்கேதுரைப்பார்
 படுகளைத்தைப்பார்த்து பத்தினியேயோடிவாரேன்
 அரைட்சணமேவந்திடுவேன் அஞ்சாதேதங்கையரே
 என்றுமிகவும் யெடுத்துரைத்துதங்கையற்கு
 தங்கைமனம்தேற்றி தனியேயிருக்கவைத்து

[புலம்பின தங்கைக்கு தைரியஞ்சொல்லி படுகளைத்தை பார்க்க
 பொன்னர் போகும்போது வேட்டுபடை
 வரக்கண்டு சண்டைசெய்தல்]

பின்னைகுதிரைதனை பிடியடாவென்றுசொல்லி
 புரவிமேற்கால்போட்டு பொன்னாண்டாரப்போது
 எழுபதுகட்டியடித்து இருப்புநல்லகேடயத்தை
 தோள்மீதிற்போட்டு துருசாக அப்போது
 மேற்குநல்லவாசவிலே விட்டார்புரவிதனை
 தண்டிப்புரவி தான்பாயும்வேளையிலே
 மேனாட்டுவேட்டுபடை வெகுசூட்டம்வருகுதென்று
 கொள்ளைக்கடிகாலானை கூப்பிடுங்கள்தானாச்சு
 பிள்ளான் தனைக்குதிரை பிறகோடிவாவென்று
 எழுபதுகட்டியடித்த இருப்புநல்லகேடயத்தை
 முதுகுதனிற்போட்டு மூர்க்கமுள்ளவாளெடுத்து
 உக்கிரகண்டவாளெடுத்து குதிரைதனை மீட்டிடவே
 மேகமொன்றாய்தான்கூடி மின்னிமறைந்தாப்போல்
 இடிஇடித்தாப்போல் இருகாதம்போனதுவே
 குதிரையும்தான்பறக்க கோபமுள்ளபொன்னாண்டார்
 வேட்டுபடையைக்கண்டு வெகுகோபம்தானாகி
 வெள்ளாட்டின்கூட்டம்கண்ட வேங்கைபுலிபோல
 காருவைக்கண்டு கரும்வேங்கைபாய்ந்தாப்போல்
 புள்ளாட்டெலியைக்கண்டு பூனைவந்துபாய்ந்தாப்போல்
 ஆனைத்திரளிலே ஆளிசிங்கம்பாய்ந்தாப்போல்
 கொக்குத்திரளிலே கொடியராசாளியைப்போல்
 செந்நாய்திரளிலே செவ்வேங்கைப்பூந்தாப்போல்
 மதவீமனைப்போலே மந்திரவாள்தானெடுத்து
 இடசாரிவிட்டல்லோ இருதுண்டாய்வீசிடவே
 வலசாரிவிட்டல்லோ மகாதேவர்தஞ்சமென்று

வீசினாரப்போது வேட்டுவர்கள் தன்படையை
 முன் வீச்சுக்காயிரமாய் பின் வீச்சுக்காயிரமாம்
 வெள்ளரிக்காய்போலே வீசினாரப்போது
 வாழைத்தண்டைப்போலே வாட்டினாரப்போது
 பட்டுவிழுவாரும் பறந்துதவிப்பாரும்
 வேல்பட்டுருவி விழுந்துகிடப்பாரும்
 காலற்றுவிழுவாரும் கண்டதுண்டமாவாரும்
 கைகளற்று கால்களற்று கனக்கமடிவாரும்
 மார்பிளந்துயேங்கி மடிந்துகிடப்பாரும்
 வெட்டிக்குவித்தாரே மேனாட்டுவேட்டுவரை
 வீரமலைபோலே வெட்டிக்குவித்தாரே
 கருமலையைப்போலே கடுககுவித்தாரே
 கொல்லியலைபோலே குவித்தாரே அந்தோம்
 வெட்டுக்குலவையிட்டு வெற்றிசெய்துவருகையிலே
 மிஞ்சினவேட்டுபடை வெகுமோசம்வந்ததென்று
 சும்பிட்டதான்பணிந்து குலைகுலைந்துயோடுவாரும்
 கையெடுத்து சும்பிட்டு கடுகியங்கேயோடுவாரும்
 சும்பிட்டபேரை குலவையிட்டுபொன்னுண்டார் [ன்ற
 சேக்கையிட்டுமுடுக்கையிலே கெர்ச்சிதங்கள்செய்துநி
 மூர்க்கமுள்ளசேவகரை முடுக்கித்திறத்தையிலே
 ஓடுதேவேட்டுபடை உள்ளமெல்லாந்தானடுங்கி
 கால்கள்தமொறி காலசைந்துவிழுவாரும்
 ஓடபலனில்லாம லுருண்டுவிழுவாரும்
 நின்றுசிகைத்து நெடுகவிழுவாரும்
 போகாதேயென்றுசொன்ன பேர்களும்தானோட
 திக்குதிக்காய்முறிந்து திசைகெட்டுவோடையிலே
 மூக்கணம் குறிச்சிமட்டுமுடுக்கிவெட்டித்தான்குவித்தார்
 புலியூறுவழிதனிலே பொங்கியங்கேயோடுதப்போ
 முன்னால்குறுக்காட்டி முடுக்கிவெட்டித்தான்குவித்தார்
 வெளவால் துறையளவு மடக்கியேதான்குவித்தார்
 கூடலூர் பூதமட்டும் குறுக்காட்டிகருவறுத்து
 தலையூருபூதமட்டும் தத்தளிக்கவெட்டிடவே
 மிஞ்சினவேட்டுபடை மேற்கைவிழுந்துதப்பா
 கொங்குகன்னிவாடிமட்டும் குலவையிட்டுதான்முடிக்கி
 முகில னூர் பூதமட்டும் முடுக்கிகருவறுத்து

நிலம்பூர்க்கரைதரைக்கும் நிணக்குறுதியாரோட
தென்கிழக்குமுலையிலே திசைதப்பியோடுதப்போ
மஞ்சநகர்பூதமட்டும் வாளாற்றுணித்திடவே
குறுக்களைபூதமட்டும் குலையிட்டுக்கருவறுத்து
கீழ்வடக்குமுலையிலே கேக்கையிட்டுமுடுக்கையிலே
இலவனூர்பூதமட்டும் யேகமாய்ச்சங்கரித்து
பேருசொல்லபிள்ளைகளு மில்லாமல்கருவறுத்தார்
எதிர்ப்பாருமில்லாமல் இலவனூர்மந்தையிலே
குதிரைவிட்டுகீழிறங்கி கொம்பெடுத்துபல்விளக்கி
காலமுக்கம்சத்திபண்ணி கட்டுசாதமெடுத்து
சாதமுஞ்சாப்பிட்டு தன்புரவிமீதேறி
வீரமலைதிசைநோக்கி விட்டார்புரவிதனை
துலுக்கபறைதனிலே துரிசாகத்தானடந்து
சிந்தாமணிப்பேட்டை சீக்கிரமாய்தான்கடந்து
வீலைமலைதிசைநோக்கி விதமாய்வருகையிலே
வீரப்பூர்திசைநோக்கி மெள்ளவேதானிறங்கி
சற்றேயிளப்பாரி தானிருக்கும்வேளையிலே
படுகளத்தைத்தானினைந்து பதறியெழுந்திருந்து
தம்பிபடுகளத்தை தான்பார்க்கவேணுமென்று
அத்தைபிள்ளைபடுகளத்தை அன்பாகப்பார்க்கவென்று
படுகளத்தைதேடி பதறியெழுந்திருந்து
புரவிதனிலேறி புறப்பட்டார்பொன்னாண்டார்
வீரமலைசார்பில் விரைந்தோடிப்பார்க்கையிலே
ஆராய்ந்துதேடி அவ்வனத்தில்பார்க்கையிலே
வேங்கைமரத்தடியில் விரைந்தோடிபார்க்கையிலே

[பொன்னர் தம்பியிறந்ததைக்கண்டு புலம்பித் தானுமடிதல்]

மண்டியிட்டபாவனையாய் மடிந்ததைக்கண்டுவிட்டார்
தம்பிபடுகளத்தை தான்பார்த்துகண்கலங்கி
ஆர்ப்பரித்துபற்கடித்து அப்புறத்தேபார்க்கையிலே
அத்தைபிள்ளைபடுகளத்தை அடைவுடனேகண்டாரோ
செம்பூலாம்புகையோரம் சேரமடிந்துவிட்டார்
படுகளத்தைக்கண்டவுடன் பதறியேகண்கலங்கி
கண்ணீர்விடுத்து கதறியேபொன்னாண்டார்
என்னவென்றுசொல்லி ஏங்கிப்புலம்புகிறார்

தம்பியடாசங்கா தாடாளாயென்பிறவி
என்னைவிட்டுநீதா நேகவும்நீதியுண்டோ
ஏழாளைதன்பலத்தை எங்கொளித்துவிட்டாயோ
நீ-கொக்கரித்துவாளெடுத்தால் கோடிபடையோடிடுமே
நீ-ஆக்கரித்துவாளெடுத்தால் லண்டம்நடுங்கிடுமே
நீ-வச்சிராயுதமெடுத்தால் மடியுமேகோடிபடை
நீ-சீரூவெடுத்தால் சிதையுமேகோடிபடை
நீ-வேலெடுத்துநின்றால் வேட்டுவர்கள் தானெதிரோ
அத்தைபிள்ளைமூவர்களும் அவனியைவெல்வாரோ
இப்படிதானிருக்க யெழுதும்விதிப்படியே
ஒக்கமடிந்தீரோ யொருத்தரறியாமல்
நான்வந்துகூடுமுன்னே நாடியிங்கேவருவாரோ
உன்னவிதிப்படியே ஒருவர்தள்ளபோகாது
தங்கைபிறவிதன்னை தனித்துவிட்டுவந்தோமே
ஈசனார்தன்செயலை எவரறியப்போரூர்கள்
என்றுபலவிதமாய் ஏங்கிமிகப்புலம்பி
இனிமேலுநாமிருந்தா லிவ்வுலகிலேற்காது
ஊருக்குப்போய் ஒருவனிருப்பதுண்டோ
தம்பிதனைவிட்டு தரணியை ஆள்வதுண்டோ
என்றுமனதிலெண்ணி இறந்துமடிவோமென்று
கண்ணாடிசுனையருகே கைவாளைதாளுட்டி
ஈசனார்தஞ்சமென்று இன்பமுடன்தெண்டனிட்டு
ஐங்கரனார்தஞ்சமென்று அடிபணிந்துதெண்டனிட்டு
ஏறுமயில்வாகனனை இன்பமுடன்கைதொழுது
மாயன்பெருமானை மலர்தூவிதெண்டனிட்டு
பரிசையுந்தோளில்போட்டு பாங்கானபொன்னருமே
வில்லம்புகீழேவைத்து விதமுடனே அப்போது
எழுபதுகட்டியடித்த இதமுடைய ஆயுதத்தை
பாரமலைபோலே பக்கத்திலேமுன்னேவைத்து
மண்டியிட்டபாவனையாய் வாள்மேலேதான்விழுந்தார்
இறந்துமடிந்தாரே எல்லோருந்தா னுமங்கே
வீரமலையடிவாரம் விதமானசோலையிலே
வேங்கைமர நிழலில் வேந்தர்கள்மடிந்தார்கள்
இப்படியாக இருக்குமந்தவேளையிலே

[தங்கை சொற்பனங்கண்டு சண்டைக்குப்போன
அண்ணமா நிறந்தாரென்று புலம்பிப்பார்க்க
தாதிமார்களை யழைத்தல்]

அண்ணரைக்கானேமென்று அரியபிறவியரும்
இன்னம்வரவில்லையென்று ஏங்கிமுகம்வாடி
அண்ணரிருவர்களும் அத்தைபிள்ளைமுகங்களும்
வரக்கானேமென்று தங்கை வாடிமனந்தளர்ந்து [று
அரியதங்கைபுலம்புகிறாள் அண்ணரைக்கானேமென்
அன்னவூஞ்சல்விட்டிற்சி அவள் பதறித்தானேங்கி
வேட்டுபடைதான்பொருந்தி வீரமலையடிவாரம்
நாடுபடைபொருந்தி நாகமலையடிவனத்தில்
மடிந்தகளப்தானறிய வாறாளேபத்தினியும்
படைபொருதபோனவரைப் பத்தினியாள்தான்தேடி
ஏழாம்தளமும் ஏறுப்பேறுமண்டபமும்
எட்டாந்தளமும் எழிலானமண்டபமும்
பத்தாந்தளமும் பந்தடிக்குங்கூடங்களும்
பந்தடிக்குங்கூடங்களும் பளிங்குமாமண்டபமும்
சாந்தால்தரைமெழுகி தானிருக்கும்மாளிகையும்
குத்துவிளக்கெரிய குங்குமத்தால்கோலமிட்டு
தூங்காவிளக்கெரிய தோழியர்கள்பந்தடிக்க
தூணுக்குதூணு சுடர்விளக்குநின்றெறிய
கடவைவிளக்கெரிய கவுரிசூஞ்சம்பரிமாற
வெள்ளிவிளக்கெறிய வெடிமீன் துலக்கமிட
பஞ்சவர்னக்கிளிகள் பறந்துவிளையாடும்
மாணிக்கதுலக்கமிட்டு மயிலிருந்துகூத்தாடும்
அன்னக்கிளியாட ஆகாசபந்தெறிந்தாள்
பந்துதவறியங்கே பஞ்சணையில் தான்விழுந்து
எடுத்துபந்துதவறித்தென்று ஏமாரித்தங்கையரும்
மாளிகையில் தானிருக்கும் மங்கையர்கள் தாதியரை [ள்
தோழியரை தானழைத்து தூயரமெல்லாம்சொல்லுகிற
தூயரஞ்சொல்லும்வேளையில் சோர்ந்துவரும் நித்திரை
அப்போமெய்புறக்கம் தானுகி மேனியெல்லாம்வேறுபட்டு [கள்
சோபமெத்தவுண்டாகி சோர்ந்தாளேமெத்தையிலே
சொற்பனங்கள் கண்டு தூரிசாயெழுந்திருந்து
மாது துரோபதையாள் வந்தவிதி சொன்னுப்போல்

கன்னியிளமான் போலே தங்கைகண்டுயெழுந்திருந்து
 அன்னவஞ்சல்விட்டிறங்கி ஒருஆவேசம்கண்டேனென்று
 வன்னக்கிளிபோலதங்கை வாய்திறந்துயேதுசொல்
 பாரதங்கள் போலும் பதினெட்டுநாளையிலே [வாள்
 நடந்தகதைபோலும் நமக்குமேயிப்போது
 ஏவுதுபல்லியது நமக்கு இருப்பிடங்களில்லாமல்
 தாவியேசொல்குதுதங்கைக்கு தரிப்பிடங்களில்லையென்
 தீமுலைப்பல்லியது திருக்கென்றுசொல்லுகுது [அ
 பாழ்முலைப்பல்லியது பதறியங்கேசொல்லுகுது
 உச்சியிலேபல்லியது உயர்ந்த அச்சம்சொல்லுகுது
 ஆண்டுசொன்ன நிமித்தம் அறிந்துகொள்ளதங்கையரு
 அண்ணரிருந்து அரசாளுமண்டபத்தே [ம்
 சென்றதுகாலமென்று தீயப்பல்லிசொல்லுகுது
 எண்ணறியயீவ்பரனார் எழுதும்படிதப்பாமல்
 மண்ணிழந்துமனையிழந்து மாளிகையும்வேறுபட்டு
 வீடுவிட்டுப்போக விதியும்விதித்தானே
 நாடுவிட்டுக்காடுறைய நம்மவிதிப்படியோ
 மண்ணும்பகையாச்சு மாளிகையும்வேறுச்சு
 கலையிழந்தமான் போலே தங்கை கலங்கிமனதுநொந்து
 துள்ளியெழுந்திருந்து தோழியரேவாருமென்று
 வெள்ளிபடிகடந்து விதமாகத்தானெழுந்து
 பள்ளியறைமாளிகைமுன்பைங்கொடியான்வந்து நின்று
 அண்ணமார்தேவியரே அருக்கானியிளவரசே
 பெரியண்ணன் தேவியரே பேடைமயில்வாகனமே
 சின்னண்ணன் தேவியரே செல்வத்திருமுகமே
 பேருலகையாண்டிருந்த பெரியண்ணன் தேவியரே
 சீருலகையாண்டிருந்த சின்னண்ணன் தேவியரே
 கோலப்பசங்கிளியே குமாரசங்கன் தேவியரே
 வாலப்பசங்கிளியே வாழ்வீரன் தேவியரே
 என்றுசொல்லித்தங்கை இன்பமுடன்தானழைக்க
 பறந்துவந்து தேவியர்கள் தங்கை பாதம்தனைப்பணிந்து
 முந்தாணிகொண்டல்லவோதங்கை முகந்துநீர்தாந்து
 என் தாயேமாதாவே ஏனழைத்தாயுத்தமியே [டைத்து
 அப்போ- அண்ணருடன்பிறந்த அருக்கானியிளவரசு
 பொன்னருடன்பிறந்த பேடைமயில்வாய்கிறந்து

சங்கருடன்பிறந்த தங்காளுமே துசொல்வாள்
 எங்களண்ணன்மார்தேவியரே எடுத்தாரைக்கேளுமடி
 எங்கள்பெரியண்ணன் தேவியரே பேடைமயில்வாகன
 தங்கமதனியரே நாத்தியரேகேளுங்கள் [மே
 எங்கள்-அண்ணன்மார்தேவியரே அருந்துதியேகேளுங்கடி
 அப்போ-அண்ணன்மார்தேவியரு மன்பாகயேதுசொல்வார்
 எங்கனையழைத்தவகை இளங்குயிலேசொல்லுமம்மா
 அப்போ துதங்கை அவர்களுக்கெடுத்தாரைப்பார்
 நடைமிகுந்தபறியேறி நாட்டிலேபோனவர்கள்
 படையெடுத்துப்போனவர்கள் பரிவாய்வரக்கானோம்
 சத்தியமேமெய்யாகச் சதிகாரன்சொல்கேட்டு
 வெற்றியுள்ள அண்ணருக்கு வினைகள்வந்துநேர்ந்தது
 விதமானபறியேறி வேட்டுவரைசங்கரிக்க
 படையெடுத்துப்போனவற்கு பாழுங்கேடான துண்டோ
 வெற்றியுள்ள வீரியர்கள் வேட்டுபடைபோனிடத்தில்
 உங்களைத்தைபிள்ளை மூவருக்கு மானபிழைவந்ததுண்டோ
 பாண்டவர்கள் நூற்றுவர்கள் பாரதங்கள்செய்தாப்போல்
 ஆணைபடைசேனைதளம் அடங்கலும்பட்டதுண்டோ
 பொன்னிவளநாடு புகழ்பெரிய ஆலத்தூர்
 மண்ணிழந்துபோன துண்டோமாமயிலேசொல்லுமடி
 உன்மனதுகுறிகளெல்லா முத்தமியேசொல்லுமடி
 என்மனதுக்கிசைந்த இளவரசேசொல்லுமடி
 அந்தமொழிகேட்டு அருந்ததியும்ப்போது
 சிந்தைகலங்கியே சேதிகளும்சொல்லுகிறுள்
 என்னமொழியுரைப்பேன் ஏதென்றுநானறியேன்
 வன்னமயில்தேழியரே வாய்திறந்தேதுசொல்வேன்
 வேட்டுபடைதான்கூட வெட்டியேசங்கரிக்க [யேன்
 போனதிசையறியேன் அண்ணன்போய்மாண்டகாடறி
 விற்போர்கள் தான்பொருதி வீடாய்பட்டகளமறியேன்
 மற்பொருதியல்லோ அண்ணன்மார்மாண்டகளம்நா
 அஞ்சுகொத்துசல்லிகட்டி அரியநடனமிட்டு[னறியேன்
 கொஞ்சபரிமீதேறி கொங்கர்மேல்போனவர்கள்
 வெள்ளிகட்டுவேல்வாங்கி வேட்டுவரைச்சங்கரித்து
 கள்ரிவனம்தான்கடந்து அண்ணமார்கடுகிவரக்கானோ
 நாடுபடைபொருதி நம்மிடநகரில்வந்துசேராமல் [ன்

வேட்டுவரைச்சங்கரித்து அண்ணர்விடுகிவந்துசேராம
 தழைத்தமரத்தடியில் தண்ணீர்சிவாலயத்தே [ல்
 குளிர்ந்தமரத்தடியிலண்ணர் கூடாரம்போட்டிடத்தே
 கூடாரசாவடியும் கொலைகளமும்நானறியேன்
 நாடாளுந்தங்கையவள் நல்லதங்காள்பத்தினியும்
 வாசற்படிக்கு வழியறியேன்பத்தினியாள்
 தேசம்கடந்து அண்ணரை தேடிவழிபோகவேணும்
 வழித்துணையாய்வாருங்கடி வண்ணமயில்தோகையரே
 நாடெல்லோரும்போவமடி நங்கையரேவாருமடி
 எனக்குத்துணைவாருங்கடி என்பிறவிதேவியரே
 நமக்குத்துணையாக நங்கையரேவாருங்கடி
 செம்மானம்போலே சிவந்துமனம்தான்கலங்கி
 அம்மான்பெருமாளு மறியதவமீண்டுபெற்ற
 பெரியம்மன்தானீன்ற பேடைமயில்வாகனனே
 அறியவளநாடாளும் அம்மானீன்றெடுத்த
 சின்னம்மானீன்றெடுத்த செம்பொன்மணித்திருவே
 என்மாமனீன்றெடுத்த இளஞ்சியமேவாருங்கடி
 அப்போதுதோழியரும் அருந்தகியைத்தான்பார்த்து
 அன்னக்கிளிபோலே அம்மாநகளாரும் [து
 கிளிக்கொஞ்சம்பாவனைபோல்கிளிமொழியும்வாய்திறந்

[தங்கையிடத்தில் நங்கைமார்கள் தங்களை கல்யாணம்
 செய்து சிறையில் வைத்தபடியால் வருவதில்லை
 பென்று சொல்லுவது]

சொல்லுகிறார் நங்கையர்கள் சுகமிலாவார்த்தைகளை
 சின்னவயதில்யெங்களுக்கு திறமிலாநாளையிலே
 கொஞ்சம்வயதில் குடுமிப்பிராயமதில்
 அண்ணன்மார்களென்று அருங்கிளியேஎங்களைத்தான்
 சோபனஞ்செய்யவென்று துருசாய்முகூர்த்தமிட்டு
 ஆனிபதினூறில் ஆனதிங்கள் கிழமையிலே
 தேடிடேரோகணியில் செய்யகன்னிலக்கினத்தில்
 வாலிப்பிராமணர்கள் மறையோர்கள் தான்கூடி
 நல்லமுகூர்த்தமிட்டு நலமாகயெல்லோரும்
 வேழமுகக்குஞ்சரனை விநாயகனைபுண்பண்ணி
 நாள்முகூர்த்ததேங்காயும் நன்றாகவேயுடைத்து

வல்லதொருசாஸ்திரங்கள் மறையோரும் தான்கூடி
 ஜோசியர்களெல்லோரும் சோபனங்களென்றுரைக்க
 பட்டணத்திலுள்ள பரிவாரந்தான்கூடி
 தட்டியறைந்து தளம்பெரியவளநாட்டில் [க்கு
 செல்லியெனும்பெண்பெருமாள் தேன்மொழியாள்தன
 சல்லிசுவரமுடன் தண்டிகையுட்சேனையுடன்
 ஆனைபடைசேனையுடன் அன்பாகவந்திறங்கி
 எண்ணவொண்ணுச்சேனையுடன் யெங்கனையர் வாசலிலே
 வெற்றியுள்ளமாயன்மகள் விதமானசுந்தரிக்கு
 அர்த்தமுடைய ஆனதிரியோதிரனும்
 மெத்தபரியமென்று விதமாய்குவித்தாப்போல்
 உத்தவளநாட்டார்கள் உத்தமர்கள்வந்திறங்கி
 பொன்னுலேபந்தலிட்டு புகழ்பெறவேயலங்கரித்து
 கண்ணாடிகட்டி கடுகியலங்கரித்து
 முத்தாலே தூணிருத்தி முன்னுலேயலங்கரித்து
 முத்துநவரத்தினத்தால் முர்க்கமாய்சோடித்து
 முல்லையிருவாட்சி முகமலர்ந்தசெண்பகமும்
 மணவரைசோடித்து மல்லிகைப்பூச்சரங்கள்விட்டு
 நல்லவர்கள் கொண்டாட நடுவேசிங்காதனங்கள்
 பூவாலேயலங்கரித்து பொன்னிவளநாட்டார்கள்
 ஆலத்தூர்தன்சனமும் அழகுபொன்னிநாட்டாரும்
 நீலத்துடர்மார்பின் நெல்லிவளநாட்டாரும்
 வைகைநெல்லிதேசத்தார் வடசேரிநாட்டாரும்
 செய்கைமறவாத செய்யபெருமானும்
 இந்நிரலுக்கொப்பான யெதிரில்லாப்பெருமானும்
 மந்திரிகள் சூழ்ந்துவர மைத்துனர்கள்வந்துநிற்க
 பாஷையறியாத படைமன்னர்முன்னடக்க
 தேசத்தூராசமன்னர் சேனைபடைமுன்னடக்க
 ஆனைகுதிரைதளம் அணியணியாய்முன்னடக்க
 சேனைபடைகாவலர்கள் சேரவேமுன்னடக்க
 வகைவகையாய்முரசறைந்து வலம்புரிச்சங்கூத
 சிங்காரமாகவேதான் சிறந்தாடல்வீசிவர
 சின்னங்களுதிவர திருவாசகம்படிக்க
 வானமதிர்ந்திடவே மணிமுரசுதான் முழங்க
 தப்பட்டைபேரிகை தரணியதிர்ந்திடவே

விற்காரரொருகோடி வேகமுடன் முன்னடக்க
 மெய்பொருதுசெட்டியார்கள் விதமாகவே நடக்க
 கட்டியங்கள் கூறிவர கன்னியர்களாடிவர
 தட்டுமுட்டுகோஷ்டிக்கள் நாடகங்களாடிவர
 சேனைமன்னர்காவலர்கள் சேர்ந்து திரண்டுவர
 ஆனையேறிமலைசூட அலங்காரகோவிலுக்கு
 அருமையுடன் பெரியோர்கள் அன்பாகவந்து நின்று
 பெருமையுடன் தேங்காயும் பிரியமுடனுடைத்து
 தேங்காயுடைத்து திருவிரலில் மிஞ்சியிட்டு
 பந்துஜனங்களெல்லாம் பரிவுடனே பார்த்து நிற்க
 தேசத்துராஜாக்கள் திட்டமுடன்பார்த்து நிற்க
 நல்லபெரியோர்கள் நலமுடனேவந்து நிற்க
 மங்களவாழ்த்து வகையுடனே பாடி நிற்க
 ஓம்புகைதானும் உலகமெங்கும் முடி நிற்க
 துந்துமிநாகசுரம் துரிதமுடனூதி நிற்க
 எக்காளை ஆதிவர இடிபோல் முரசு திர
 தோரணமலைகளுந் துலங்கவலங்கரித்து
 ஊரிலுள்ள சனங்களெல்லா யுண்மையுடன்பார்த்து நி
 எச்சாபறைமேளம் இடிபோலே தான திர [ற்க
 புல்லாங்குழலூதப் பேரிகைதான் முழங்க
 சிறந்தமணவரையிற் றிருச்சங்குவோசையிட
 பட்டுபட்டாய்போட்டு பாங்காயிருந்தபின்பு
 அந்தட்சணமே அடைவாகக்கூட்டிவந்து
 பாங்காய்மணவரையில் பலபேரும் சூழ்ந்திருக்க
 ஆயிரம்தேங்காய் அடைவாகமுன்னுடைக்க
 தாய்மாமன்யெனையெடுத்து தன்பக்கம் முன்னேவைத்து
 செம்மீனுதிக்குமுன்னே சிறுகோழிகூவுமுன்னே
 அம்மிவலமாகவே அரசாணிமுன்பாக
 பிரம்புவலமாகவே பேரரசுமுன்பாக
 கரும்புவலமாக கரசஞ்சால்முன்பாக
 அஞ்சுவயதிலேநாங்க ளறியாப்பிராயத்திலே
 கொஞ்சுவயதிலேநாங்கள் குடுமிப்பிராயத்திலே
 சோமனிந்திராணிப்போல் சோடித்தலங்கரித்து
 மாமனெடுத்து வலதுபக்கம்வைத்துண்டு
 பாமசிவனாரும் பார்வதியும்தானறிய

தேங்காயுடைத்துத் திருமங்கிலியம்முன்னேவைத்து
 வேதப்பிராமணர்கள் வேதங்கள் தானே தோ
 சா திப்பிராமணர்கள் சாஸ்திரங்கள் தானே தோ
 ஓமங்கள் தான்வளர்த்தி உத்தரித்தமங்கிலியம்
 மங்கிலியம்வாங்கி மணவாளன்முன்னோ
 நாத்தியளங்கிரியாள் நலமாகத்தான்வாங்கி
 செங்கையிலே தான்வாங்கித் திருக்கழுத்திலேபூட்டி
 மாத்தில்லாமங்கிலியம் மணிக்கழுத்திலேபூட்டி
 மங்கிலியம் தரித்தபின்பு மணவரையிலுள்ளவர்கள்
 அறுமணம்செய்தா ரன்புள்ளபெரியோர்கள்
 ஐவர்களுங்காண அருந்தகியைக்கைதொழுது
 தெய்வசபைநடுவே திருத்தமுள்ளமணவரையில் [ன்று
 பெண்ணாவிபட்டாலுங்களண்ணன் பலமுங்குறையுமெ
 பொன்னாலேசண்டுவிரல் பொருத்தவேயுண்டுபண்ணி
 உங்களண்ணன்சண்டுவிரலிட்டுசுகமுடனேஎங்கனையும்
 அந்த-பொன்னின்விரலால் பிடித்ததொருதோஷமுண்டு
 நாங்கள்-சண்டுவிரற்பிடித்துச் சுத்திவந்ததோஷமுண்டு
 அன்றுமுதலின்றளவு முங்களண்ணன்சிறைவைத்தார்
 கொண்டிட்டுஉங்களண்ணர்கொடுசிறைவைத்தார்கள்
 அன்றுமுதலின்றளவுநாங்க ளருஞ்சிறைதானிருந்தோம்
 கரகம்பிடித்தறியோம்நாங்கள் கைக்குநீர்வார்த்தறியோம் [யோம்
 பிரியமுடனிருந்தகண்ணருக்கு பிறமுதுகுதேய்த்தறி
 எதிர்த்துமுழித்தறியோநாங்கள் ஏகாந்தர்.பேசறியோம்
 மதியுள்ளபத்தினியே நாங்கள்வாழ்ந்ததுவுங்காணீரோ
 நாங்களாக்கியிடும்சோறுகறி அனல்வாசம்வீசுதென்
 பொங்கியிடும்சோறுகரிஉம்மண்ணர் புகைவாசம்வீசுதென்பார் [பார்
 எங்களைக்கண்டவுடன் இனியபலம் குறையுமென்று
 கண்ணெடுத்திப்பார்த்தறியார் காரிழையேதங்கையரே
 நாங்கள்-பாவிவயிற்றிலே படுத்திருந்தநேரமோதான்
 மண்பிடித்துபோடையிலே மகாதேவன்சொற்படியே
 முன்னாள்விதிப்படியே முக்கணனார்சொற்படியே
 பெண்ணாய்பிறந்து பிழைமோசம்போனோமே [மோ
 மண்ணோர்ஞ்சொன்னோமோ வழக்கோரம்செய்தோ
 இன்னாள்வரைக்குநாங்க ளிருந்தவகைகேளீரோ
 காருளன்வங்கிஷமே கண்மணியேதங்கையரே

தாரமென்று சொல்லித் தரணியிற்கேட்டிருப்போம்
 ஒருமனமுமில்லாமல் நாங்க னூதாரியானோமே
 என்று சொல்லி நங்கை சொல்ல தங்காளேங்கி முகம் வாடி
 சிந்தை கலங்கி தங்காள் சிவசிவாவென்று சொல்லி
 அண்ணருடன்பிறந்த அருக்காணியிளங்கியும்
 பொன்னருடன்பிறந்த பேடைமயிற்றங்காளும்
 சங்கருடன்பிறந்த சாக்மிருக்கொழுந்தும்
 தயங்கி மனம் தளர்ந்து தானும் முகம் வாடி
 அண்ணருடதேவியற்கு அன்பாக யெடுத்துரைப்பாள்
 அண்ணமார்தேவியரே அருக்காணியிளவரசே
 சின்னண்ணன் தேவியரே சேதி சொல்வேன்கேளுமடி
 நானொருத்திபிறந்தவட்கு உற்றதுணையென்றிருந்தேன்
 நான்-ஆனபிறப்பிழந்து அம்பலத்திவ் நின்றேனே
 பெண்பிறந்ததங்கையற்குப் பெரியதுணைவாருங்கடி
 இருவருடன்பிறந்துநா னிளப்பமாய்ப்போனேனே
 நானொருத்திதனித்தேண்டி யுத்தமியேவாருங்கடி
 வாருமென்று தங்காளும் வரிசையுடனழைக்க
 ஊருவழிபோவதற்கு நீங்க ளுத்தமியேவாருங்கடி
 நாங்கள் துணையாவதற்கு நல்லதங்காளுத்தமியே
 உன்-தாசுமாரெங்கேயடி கையலிளங்கியியே
 அப்படி நங்கைமார் சொல்ல நாயகியாளே துசொல்வாள்
 அன்னம்போல்வாய்திறந்து அரியபிறவியரும்
 சொர்னம் சொறிந்தாப்போல் தோகையரும் சொல்லுகி
 பத்தினியாள் போறவழி பலதாரி துணையாமோ [ருள்
 நானுத்தமியாள் போறவழி ஊதாறி துணையாமோ
 பலதாரி பின்போக பாருலகில்யேற்காது
 உற்றதுணைவாருங்கடி உத்தமியே நங்கையரே
 நான் பத்தினியாள் போறவழிப் பாங்காகவாருங்கடி
 என்றுமே தங்கா ளிதமாயுரைக்கையிலே
 நங்கைமாரெல்லாரும் நலமாகவே துசொல்வாள்
 பட்டபடுகளத்தை பாரதமுந்தான்பார்க்க
 இட்டசிவனரும் எங்களுக்குயெழுதவில்லை
 நாங்கள் வருவதில்லை நலமாகப்போடியம்மா
 ஒருவர் வருவதில்லை உத்தமியே போடியம்மா
 போமென்ற சொற்கேட்டு பொற்கொடியும் நல்லதங்காள்

ஐயோசிவனையென்று அலநிமிகவழுதாள்
 புலம்பியே நல்லதங்காள் பொற்கொடியுமே துசொல்வா
 அண்ணன் செய்த குற்றம் அநேகமிருந்தாலும் [ள்
 பெண்ணாய்ப்பிறந்தவர்கள் பொருக்கவிதியல்லவோ
 என்னை முதம்பார்த்து எனக்குத் துணைவாருங்களடி
 சின்னண்ணன்தேவியரே தெய்வப்பசங்கிளியே
 பெரியண்ணன்தேவியரே பேடமயில்வாகனமே
 அண்ணமார்தேவியரே அருக்காணியிளவரசே
 நானொருவழிபோவேனோ வுத்தமியேவாருங்கடி
 நான்-தனித்துவழிபோவேனோ தயவுசெய்துவாருங்கடி
 என்னதான் சொல்லி தங்கையிதமாயுரைத்தாலும்
 நாங்கள் வருவதில்லை நாயகியேபோடியம்மா
 இன்று வருவதில்லை இளங்கொடியேபோடியம்மா
 என்று சொன்னபோது தங்காளேங்கி முகம்வாடி
 முன்கைநெரித்தல்லோ முகத்தோடே தானறைந்து
 செங்கைநெரித்தல்லோ தங்காள் சிவனையெனப்புலம்பி
 கண்கள் நெருப்பெரிய கடைக்கண்கள் நீரோட
 சிங்கமுகம்போலதங்காள் சினந்துமிகவழுதாள்
 தன்மார்பிற்கண்ணீரை தாரைவிட்டுத்தானழுதாள்
 தங்கையுட்கோபம் தான் பொருக்கக்கூடாது
 என்று தான் நங்கையர்க ளிதமாகவோடிவந்து
 கோதியிர்ப்புடித்து குளிர்ந்த முகம்தானோக்கி
 முந்தாணிகொண்டு தங்காள் முகந்து நீர் தான் துடைத்து
 அஞ்சாதே தங்கையரே ஆனதுணைதான்வாரேரம்
 வஞ்சனையும் சொல்லவில்லைவாய்த்ததுணைநாம்வாரேரம்
 என்று சொல்லி நங்கைமார் எடுத்துரைத்தாரப்போது

[தங்கைபுலம்ப நங்கைமார்கள் நகைகளில்லாமல்
 வருவதில்லையென்று சொல்ல தங்காள்
 ஆபரணம் கொடுத்தல்]

இன்னமொருபுதுமை யெடுத்துரைக்கக்கேளும்மா
 பண்ணும்பணிதியில்லை எங்களுக்குப்பட்டுகளும் தானுமில்லை
 ஆனமட்டு உடுத்தியில்லை நாங்களாபரணம்பூணவில்லை
 பூண்டு வரபணிதியில்லை எங்களுக்கு பொற்கம்பிசேலையில்லை
 உடுத்திவரசீலையில்லை எங்களுக்குள்ளாடைதானுமில்லை

தோழியர்களப்போது துயரமுடன்சொன்னார்கள்
 அப்போதண்ணருடன்பிறந்த அருங்கிளியானுத்தமியும்
 பொன்னருடன்பிறந்த பேடையில்தல்லதங்காள்
 உக்கிராணமாளிகையை உள்பூட்டுதான் திறந்து
 பொக்கிஷமாளிகையை பொட்டெனவேதான் திறந்து
 அண்ணமார்தேவியற்கு ஆபரணந்தானெடுத்து
 மேசினியில்தாமதிக்க வேணுமென்ற ஆபரணம்
 சொர்னமயில்போலே சோடிக்கவேணுமென்று
 பின்னல்சவுக்களியும் பீதாம்பரப்பட்டுகளும்
 கருங்குருவிவாலதுபோல் கண்ணுக்குமையுமிட்டு
 குப்பியசைந்தாட கொண்டையிலேதான் முடித்து
 செங்கரத்திறற்கவளை சிறப்புடனேதானணிந்து
 பொங்கமுடன்கட்டுவடம் பொற்சரடுதானணிந்து
 கடையம்வளையமிட்டு காலாழிதானணிந்து
 குடைபோலேகொப்புமிட்டுக் கோலச்சிந்தாக்குமிட்டு
 காலுக்குச்சிலம்பணிந்து கலகலெனத்தண்டையிட்டு
 மேலுக்கணிந்துநகை மேகவர்னப்பட்டுடுத்தி
 நெத்திக்குபொட்டுமிட்டு நிலப்பிறையும்தான் முடித்து
 முத்துவர்னநற்கிலை மூடிசிறக்கக்கொய்துடுத்தி
 அல்லித்துரைக்கதம்பம் ஆனசிகப்பணிந்து
 கிள்ளுகொசவுமவைத்துக் கிளிக்காலில்பாடகமும்
 சாந்துபுணுகணிந்து சவ்வாதுதான்பூசி
 ஏந்துகனதங்காட்கு யிருதோளும்பூரிக்க
 ஒப்பித்தாள்தோழியர்கள் உலகமெல்லாந்தான்மதிக்க

[மாளிகைபார்த்து வருகிறோமென்று நங்கைமார்கள்
 மாளிகையிற் புகுந்துகொண்டு வருவதில்லை
 என்று சொல்வது]

இப்படியே அலங்கரிக்க யேதுசொல்வார்நங்கையர்கள்
 நாத்தியிளங்கிளியே நல்மாமன்தன்மகளே
 உத்தமியேதங்கையரே ஒருசொல்லுவாசகியே
 பத்தினியேதங்கையரே பரிவாகக்கேளும்மா
 பளிங்குமாமண்டபமும் பாங்கானகூடங்களும்
 ஏழாந்தளமுத்தங்கா ளிடம்பெரியமாளிகையும்
 சித்திரமாளிகையும் சிறப்பானமேடைகளும்

அன்றுமுதலின்றளவும் அறிந்ததில்லைதங்கையரே
 ஒருநாளாங்கண்டறியோம் உத்தமியேதங்கையரே
 சுத்திமெள்ளப்பார்த்துச் சுறுக்காகவாரோமம்மா
 பார்த்துவருகிரோம் பளிங்குமாமண்டபத்தை
 என்றுசொல்லிநங்கைமாரின்பமுடன்கேட்க
 நல்லதுதங்கையரே நன்றாகப்போய்வாரும்
 என்றுசொல்லத்தோழியரு மின்பமுடன்கேட்டு
 சென்றவிடம்விட்டுத் திடுக்கென்றெழுந்திருந்து
 ஆரண்மனைகளல்லாம் அன்புடனேசுத்திவந்து
 பார்த்துமேநங்கையர்கள் பாங்குடனேஒடிவந்து
 தங்காளிருக்கும் தங்கமணிமாளிகையில்
 சித்திரமாளிகையில் சிறப்புடனேதான்புகுந்து
 உள்தாளமீட்டு பிறதாளும்தான்பூட்டி
 கதவை அடைத்து கனமாயிருந்துகொண்டார்
 அப்ப- அண்ணருடன்பிறந்த அருக்காணியிளவரசு
 பொன்னருடன்பிறந்த பொற்கொடியாள் நல்லதங்காள்
 முத்துவாநத்துகிலை முடிசிறக்கொய்துடுத்தி
 அந்தமுள்ள ஆபரணம் அழகுடனேதான்பூண்டு
 இந்சிரனுலகுதனில் எல்லோருந்தான்மதிக்க
 சூரியகாந்திபட்டை சுற்றிமுக்காடுமிட்டு
 அண்ணருடதாகத்துக்கு அன்பானதங்கையரும்
 வாள்மிளகுசுக்குகளும் வல்லகிராப்புடனே
 ஏலம்லவுங்கம் இனிதானசர்க்கரையும்
 வெல்லமுடன்கற்கண்டு விரும்பியேதானெடுத்து
 கானகத்திலண்ணருக்கு களைதேற்றவேணுமென்று
 பாணக்கம்சேர்க்கவென்று பைங்கொடியுமடியிற்கட்டி
 வெற்றியுள்ளபோர்களத்தில் வேணுமென்ற ஆபரணம்
 பணமுந்திரவியமும் பாங்குடனேதானெடுத்து
 போற்களத்தில்தாளமிட பொன்னெடுத்துமடியிற்கட்டி
 ஆர்க்கரித்துநின்று ஆரண்மனையைத்தான்பார்த்து
 சுற்றிமிகப்பார்த்தாள் சூழ்ந்தமனைகளைத்தான்
 ஏற்றதொரு ஆரண்மனையை யேறிட்டுத்தான்பார்த்து
 தங்காளும்ப்போது தான்பார்த்துபுலம்புகிருள்
 வாழ்ந்தநாள்போதுமென்று வகுத்திரோஃவப்போ
 இருந்தநாள்போதுமென்று எழுதினையோபிர்மாவே

எந்தன்விதிவசங்க ளிப்படித்தானோதான்
 வருந்திமெள்ளத்தங்கையரும் மாதாவேதஞ்சமென்று
 அரண்மனையைவிட்டு அப்புறமேநின்றுகொண்டு
 பரமனேதஞ்சமென்று பார்த்துமனமுருகி
 நின்றாள்நெடுநோம் நிலமரம்போற்றங்காளும்
 அன்றுகடலை அடைந்ததொரு அச்சதரை [கும்
 நூற்றுவாக்கும்பாண்டவார்க்கும் நோக்குடையவாலியற்
 ஏற்றறியலங்கையில்வாழ் இராவணற்குப்பாடினையே
 என்று-ஆத்தியேகோபமெல்லா மன்புடனேதானுமப்
 தேத்தியேதன்மனதைதெய்வமேயென்றுசொல்லி[போ
 பதியிழந்துபஞ்சவர்கள் பாங்காட்டிற்போகிலையா
 விதியினெழுத்தே அண்ணமாரே விலக்கமுடிப்போகாது
 தலையிலெழுத்தை தள்ளிவினிபோகாது
 கலைமதியசூரியனை கடியரவுதீண்டினையே
 என்றுமனம்தேறி ஈஃபரனூர் தஞ்சமென்று
 அப்போதுதங்கா ளழைக்கிருள் நங்கையரே
 பெரியண்ணந்தேவியரே பிரபலமாய்வாருங்கடி
 சின்னண்ணந்தேவியரே சீக்கிரமாய்வாருங்கடி
 நிலலுமென்றுசொன்னவரை நெருப்பாயெரித்திடுவே
 பொல்லாதவேடுவரை பொரிகலங்கப்பார்த்திடுவேன்[ன்
 தியாயெரித்திடுவேன் செங்கதிரைவிட்டல்லவோ
 உத்ததுணைவாருங்கடி உத்தமியேதோழியரே
 மெத்தமயங்காதே விரைந்தோடிவாருங்கடி
 என்றுசொல்லதங்காள் ஏதுரைப்பார்நங்கையர்கள்
 ஆனதுணையில்லாமல்நாங்க ளவ்வனத்தேவாறதில்லை
 போறவழிதனிலையொரு பிழைமோசம்வந்தாக்கால்
 வாசமுள்ளமங்கையரே எங்களைமாளிகையிற்றூனிருத்தி
 தேசமேபோனவர்கள் திரும்பவழிவந்தாக்கால்
 மோசமேவந்துவிடும் மொய்குழலமங்கையரே
 இராசபலங்குறையுமடி நல்லதங்காளுத்தமியே
 அப்போ-ஏறிட்டுப்பார்த்து ஏதுசொல்வாள் தங்கையரு
 வாதிட்டெதிருடி வழக்குரைத்துநில்லாதே [ம்
 சென்மச்சரியன்போல் சினங்கிமெள்ளப்பேசாதே
 தம்பிசங்கன்பொன்னருட தாஷ்டகந்தேவியென்றால்
 அருமைத்திருமேனியரை ஆர்வந்தெதிர்ப்பார்கள்

அக்கினி தூண் தன்னை அணுகிடுமோய்யெறும்பு
 உக்கிரமுள்ள தூண் தன்னை உலுக்கத் துளைத்திடுமோ
 வழிமறிப்பாருண்டோடி வாள்வீரன்தேவியரை
 தனித்துமறிப்பார்கள் தானுமுண்டோவையகத்தில்
 பண்டுபழிகாரி பாதகியேவாருங்கடி
 கூப்பிட்டாள் நங்கையரை கொற்றவனூர் தங்கையரும்
 கூப்பிட்டகுரல்கேட்டு கொம்பனையாள்தோழியரும்
 துளபமணிமார்பழகும் துய்யகன்னிவாயழகும்
 அழகுதிருமேனியரும் அன்பாகயேதுசொல்வார்
 உத்தமாபத்தினியே ஒருசொல்லுவாசகியே
 நற்றுனையிளவரசே நல்லதங்காளுத்தமியே
 திங்கள் முகம்காணும் தெய்வப்பசங்கிளியே
 தங்கத்திருமேனியரேநாங்கள் தனித்துவழிவாறதில்லை
 போறவழிதனிலேவொரு பொல்லாங்குவந்ததென்றால்
 வேட்டுவர்கள் கண்டாக்கால் வெகுமோசம்வந்துவிடும்
 பண்டுசிறைபிடித்த பழிபாவம்வந்துவிடும்
 துணையொருவரில்லாமற்றொலை தூரம்போவாருண்டோ
 ஆருந்துணையில்லாமல் அம்பலத்தேபோவார்களோ
 சதிகாரவேட்டுவர்கள் தன்னை நம்பப்போகாது
 அறியாதவேட்டுவர்கள் நம்மையறிந்தால்விடுவாரே
 என்னசெய்வோமென்று எடுத்துரைத்தார் நங்கையர்கள்
 அன்னம்போற்றோழியரும் அவ்வார்த்தைதானுரைக்க
 ஏழைமதிகள் பட்டி எடுத்துரைத்த நங்கையர்கள்
 தங்கையிறவி தானுமங்கேயேதுரைப்பார்
 ஏழைமதிகள் பட்டு எடுத்துரைத்த நங்கையற்கு
 கோழைமதிபேசாதே குமாரங்கந்தேவியரே
 கோபமுடன் நான் பார்த்தால் கோடிபடைமாண்டுவிடும்
 தியாயெரித்திடுவேன் தேன்மொழியேவாருங்கடி
 வேகமுடன் போகவே னும் துருசாகவாருங்கடி
 அந்தமொழிகேட்டு அரிவையர்களோடிவந்து
 தங்காள் தனைப்பணிந்து தயவுடனேயேதுசொல்வாள்
 சிந்தைகுளிரதங்காள் சீர்பாதம்போற்றிசெய்து
 அஞ்சிப்பயந்து அரிவையர்களே துசொல்வாள்
 வஞ்சனைகள் மன திலெண்ணி வார்த்தைகளுமென்ன
 தங்கைமதனியடி தா தியிளங்கிளியே [சொல்வார்

திங்கள் நூதலாளே தெய்வக்குலக்கொடியே
நாங்கள்-வாழ்மனை தாள்பூட்டி வருகிறோம் தப்பாமல்
பறக்கும்மயில்போல் பாதகமாய்த்தோழியர்கள்
அறக்குநல்லமாளிகையை அடவாகத்தான் பூட்டி
கள்ளிதிருடிகள் போல் கல்நெஞ்சத்தோழியர்கள்
தள்ளிக்கதவடைத்து தாள்பூட்டி மண்ணறைந்து
சாத்திகதவடைத்து சதிருகமண்ணறைந்து
மறுபேச்சுபேசாமல் மாளிகையிற்றூனிருந்தார் [ம்
இன்னம்வரக்கானோமென்று ஏந்திழையாள் தங்கையரு
அன்னம்போல்வாய்சிறந்து அருந்துகியுநல்லதங்காள்
ஏழாந்தளந்தனிலே எதிருகநின்றுகொண்டு
நாளோபகலாச்சு நற்றுணைகள் வாருங்கடி
வர்னக்கிளியின்மே வாய்துணைவாருங்கடி
பெண்ணைமடமயிலே பூங்கிளியேவாருங்கடி
சின்னண்ணந்தேவியரே சீக்கிரமாய்வாருங்கடி
பெரியண்ணந்தேவியரே பிரபலமாய்வாருமம்மா
இறக்கமில்லாநங்கையரே இன்னேரஞ்சாலமென்ன
குலக்கொடியாளந்நேரம் கூப்பிட்டாள்தோழியரே
கூப்பிட்டகுரல்கேட்டு கொடியதொருநங்கையர்கள்
அப்பவேநங்கையர்கள் அடவாகயேதுசொல்வார்
காப்பிட்டகால்தோக நாங்கள்கானகத்தேவாறதில்லை
நாங்கள்வருவதில்லை நாயகமேநீபோடி
எப்பாடுபட்டுநீ யேதுவுரைத்தாலும்
வருவதில்லை தங்கையரே வனங்கள் தனைத்தேடி
சாமிதுணையெனவே தானிருப்போம் மாளிகையில்
நாங்கள்-வாழ்ந்தநாள்போதுமடி வருவதில்லைதையல்
நாங்களிங்கேயிருந்து இறந்துமடியவென்று [ரே
ஓலைவரவிட்டார் உத்தமியேஎங்களுக்கு
வாலைப்பிராயத்திலே வாழுகிறகாலத்திலே
ஓலைச்சுருள்பிடித்து உட்படுத்திக்கொண்டோமே
தப்பாதசெல்லுடைய தாட்டிகன் தங்கையரே [ம்
மெய்யான தங்கையரேயுங்கள்வீரியத்தைக்கண்டறியோ
அந்தமொழிகேட்டு அரியபிறவியரும்
சிந்தைகலங்கியல்லோ திறமாகயேதுசொல்வாள்
நான்-ஒருத்திபிறந்ததற்கு உற்றதுணைவாருங்கடி

அருந்தடத்திற்போவேனோ ஐயோசிவனையென்று
 சின்னண்ணன்தேவியரே நான்திகைத்துவழிபோவே
 என்னைமுகம்பார்த்து எனக்குத்துணைவாருங்கடி [னோ
 அரியவளநாடு அம்மான்பெருமானும்
 பிரியமுடன்பெற்றெடுத்த பெரியமாமன்மகளே
 நீலிமத்தியடி நிஷ்டூரிகாந்தாரி
 சாதிரமத்தியடி உங்களுக்கு சற்றிரக்கமில்லையடி
 நான்-வஞ்சனைகள்செய்தேனோ உங்களுக்குவர்மமுகமு
 தஞ்சமொருவரில்லை தார்குழலேவாருங்கடி [ண்டோடி
 என்னெஞ்சத்துயரமெல்லாம் எவரறியப்போரூர்கள்
 வஞ்சனைத்தோழியரே வழித்துணைக்குவாருங்கடி
 அண்ணமார்தோழியரே அருங்கிளியேவாருங்கடி
 பெண்ணாய்ப்பிறந்தவட்கு பெரியதுணைவாருங்கடி
 பண்டுபழிகாரிகளே என்பரிதாபம்பாருங்கடி
 அன்னநடையாளே அருங்கிளியேவாருங்கடி
 நமக்கானபதவியுண்டு அங்கேபோவோம்வாருங்கடி
 உலோகமியற்கையுண்டு உத்தமியேவாருங்கடி
 என்றுசொல்லதங்கா னேதுசொல்வார்தோழியர்கள்
 நீ-என்னவகைசொல்லி எடுத்துவுரைத்தாலும்
 நாங்கள்வருவதில்லை நல்லதங்காளுத்தமியே
 அன்றுசெய்தபாவமது அப்புபட்டாற்போலிருக்க
 இன்றைக்கென்னவந்துதடி யிளவாசேதங்கையரே
 செப்பரியநங்கையர்கள் சினந்துமுகங்கடுத்து
 ஒப்பினையதிருவாக்கு உபசாரம்போதுமடி

[நங்கைமார்கள் வருவதில்லையென்று அரண்மனையை
 திக்கொளுத்தச் செல்லவது]

வருவதில்லைதங்கையரே மகாதேவர்தானறிய
 பரமனூர்தானறிய பத்தினியேவருவதில்லை
 நீ-நின்றுமயங்காதே நெருப்புகளைவையுமம்மா
 கண்டுமயங்காதே கடுநெருப்பைமூட்டுமம்மா
 உங்களைவிட்டுப்போனால் உங்களுக்குமீடேற்றமில்லையடி
 விட்டுநீபோனாக்கால் உனக்குவீரியமுமில்லையடி
 தீமுட்டிவேள்விசெய்து திக்கெனவேபோகாமல்
 எட்டியடிவையாதே ஈசனூர்தானறிய

என்று சொல்லி நங்கையரும் எடுத்துரைக்கும் வேளையி
 அன்று யிலங்கைதனை அனுமான் தீயிட்டாப்போல் [வே
 சங்கருடன்பிறந்த தாழ்வில்லாப்பத்தினியும்
 பொன்னருடன்பிறந்த பொற்கிளியும் போது
 சிங்கம்போல் சிறி சினந்துமெள்ளத்தான்பார்த்து
 ஆகிசிவன்கர்த்தாவே ஐயாவே உனக்கடுமை
 பாதி யெழுத்தெழுதிப் பாருலகிற்போட்டிரோ
 நிறையெழுத்து எழுதாமல் நீழிவாழாமல்
 குறையெழுத்தை நீயெழுதி கொண்டிரேபிர்மாவே
 என்று சிவனரை இயல்பாகக்கைதொழுது [வே
 கன்றிழந்தமான் போலதங்காள் கலங்கி நிற்கும் வேளையி

[மாமனும் தேவியும் வரக்கண்டு தங்காள் நங்கைமார்களுக்கு
 பொருளும் பணிதீயும் கொடுத்தனுப்பச் சொல்வது]

அரியவளநாடானும் அம்மான்பெருமானும்
 பிரியமுடன் ஈன்றெடுத்த பேடைமயில்மாமியாரும்
 சிந்தைதளர்ந்து சீக்கிரமாய்வந்தார்கள் [து
 வந்தநல்லமாமியாரை தங்காள்வாவென்று தானழைத்
 அண்ணமார்தேவியரே புங்குளையமார்வந்தார்கள்
 தகப்பனும்மாதாவும் தயங்கியிங்கேவந்தார்கள்
 வந்தவரைவாருமென்று கேளுங்கடி நங்கையரே
 என்று தங்காள் சொல்ல யிங்கிதமாய்நங்கையர்கள்
 தண்ணீருந்தாமரைபோல் தன்மனங்கொள்வாமல்
 கண்ணீர்சொரிந்து காரிழைமாரப்போது
 மாதாவைப்பார்த்து மங்கையர்களே து சொல்வார்
 வாழாக்குடியிட்டு வாழ்ந்தநாட்போதுமடி
 நீங்கள்-செழிக்கக்குடியிட்டு சேர்த்தநாட்போதுமடி
 என்தாயேமாதாவே இந்தபடிசெய்தீரே
 வந்தாயேஎன்தகப்பா வையகத்திலன்னாளில்
 பேச்சிமுலையுண்டருளும் பெருமாள் தவத்தாலே
 எங்கனையின்றெடுத்த என்தகப்பாவந்தாயே
 எங்களுட்காட்சிகளை நீகேளுஞ்சொல்லுகிரேமும்
 அன்னையெனுந்தாயார் அவள்வயிற்றில்தான்பிறந்தும்
 பொன்னர்சங்கர்தரேமென்று புகழுடனேவாழ்ந்தது
 இன்றளவில்நின்றுதையா என்தகப்பாபாதகனே

பாலோகம்செல் லுகிரேம் பட்சமுள் ளதாயாரே
 சிவலோகம்செல் லுகிரேம் சிறப்புள் ளதாயாரே
 என்றுசொல்லி நங்கைமார் ஏங்கியமுகையிலே
 தங்காளுமோடிவந்து தயவுடனே துசொல்வாள்
 மாமனுக்கும் அத்தைக்கும் வரிசைகொடுங்களடி
 பெத்தாற்கு ஆபரணம் பிரபலமாய்த்தாருங்கடி
 என்றுசொல்ல தங்கைமா ரிதமாய்ப்பணியெடுத்து
 ஆனபணி நீயெல்லாம் அன்பாகத்தானெடுத்து
 வேண்டிய ஆபரணம் விதமான நற்பொருளும்
 பீதாம்பரப்பட்டுகளும் பிரபலமாய்த்தானெடுத்து
 முன்னாலே தான்வைத்து முகம்வாடி நின்றமுதார்
 அப்போதுதாயாரும் அம்மனுமே தன்பார்த்து
 மக்கள் குலைக்கிற வாட்டமெல்லாந்தான்பார்த்து
 கலங்கிமனந்தளர்ந்து காரிழையார்முன்னாலே
 என்னவென்றுசொல்லி யிதமாய்ப்புலம்புகிறார்
 ஐயோமகளே அருமைத்திருமேனியரே
 உங்களுக்கு இந்தவிதி ஊழ்நாளிற்செய்தீரோ
 எந்தன்வயிற்றினில் யிங்கிதமாய்த்தான்பார்த்து
 அந்தமுள்ளபொன்னர்சங்கர் ஆண்மையுள்ளமன்னவ
 விந்தையுடன்மலையிட்டு வெற்றிபெற்றுவாழாமல் [ற்கு
 சிந்தனைகளில்லாமற் றிரமாகவாழாமல்
 வையகத்தில்வாழ்ந்து மகிழ்ச்சியடையாமல்
 இப்படியாச்சுதே யென்மகளேயென்றுசொல்லி
 கண்ணீர்சொரிந்து கலங்கிமிகப்புலம்பி
 தாயுந்தகப்பனும் தானமுகும்வேனையிலே
 தந்தையரும்வோடிவந்து தயவுடனே துசொல்வாள்
 விதியைத்துலைத்து வெல்லவகையுமுண்டோ
 என்னயிருந்தா லும் யிறப்பதுதப்பாது
 அமுகவந்தகாரியமேன் அணைகடந்துபோறவெள்ளம்
 நிலலென்றாள் நிற்குமோ நீதியுள்ளஎன்மாமா
 அப்படிச்சொல்லி அருந்துதியாள் நிற்கையிலே
 தேவியுமாமனுந் திறமாகப்போனார்கள்
 அப்போது நங்கையர்க ளடைவாகச்சொல் லுகிறார்
 கன்னியிளங்குயிலே காரிழையேதங்கையரே
 இன்னேரமுண்டோ இனிநெருப்பைமுட்டுமம்மா

என்றுமேநங்கைமார் எடுத்துவுரைக்கையிலே
அப்போ-அண்ணருடன்பிறந்த அரக்காணியிளவரசு
பொன்னருடன்பிறந்த பேடைமயில்வாகனமும்
சங்கருடன்பிறந்த சாதிமருக்கொழுந்தே
தங்ககிருமேனி தார்முழலாள் தங்காள்
காறளவங்கிசத்தில் கண்மணியர்வந்து திக்க
பொன்னருடன்பிறந்த பேடைமயிற்றங்காளும்
சிங்கம்போல்கீறி சினந்து முகங்கடுத்து
பொங்கிகோபமுடன் பொற்கொடியாளன்னேரம்
சீறிமெள்ளநாகம்போல் சினத்துடனேதான்பார்த்து
சீறிச்சினந்தல்லவோ சிவனையெனப்புலம்பி
ஐந்துதலைநாகம் அலறியெழுந்தாப்போல்
செந்தலைநாகமது சீரியெழுந்தாற்போல்
இன்னொளிற்செய்ததெல்லாம் ஈஸ்பரனேதஞ்சமென்று
சன்னாசிபாதம் தங்காள் தலைவணங்கித்தான்பணிந்து
ஆகிசிவன்கர்த்தாவை அன்புடனேதான்பணிந்து
ஆகிவடமாயவனே ஐயனையுந்தான்பணிந்து
அன்னொளிற்றவிசில் அதிகவரங்கொடுத்தாப்போல்
இன்னொளில் எந்தனுக்கு யினியவரந்தரவேணும்
என்றுபொன்னம்பலவரையும்போற்றியேதெண்டனிட்டு
அசையாததென்மதுரை அங்கயற்கண்மீனாட்சி [டு
கிருமலைகொழுந்தியம்மா தெய்வச்சுடர்மணியே
ஒருபூவுக்காக வுறையூழித்தவளே
சுருபக்குழலாளே தொழுதுமெல்லத்தங்காளும்
மரகதவள்ளியம்மா வந்துதவிசெய்யுமென்று
முல்லையிருவாட்சி முகமலர்ந்தசெண்பகமும்
அல்லிமலர்குவித்து அக்கினியைகைதொழுது
மாதாபிதாவை மனதில்நினைத்துக்கொண்டு
பாதம்சரணம்மா பைங்கொடிதாயேயென்று
கோவென்றபயமிட்டாள் கொடுகனலுமுண்டிடவே
ஆவென்றபயமிட்டாள் அக்கினிகள் சூழ்ந்திடவே
செட்டியெனும்பட்டணத்தார் செய்தகதைபோல
பட்டணத்துபிள்ளையார்தாம் தனக்குபண்ணுங்கதைபோல
ஆக்கரித்துத்தங்காளும் அக்கினியைத்தாணினைக்க
கிட்டமுடனக்கினியை சிறப்பாய்நினைந்திடவே

அக்கினியைத்தானினைக்க உக்கிரமாய்ச்சூழ்ந்திடுமாம்
 உத்தமியாள் தானினைக்க உக்கிரமாய்ச்சூழ்ந்திடுமாம்
 பத்தினியாள் தானினைக்க பலமாகச்சூழ்ந்திடுமாம்
 குன்றுபோல்வலுவுடைய குமாரசங்கரன்பிறவி
 காடைபரந்தாப்போல் கடக்கேகுதித்து நின்று
 சுத்தியிகப்பார்த்தான் சூழ்ந்தபுகைகள் தன்னை

[தங்காள் அரண்மனையில் அக்கினியைக்கொளுத்தி
 அரண்மனைகளைப் பார்த்துப்புலம்பல்

வெற்றியுள்ள எங்களண்ணர்விடையாத்துமண்டபத்தே
 வேத்துவிருவிருத்துதங்கள்மேனியெல்லாப்புண்ணுகி
 பத்திவயரெறிய பைங்கொடியாள் புலம்புகிறுள்
 முட்டிகொண்டாள் தங்கையரு முகத்தே; தேகையறைந்
 கண்டுபிரண்டமுதாள் கண்கள்ரெண்டுநீர்சொரிய [து
 கூந்தல்குலைந்தாட குத்திக்கொண்டாள் மார்மேலே
 மெத்தமயங்கி மேனியெங்குப்புண்ணுகி
 அடித்துவிழுந்தமுது ஐயோசிவனையென்று
 முடித்தமயிர்குலைந்து முட்டிக்கொண்டாள் தூணோடே
 தஞ்சமொருவரில்லை தாபரிப்பாராருமில்லை
 வஞ்சனைசெய்தாப்போல் வகைமுன்றய்தான் பிரிந்தோ
 சிரக்குமணிமேடைகளும் சித்திரக்கூடங்களும்
 அரக்குநல்லமாளிகையு மக்கினிகள் சூழ்ந்திடவே
 அப்போதுதங்கா ளரிவையர்க்கேதுசொல்வாள்
 அண்ணமார்தேவியரே ஆனசொர்க்கம்சேருங்கடி
 சின்னண்ணன் தேவியரே சிவலோகம்சேருங்கடி
 எனக்குந்துணையாயிருந்து இரணக்களமானீரோ
 என்றுபுலம்பிதங்காள் ஏங்கியேபார்க்கையிலே
 கூடாரச்சாவடியும் கொலுவிருக்குமாளிகையும்
 ஆடாங்கமாளிகையும் அக்கினிகள் சூழ்ந்திடவே
 தூளையுமாளிகையும் துய்யதிருவாசல்களும்
 பலகணிவாசல்களும் பந்தடிக்குமண்டபமும் [தடா
 மாளிகையுள்ள தெல்லாமண்ணிலைவனைந்துபத்திவேகு
 அசையாநகரியெல்லாம் அக்கினிகள் சூழ்ந்துதடா [ம்
 தெலுங்கர்வந்துகற்பிடும் அண்ணாவேசித்திரச்சாவடியு
 குலுங்கர்நகரியெல்லாம் அண்ணாவேகூடப்பாழாகுதடா

துரைபெரியராசமன்னண்ணைவேசொக்கட்டான்விளை
 ஆரண்மனை அத்தனையும் அக்கினிசூழ்ந்துதடா[யாடும்
 பல்லக்குசாவடியும் அண்ணாவேபந்தடிக்குமேடைகளும்
 சொல்லத்துலையாத சூரியபான்மண்டபமும் [ம்
 போயிருக்கும்சாவடியும் அண்ணாபுகழ்பெரியசோலைகளு
 அக்கினிசூழ்ந்திடவேயண்ணாயணியணியாய்வேகுதடா
 வாள்சாத்துமண்டபமும் வயிரமணிமாளிகையும்
 தம்பிசங்கன்வீற்றிருக்கும் தங்கமணிமாளிகையும்
 அண்ணாவேயிளைப்பாரும் ஆசாரச்சாவடியாம்
 தீய்ப்பற்றிவேகுதடா சின்னண்ணையென்பிறவி
 எட்டாந்தளமும் யிடம்பெரியமாளிகையும்
 ஏழாந்தளமும் இலங்குமணிச்சாவடியாம்
 பேருருவம்பலமும் பெரியநல்லகோட்டைக்கும்
 எழுபதுஇருப்புக்கட்டி இணையுடனேதானடித்து
 கேடையஞ்சாத்துங் கிருபையுள்ளமண்டபமும்
 ஆடரங்கமாளிகையும் அனல்வந்துவேகுதடா
 தாருடனேவாழைகளுமண்ணை வேதனைசாய்ந்துவேகுத
 சித்தூரு அம்பலமும் சிலம்பிருக்குமாளிகையும் [டா
 வெற்றியுள்ளசங்கரண்ணர் வீசிநிற்கும்மந்திரவாள்
 அத்தனையுந்தானுமிப்போ அணுகலந்துவேகுதடா
 பச்சைவையேரியம் பதிந்தசரப்பளியும்
 வச்சிரந்தரன்பதித்த வடிவானசரப்பளியும்
 பட்டுநல்லபாய்களு மண்ணாவேபாங்காணசல்லடமும்
 தங்கனிசாருகளும் அண்ணாவேதன்பத்திவேகுதடா
 பாத்திரையஞ்சோலைகளும் பகல்காணமுத்தங்களும்
 மூர்க்கமுள்ளகன்னியர்கள் மூண்டுவிளையாடும்
 வேதங்களோதிவரும் விதமானமாளிகையும்
 சல்லிச்சவரங்களும் சின்னண்ணைசகலாத்துபட்டுகளும்
 வில்லைச்சவரணையும் அண்ணை வெள்ளிகட்டுவேலிகளும்
 விதமானசட்டைகளும் வில்லுகளுடம்புகளும்
 சவுக்களியுமோதிரமும் தங்கதாயித்துகளும்
 முத்துச்சரப்பளியும் முன்கைமுதாரிகளும்
 வெற்றியுள்ளமார்பதக்கம் விருதுடால்சோடினையும்
 பொன்கடுக்கன்முருவுகளும் பொன்னமுத்துகுல்லாவும்
 பஞ்சவாள்விருது பகல்வத்திசோடினையும்

அந்தமுள்ளபொற்கடகம் அரணுவும்மோதிரமும்
 தங்கக்கொலுசந் தாயித்துவீரகண்டை
 சிங்கமுகடால்விருது சிறந்துபத்திவேகுதடா [ளும்
 வெங்கலத்தட்டுமுட்டு அண்ணவேவிதமானசொம்புக
 ஆவ்தானப்பொட்டியெல்லாம் அணிகலந்துவேகுதடா
 உன்னுடையஆபுதங்க எண்ணவேஉண்மையுள்ளநேரிசமும்
 என்னுடையஆபரணம் இனிக்கலந்துவேகுதடா
 கேடையம்கட்டாரி கிருடிவேல்நேரிசங்கள்
 கோடையிடிபாணம் வுக்கிரதண்டமந்திரவாள்
 எல்லாந்தான்வேகுதென்று ஏங்கிநிற்கும்வேளையிலே
 தாசியர்கள் தன் னுடனே தங்கையரும்சொல்லுகிரள்
 பண்டுபழிகாரி பாதகத்திகேளுங்கடி
 நான்கண்டதொருசொற்பனங்கள் கைமேற்பலித்துதடி
 ஆகிசிவனாரும் ஐவரிட்டகட்டளைதான்
 வேதியனார்சொற்படிக்கு விதிகளுமுண்டுதென்று [ந்து
 முன்கைநெறித்தல்லோதங்காள்முகத்தோடேதானறை
 பொங்கியெழுந்து பொற்கொடியும்புலம்புகிரள்
 வர்னகச்சைகட்டி அண்ணவே வலப்புறமேசங்குவிட்டு
 என்னைகச்சைவரிந்துகட்டி நீங்களிப்புறமுஞ்சங்குவிட்
 இடியம்புநேரிசமும் நீங்களிதமானவாளெடுத்து டு
 செம்பரிசைகைபிடித்து சேனைபடைமுன்னடக்க [னே
 வெண்பரிலன்மீதேறி அண்ணன்மார்வீதிவரக்கானே
 தீங்குவரும்வகையும்நான்சீக்கிரத்தில்கண்டுரைத்தேன்
 ஏங்கியேநல்லதங்காள் ஈசுரனேதஞ்சமென்று
 கற்கட்டுமோதிரங்கள் கழன்றுதெறித்துவிழ
 அழுதுபுலம்பி அன்புடனேவதுசொல்வாள்
 சந்தனகுங்குமமுந் தானிருக்குமண்டபங்கள்
 பன்னீருகஸ்தூரி பரிந்திருக்குமண்டபங்கள்
 வஞ்சியர்கள்கூடி வாழ்ந்திருக்கும்மாளிகையும்
 திரண்டஇராசாக்கள் சேர்ந்திருக்குமண்டபமும்
 ஆனைபடைசேனை அடர்ந்திருக்குமண்டபமும்
 பண்பானமாளிகைகள் பற்றியேவேகுதடா
 கானகத்திற்போய் கடுகடிந்தீரே
 என்னைவிட்டுப்போனீரே இதமான அண்ணவே
 ஒருத்திதனித்தே உற்றதுணைகானேனே

எருதின்மேலேறிவரும் ஈசுரனே தஞ்சமென்று
 இனம்பிரிந்தமான் போலே தங்காளங்கிமுகம்வாடி
 தனமிழந்தசெட்டியைப்போல் தயங்கிமிகவழுது
 மாந்துளிர்மேரியெல்லாம்மண்மேலேபுரண்டமுதாள்
 கூந்தல்விரித்தல்லவோ தங்கைகுப்பைமேற்புரண்டமுதாள்
 முன்கைநெறித்துதங்காள் முகத்தோடேதானரைந்து
 செங்கோல்தனைச்சினந்து சிவசிவாவென்றமுதாள்
 அரகாவென்று அலறியேகீழ்விழுந்தாள்
 விழுந்தமுததங்கையரை மெல்லியர்கள் தானெடுத்து
 குளிர்ந்தநீர்தந்து குணமுடனே ஏதுசொல்வாள்
 அஞ்சாதேதங்கையரே அண்ணமார் தான்வருவார்
 கொஞ்சபரிமீதேறி கொங்கர்மேற்போனவர்கள்
 வெள்ளிகட்டுவேலெடுத்து வேட்டுவரைச்சங்கரித்து
 தெள்ளுபரிமீதேறி அண்ணமார்சேர்ந்துமிகவாரூர்கள்
 வேடுபடைபொருதி அண்ணமார்வீடுவந்துசேர்வார்க
 நாடுபடைபொருதி அண்ணமார் வீடுவந்துசேர்வார்க [ள்
 ஏதுக்குமஞ்சாதே என்னுடைய ஆச்சியரே
 அரைநிமிஷம்தன்னி லண்ணர்மார்வந்திடுவார்
 ஆண்டவர்துணையுமுண்டு அஞ்சாதேதங்கையரே
 என்று-தேறுதலைசொல்லி தேற்றினூர்தாதியர்கள்
 தாதுகளைப்பார்த்து தங்கையருமேதுசொல்வாள்
 என்னமொழியுரைத்தீர் ஏழைமதித்தாயாரே
 வீரிட்டசேனைதளம் வெகுகோடிமன்னவர்கள்
 பாரில்பிறந்து பாரதங்களன்னொளில்
 முடிந்தகதைபோலே மூர்க்கமுள்ள எங்களண்ணர்
 இவ்வுலகம்போதாம லெங்களத்தைபிள்ளைசேனையுடன்
 மங்கியமேகம்போல் மலைச்சார்பிலேயிறங்கி
 வேட்டுபடைபொருதி விதமாகமாண்டுவிட்டார்
 வருவாரோதாதியரே வனமில்லாப்பேச்சுரைத்தாய்
 என்று அவர்களை இதமுடன் தான்விளக்கி
 அக்கினிசூழ்ந்த அரண்மனையிற்றூன்புகுந்து
 திக்கெனவேதங்கையரும் சிறுகலசம்தானெடுத்து
 புதுக்கலையந்தானெடுத்து புதுமையுள்ளதங்கையரும்
 கும்பமெடுத்துக் குளக்கரையிற்போயிருந்து
 ஆத்தங்கரைபோய் அறிவுள்ளதங்கையரும்

[தங்கை நங்கைமார்க்கு சாஸ்திரம் முடித்தல்]

புதுசாகதீர்த்தம் பிரியமுடன்வே ணுமென்று
 ஆகாசகங்கை அடைவுடனேவே ணுமென்று
 வருணராசனையும்போ வணங்கினுள் தங்கையரும்
 பத்தினியாள் தான்வணங்க பார்த்துவருணராசன்
 மேகம்பொழிய விதமுடனேசொன்னாரே
 அப்போதுமேகமெல்லாம் ஆக்கறித்துதான்பெருகி
 வந்ததேதீர்த்தம் வையகத்தார்கொண்டாட
 கண்டுமேதங்கையரும் கைதொழுதுவப்போது
 நீரிவிறங்கி நித்தியகர்மமுடித்து
 தானமதுசெய்து தங்கையரும்ப்போது
 வேதியரைத்தானழைத்து விதமுடனே அப்போது
 நங்கைமாற்குக்கர்மம் நலமாய்முடியுமென்று
 சொன்னாளே தங்கையரும் சுகிர்தமுள்ளவேதியற்கு
 அந்தமொழிகேட்டு அறிவுள்ளவேதியர்கள்
 வேதப்பிராமணர்கள் வேதங்கள் தானேதி
 சாதிப்பிராமணர்கள் சாஸ்திரங்கள் தான்முடித்து
 அங்கம்கரைத்தல்லோ அன்பானநீரில்விட்டு [ம்
 நீர்கடன்களுள்ளதெல்லாம் நிறைவேற்றித்தங்கையரு
 கெங்கையிலேபோட்டு கிலேசமெல்லாமுள்ளடக்கி
 மூதாக்கள்சீர்பாதம் மொய்குழலேசேருமென்று
 மாதாக்கள்தன் னுடனே வாழ்ந்துயிருங்களென்று
 தண்ணீர்கடன்கழித்து சாஸ்திரமுந்தான்முடித்து [து
 துக்கமுள்ளசாஸ்திரங்கள் துயரமெல்லாந்தான்முடித்
 திக்கெனவேதானப்பண்ணி சிவனாரைத்தெண்டனிட்டு
 ஆத்தங்கரையைவிட்டு அன்பாய்வருகையிலே
 ஊசிபோல்மின்னல்மின்னி உச்சிதமாய்கா னூணி
 கார்மேகம்தான் சூழ்ந்து காரணமாய்பொழிந்திடுமாம்
 மாளிகைபார்க்க வருமளவும்தங்கையரும்
 பொங்கியேதானெழுந்து பூமாரிபொழிந்திடுமாம்
 மலையில்வெள்ளம்பிரண்டு வந்தவகைபோல
 தலையானகாவேரி தான்பெருகிவந்தாப்போல
 விந்தையுடன்வந்து விதமானதங்காட்கு
 துணைகளைப்போல சூழ்மேவெள்ளங்கள் தான்

அப்போதுதங்காள் அண்ணரைத்தேடுதற்கு
 போகவேணுமென்று பொற்கொடியாளப்போது
 ஊருவந்துசேர்ந்து உண்மையெல்லாம்பார்த்துவிட்டு
 நாடுவந்துசேர்ந்து நகரமெல்லாம்பார்த்துவிட்டு
 இப்படியாச்சுயெங்கள் வாழ்வதுவுமென்றுசொல்லி
 பார்த்துவெகுநேரம் பரதவித்துபுலம்பிவிட்டு
 போர்க்களந்தேடிப் புலம்பியேபோகவென்று
 படுகளைத்தேடி பத்தினியாள் தானடக்க
 வைகைக்கறையோரம் வந்துமெல்லத்தங்கையரும்
 தீர்த்தங்கள் தானாடி திசைதோறும் தெண்டனிட்டு
 உடுத்ததுகிற்பிழிந்து ஒருபுரமுக்காடுமிட்டு
 எடுத்தாள் திருக்கரகம் ஏந்தினாள் பொற்கரகம்
 நலமாகவேயெடுத்து நல்லதங்காளுத்தமியே
 இட்டபணி துலங்க ஏந்தினாள் திருக்கரகம்
 முத்துனடமசைய முகமகிலேமுத்துதிர
 பண்பாய்சனங்களெல்லாம் பார்த்துபுலம்பிநீர்க
 பக்கம்குடைபிடிக்க பவளசங்குஓசையிட
 திக்குத்திசையதிர திருச்சங்குஓசையிட
 நாகன்குடைபிடிக்க நற்பாம்புதாலாட்ட
 மேகம்குடைபிடிக்க வெள்ளாமரசியற்கு
 காராளவங்கிஷத்தில் கண்மணியாம்வந்துதித்து
 பொன்னருடன்பிறந்த பொற்கொடியாளன்னேரம்
 சங்கருடன்பிறந்த தார்முழலாளன்னேரம்

[தங்கையரும் அண்ணமாரைத் தேடிப் போகுதல்]

அண்ணமாரைத்தேடி அருக்காணிபுறப்பட்டாள்
 விண்ணுலகந்தனையாளும் வெய்யோ னுந்தானுமப்போ
 மங்கியேகோட்டையிட்டான் மாதுநல்லாள்போவதற்கு
 சக்கிரவாங்கோட்டையென யென்றுசமைத்தானும்
 வாயுராசன்வழி தூர்க்க வருணராசன் தீர்த்தமிட
 மேகராசன்குடைபிடிப்பான் வெள்ளாமரசியற்கு
 அன்னமுடன்தாராவும் அருகிருந்துபேசிவா
 வர்னக்கிளிகள் வாய்கிறந்துபேசிவா
 மயிலினங்கள் குயிலினங்கள் மாடப்புருவினங்கள்
 வெய்யில்மறைத்துவரும் மேகமது சூழ்ந்தார்ப்போல்

பருந்துடன்பக்சிகளும் பக்கமேலுடிவரும்
 சிறந்தவொருபக்சிகளும் செங்கனிகள் கொண்டு வரும்
 அப்போது தங்கை ஆண்டவனே தஞ்சமென்று
 துடர்ந்துவந்தமானிடரை தூரத்தேநில்லுமென்று
 அணுகிவந்தபாங்கியரே அப்புறத்தேநில்லுமென்று
 ஊருக்கனுப்பிவிட்டு உற்றதொருதாசியெல்லாம்
 நடந்தாள் பிறவியரும் நல்லவனந்தேடி [போல்
 சீதையெனும்பெண்பிறந்து தென்னிலங்கைபோனது
 றுன்னிடைகிரொளபதை நூற்றொருவர்போனதுபோல்
 கர்னகியாள் பெண்பிறந்து கனமதுரைபோனதுபோல்
 நானொருத்திதான்பிறந்து நல்லதொருதங்கையரை
 விண்ணாலகமேற்றிவிட்டேன் விதமான இன்னொளில்
 என்றுபுலம்பிதங்கை இங்கிதமாய்தானடந்தாள்
 நல்லதுணையில்லாமல் நான்வனத்தில்வந்துவிட்டேன்
 ஆகிசிவனே அரியதொருபிர்மாவே
 பாதியெழுத்தெழுதிப் பாருலகில்விட்டீரோ [ஊன்
 குறையெழுத்தை எழுதினதால் கொடுவனத்தில்வந்தே
 மதியூகியானாலும் மண்ணில்பிறந்தவற்கு
 விசியைவிலக்க வேருவழியில்லையென்று
 ஆனதொருபஞ்சவர்கள் அருங்கானகம்போய்
 கானகத்தில்போய் கனிகாய்கள் தானருந்தி
 மெய்யெழுத்தாயிருந்ததினால் மீண்டு வந்தார்பஞ்சவர்கள்
 பொய்யெழுத்தாயிருந்ததினால் போய்மாண்டீர்கானகத்தே
 அன்று- அண்ணருடன்பிறந்த அருக்காணியினவரசு
 பொன்னருடன்பிறந்த பொற்கொடியாளன்னேரம்
 சிங்கம்போற்சீறிச் சிவனே அபயமென்று
 பொங்கியேதானெழுந்து புலம்பியே அன்னேரம்
 திக்குகிசையறியேன் திகைத்தொருத்திவாரணண்ணு [ன்
 பக்கத்துணையில்லாமல் அண்ணாபடுகளத்தேநானவாரே
 உற்றதொருதுணையுமில்லை ஒருத்தியாய்நான்வாரேன்
 பிறந்ததுணையல்லாமல் நான்பேதகமாய்வாரணண்ணு
 வாசற்படிகடந்தறியேன் வழிதேடிவாரணண்ணு
 தேசம்கடந்தல்லவோ திகைத்துவருவாரணண்ணு
 பஞ்சவர்களைவரென்று நான்பேருலகிற்கேட்டிருப்பேன்
 ஆண்டவனா தன்னருளால் நீங்களைவருமேதான்பிறந்து

தர்மரோபொன் னாண்டார் தனிவீமன் தம்பிசங்கன்
 அம்பெடுக்கும்விசையனைப்போல் அத்தைபிள்ளைமூவர்
 பரிநகுலனைப்போல் பண்பானமைத்துனரும் [கரும்
 சகாதேவனைப்போலும் தாஷ்டிகமுள்ளவர்கள்
 பாராளும்புண்ணியர்கள் பஞ்சவரைப்போல்பிறந்து
 இதமான துரோபதைக்கு இணையான நல்லதங்கள்
 வானத்தருந்ததிபோலண்ணைவேமயங்கிவழிவாரேறான்
 ஐவரைப்போல் நீங்கள் அதிவீரர்தன் னுடனே
 சொற்படிதப்பாத துரோபதைபோல்நான்பிறந்து
 ஐவர்களுநீங்கள் அரசாண்டவளநாட்டில்
 மெய்யாகவாழ்வமென்று வீற்றிருந்தேன் இன்னாளும்
 சிற்றூலைப்பட்டணமும் சிறந்தநெல்லிவளநாடு
 ஆலத்தூர்பட்டணமும் அழகுபொன்னிவலநாடு
 நெல்லிவளநாடு நிகரில்லாக்கோனாடு
 அந்தவளநாட்டை ஆண்டிருக்கும்நாளையிலே
 கோனாட்டுக்காராளன் கோடையிடித்ததம்பிசங்கன்
 மேனாட்டுக்காராளன் வீரியனாத்தைபிள்ளை
 வெட்டிகெலிக்கவென்று வேட்டுவர்மேல்போனவர்கள்
 தங்கப்பரியேறி தளங்கள்கூடிப்போனவர்கள்
 கொங்கரையுஞ்சங்கரித்து கோட்டைவந்துசேராமல்
 வெட்டிகெலித்து அண்ணாவேவீடுவந்துசேராமல்
 பட்டாணிரூவுத்தர்போலண்ணாவேபடுகளத்தில்மாண்
 தனித்துப்படைபொருதி சவுரியங்கள் தாளாமல் [உரோ
 ஏர்க்கப்படைபொருதி இறந்துவிட்டகாரணமேன்
 வர்னகச்சைகட்டி நீங்கள்வலதுபுரஞ்சங்குவிட்டு [டு
 எண்ணைகச்சைகட்டி அண்ணாவேஇருபுரமும்சங்குவிட்
 இடி அம்புவேலெடுத்து அண்ணாநியானகுழலெடுத்து
 கரியபரிமீதேறிவேட்டுவரை காலனுக்குவிருந்தாக்கி
 தம்பட்டம்மேளம் தவில்முரசுபேரிகையும்
 கும்பிட்டசேவகரும் கோடிபடைசேனையுடன்
 கொங்கரைச்சங்கரித்து கோடிபடைகருவருத்து
 வெற்றிக்கொம்புதான்பிடித்து அண்ணாவேவீடுவந்து
 முல்லைஇருவாகழி முகமலர்ந்தசெண்பகமும் [சேராமல்
 வண்ணமலர் தான்முடித்து மணம்பொருந்துகூந்தலெ
 பந்தாடிவீரமலை பாரமலைச்சோங்குதனில் [ல்லாம்

தான்சேர்ந்துவீற்றிருக்க யண்ணாதலைநாள்விதிப்படியோ
முடிகோதியெண்ணையிட்டு முழுமுதந்தகூந்தலெல்லாம்
செடியாளொருமயிறு அண்ணாவேசிக்கிறிக்காரியமேன்
சம்பங்கியெண்ணையிட்டுத்தான் முழுமுதகூந்தலெல்லாம்
வெம்பியிந்தக்கானகத்தில் வீசிநிற்க்காரியமேன்
சிந்தைகலங்கித்தங்காள் சிவனே அபயமென்று
அந்தவனங்கடந்து தங்கையப்பாலேபோகையிலே

[தங்கை வனத்தில் புலம்பிக்கொண்டு
அண்ணமாரைத் தேடுதல்]

முன்னாள்விதிப்படியோ அண்ணாமுக்கணனாச்சொற்படி
இன்னாளில்நீங்க ளிராச்சியத்தையாளாமல் [யோ
நான்கண்டகினுவும் கைமேல்பலித்துதையா
கைமேல்பலித்துதடா காரணவீரியரே
மெய்யாய்பலித்துதே வேந்தனே நம்பளுக்கு
நான்பத்தினியாள் கண்டகினு பலித்துதே நம்பளுக்கு
முற்றத்துப்பொன் முருங்கை முறிந்துவிழக்கண்டேனே
சித்ரமணரிவாசற் றிருமகிலுமிடியக்கண்டேன்
தலைக்கிடையிலுறக்கிணறு தவிழ்ந்துவிழக்கண்டேனான்
பிழைக்கடையிற்றலைவாழை பிளந்துவிழக்கண்டேன்
பொன்னளக்குங்கைதான் பொரிந்துயெரியக்கண்டேன்
மண்ணிழந்துபதியிழந்து வனவாசம்போகக்கண்டேன்
முத்தளக்கும்பொன்னாளி முழங்கியெரியக்கண்டேன்
சித்திரக்கூடங்களும் செந்தணலாகக்கண்டேன்
ஆனைகட்டுஞ்சாவடிகள் அறுகுமுளைக்கக்கண்டேன்
கதிரோனுதிக்குமுன்னே கனைத்துகதம்பிநிற்கும்
குதிரைகட்டுடல்யாமது கூடம்பாழாகக்கண்டேன்
பூரயமான பொன்னிவளநாட்டில்
பேரானகோட்டையெல்லாம் பேர்த்துவிழக்கண்டேன்
சித்தாரு அம்பலமும் சிறுமதுரைப்பட்டணமும்
அக்கினிகள் சூழ்ந்து அடியோடேவேகக்கண்டேன்
வைகைநாடாளும் வாள்வீரனத்தையிள்ளை
செய்யபெருமாளும் சிவனாணிதெரியக்கண்டேன்
ஐயரந்தகோபால நாளாலேவந்துதித்த
வையப்பெருமாளும் வனத்திலே அம்புபட்டு

நிலையிழந்துபதியிழந்து நிலத்திலேசாயக்கண்டேன்
 எதிரில்லாப்பெருமானும் ஏறிவருங்குகிரை
 பதியிழந்துராவணன்போல் படுகளத்திற்சாயக்கண்டே
 வெற்றியுள்ளசங்கரனார் வெட்டிபடைகெலித்து [ன்
 அத்தைபிள்ளைதம்பிசங்கன் அம்புபட்டுசாயக்கண்டே
 ஆனைபடைசேனை அத்தனையும்டியக்கண்டேன் [ன்
 கோனாட்டுபரிநகுலன் குமாரசங்கன்மாண்டிடவும்
 தையநல்லாள்கண்ணெதிரே தானேபலித்துதையா
 கண்டதொருசொற்பனங்கள் கைமேற்பலித்துதடா
 என்றுசொல்லிதங்கையரு மீஸ்பரனேதஞ்சமென்று
 அந்தவனங்கடந்து அப்பாலேபோகையிலே
 சிந்தைகலங்கி சிவனே அபயமென்று
 கண்கள் சிவந்து கடைக்கண்கள் நீர்சொரிய
 பெண்கள் துணையில்லாமல் பிரிந்துவந்தேனிவ்வனத்தி
 மாசுபடாமேனியெல்லா மாறுபிடித்திழுக்க [ல்
 தூசுபடாமேனியெல்லாம் சூரிமுள்ளுபிடித்திழுக்க
 வெள்ளிவனக்காட்டில் வெள்ளிமுள்ளுதானிழுக்க
 வீசிபகைகளிலே விதமானசோரிவா
 கூசிமெள்ளத்தங்கையரும் கொடுமையுள்ளகானகத்தில்
 ஐயோசிவனே ஆதிமகாதேவா
 குயில்போல்புலம்பித்தங்கை குரல்களும்வேராகி
 மயில்போல்புலம்பித்தங்கை மண்மேல்விழுந்தாளே
 சோம்பல்மெத்தத்தானாகி துவண்டுவிழுந்தாளே
 சிவனையெனப்புலம்பி திகைத்துவிழுந்தாளே

[கானகத்தில் தங்காள் களைத்துவிழுந்ததைக் கண்டு
 ஈஸ்பரர் தெய்வகன்னியை யனுப்பி
 களையாற்றிவரச் சொன்னது]

ஆகிசிவனாரும் ஐயருந்தானறிந்து
 தெய்வகன்னியையழைத்து சொல்லுவாரீஸ்பரரும்
 நீதியுள்ளகாருளன் நிஷ்டாரிருவருண்டு
 பொன்னம்பலந்தனிலே புகழ்பெரியக்காருளன்
 அன்னாள்ிற்பேருபெற்ற அத்தைபிள்ளைமூவர்களும்
 ஐவர்களைப்போல்பிறந்து அரசாளும்நாளையிலே .
 மேனாட்டுவேட்டுவரை வெட்டிக்கூறுவருத்து

பட்டார்களென்று சொல்லி தங்காள்படுகளத்தைதான்
 கட்டழகிதானும்கானகத்திலிவீழுந்துவிட்டாள் [தேடி
 தலையானகன்னியரே தானங்கேநீபோய்
 மலையாவிசூழ்ந்து மயங்கிவிழுந்தவளை
 கலையாற்றிநீயும் கடுகிவருகவென்று
 ஈசனார்சொல்ல இங்கிதமாய்கன்னியரும்
 நல்லதென்றுகன்னி நலமுடனேதானெழுந்து
 மலையாற்றுதென்றலைப்போல் வந்துமேகன்னியர்கள்
 வாதுநல்லராசனையும் வருணனையுந்தானேவி
 கன்னியர்கள் தானும் களையாற்றுமென்றுரைக்க
 மேகமெல்லாங்கூடி விதமர்கவேதிரண்டு
 ஊசிபோல்மின்னி உரிபோலேகாலிறங்கி
 பாசிபோல்மின்னி பரவிப்பொழிந்ததுவே
 சேவேறுஈசருட திருவுளத்தினாலேதான்
 காவேரியாறுபோல் கரைபுரண்டுவந்ததுவே
 அப்ப- அண்ணருடன்பிறந்த அருக்காணியிளவரசு
 பொன்னருடன்பிறந்த பொற்கொடியாள் தங்காளும்
 தியக்கம்தெளிந்து தேன்மொழியாள் தங்காளும்
 மயக்கம்தெளிந்து மயில்போலெழுந்திருந்து
 தீர்த்தங்களாடி சிவனையடிபணிந்து
 நீறையள்ளித்தான் புனைந்து நீலவான் ப்பட்டுத்தி
 உடுத்ததுகிற்பிழித்து ஒருசிறகுமேற்போத்தி
 முக்காடுமிட்டு மொய்குழலாளப்போது
 எடுத்தாள் திருக்கரகம் ஏந்தினுள்வேப்பங்குலை
 வேப்பங்குலைபிடித்துதங்காள் வீசிடக்கலுற்றாள்
 காப்பிட்டகால்நோகதங்காள் கலங்கிமிகப்புலம்பி
 நடந்தாள் பிறவியரும் நல்லவண்ணரைத்தேடி
 அண்ணமாரைத்தேடி அருக்காணியிளவரசு
 நிலைகொண்டுநிற்காமல் நினைவுகளுமெய்ம்மறந்து
 தலைமேலேகையைவைத்து தான்புலம்பித்தங்காளும்
 ஏங்கிப்புலம்பி இறைவனே தஞ்சமென்று
 இட்டயெழுத்தின்படி இப்படி தானிருக்க
 வெட்டிலோசைப்பட்டால் மேல்வருமோ அண்ணாவே
 கட்டியதோர்பாரமுடன் கருங்கச்சைசுங்குவிட்டு
 பட்டாவுங்கேடயமும் பாங்காகவேபிடித்து

வட்டமிடும்பரியேறி அண்ணாமடிக்குடையகையிலேந்தி
 உக்ரகண்டமந்திரவாளண்ணை கொடுங்கையில் தானெடுத்த
 வங்காளச்சூரி அண்ணாவே வாங்குசமுதாடுடனே [து
 எழுபதுகட்டியடித்த இருப்புநல்லகேடயமும்
 தழுவியேதானெடுத்து அண்ணாவேதன்முதுகில்போட்
 சிங்கப்பரியேறி சிலைவேடரத்தனையும் [டு
 கொங்கரைத்தான்வளைத்து கோடிபடைகருவறுத்து
 வெட்டிக்கெவித்து நீங்கள் வீதிவருகையிலே
 கட்டழகிபாதகத்தி நான்கண்குளிரப்பாரேனோ
 பறக்கும்பரியேறி நீங்கள் பாவனையாய்வருகையிலே
 சிரக்கும்பரியேறி நீங்கள் தெருவில்வருகையிலே
 குத்திவெட்டிக்குடல்பிடுங்கி கூடலூர்போகும்மட்டும்
 வெட்டிகருவறுத்து வெங்கல்நாடத்தினையும்
 நாடுகாணிமேடளவும் நற்றலையூர்போகும்மட்டும்
 மேடுகாணிதான்வரைக்கு மேனாடுபோகும்மட்டும்
 தக்கானதளம்பாடி தலைநாடுபோகும்மட்டும்
 தட்டையநாட்டையெல்லாந்தத்தளிக்கத்தானடுக்கி[வே
 மூக்கணங்குறிச்சிமட்டும் அண்ணாவேமுடிக்கிதூரத்திட
 இலவனூர்மந்தைமட்டும் எதிர்த்தாரைதான் தூரத்தி
 மூலத்துரைகடந்து மூலனூர்போகும்மட்டும்
 வெளவால் தூரைகடந்துவளைந்துவெட்டிதான் தூரத்தி
 நீலப்பூர்கரைவரைக்கும் நீணக்குருதியாரோட
 நாவலூர்மூலதூரை நடுக்கரத்தைக்குட்டைமட்டும்
 குருணைக்கரையிலே கூட்டிமிதக்குவித்து
 காதையூர்பூதமட்டும் கண்டாங்கித்துறைவரைக்கும் [ம்
 கொங்குகன்னிவாடிமட்டும் கொண்டாக்கிமலைவரைக்கு
 வெங்கலக்கொம்பூதி அண்ணாவேவெற்றிமுரசறைந்து
 மறித்துகுடல்பிடுங்கி மஞ்சைநகர்மந்தையிலே
 நறுக்கிவிருந்திட்டல்லோ அண்ணை நகரிவந்துசேராமல்
 கொங்கரைச்சங்கரித்து நீங்கள் கோட்டைவந்துபேராம
 சேர்ந்துவெட்டிக்கருவறுத்து சேனைதளம்பூட்டி [ல்
 பூந்துவெட்டிகருவறுத்து பொற்கொடியாள்பார்த்து
 வெட்டிக்கருவறுத்து வீடுவந்துசேராமல் [நிற்க
 கட்டியதோர்பாரமுடன் அண்ணாவேகானகத்தில்மடிந்ததென்ன

[தங்கை களையாறி யெழுந்திருந்து அண்ணமாரைத்
தேடி புலம்பிக்கொண்டு போதல்

அந்தவனங்கடந்துதங்காள் அப்பாலேபோகலுற்றாள்
மரத்திலேவாழுகின்ற மாடப்புருவினமும் [கையிலே
அருந்துதியைப்போலதங்காள் அழுதுக்கொண்டுபோ
பேயும்பிசாசும் அண்ணாவே பெரியவனந்தனிலே
பேய்போலே நின்றதங்காள் புலம்பிவழிபோகையிலே
காப்பிட்டகால்கள்ரெண்டும் கற்கரடுதானிடற
கூப்பிட்டபுலம்புகிருள் குண்ணுடையானதன்மகளும்
அண்ணரிருவரையும் அன்புடனேதான்தேடி
எண்ணரியகானகத்தில் யேந்திழையாள்புலம்புறது
மண்ணுமனமுருகும் மாங்களிலேதானுதிரும்
அண்ணீன்றகன்றுகளும் மமிர்தங்குடியாது
பல்லியிறையெடுக்காது பாப்புவாய்திறவாது
மாடுபுல்லுமேயாது மலடிமனங்கலங்காது
காடுதனில்வாழும் கரடிபுலிசிங்கமெல்லாம்
வரனக்கிளிமொழியாள் வாயோசைகேட்டவுடன்
கன்னிகுரல்தான்கேட்டு கலங்கியேஓடிவந்து
கரடிபுலிசிங்கமெல்லாம் தங்காட்டுக்காவலாய்குழந்து
அழுதுபுலம்பி அண்ணரைத்தான்தேடி [வர
அந்தவனங்கடந்துதங்காள் அப்பாலேபோகையிலே
சந்தனம்கஸ்தூரி தான்மணங்கள்வீசிடுமாம்
பரிமளங்கள் தான்வீசும் பாங்காய்வனந்தனிலே
நாகமலைவீரமலை நாலிடமுஞ்சூழ்ந்தமலை
தோகையிலாடிநிற்கும் சுந்தரனார்போற்றுமலை
விண்ணோரிருக்குமலை வேதியனார்போற்றுமலை
ஆதிசிவனரை அடிபணிந்துபோற்றுமலை
கன்னியர்கள்வாழுமலை கையிலங்கிரிவீரமலை
எண்ணரியபூசைபண்ணி ஈஸ்பரரைபோற்றுமலை
கரகம்எடுத்தாடும் கன்னியர்கள்வீரமலை
நாகம்விளையாடுமலை நற்றவசுபண்ணுமலை
மேகம்படருமலை வேதியனார்போற்றுமலை
காகம்பறவாமல் கடமானுறங்குமலை
ஆதிமலைநாலுமலை ஆண்டவனார்வாழுமலை

சாமிமலைதோகைமலை சதுரங்கிவீரமலை [ம்
பாரமலைத்திசைநோக்கிபைங்கொடியாள்புலம்புஞ்சத்த
வீரமலையடிவாரம்தங்காள் விழும்புப்புலம்புஞ்சத்தம்
மலைகள்சிரையோட தங்காள்வருந்திப்புலம்புசத்தம்
அண்டம்சிறையோடதங்காள் அலறிப்புலம்புஞ்சத்தம்
மங்கைப்புலம்புஞ்சத்தம் மலைகளெல்லாம்தானதிரும்
மாணெனவுந்தேன்மொழியாள் வருந்திப்புலம்புறதும்
கானகத்தில்வாழுகின்ற கரடிபுலியோடிவந்து
தங்காளருகில்வந்து தாயேயெனப்பணிந்து
கூந்தல்களெல்லாம் குலைந்துகிடக்கிறதை
ஏந்திழையாள் தன்மயிரைக்கரடியெடுத்து முடித்திடுமாம்
விரித்தமயிர்தான்முடித்து விரும்பியங்கேகசூழ்ந்துவரும்
சின்னண்ணையென்பிறவி என்னைசித்தலைப்பட்டணத்தி
என்னைத்தனிவிட்டுண்ணவே இங்கேவந்துமாண்டேற [ல்
அழுதுபுலம்பித்தங்காள் ஐயோசிவனையென்றாள்
தங்காள்புலம்புஞ்சத்தம் தான்கேட்டு அவ்வனத்தில்
புருஷமிருகமெல்லாம் பொற்கொடியைத்தான்பார்த்து
வழிநூத்துமுட்பொருக்கி வகையாகச்சூழ்ந்துவர
கண்டபேரண்டபட்சிக் காட்டிலுள்ளமிருகமெல்லாம்
முகம்வாடிதங்காள் முன்னேபணிந்து நிற்குமம்மா
விரிவானசூரியனை மேகமெல்லாம்தான்கூடி
வெயிலினங்கள்தெரியாமல் விரிவாய்க்குடைபிடிக்கும்
கூட்டிற்கிடக்கும் குணமானகிளிகளெல்லாம்
அன்னமுடன்தாருவும் அவ்வனத்துபட்சிகளும்
வரனக்கிளிகளெல்லாம் வாய்சிறந்துபேசிவரும்
மயிலினங்கள் குயிலினங்கள் மாடப்புருவினமும்
வெயிலினங்கள்தெரியாமல் மேலேபறந்துவரும்
சோடானைரண்டும் தோகைநல்லாள்போறவழி
எதிரானமரங்களெல்லாம் இருபுறமும்பிடுங்கிவர
காட்டானைமுள்பொருக்க காடிபுலிமுன்னடக்க
வாயுராஜன்வருதாக்க வருணராசன்மழைதெளிக்க
மேகராசன்குடைபிடிக்க வெள்ளாமரசியற்கு
நாகலோகப்பெருந்தீவு நடுத்திருவேகயிலங்கிரி
கைலங்கிரிபோல கனமானவீரமலை
சித்தர்கள்கூடிதினம் பூசைசெய்யுமலை

நாகமலைவீரமலை நாலிடமுஞ்சூழ்ந்தமலை
 தோகையிளங்கன்னியர்கள் தோத்சிரஞ்செய்யுமலை
 பச்சமலைபவளமலை அண்ணாவேபலமானவீரமலை
 அச்சுதனார் தன்னருளா வருந்தவசுசெய்யுமலை

[பெரியக்காண்டி தவசு பண்ணும்போது தங்கார்
 புலம்புஞ் சத்தங்கேட்டு கன்னிமார்களை
 விட்டு கொன்றுவரச் சொன்னது]

பரமசிவனருளில்வந்த பாங்கானபெரியகன்னி
 அரியபெரியக்காண்டி ஐயன் குமாரத்தியும்
 சிவனைமிகநினைந்து சிவபூசைதான்முடித்து
 சிறப்புடையகன்னியரும் சிவனைமிகநினைந்து
 அருந்தவசுசெய்ய அரியபெரியக்காண்டி
 செப்புகுடங்கவிழ்ந்து ஏழுசெப்பூசிதானிருத்தி
 கருத்தபுலித்தோலும் கடைமானிசூசனமும்
 உரித்தபுலித்தோலும் உயர்ந்தமானிசூசனமும்
 போர்த்தப்புலித்தோலும் புள்ளிமாசூசனமும்
 சாத்தும்புலித்தோலும் சங்கமணிதாவடமும்
 அறையலிடுங்கிண்கிணியு மல்லிதண்டுபூதூலும்
 ஏகவெட்டிதானணிந்து ஏகாந்தவீற்றிருப்பும்
 காலிலிடும்பொற்சிலம்புங் கனகமணியணிந்து
 மேலெல்லாம்வெண்ணீறு விதமுடனேதானணிந்து
 திருநீறுபழமேந்தி செப்பமுடன் தானுமங்கே
 ஆகிசிவன்மகளும் அருந்தவசுதானிருத்தாள்
 நீதியுடன்பெரியக்காண்டி நின்றாள்பெருந்தவசு
 ஊசிமுனைமேலேகோடிகாலம் உகந்தவசிருந்தாள்
 பாசிமுனைமேலிருந்து பெருந்தவசுபண்ணுகிருள்
 விரிந்தசடைவேருண விரும்பித்தவசிருந்தாள்
 பறந்தசடைபந்தலிட பாரத்தவசிருந்தாள்
 ஆவலுடனேவேம்புகளும் அந்திடத்திலேமுனைத்து
 பாங்காகவீழுதோட பாரத்தவசிருந்தாள்
 தவசில்மனஞ்சலித்துத் தானிருக்கும்வேனையிலே
 சிவனருளாற்பிறந்த செம்பொன்மணிப்பெருமாள்
 அண்ணருடன்பிறந்த அருக்காணியிளவரசு
 பொன்னருடன்பிறந்த பேடைமயிற்றங்காளும்

பாதத்தைபார்த்தகண்கள் தங்காட்குபலதிசையும்பாறாமல்
வீரமலைதிசைநோக்கிதங்கள் விரும்பிவழிபோகையிலே
அண்ணரைத்தேடிதங்கள் ஐயோசிவனையென்று
கூப்பிட்டுபுலம்புகிறாள் குண்ணுடையான்தன்மகளுந்
படுகளத்தைத்தான்தேடி பைங்கிளியாள்புலம்பஞ்சத்த
மடிந்தகளத்தேடிதங்கள் வருந்திப்புலம்பஞ்சத்தம்[ம்
மலைகள் திடுக்கிடுமாம் மாமலைகள்நெக்குவிடும்
தலமையுள்ளமரங்களெல்லாம் தானும்திடுக்கிடுமாம்
நிலையுள்ளமரங்களெல்லாம் நின்றுதிடுக்கிடுமாம்
தங்கைபுலம்புறது தரணிதிடுக்கிடுமாம் [ம்
தேங்கியேகானகத்தில்உங்கைதிகைத்துப்புலம்பஞ்சத்த
அருந்தவசுதானிருக்கும் ஐயன்குமாரத்திக்கு
பெரியதவமிருக்கும் பெரியகாண்டுமாதாவின்
தன்செவியிற்கேட்டிடவோ தானுமிகச்சினந்து
சீருள்ளபெருந்தவசில்யந்த சிறுகுரலும்வான்கேட்டு
மனிதரண்டாவனந்தனிலே மகாதவசுபண்ணியிலே
கணிதமுடன்தான்கேட்டு காரணமோவென்றுசொல்லி
அருங்கானகந்தனிலேதானரியதவஞ்செய்கையிலே
கிருச்செவியிற்குன்கேட்டு சினந்துமேயேதுசொல்வா
ஒரு-பெண்குரல்போலே பெரியசத்தங்கேட்டுகடி [ள்
ஒரு-கன்னிகுரல்போலே கனத்தசத்தங்கேட்டுகடி
ஆரடிகன்னிகளே நீங்க ளறிந்துமெள்ளவாருங்கடி
பாருங்கன்னிகளே பருங்காடுமீதிலேறி
என்றுசொல்லக்கன்னிகள் ஏழுபேர்தானெழுந்து
பார்த்தாரேயப்போதுயிந்தப் பாவைவருகிறதை
கண்டுமேகன்னியர்கள் கருத்துடனேவோடிவந்து
பெரியகாண்டிதன்னருகில் பிரபலமாயோடிவந்து
ஏந்திழையேதாயே ஈஸ்பரியேநீகேளும்
ஆரோவொருபெண்ணை அழுதுகொண்டுதான்வாரு
என்றுசொல்லக்கேட்டு எரிபறந்துகண்சிவந்து [ள்
சொல்லாள்பெரியக்காண்டி துருசாகவப்போது
பேயோபிசாசோ பிரபலமாய்தானறியோம்
காயாமலடியவள் கன்னிகையென்றறிந்து
அவளைக்கொன்றுகடிணத்தில் குலைசெய்துவாருமென்
கண்டுசினம்தீர்த்துக் கடுகியிங்கேவாருங்கடி [ருள்

இயல்பெரியமாதாவும் யேவீவிட்டாள்கன்னியரை
 ஆறுபேர்கன்னியர்கள் அடிபணிந்துதானே
 கரடிபுலிவாழும் கல்மலையிற்றூன்பார்த்து
 மலைவிட்டுக்கீழிறங்கி மங்கையர்களை அடிவந்து
 ஓடிவந்துகன்னியர்கள் உத்தமியைக்கண்டவுடன்
 பொற்கொடியைக்கண்டவுடன் போற்றியடிபணிந்து
 இந்தமானத்தருந்தசியை வையகத்தில்கண்டதில்லை
 அன்னநடைதங்கானை யன்புடனேபார்த்துநின்று
 தங்காள்புலப்புறதை தான்கண்டுகன்னியர்கள்
 கூந்தலவிழ்ந்து குலைந்துகிடக்கிறதை
 கண்டுமேகன்னியர்கள் கையில்விரித்துதரி
 கூந்தல்விரித்தல்லவோ கூடிமயிர்முடித்து
 பாடிக்கொண்டுகன்னியர்கள் பக்கபேருழ்ந்துவர
 கன்னியரைக்கானேமென்று கனம்பெரியமாதாவும்
 அரியநல்லபெரியக்காண்டி ஆக்கரித்துநான்சினந்து
 காந்தான்குமாரத்திக்கு கடுங்கோபந்தானாகி
 மெத்தமனம்வெகுண்டு வெகுகோபந்தானாகி
 நாம்-ஏளிவிட்டகன்னியர்க ளினிதிரும்பவில்லையென்று
 இன்னப் வரக்கானேமென்று எரிபறந்துகண்சிவந்து
 பக்கத்திற்றூனிருக்கும் பாங்கானகன்னிகளை
 அழைத்துபெரியக்காண்டி அன்புடனேசொல்லுகிறார்

[பெரியக்காண்டி மந்திகளையும் நாகத்தையும்
 விட்டுத் தங்கானைக் கொல்லச்
 சொல்லுகிறது]

பாரமலைவாழும் பருமுரசுமந்தியெல்லாம்
 திக்கெனவேநீயோடி சீக்கிரமாயழையுமென்றார்
 கடுகியேதானே அடி கன்னியர்கள் தானுமப்போ
 மந்திகளைக்கண்டு மங்கையர்கள்சொல்லுகிறார் [அளே
 அம்மைபெரியக்காண்டி எங்கனையழைத்துவரச்சொன்
 அந்தமொழிகேட்டு ஆனதொருமந்தியெல்லாம்
 திக்கெனவேயோடிவந்து தெண்டனிட்டுநிற்கையிலே
 மங்கையரசியரும் மந்திகளைப்பார்த்துரைப்பார்
 ஒரு-மானிடசென்மம் வருகுதடாமந்திகளே [ள்
 அவள்-கொன்றுசரிபிடித்து குலைசெய்துவாருமென்ற

அப்போதுமந்திகள் தான் ஆக்கரித்துக்கொக்கரித்து
 மந்திகளுமோடி மரமேறிப்பார்க்கையிலே
 கன்னியவள்வாறதை கண்டுமேமந்தியெல்லாம்
 கண்டுமேகீழிறங்கி கடுகியோடிவந்து
 கனிகள் மிகப்பொறுக்கி கன்னிமுன்னேவைத்திடுமாம்
 வேரோடேமரம்பிடுங்கி வீதிகளைத் தூர்த்திடுமாம்
 அப்போபெரியக்காண்டி அகிககோபந்தானாகி
 நாமேவிவிட்டமந்திகள் தான் திரும்பிவரவில்லையென்று
 கோபித்துமந்திகளை குலவையிட்டென்னோம்
 கோபம்மிகப்பெருகி கோபித்துக்கண்ணிவந்து
 ஆரடிகன்னியரே அழையுமென்றாள் நாகமெல்லாம்
 ஐந்துதலைநாகமெல்லாம் அழைத்தோடிவாருமென்றாள்
 செந்தலைநாகமெல்லாம் சீக்கிரத்திலழையுமென்றாள்
 கருந்தலைநாகமெல்லாம் கடுகவழையுமென்றாள் [ம்
 அப்போதுகன்னியர்க ளழைத்துவிட்டார்நாகமெல்லாம்
 வந்ததொருநாகமெல்லாம் மங்கையரைதெண்டனிட்டு
 நிற்குமந்தவேளையிலே நித்தியகன்னியேதுரைப்பாள்
 ஒரு-பெண்ணாள்புலம்பி பிரபலமாய்தான்வாருள்
 அவனை-கொன்றுசரிபிடித்து கொக்கரித்துவாருமென்
 அப்போதுநாகமெல்லாம் ஆக்கரித்துபற்கடித்து[ரூள்
 சிறிச்சினந்தல்லோ சென்னாகமுள்ளதெல்லாம்
 ஐந்துதலைநாகமெல்லாம் அலறிமிகச்சினந்து
 போனதொருநாகமெல்லாம் பொற்கொடியைகண்டவுட
 தங்காளைக்கண்டவுடன் தான்போனநாகமெல்லாம்[ன்
 கூறியநாகமெல்லாம் குணம்திரும்பிபடம்விரித்து
 பரிவுடனேகுடைபிடித்து பக்கநீழலிட்டவரும்
 குடைபோல்படம்விரித்து குதித்துவிளையாடிவரும்
 ஐந்துதலைநாகமெல்லாம் அழகுபடம்தான்விரித்து
 தங்காள் தலைமேலே தான்பிடித்து ஆடிவரும்
 அப்போதுபெரியகாண்டி அகிககோபந்தானாகி
 அருகிருந்தகன்னியரை அழைத்துமேயேதுசொல்லா
 வில்பிளந்துசரந்தொடுக்கும் வீரமகாமுனியை [ள்
 மலைபிறந்தநாளையிலே வாழும்மகாமுனியை
 சிலைபிளந்துவில்லேற்றும் சிவனுடையதன்மகனே .
 வீராதிவீரன் வீரமகாமுனியை

அழைத்தோடிவாருமென்றாள் ஆனதொருகன்னியரை
என்றுசொல்லிகன்னியரு மெழுந்திருந்துதான்போய்
மகாமுனியைத்தானும் வாருமெனவழைத்தார்
அப்போதுமகாமுனியும் ஆக்கரித்துதானெழுந்து
சீக்கிரத்திலவந்து தெண்டனிட்டுநிற்செயிலே
அப்போபெரியகாண்டி அன்புடனேசொல்லுகிறாள்
ஆரோஒருபெண் அழுதுகொண்டுதான்வாருள்
பெண்ணென்றசின்மம் பெருந்தவசில்வரலாமோ
ஒருபெண்குரல்சத்தம் பெரியசத்தம்தான்கேட்டு
கன்னிகளைமந்தினை கடியதொருநாகம்
ஏவிவிட்டேன்போய் இங்கேவரவுமில்லை
ஆதலினால்நீபோய் அங்குவிட்டபேர்களையும்
வருகிறகன்னியையும் வகையாககொன்றுவிட்டு
வந்துவிடுமாமுனையே மாவீரநீதானும்
என்றுசொல்லிஈஸ்பரியும் ஏவிவிட்டாள்மாமுனியை
வென்றுவாவென்றுசொல்லி விரைந்தோடிமாமுனியும்
பாரத்தடியெடுத்தான் பக்கமலைசரிந்துவிழ
வீரத்தடியெடுத்தான் விண்ணுலகம்செய்க்கிடவே
ஆக்கரித்துமகாமுனியும் அங்கேவந்துபார்க்கையிலே
கண்டானேதங்களை காரணமாயப்போது
பார்த்துமனமுருகி பாரமகாமுனியும்
ஈஸ்பரியோமாதாவோ எவரென்றுநானறியேன்
உத்தமியாள்தன்னிடத்தில் ஒருவனுமணுகாமல்
வனத்திலுள்ளமிருகமெல்லாம்வருகுதேஎன்றுசொல்லி
பத்தினியாள்தன்னிடத்தில் பகஷியெல்லாம்பேசிவர
நாகங்குடைபிடிக்க நற்பாம்புதானூட
தவசில்மிகுந்த தாயிவளென்றுசொல்லி

[பெரியக்காண்டி தங்களைகொல்லும்படி வீரமகா
முனிவரை அனுப்ப முனிவந்து பார்த்து
பெரியகாண்டியை தங்காளிடத்திற்கு
போகும்படி சொல்வது

சிரும்பிவந்துதாயார் சிருவடியைத்தான்பணிந்து
கேளுமம்மாதாயாரே சிருபையுடனென்வார்த்தை
போய்பார்த்துவந்தேனந்தபொற்கொடியாள்தன்மகிமை

கண்டுவந்தேன்மாதாவே காசினியிற்கிட்டாது
 தெண்டிரைசூழ்வையகத்தில் தேடக்கிடையாது
 ஆகிசிவனுடைய அருள்பெற்றபெண்ணணங்கு
 சோதிசுடர்போலவொரு தோகையருந்தான்வாருள்
 பார்த்தால்பசிதீரும் பாவங்களோடிவீடும்
 என்னிலுமதிகவரம் உகந்துபெற்றதாயவள்தான்
 அவள்-உன்னில்பெரியவடி உத்தமாபத்தினியே
 என்னாலுங்கூடாது என்னிலுமிகுந்தவடி
 ஏறிட்டுப்பார்த்தவர்க ளிறந்துமடிந்திடுவார்
 அக்கினித்துணுமுன்னே அணுகுமோஈயெறும்பு
 எரித்திடுவார்தப்பாது ஈஸ்பரியேசொல்லுகிறேன்
 உன்னிலும்பெரியவடி உத்தமியேசொல்லுகிறேன்
 அவள்-வந்தவுடனயுன்றவசு வகையாய்முடியும்மா
 உந்தவசு அவளாலே உத்தமியேமுடியும்மா
 நீ-எழுந்தருளவே ணுமம்மா ஈஸ்பரனூர்தன்மகளே
 தவசுமுடிந்ததம்மா தாயேஎழுந்திரம்மா
 எழுந்துநான்வருவேனோ எங்கள்மகாமுனியே
 எழுந்திருந்தால்நல்லதம்மா எந்தாயேமாதாவே
 அந்தமொழிகேட்டு ஆண்மையுள்ளமாதாவும்
 ஐயன்குமாரத்தி அன்பாய்மனமகிழ்ந்து
 குளிர்ந்தமுகம்தானாகி கொம்பனையாள் தானெழுந்தாள்
 தண்டைசிலம்புமணி சதங்கைகளும் தான்புலம்ப
 வெண்டயங்குளோசையிட வீரமணிதானசைய
 விழுந்தசடைவேர்பிடுங்கி விதமாய்த்தவசுவிட்டு
 படர்ந்தசடைவேர்பிடுங்கி பாரத்தவசைவிட்டு
 அன்னம்போலேநடந்து அருந்தவசுமாதாவும்
 வாருளேதங்காள் வண்மைகளைப்பார்க்கவென்று
 வாறவழிதனிலே வகையானபூமியிலே
 பாதத்தில்பட்டெறும்பு பதைத்துபதைத்துசாகாமல்
 வேதப்பிராமணர்போல் வேதமணிகையிலெடுத்து
 பூமியின்காற்பொருந்த புல்லுகளும்வாடாமல்
 கல்லுநெகிழாமல் கர்த்தன்குமாரத்தியும்
 அடிமேலடிவைத்து அன்னம்போலேநடந்து
 நிற்கிறவேளையிலே நிகரற்றவீரமுனி
 தன்னையும்பார்த்து தாயாருமேதுசொல்வாள்

தேரை அலங்கரியும் தேசிகனையென்றுரைத்தாள்
 அப்போமகாமுனியும் அடவாகத்தானெழுந்து
 தேக்குமரமெடுத்து தேருகளுமுண்டாக்கி
 ஆச்சாமரமெடுத்து அழகானபூந்தேரும்
 வாச்சியுளிநாடாத வச்சிரமணிப்பூந்தேரும்
 தச்சனுளிநாடாத தங்கரதமுண்டுபண்ணி
 கொல்லனுளிநாடாத கோலவர்னபூந்தேரும்
 தேரை அலங்கரித்தாள் தேர்மணிகளோசையிட
 மேலேயலங்கரித்தான் வீரமணியோசையிட
 மதகரிகள்போலே வர்னப்பரிதான்பூட்டி
 தேருமேலேருமென்றான் தெய்வமகாமுனியும்
 அப்போ-தேருமேலேறினான் தேவிபெரியக்காண்டி
 தேரைநடத்தினான் தேர்மணிகளோசையிட
 ரதத்தைநடத்தினான் ரதமணிகளோசையிட
 தேரில்விட்டபூச்சரங்கள் திருமுடிமேல்போய்விழுமாம்
 தங்காள்முடிமேலே தான்விழும்பூச்சரங்கள்
 கர்த்தன்குமாரத்தியும் கண்டாள்மனங்குளிர
 தேரைநிறுத்தினான் தேன்மொழியாள்பக்கலிலே

[தங்கானை பெரியக்காண்டி ஆரென்றுகேட்க தன்
 வரலாற்றை சொல்வது]

அரியபெரியக்காண்டி அன்னம்போல்வாய்திறந்து
 ஆரடிபெண்ணே நீ யலறியிங்கேயோடிவந்தாய்
 பேயோபிசாசோ பிணந்தின் னும்பூச்சியோடி
 காரணமாய்வந்த கன்னியரும் நீதானே
 தெய்வலோகப்பெண்ணே திறமானகன்னியரோ
 அன்புடனேவந்தாயே அப்புறமேநில்லுமடி
 உன்னாரும்பேரும் உத்தமியேசொல்லுமடி
 முத்தானவாய்திறந்து ஒருஉத்தாரஞ்சொல்லுமம்மா
 என்றுபெரியக்காண்டி யின்பமுடன்தான்கேட்க
 அப்போதுதங்காள் அழுதுமிகயேதுசொல்வாள்
 காயாமலடிபெற்ற கண்மணியுந்தானும்ப்போ
 காரும்பசுபோலே கண்மணியாளின்றெடுத்த
 பெண்மையும்நான்தாண்டி பேச்சிபோலானேண்டி
 தாய்பெற்றமேனியது தவமுங்குலைந்தேண்டி

பேய்பெற்றபுத்திரிபோல் புலப்பட்டேன்கானகத்தில்
 என்றுசொல்லதங்கா ளீஸ்பரியுமேபார்த்து
 கண்டதில்லைவையகத்திலிந்தகாரிழையாள் தன்வடிவை
 நீ- ஆருடையவங்கிஷங்கள் அருங்கிளியேசொல்லுமம்
 பேரதுசொல்லுமடி பெண்ணேயிளவரசே [மா
 உன்சாதிசூலமும் யுனையீன்றமாதாவும்
 தாய்பேரும்உந்தன் தகப்பனூர் தன்பேரும்
 உள்ளபடிசொல்லுமம்மா யுத்தமியேதங்கையரே
 என்றுசொல்லிகேட்க யெடுத்துரைப்பாள் தங்காளும்
 என்பாடுகளைச்சொல்லவென்றால் பகலுமிரவாகும்
 என்பாடுசொல்லவென்றால் எல்லையிடங்கொள்ளாது
 பாட்டிலடங்காது பார்த்தவர்கள் கண்ணோரும்
 ஏட்டிலடங்காது எழுதினவன்கைசோரும்
 எங்கனையன் தாயாரும் ஈஸ்பரனைத்தானோக்கி
 பொன்னம்பலந்தனிலே புகழ்பெரியசன்னதியில்
 இருவருமாக யுகந்துதவமிருந்து
 ஈணாக்கிடாரி யிளங்கன்றுதன் னூடனே
 கோதானமீய்ந்து கோடிதவமிருந்தார்
 பூதானமீய்ந்து புத்திரனூர்வே ணுமென்று
 அசுகிபிராமணர்க்கு அன்னதானங்கொடுத்து
 முன்னூறுபிராமணர்க்கு முத்துதானங்கொடுத்து
 ஈசனூர்கோவிலிலே ஏகாந்தமானவிடத்தில்
 தவசநிற்கும்கோலமெல்லாம் சங்கரனூர்தானறிந்து
 பாரத்தவசநிலை பரமனூர்தானறிந்து
 மனதுமிகவிறங்கி வந்துதவநிலைக்கு
 ஈசனூர்பார்த்து யிங்கிதமாவுதுசொல்வார்
 என்னவரம்வேணும் ஏந்திழையேசொல்லுமென்றார்
 அரியகுழந்தைவரம் அய்யனேவேணுமென்று
 வணங்கினின்றதாயார்க்கு மனதிறங்கியாண்டவனூர்
 செவ்வலரிவெள்ளலரி திறமானபூக்கொடுத்தார்
 பூவைமிகச்சாப்பிடவே புத்திரருண்டாகுமென்று
 வரங்கொடுத்தாரீஸ்பரரும் வண்மையாய்தாயார்க்கு
 பரமேஸ்பரியாளும் பலமாகநல்லவரம்
 பெண்குழந்தையென்றினுக்கு பலமாய்வரங்கொடுத்தார்
 எங்களுடதாயாரும் இந்தவரம்வாங்கிவந்து [ள்

பொன்னரென் றுசங்கரென்று புகழ்பெரியதங்காளும்
 மூவர்களைப்பெற்று மூர்க்கமுடனிருக்க
 அத்தைமலைக்கொழுந்தி அரியின்வரத்தாலே
 பாரத்தவசிருந்து பாலர்கள்மூன்றுபேரை
 பெற்றுவளர்த்து பிரியமுடனின்னாளும்
 சித்தலைப்பட்டணத்தை திறமுடனையாண்டிருந்தோம்
 இப்படியாக இருக்குமந்தவேளையிலே
 சோழனழைத்து துரிசாய்வெகுமதிகள்
 தந்தனுப்பியங்கே சதிராகவாழ்கையிலே
 அறியவளநாட்டில் ஐவர்களைப்போலாக
 பொன்னர்தான்தாமரைப்போல்புகழ்பெரியரசமன்னர்
 வெற்றியுள்ளவீமனைப்போல் வீரியன் தம்புசங்கன்
 அருச்சுனன்போலத்தைபிள்ளை ஐயன்பெரு ளாளும்
 நகுலனைப்போலே நலமுள்ளமன்னவரும்
 சகாதேவனைப்போலே சாஸ்திரத்தில்வல்லவனும்
 துரோபதையைப்போலாக தோகைநல்லாள் தங்கையரு
 பொய்வசனமில்லாமல் பொருந்தியரசானையிலே [ம்
 வளநாட்டில்கோட்டையிட்டு வாழுகின்றநாளையிலே
 வளநாடுபோதாமல் வாளகிரிசீமையிலே
 பாசிகாவல்கொடுத்துசோழன் பட்டயமுந்தான்வாங்கி
 இருப்பூசிபோனாலும் பொன்னாசிதாரேனென்று
 மாறுபடாமேனியுடன் வானபரிமீதேறி
 நாடுபெற்றுயெங்களைண்ணன் நகரில்வந்துசேர்ந்தபின்பு
 உடுகறவையும்வாங்கியண்ணர்ஊருவந்துசேர்ந்தபின்பு
 வற்றாக்கடல்போலேநாங்கள் வாழ்ந்திருக்கும்நாளையி
 விவ்வாரமானதொரு வேடுபடை தான்கூடி [வே
 கோடுகொள்ளையிட கொங்கருமேவந்தார்கள்
 மேனாட்டுவேடுவர்கள் வெகுபேர்கள்வந்தார்கள்
 கொடுமையுள்ளவேடுவர்கள் கோடிபேர்காலாளும்
 தீய்ப்புகைபோலாக தேகமெங்கும்சூழ்ந்ததினால்
 ஆள்வந்துரைக்கயெங்க ளண்ணன்மார்தான்கூடி
 பாளையத்தைக்கூட்டமிட்டு படைமுரசுதான்முழக்கி
 அண்ணரிருவர்களும் அத்தைபிள்ளைமூவர்களும்
 எண்ணவொண்ணாச்சேனை அக்ரோணிதளத்துடனே
 ஆனைபடைசேனை அதிவீரப்படையெடுத்து

சாடிவருஞ்சேவகரை தலைசிதரவேதூக்கி
 கொங்கரையுஞ்சங்கரித்து கோடிபடைகருவறுத்து
 வெங்கலக்கொம்பூதி வீரமுரசறைந்து
 வெட்டிப்படைகெலித்து வீரசின்னம்தா னூதி
 பட்டார்களைன் றுசொல்லி பாங்குடனேதான றிந்து
 படுகளத்திசைநோக்கி பாங்குடனேதேடிவந்தேன்
 தேடிவனந்தனிலேநான் திகைத்துபுலம்பிவந்தேன்
 என்றுசொல்லதங்கையரும் ஏதுசொல்வாளீஸ்வரியும்
 பண்டுமுன்னாள் நான்செய்த பாக்கியத்தாலிங்குவந்தாய்
 அண்ணருடன்பிறந்த அருக்காணியிளவரசே
 பொன்னருடன்பிறந்த பேடைமயில்வாகனமே
 சங்கருடன்பிறந்த சாதிமருக்கொழுந்தே
 உங்களிடநாட்டுவளப்பங்களை நாகரீகமுள்ளதெல்லாம்
 உள்ளூர்வளப்பங்களை உள்ளபடிசொல்லுமம்மா

[பெரியக்காண்டியிடத்தில் தங்கை சகல வளப்பங்களையும்
 சொல்லிவருதல்]

என்று-ஈஸ்பரியாள் கேட்களடுத்தாரைப்பாள் தங்கையரு
 எங்களிடநாடுவளப்பங்கள் நாகரீகமுள்ளதெல்லாம் [ம்
 கேட்டாயோமாதாவே கிருபையுடன்சொல்லுகிறேன்
 நெல்லிவளநாடு நிகரில்லாகோடு
 ஆலத்தூர்பட்டணமும் அழகுபொன்னிவளநாடு
 சித்தலைப்பட்டணமும் சிறந்தபொன்னிவளநாடு
 காலால்மடைதிறந்தால் காதவழிநீர்பாயும்
 நெல்லுவிளைந்து நின்றசெம்பாபோரேறும்
 முத்துவிளைந்து மிளகுசம்பாபோரேறும்
 கரும்புசெழித்து கணிவுக்கொருமுத்தீணும்
 அரும்புமலரெல்லாம் அணிமுத்துதான்விளையும்
 வாழைவடக்கீணும் வான்கமுகுதெற்கீணும்
 தாழைமலர்பொழிந்து தனிவாசம்வீசிநிற்கும்
 சோலைகிழக்கீணும் தாய்பலாமேற்கீணும்
 வாலக்கிளிபேசும் வகைநெல்லிவளநாட்டில்
 தட்டுபுலுகணியும் தம்பிசங்கன்வளநாட்டில்
 கட்டுகலங்காணும் கதிருமுக்குநெல்காணும்
 ஆனைகட்டதூர்விளையும் அண்டமுண்டபோரேறும்

வண்டணியும்மார்பன் வைகைநெல்லிவளநாட்டில்
 கொண்டல்நின்றசேல்பாயும் குகித்துவிளையாடும்
 மகரினங்கள்நின்ற வயல்பாய்ந்துவிளையாடும்
 சிகரமுள்ளகெண்டையெல்லாம் சேர்ந்துவிளையாடும்
 அந்தவளநாட்டை அரசாண்டோய்ந்நாளும்
 நந்தவனத்திலுள்ள நாகரீகம்சொல்லுகிறேள்
 பூங்காவனத்திலுள்ள புதுமைகளைச்சொல்லுகிறேள்
 பாங்கானபுட்பம் பலவகைகள் தானுமுண்டு
 எடுத்தாரைக்கநீர்கேளும் என்னுடையமாதாவே
 அநக்கலரிசெவ்வலரி அழகுமுல்லையிருவாட்சி
 வெட்டிவேர்மருக்கொழுந்து விதமானசண்பகமும்
 கட்டிமாங்கனியுடனே கதலிபலாநாரத்தையும்
 வகையாலொருகனிகள் வைகைநெல்லிவளநாடு
 செகமதிற்கிட்டாது சிவந்தபொன்னிவளநாடு
 மஞ்சள்கிணறு மருதானிப்பொய்கையுண்டு
 இஞ்சியெலுமிச்சை இதமுடையரஸ்தாளி
 வாழைபலாக்கனியுகிரும் வைகைநெல்லிவளநாடு
 சூரியகாந்திபுட்பம் சூரியனையொப்பிடலாம்
 மாங்கனிக்கும்மந்திவந்து மகிழ்ந்துவிளையாடும்
 தேங்கனிக்குள்பூங்கிளிகள் சேர்ந்துவிளையாடும்
 செங்கனிகள் தானுடைந்து சென்னெல்வயல்பாயும்
 மாங்கனிகள் தானுடைந்து வயல்தோறுந்தான்பாயும்
 கன்னல்விளைந்து கதித்தாடும்கோளுடு
 செந்நெல்விளைந்து திருச்சம்பாபோரேறும்
 திருச்சம்பாபோரேறும் செய்யபொன்னிவளநாடு
 பவளச்சம்பாநெல்விளையும் பார்நெல்லிவளநாடு
 மிளகுசம்பாநெல்விளையும் வீரநெல்லிவளநாடு
 அந்தவளநாட்டை ஆண்டிருந்தாரெங்களண்ணர்
 இந்தப்புதுமையெல்லாம் ஈஸ்பரியாள் தான்கேட்டு
 தங்களைப்பார்த்து தாயாருமேதுசொல்வாள்
 அண்ணமார்தங்கையரே அருக்காணியிளவரசே
 வர்னபசங்கிளியே வாய்பேசாத்தங்கையரே
 மானீன்றகண்ணே மானத்தருந்தகியே
 கர்னமயிலீன்ற கண்மணியேயிளவரசே
 காரும்பகவீன்ற கண்மணியேதங்கையரே

தாருக்களின் றெடுத்த தங்கத்திருமேனியரே
 உன்-நாட்டுவளப்பம் நாகரிகமுள்ள தெல்லாம்
 ஏட்டிலெழுதினாப்போ லெடுத்துரைத்தாய்தங்கையரே
 உன்தாயார்திருவழகும் தகப்பனார்பேரழகும்
 எனக்குரைக்கவேணுமடி யிளவரசேதங்கையரே
 என்று-ஈஸ்பரியாள்கேட்க யெடுத்துரைப்பாள் தங்கைய
 வாய்விசேஷம்சொன்னால் மண்டலத்துக்கேருது [ரும்
 மெய்யென்றிருப்பாரேரே மேதினியிலுள்ளவர்கள்
 பொய்யென்றுரைப்பார்கள் பூதலத்திலுள்ளவர்கள்
 என்றுசொல்லத்தங்காளும் ஈஸ்பரியுந்தானகைத்து
 ஆனாலுமென்ன அவரழகைசொல்லுமம்மா
 என் தகப்பன் தன்னழகை ஈஸ்பரியேகேளும்மம்மா
 தென்னமரம்போலே திருத்துடைகள் தானுமது
 கரும்பனைத்துண்டதுபோல் கையிரண்டு நீண்டிருக்கும்
 குண்ணஞ்சால்போலிருக்கும் கொடியவயிரழகும்
 மதயானைபோலிருக்கும் மத்தகத்தோள்புயமும்
 ஆனபடியரவே எங்களைபர்திருநாமம்
 குண்ணுடையானென்று குவலயத்தில்பேராச்சு
 தாயாரழகுதனை தயாபரிகேளும்மினி
 கூந்தலழகுமிந்த குவலயத்திலகிட்டாது
 சேர்ந்தவதனம்மாப்பு செப்புக்குடம்போலிருக்கும்
 ஆடுந்துடைகள்ரெண்டும் அடிவாழைத்தண்டதுபோல்
 கூடும்புருவம்ரெண்டும் கொன்றைக்காய்போலிருக்கும்
 ஆடும்புருவம்ரெண்டும் அம்மாணைப்போலிருக்கும்
 சோடுவிழிகள்ரெண்டும் சொக்கட்டான் பூப்போலே
 நாட்டிலேமேன்மையுள்ள நல்லதிருவழகு
 ஏட்டிலடங்காது என்தாயார்திருவழகு
 சீமையிலில்லாத சிறந்ததிருவழகு
 பாரத்திருவழகை பைங்கிளியாள்தானுரைக்க
 கர்த்தன் குமாரத்தியும் கயிலாசகன்னியரும்
 மெத்தபனமகிழ்ந்து மேனியெல்லாந்தான்குளிர்ந்து
 ஏந்திழைப்பார்த்து எடுத்துரைப்பாளீஸ்பரியும்
 அருந்துதியேபெண்ணனங்கே அகிலுபநாயகியே
 சாயலழகும் சந்திரற்குவொப்பிடலாம்
 கூந்தலழகுமிந்த குவலயத்திற்கிட்டாது

அன்னக்கிளியே அதிருபநாயகமே
 வர்னக்கிளியே வாய்பேசாத்தங்கையரே
 நீ-ஒருத்தியால்வந்ததென்ன உத்தமபத்தினியே
 உற்றதுணையல்லாமல் ஒருத்திவந்தகாரியமேன்
 என்றுதாயார்கேட்க எடுத்துரைப்பாள் தங்காளும்
 ஆதிபரமேஸ்வரியே அகிலாண்டநாயகியே
 சோதிசிவனருளே சொல்லுகிறேன்கேளும்மா
 எனையின்றமாதாவை என்பிறகேவந்தவரை
 எனக்கீடேற்றமில்லையென்று நிறுத்திவந்தேனித்தூர
 தூடர்ந்தமனிதரெல்லாம் தூரத்தேநில்லுமென்று [ம்
 நல்லண்ணரைத்தேடி நயந்துவந்தேனித்தூரம்
 என்றுசொல்லியீஸ்பரியும் இதமுடனே தான்குளிர்ந்து
 கண்டகிளப்போலே காரிழையேசொல்லுகியும்
 என்றுமேயீஸ்பரியும் ஏதுசொல்வாளப்போது
 பார்த்தவிடங்களெல்லாம் பாதிப்பினங்கூ த்தாட
 குறைப்பினங்கள் கூத்தாட குள்ளநரிகொக்கரிக்க
 நிறைநிறையாய்நரிகள் தின்று னின்றேப்பமிட்டிடவே
 மேனாட்டுவேட்டுபடை வெகுகோடிமாண்டிடத்தில்
 கொங்கருடசேனை கோடிபடைமாண்டிடத்தில்
 மலுக்கர் துலுக்கர் மன்னவர்கள்மாண்டிடத்தில்
 துலுக்கர் பெரும்படையும் சோனைகிரிமன்னியரும்
 ஓடியேவேட்டுபடை யொருகோடிமாண்டிடத்தில்
 வெட்டிவரும்ராஜாக்கள் மேலைமலையாளருடன்
 வீராதிவீரர் வெகுபடைகள்மாண்டிடத்தில்
 சூராதிசூரர் துரைமக்கள்மாண்டிடத்தில்
 பட்டாணிராவுத்தர் படைமன்னர்மாண்டிடத்தில்
 கட்டாணியுங்களண்ணர் காணிக்கர்மாண்டிடத்தில்
 அளவறுக்கக்கூடுமோ அருந்துதியேயிளவரசே
 இளவரசேதங்கையரே எவரென்றுகாண்பமடி
 உங்களண்ணர்தன்னை யுகந்துகாண்பதெப்படி சொல்

[தங்கள் பெரியகாண்டியிடத்தில் அண்ணமார்கள்
 இறந்தபிடத்திலிருக்கும் அடையாளம்
 சொல்வது]

என்று-ஈஸ்பரியும்கேட்கஎடுத்துரைப்பாள் தங்கையரும்
 எங்களண்ணற்கடையாளம் இனிகேளும்மாதாவே

சாய்ந்தாரைவெட்டறியார் சவுரியமுள்ளவர்கள்
 விழுந்தாரைவெட்டறியார் வீரியமுள்ளவர்கள்
 தளர்ந்தாலுமெங்களண்ணர் தன் முகங்கள்வாடாது
 மாண்டாலுமெங்களண்ணர் மண்டியிட்டபாவனையாய்
 வேண்டாரைசங்கரிக்கும் விசயனைப்போலிருக்கும்
 பரிசைவிழுந்தவிடம் பாரமலைபோயிருக்கும்
 வீரமலைமேலே வெள்ளிமலையிருந்தாப்போல
 கால்வைத்தயிடங்களெல்லா கதித்தானேபோலிருக்கும்
 கைவாள்வைத்தவிடத்தில் காலனுமஞ்சிடுவான்
 துடையாடுஞ்சல்லி துவண்டாடும்பரிமானும்
 குடையாடும்சல்லி குங்குமப்பூபோலிருக்கும்
 முதுகாடும்சல்லியது முன்னே நிழலாடி நிற்கும்
 எதிராடும்சல்லியது யெங்கும்நிழலாடி நிற்கும்
 அவர்கள்பட்டுபுகளமும் பாலோகம்போலிருக்கும்
 வெட்டிமடிந்திடத்தில் வீரசொர்க்கம்போலிருக்கும்
 ஆண்டவர்தன்னிடத்தில் அகிகவரம்பெற்றவர்கள்
 அவர்கள்-மாண்டுபுகளமும் வைகுந்தம்போலிருக்கும்
 பூவாமரங்களெல்லாம் பூத்துப்பொழிந்திருக்கும்
 காயாமரங்களெல்லாம் காய்த்துப்பழுத்திருக்கும்
 பட்டமரங்களெல்லாம் பச்சையாய்தழைத்து நிற்கும்
 தழைமோதுஞ்சோலையிலே கானமயிலாடி நிற்கும்
 அஞ்சுவண்ணக்கிளிகள் அத்தைபிள்ளைபடுகளத்தில்
 கொஞ்சிவிளையாடும் குமாரசங்கன்படுகளத்தில்
 மாங்கனிக்குமந்திவந்து மகிழ்ந்துவிளையாடும்
 தேங்கனிக்குகிளிகள்வந்து சேர்ந்துவிளையாடும்
 இந்தவடையாளம் இருக்கும்மாமாதாவே
 என்றுசொல்லத்தங்காளும் ஈஸ்பரியும்ப்போது
 பக்கத்தில் நின்றகன்னி பரிவுள்ளமாதர்களை
 தெய்வநல்லகன்னியரை தேன்மொழியாள்தான்பார்த்
 வனத்திலேபூவெடுத்து மர்மமுள்ளமாதர்களே [து
 பாரவனந்தனிலே பரிந்தோடிபூவெடுக்கும்
 கன்னிகளே நீங்கள் கண்டதுண்டோசொல்லங்கடி
 வனங்களைச்சுற்றி மலரெடுக்கும்வேனையிலே
 கள்ளிவனப்பூஞ்சோலை கானகத்தில்போய்பார்த்தோம்
 வெள்ளியங்காடுமேல் குறிஞ்சிவனத்தருகே

மழுவேந்துமீஸ்வரற்கு மலரெடுக்கப்போனிடத்தில்
 தகடுகல் லுமுநுபறை சச்சன் கொம்பைகணுவாயல்
 முகடுமுட்டமரம்வளர்த்து முர்க்கமாய்நிற்கும்வனம்
 மாம்பாடுசேவலிலே மானிடரிருவர்களும்
 வாங்குசிலையும் வடுக்கனையும்கைபிடித்து
 மண்டியிட்டபாவனையாய் மன்னரிருவர்களும்
 வேங்கைமரத்தடியில் வீற்றிருக்கக்கண்டுவந்தோம்
 ஆதிசிவன்கர்த்தாவும் ஐயனுக்குவொப்பிடலாம்
 சோதிவடிவமுகும் துய்யமுகத்தமுகும்
 மாயன்பெருமாள்போல் மண்டியிட்டபாவனையும்
 ஆயன்பெருமாள்போல் அவ்வனத்தில்கண்டுவந்தோம்
 தோகைநல்லாள்பத்தினியே சொற்படியுந்தப்பாது
 வாசுடனே அவ்வனத்தில் மனமாரக்கண்டுவந்தோம்

[கன்னிமார்கள் பெரியகாண்டியிடத்தில் அண்ணமார்கள்
 இறந்திருக்கும் அடையாளம் சொல்ல
 தங்காள் கேட்டுப் புலம்பல்]

என்றுசொல்ல கன்னியர்க ளேங்கியேதங்காளும்
 நின்றநிலைதனிலே நினைவுதடுமாறியே
 மண்டலத்துசீதையைப்போல் மயங்கியேகீழ்விழுந்தாள்
 மயக்கம்தெளிந்துமே மாறபடாபத்தினியும்
 கன்னியர்கள் சொற்கேட்டு காரிழையுங்கண்கலங்கி
 கோடையிடியண்ணுவே குமாரசங்காயென்பிறவி
 காடோவனவாசம் உங்களுக்குகனகமோவீற்றிருப்பு
 சின்னண்ணையென்பிறவி சிறுபுலியேயென்றமுதாள்
 குண்ணுடையவளநாடு கோடையிடித்தம்பிசங்கன்
 படையையலங்கரித்து பரிகளைமுன்னேவிட்டு [றுத்தி
 குடையையலங்கரித்துஎன்பிறவி குதிரைபடைமுன்னி
 ஆனையலங்கரித்துசின்னண்ணு அணிபடையைமுன்னி
 சேனையலங்கரித்து சேர்ந்தபடைபொருந்தாமல்[றுத்தி
 தென்லங்கைராவணன்போல் சேர்ந்தபடைபோனபின்பு
 பொன்னிலங்கும்பத்துமுடி புழுதியிலேபிரண்டாப்போல்
 வீரமலையடிவாரம்அண்ணுவே வேங்கைமரச்சோலையிலே
 தோகைமலைகணுவாயிலண்ணு சேர்ந்திருக்கக்காரியமேன்
 பெரியண்ணுபாதகரேநீங்கள் பிழைமோசம்போனதென்ன
 அரியதொருதோகையரை நீரரண்மனையில்வைத்தலவேர

கோபம் கொடியவரை என்னை கோட்டையிலே தானிறுத்தி
 தாகமுள்ளதங்கையரை நீங்கள் தனித்தொறுத்திதானாகி
 பகையானவேட்டுவர்மேல் படைபொருதபோனவர்கள்
 வகையானகானகத்தில் நீங்கள்மாண்டுவிடக்காரியமேன்
 கட்டியதோள்பாரமுடன் நீங்கள் கருங்கச்சைசங்குமிட்டு
 தொட்டகபாயுடனே தொடுவச்சிரச்சீரூவும்
 பொன்னின்கடுக்கனிட்டு பொன்னெழுத்துச்சோமன்கட்டி
 அஞ்சினார்மார்புருவ அம்புருத்துணிகட்டி
 பட்டாவுங்கேடயமும் பாங்குடனேகைபிடித்து
 வெட்டிகெலித்து அண்ணாவேவீடுவந்துசேராமல்
 தான்யெனவேவந்து மாயன்பின்னே துடர்ந்து
 நானோடிநாவுலர்ந்து தண்ணீர்மிகத்தேடி
 நச்சுபொய்கைநீர் குடித்து நல்லதம்பிமாருடனே
 பட்சமுடன் நால்வர்களும் படைத்துவிழுந்தாப்போல்
 அச்சமில்லாததம்பியுடன் ஆனைபடைதளத்துடனே
 மெச்சியதோர்கானகத்தில் நீங்கள்வீழ்ந்திருக்கக்காரியமே
 நாடுகலங்கிடவே நடனபரிமீதேறி [ன்
 வேட்டுபடையத்தினையும் வெட்டிக்கருவறுத்து
 ஓடிவருவீரென்றுநான் உத்தமியாள்பார்த்திருந்தேன்
 நாடிவந்தபஞ்சவர்போல் நடுவனத்தில்சாய்ந்தீரே
 பூண்டவிதிப்படியோ புண்ணியனார்சொற்படியோ
 ஆண்டவனார்சொற்படியோயண்ணாவே ஆதிநாள்விதிப்
 கர்த்தனார்சொற்படியோ காரணயென்பிறவி [படியோ
 தெண்டிரைசூழ்கானகத்தில் சேனைபடைசூழ்ந்துநிற்க
 மண்டியிட்டபாவனையாய்நீங்கள் மடிந்திருக்கக்காரியமே
 பொன்னம்பலந்தனிலே புகழ்பெறவேதவமிருந்து [ன்
 சன்னாசிவரம்பெற்ற நீங்கள்சாய்ந்துவிடக்காரியமேன்
 மந்திரவாள் தானெடுத்தால் மண்டலத்திலுள்ளவர்கள்
 கண்டே நடுங்கிடுவார் கனவேடரத்தினையும்
 இந்திரலோகத்தில் யிருக்கின்றமன்னவர்கள்
 சந்திரரும்சூரியரும் தானே நடுங்கிடுவார்
 உக்கிரகண்டமந்திரவாள் கொக்கரித்துதானெடுத்தால்
 கொங்கரொடுங்கிடுவார் கோடிபடைமாண்டிடுமே
 சங்கரண்ணர்வானெடுத்தால் தரணிகளும் தானெதிரோ
 தச்சன்கொம்பைகணுவாயில் நீங்கள்சாய்ந்திருக்கக்காரியமேன்

வற்றூதசெல்வமுடன் வைகைவளநாடாளும்
 அத்தைபிள்ளைவாளெடுத்தால் ஆனைபடைமாண்டிடுமே
 அந்திக்கொலுவிவங்கும் நம்மாசாரச்சாவடியும்
 சந்திக்கவந்தவாகள் சதிகாடிமன்னவர்கள்
 அக்ரோணிசேனை இருபுறமுஞ்சூழ்ந்து நிற்க
 பதினெட்டக்கரோணிபடை பக்கமேசூழ்ந்து நிற்க
 கரிகாலன்மனமகிழ்ந்து கச்சைகட்டி வாள்பூட்டி
 பரியின் மீதேறியண்ணா பதினெட்டுலாகுகொண்டு
 எழுபதடிகற் றூணையண்ணை இருபிளவாய்செய்தீரே
 கழுகுபரந்தாட நீங்கள் களைத்திருக்கக்காரியமேன்
 அம்புபடவுமில்லை உங்களுக்கு அரக்காயம்தானுமில்லை
 செம்பொன் திருமேனி நீங்கள் சீரழியக்காரணமேன்
 தந்திரமாய்வேட்டுவரை தானழைத்து தம்பிசங்கன்
 மந்திரவாள் தன்னாலே மணிக் குடல்களற்று விழ
 சாடினான் வேட்டுவரை தலையூருமட்டாக
 கோடிபடைகருவறுத்து கோடையிடித்தம்பிசங்கன்
 கனவேடரத்தனையும் காலனுக்குவிருந்தாக்கி
 புனல்வேடரத்தனையும் பூந்துவெட்டிக்கருவறுத்து
 முடுகிவந்தவேட்டுவரை முன்வீச்சுக்காயிரமாய்
 கடுகிவந்தவேட்டுவரை கழுகுபசிதீர
 தத்தளிக்கவேட்டுவரை தளம்பாடிபோகும்பட்டும்
 வெட்டிக்கருவறுத்து விருதுகொம்புதானாதி டன்
 அதிவீரர்வருவீரென்றுதான் அன்பாக்பார்த்திருந்தே
 விதிஎழுத்தைப்பாராமல் நீங்கள் விதமாய்மடிந்ததென்
 சுற்றியேகோட்டையிட்டு நீங்கள் சூரியனைக்காணாமல்
 வற்றூதசெல்வமுடன் வாழ்ந்திருந்தோமன்னாளில்
 வித்தாரமாக நீங்கள் வீற்றிருக்கும்சபைதனிலே
 ஆரணங்களும் நல்ல அழகானசாஷ்டியும்
 மாடரங்குமாளிகையும் வச்சிரமணியுப்பரிகை
 முடிமன்னராஜாக்கள் முன்னருகில் சூழ்ந்திருக்க
 கொடிமன்னராஜாக்கள் கெடிவுள்ளவீரியரும்
 அனைவரும் சூழ்ந்திருக்க அணியணியாய்சேவசரும்
 சேனைபடைசூழ்ந்திருக்க சேனபரியாடி நிற்க
 ஏறியகுதிரைவிட்டு ரணகர்த்தவீரியரும்
 ஆரியதுலுக்கர்விட்டு அதியபட்டாணிகளும்

எதிர்த்தாரைவீரடக்கும் எங்களத்தைபிள்ளைசேனைதள
 கதித்தாரைவீரடக்கும் கனகமுடிவீரருடன் [ம்
 வானவர்கள்கொண்டாடும் வையப்பெருமாளும்
 சேனைமிகுகாவலரும் செய்யபெருமாளும்
 மதியூகிமந்திரியும் வையப்பெருமாளும்
 எதிரில்லாராசர்களும் ரணக்களத்துமன்னவரும்
 எல்லாருங்கூடி இருக்குமந்தவேளையிலே
 வல்லபிராமணர்கள் வந்துசாஸ்திரமுரைக்க
 சித்திரமணிக்கூடத்திலும் சிறந்துகொலுவிருக்க
 உத்தரதூணருகே நானுத்தமியும்பார்த்துநிற்க
 காந்தாரிகண்ணீரு காணாமல்பட்டதுண்டோ
 ஏந்திழைகண்ணீரண்ணு யிருவர்மேல்பட்டதுண்டோ
 பத்தினியாள் கண்ணீரண்ணு பதறியங்கேபட்டதுண்
 உத்தமியாள் கண்ணீருண்டிருவப்பட்டதுண்டோ[டோ
 வெள்ளைக்குடைபிடிக்க வெண்சாமரம்வீச
 தெள்ளியநாட்டியப்பெண் சிறந்தங்கேயாடிநிற்க
 சந்திரவட்டக்குடைனிழற்ற தாசிகளாடிநிற்க
 இந்திரவரன்டாலுகள் இருபுறமும்சூழ்ந்துநிற்க
 கொங்கர்தெலுங்கர் கும்பிட்டுக்கொலுக்கான
 வங்ககலிங்கர்வந்து வகையாககப்பங்கட்ட
 அந்தநல்லவேளையிலே அரியதொருதங்கையரும்
 சிந்தைகுளிர்ந்து செல்வமுடனிருக்கையிலே
 முன்னேவருங்காரியங்கள் மூதாக்கள்தானறிய [னே
 பின்னேவருங்காரியங்கள் பெருங்கதையாய்சொன்னே
 தங்கையர்சொன்னதெல்லாம் தரித்துதோவுன்மனதில்
 பங்கப்படவேணுமென்று பரமனாற்சொற்படியே
 நாடிழந்துநகரிழந்துயண்ணமாரே நல்லபதிதானிழந்
 வீடுவிட்டுகொடுறைய வித்தகனார்விதித்தாரோ [து
 சொல்லாமல்பெரியவரே துணிந்தீரோரணகளத்தில்
 வில்லால்பெரியவரே வீரியரேபெருமாளே
 பனைபிளந்துவில்லேற்றும் பாரமுடிராசாவே
 நீ-கணையெடுத்தம்புதொட்டால்காவலனுமோடிடுவான்
 சிலைபிளந்தம்புதொட்டால் சேனைதளம்மாண்டிடுமே
 மலையடிவாரத்திலே நீங்கள் மாண்டிருக்கக்காரியமேன்
 எதிர்க்கப்படைபொருதியிருந்துபடைவெல்லாமல்

மார்க்கப்படைபொருதி நீங்கள் மலிந்தகளமானதென்ன
 தாக்கப்படைபொருதி நீங்கள் சவுரியங்கள் கொள்ளாமல்
 மன்னவரே நீங்களெல்லாம் மடிந்துவிட்டகாரணமேன்
 உமக்கு-வரப்போதலைகாணி வாய்க்காலோபஞ்சமெத்தை
 இரப்போதலைகாணி உங்களுக்கு கிடிகரையோபஞ்சமெத்தை
 புல்லோதலைகாணி உங்களுக்கு பூமியோபஞ்சமெத்தை
 உங்களுக்கு-கல்லோதலைகாணி காணலோபஞ்சமெத்
 காற்கடலுக்குள்ளே கார்மேகம் சூழ்ந்தாப்போல் [தை
 பாற்கடலுக்குள்ளே பள்ளிகொண்டபாவனைபோல்
 உக்கிராணமாளிகையும் உயர்ந்ததல்லமேடைகளும்
 பஞ்சணமெத்தையிலே படுத்திருக்குமுங்களுக்கு
 இந்தவனத்திற்படுக்க ஈசனெழுதினதோ
 காலாளுஞ்சேவகரும் கருதிமுன்னே நின்றிடவே
 பண்டு நீங்கள் செய்த பாவத்தால் மாண்டரோ
 அன்னாளிலே செய்த அருந்தவத்தால் வந்துதித்த
 மன்னர்களே நீங்கள் மடிந்துவிடக்காரியமேன்
 ஆயனருள் பெற்ற அத்தைபிள்ளைமாண்டதென்ன
 புலியிருக்குங்காடுதனில் புல்லாயும்மேய்வதென்ன
 ஆளியிருந்து அரசாளுங்கானகத்தில்
 கூளியிருந்து கூத்தாடநீதியுண்டோ
 சிங்கமிருந்திடத்தில் சிற்றூனைவாழ்ந்ததுபோல்
 பங்கப்படநீங்கள் பதறியேமடிந்ததென்ன
 மாணுமறையும் வாழ்ந்திருக்கும் காடுதனில்
 பூனைபோலே தியங்கி புலம்புவனையிவ்வனத்தில்
 சொல்லுமறந்திரோ சொற்பெரியகானகத்தில்
 வில்லுமறந்திரோ அண்ணாவேவீரமலையடிவாரம் [லை
 மெய்யானயென்பிறவிவுங்களுக்குமெய்யிலொருகாயமில்
 வாய்ப்பாகயிவ்வனத்தில் நீங்கள் மாண்டிருக்கக்காரியமே
 அம்புபடவுமில்லை அரைக்காயம்தானுமில்லை [ன்
 செம்பொந்திருமேனியண்ணாவே சீவிக்கக்காரியமேன்
 என்று-குத்திகொண்டாள் மார்மேல் கூவென்றபயமிட்
 மெத்தவிழுந்தாளே மேனியெல்லாம்புண்ணாக [டாள்
 புணுகொழுகும்மணிமார்பாபுண்ணியரெயென்றமுதாள்
 அண்ணரெயென்று அமுதாள் பலவிதமாய்
 துணையிழந்தமான் போலதோகை நல்லாள் பத்தினியும்

உனையிழந்து அண்ணாவே உலகிலிருப்பேனோ
என்னைவிட்டுத்தான் பிரிய ஈசரிட்டகட்டளையோ
என்று புலம்பித்தங்காள் ஏங்கி முகம்வாடி
அழுது புலம்பி அன்னம்போல்சோர்கிறதை
கண்டுபெரியக்காண்டி கண்குளிரத்தான்பார்த்து
தங்காளைப்பார்த்து தான் சொல்வாளப்போது
அண்ணமார்தங்கையரே அருக்காணியிளவரசே
உன்மனது துயரமெல்லாமுத்தமியேவிட்டுவிடு
பக்கமேநீவாடி பைங்கிளியேயுத்தமியே
அழகானபொய்கையில அன்புடனே தான்குளித்து
முழுகிநீராடியங்கே மொய்குழலேவாருமம்மா
என்றுபெரியக்காண்டி எடுத்துரைத்தாள் தங்காட்டு
அப்போதண்ணருடன்பிறந்த அருக்காணியிளவரசு
பொன்னருடன்பிறந்த பேடைமயில்ரத்தினமும் [வாள்
அன்னம்போல்வாய்திறந்து அருக்காணியேதுசொல்
என்னவகைமாதாவே இவ்வார்த்தைநீயுரைத்தாய்
அண்ணரிருவோரு மத்தைபிள்ளைமூவர்களும்
எண்ணத்துலையாத அக்ரோணிசேனைதளம்
பட்டபடுகளமும் நான்பாரதமுங்காணாமல்
வட்டமிடும்பரியேறும் மன்னவரைக்காணாமல்
அழுக்குக்களைவதில்லை ஆனசுத்தம்செய்வதில்லை
முழுகிக்குளிப்பதில்லை முருகுமூல்களைவதில்லை
எங்களண்ணரைக்காணாமல் ஆனசுத்தம்செய்வதில்லை
என்றுசொல்லத்தங்காளும் ஏதுசொல்வாளீஸ்பரியும்
உம்மண்ணரைக்காட்டுகிறேன் உயிர் பெறவேயான் தாரே
அஞ்சாதே தங்கையரே ஆனதுணைநான்வாரேன் [ன்
விடியுமுன்வந்து வீரியரைக்காட்டுகிறேன்
மஞ்சனத்தீர்த்தமுண்டு மருதாணிப்பொய்கையுண்டு
பொன்னுலவுங்காவேரி புகழ்பெரியதீர்த்தமுண்டு
கண்ணியர்கள் நீராடும் கயிலானதீர்த்தமுண்டு
நாயகருங்காணாத நல்லத்திருச்சுனையில்
அந்தரத்தீர்த்தம் அருங்கிளியேயாடுமம்மா
அந்தமொழிகேட்டு அரியதொருதங்கையரும்
சிந்தைமிகத்தெளிந்து தேன்மொழியாளுத்தமியும்
தீர்த்தங்கள் தானாடி சிவனையடிபணிந்து

முழுகியே நீராடி மொய்குழலாள் தானுமங்கே
 உடுத்ததுயில்பிழிந்து ஒருசிறகுமேற்போத்தி
 வர்னத்துகிலை வளமாய்முக்காடுமிட்டு
 எடுத்தாளிருகரத்தில் ஏந்தினாள்வேப்பங்குலை
 வர்னமணிப்பூங்கரகம் வடிவுடனேதானெடுத்து
 அண்ணருக்குதாகம் அன்பாகத்தீர்வதற்கு
 தாங்கியேபொற்கரகம் தலைமேலெடுத்துவைத்து
 ஓங்கிவழி நடந்தாள் ஒருநொடியிற்றங்காளும்
 பேரால்புசுழ்படைத்த பெரியகாண்டிமாதாவும்
 காறாளர்வங்கிஷத்தை கண்டுவரவேணுமென்று
 ஆகிசிவன்குமாரத்தியும் அன்புடனேதானெழுந்து
 நீதியுள்ளமாதாவும் நேரிழையைத்தான்பார்த்து
 நீராடியாசாரமாய் நேசமுடன்வாரதையும்
 ஏரிட்டுத்தான்பார்த்து ஈவ்பரியுமேதுசொல்வாள்
 மானீன்றகண்ணே மலடிபெற்றமாணிக்கமே
 தலையானசந்திரன்போல் தனித்துவழிவந்தாயோ
 மலையானசூரியன்போல் வந்தாயேகானகத்தில்
 நீ-தானாகவந்தவுடன் என் தவசுமுடிந்துதடி
 நீராடிவாரேண்டி நல்லதங்காளுத்தமியே
 என்றுசொல்லியீவ்பரியும் இங்கிதமாய்கிட்டவந்து

[பெரியகாண்டியும் தங்காளும் படுகளத்தை
 தேடிக்கண்டு வருதல்]

படுகளந்தேடி பரிவுடனேதான்பார்த்து
 கண்டுவரவேணுமென்று கைகோர்த்துதங்காளை
 இருவருமாக யேங்கிநடந்தாரே
 பெரும்பாறைகுடகுவனம் பெரியநல்லக்கணவாயில்
 வழிநடந்தாளுத்தமியாள் வாள்வீரர்களம்தேடி
 தேடிவரும்போதுதங்காள் திகைத்துபுலம்புகிறுள்
 பழிகாரிநான்வாரேன் உங்கள்படுகளத்தைதான் தேடி
 மாருபடாமேனியெல்லாம் மாருபட்டதென்றுசொல்லி
 படுகளத்தைத்தேடி பத்தினியாள்நான்வாரேன்
 கோடையடித்தம்பி குமாரசங்கன்படுகளத்தை
 தேடிவழிநடந்து திகைத்துநான்வாரண்ணை
 கண்ணையென்பிறவி காவலரைநான்தேடி

உன்னோடே தான்பிறந்த தங்காளும்வாரண்ணை
கால்களுந்தடுமாரி கண்களுமேபஞ்சடைந்து
மேலும்வழிகள்ரண்டும் விண்ணிற்பறந்திடவே
திங்கள் முகங்கண்டறியேன் திகைத்துவழிவாரேறான்
அங்காடிகண்டறியேன் அசல்முகத்தைநானறியேன்
மின்னல்மழைதானறியேன் மேகத்தைகண்டறியேன்
தண்ணீர் துரைக்கு தடமும்வழியறியேன்
வாய்க்கால்கடந்தறியேன் வழிநடந்துவாரேறண்ணை
தன்மைமிகுசந்திரனை தான்கண்டறிந்ததில்லை
முத்தம்பெருக்கறியேன் முறத்தில்புடைத்தறியேன்
உற்றவிடந்தனக்கு ஒருநாளும்போயறியேன்
வாசற்படிதனக்கு வழிகடந்துபோயறியேன்
தேசம்கண்டறிந்ததில்லை திகைத்துவழிவாரேறான்
செப்பூலாம்வனக்காடு சிறுகுறிஞ்சாவனம்தேடி
பேயிறையுங்கானகத்தில் பிரபலமாய்நான்வாரேறன்
காடேவனக்காடு கரடிபுலிவாமும்
தாடாவனந்தனிலே தங்கையரும்வாரேறான்
கூவியேபள்ளமதில் குலக்கொடியாள்வருகையிலே
தண்ணீர்தகித்திடுமாம் தங்கைநல்லாளத்தமிக்கு
அண்ணருடன்பிறந்த அருக்காணியிளவரசு
பொன்னருடன்பிறந்த பேடைமயிறறங்காளும்
அக்கரைபோகையிலே அடிச்சுவடுகாய்ந்திடுமாம்
தணலைமிதித்தாப்போல் அதிககுடுண்டாகி
ஆக்கத்தாள்தங்காளும் அடியும்குளிர்ந்திடவே
மண்டியிட்டத்தானிருந்து மணலைப்பரித்திடவே
மணலைப்பரித்ததல்லோ மாமயிலாளப்போது
கோவென்றபயமிட்டாள் கோடையிடிபோலே
தம்பிசங்களைநினைக்க தனிதீர்த்தம்பெருகியதே
ஆவென்றபயமிட்டாள் அருந்தீர்த்தம்தானாச்சு
வெள்ளிக்கிழமையிலே விதமானதங்கையரும்
அள்ளியேதீர்த்தமது அடைவுடனே தான்குடித்து
தாகமதுதெளிந்து தண்ணீர்விடாய்தீர்ந்தபின்பு
கூவினாள்பள்ளமென்று குவலயத்தில்பேரூச்சு
அந்தவனங்கடந்து அப்பாலேபோகையிலே
சிந்தைகலங்கியே திசைதோறுதான்பார்த்தாள்

செப்பூலாங்காடு சிறுகள் ளிவனந்தனிலே
 அப்பால் குறிஞ்சிவன மதுகடந்துபோகையிலே
 கல்லுகளுமுள்ளுகள் கணவாய்மிகுதியுமாய்
 மெள்ளவேதானடந்து விறைந்துவழிபோகையிலே
 சிங்கங்காடிபுலி செந்நாய்வெகுமிருகம்
 பொங்கமுள்ளவனந்தனிலே பெருமையுடன்தான் திரி
 வால் நீண்டமிருகங்களும் வாழுமறையினமும் [யும்
 கால் நீண்டபட்சிகளும் கதித்திருக்கும்யானைகளும்
 பேரூனசெந்நாயும் பேயும் கழுக்குகளும்
 சீரூனபட்சிகளும் சித்தானைக்குட்டிகளும்
 காண்டாமிருகவனங் கடிசியேதான்கடந்து
 மாம்பாருசேவலிலே மானிடவர்தன்னிலே
 பாம்பாட்டிவீரன் பறுங்கணவாய்வழிதனிலே
 ஓங்கிவளர்ந்திருக்கும் உயர்ந்தவனச்சோலையிலே

[தங்காள் சின்னண்ணர் இறந்தபிடத்தில்
 வந்து கண்டு புலம்பல்]

வேங்கைமரத்தடியில் தம்பிசங்கன்வீருடனேசாய்ந்திரு
 ஆதிசிவன் தன்மகளும் அன்புடனேதானும்கண்டு [க்க
 ஐயன் குமாரத்தியும் அடைவுடனேகண்டல்லோ
 தங்கானைத்தானிருத்தி தயவுடனேபாருமென்றார்
 அங்கேயிருக்கிறவர் ஆரென்றுபாருமென்றார்
 தங்காளுமப்போ தானோடிப்பார்த்திடவே
 சங்கர் சிருவுருவை தான்கண்டுதங்காளும்
 சின்னண்ணன் சிருவடியை சிறப்பாகக்கண்டவுடன்
 வலதுபுராஞ்சுத்திவந்து வாள்வீரண்ணரையும்
 இடதுபுராஞ்சுத்திவந்து இன்பமுடன்மண்டியிட்டு
 கோவென்றயமிட்டு குந்திக்கொண்டாள்மார்மேலே
 மயிரைவிரித்தல்லவோ மார்மேலறைந்துகொண்டாள்
 அடித்துவிழுந்தாள் அய்யோசிவனேயென்று
 மயிரைவிரித்தலரி மண்டியிட்டுத்தான்மோதி
 அண்ணவேயென்று அடித்துக்கொண்டாள்மார்மீதில்
 கோபமுள்ளமங்கையரை கோட்டையிலேதான்விடுத்தா
 தாகமுள்ளமங்கையரை தனித்தொருத்திதானாக்சி
 பாரமுடிராவணன்போல் பட்டிரேயிவ்வனத்தில்

முடியிழந்துராசமன்னர் முன்சமரில்மாண்டதுபோல்
படியிழந்ததாமரைபோல் நீர்பள்ளிகொண்டகாரியமே
பச்சைவர்னப்பட்டணிந்து பரிவானகச்சைகட்டி [ன்
கைச்சிலையுந்தான்பிடித்து சமர்ச்சுளத்தில்மடிந்ததென்ன
வெள்ளிவேல்கையிலிருக்க நீங்கள்விழிசோரகாரியமேன்
உக்கிரகண்டவாளிருக்க குலைகள் த்தில்மடிந்ததென்ன
என்னைத்தவிக்கவைத்துயண்ணுஎமலோகம்சேர்ந்ததெ
நானும்பரதவிக்க நமனுலகிற்போனதென்ன [ன்ன
கொடியாள் தவிக்கவிட்டு குமாரசங்கர்போனதென்ன
உன்னோடேநான்பிறந்துயண்ணுவேஊதாரியானேனே
என்பிறவியண்ணுவே என்னைவிட்டுபோனீரே
பெண்ணையிங்கேவிட்டு போவதுஞாயமுண்டோ [ய்
பேர்பெரிய அண்ணுவே பெரியண்ணரைஎங்கேவிட்டா
கொண்டல்வண்ணமாயவனூர் கோபாலர்தன்னருளால்
பண்டுபிழிசெய்த பாவிதுரியோதிரனை
வென்றவகைபோலே வெற்றிகொண்டுவாரமல்
பாரமலையிடத்தில் பதைபதைத்துதான்விழவே
அம்புமறந்தாரோ அத்தைபிள்ளைமூவர்களும்
வில்லுமறந்தீரோ நீங்கள்வீரமலைக்கானகத்தில்
உக்கிரகண்டமந்திரவாள் கொடுக்கையிலேதானெடுத்து
தாங்கியதோர்கேடயமும் தன்முதுகிலேயிருக்கி
உருக்குநல்லசீரூவும் உண்மையுடதானணிந்து
இருப்புநல்லகேடயமும் இடதுதோளில்யிருக்கி
வெள்கட்டுவேல்பிடித்து வீரமலைக்கானகத்தில்
காண்டாவனமெரித்த அண்ணுவேகையிலம்புதானிரு
வேண்டாரைச்சங்கரிக்கும் விசயனைப்போலிருக்க [க்க
மாண்டாயோதம்பிசங்கா மகாதேவர்சொற்படியோ
ஆண்டவனூர்சொற்படியோ அதிகாரவிதிப்படியோ
முதனாளிச்சுக்ரீவன் முடிகியேருவணன்மேல்
பாய்ந்துகிரீடத்தை பரித்துவந்தபாவனைபோல்
வேட்டுவரைச்சங்கரித்து வெற்றிகொண்டுவாரமல்
கொங்கரைச்சங்கரித்து கோடைவந்துசேரமல்
படுகளத்தில்மாண்டதென்ன பாரமுடியண்ணுவே
போர்க்களத்தில்மாண்டதென்ன பாரமுடியண்ணுவே
அநுமானும்வெற்றிகொண்டு ஆயன் முன்வந்தாப்போல்

இதமில்லாக்கருவருத்து எழில்பெரியவேட்டுவரை
 வருவீர்களென்று சொல்லி மங்கைநான்பார்த்திருந்தேன்
 பத்தினியாள் முன்னாலே பரிவுசொல்லிவாரும்ல்
 உத்தமியாள் பார்த்திருக்க ஊருவந்துசேராமல்
 சின்னண்ணையென்பிறவி சிவலோகம்சேர்ந்ததென்ன
 இந்தப்படியிறக்க ஈசனாகட்டனையோ
 என்று சொல்லித்தங்காளும் ஏங்கி முகம்வாடி
 மண்டியிட்டுத்தானும் மார்மேலேதானறைந்து
 கோவென்றபயமிட்டு குத்திக்கொண்டாள் மார்மேலே
 பத்துதடாயென்வயிறு பாதகனே தம்பிசங்கா [ள்
 என்று-மார்மேலேகண்ணீரு தாரைவிட்டுத்தானமுதா
 சின்னண்ணன்மேல்விழுந்து சிகைத்துப்புரண்டமுதா
 தங்காள் புலம்புகிறதை தான்கண்டுமாதாவும் [ள்
 அய்யன் குமாரத்தியருகிற்போய்த்தங்கையரை
 கையைப்பிடித்து கடுகெனவேதானெழுப்பி
 கண்ணீர் தனை துடைத்து கலங்காதே தங்கையரே
 என்று-கண்ணீரைவாங்கி தாயார் முகந்துடைத்தாள்
 துயரமெல்லாமுள்ளடக்கு தோகையிளமயிலே
 என்பக்கமேநீவாடி பாங்கானபைங்கிளியே
 உங்களண்ணர் தனையெழுப்ப உத்தமியேவேண்டியது
 என்னுடனே சொல்லுமடி இளங்கிளியே தங்கையரே
 வேணுமென்றதெல்லாம் விதமாகநான்தாரேன்
 என்று-ஈஸ்பரியுஞ்சொல்ல எடுத்துரைப்பாள் தங்காளு
 என் தாயேயீஸ்பரியே இனிகேளும் என்வார்த்தை [ம்
 காரூவின் கோவாரி கடுகியிங்கேவாரும்மமா
 ஆவீன்பா லும்நெய்யும் அன்பாகவே ணுமம்மமா
 கோவாரிச்சஞ்சீவி இந்தகொடுவனத்திற்கிட்டாது
 குறிஞ்சிவனந்தனிலே கோவாரிதானிருக்கும்
 குறிஞ்சிவனம்போய் கொண்டுவரவே ணுமம்மமா
 காவேரி தீர்த்தமது கடுகவரவே ணுமென்றாள்
 காவேரி தீர்த்தமென்றால் காதவழிபோகவே ணும்
 அந்தந்ததிக்குகளி லானதொரு தீர்த்தமுண்டு
 வஞ்சநீர்சுனையும் மழுதாணி தீர்த்தமுண்டு
 இந்தநல்லதீர்த்தமும் ஏழுசமிதைகளும்
 சாம்பிராணிகூடம் சகலமும்வே ணுமம்மமா

அத்தியரசுடனே ஆனபலாவின்குப்பல்
 மாவுமரசுடனே வகையானசுப்பல்களும்
 வெற்றியுள்ளதெற்பைகளும்வேணுமென்றாள் தங்கைய
 புண்ணியயாகம்செய்ய யரசுடனேசுப்பல்களும் [ரும்
 எண்ணியேயேமுசுப்பல் இப்பவரவேணுமென்றாள்
 கொண்டுவரவேணுமம்மா குலக்கொடியேமாதாவே
 என்றமொழிகேட்டு இன்பமுடன்மாதாவும்
 அப்போதுதாயார் அனுமாரைத்தானழைத்து
 மலையிலுள்ளமந்திகளை யழையுமென்றாள்மாதாவும்
 அப்போதுமந்தியெல்லாம் அடிபணிந்துநிற்கையிலே
 மெய்யானயேமுசுப்பல்விரைந்துகொண்டுவாருமென்று
 ஏவினாள்மந்திகளை இயல்பெரியமாதாவும்
 சிந்தைகுளிர்ந்துமந்தி சீக்கிரமாய்த்தான்தாண்டி
 சீதைக்குதுதுசெல்ல தென்னிலங்கைப்பாய்ந்தாப்போ
 தாண்டியங்கேயோடி சஞ்சீவியெடுத்தாப்போல் [ல்
 அரைட்சணமேமந்திகளும் ஆனசுப்பல்தானெடுத்து
 கொண்டுவந்துமந்திகளும் கொடுத்தங்கேபோனதுவே
 வாடாதபுஷ்பங்களும் மருதானிதீர்த்தமெல்லாம்
 இங்கேவந்ததம்மா இனியென்னவேணுமென்று
 தாயாரும்கேட்கையிலே தான்சொல்வாள் தங்கையரும்
 குற்றமரவோமம்செய்ய ஒருகுருக்களும்வேணுமென்றா
 அப்போதுயீஸ்பரியும் அன்பாயெடுத்துரைப்பாள் [ள்
 நால்வேதமாறுசாஸ்திரம் நான்முடிப்பேன் தங்கையரே
 குருக்கள்மார்வீதிஎல்லாம் குணமுடனே நான்முடிப்பே
 பிரபலமாய்நான்முடிப்பேன் பேரரசேதங்கையரே [ன்
 என்றுசொல்லத்தங்காளும் யெழுந்தாள் கறையருகே
 நடத்துகிறயாகமெல்லாம் நடத்துகிறுளீஸ்பரியும்
 வடம்பிடுங்கிகோட்டையிட்டு வகையாயடிபணிந்து

[தங்காளும் பெரியக்காண்டியும் தவம்செய்து
 ஈஸ்வரிடம் வரம்பெற்று சகலரையும்
 எழுப்புவதற்காக முதல் சங்கரையு
 மெழுப்புதல்]

சந்திரகாந்தப்பட்டாலே தானுமுக்காடுமிட்டு
 இந்திரவர்ணப்பட்டெடுத்து இங்கிதமாய்த்தான்முடி

தம்பிசங்கன்காயத்தை தான்பார்த்துதங்காளும்
 பொன்னாசிகொண்டலவோபொருதினாள் திரேகமெங்கு
 காயம்பொருதியல்லோ கடம்புமுதிதான்றுடைத்து [ம்
 தாய்பெற்றமேனிபோல் சரீரமெங்கும்சுத்திபண்ணி
 வாடாதமலை வடமலைதான்சாத்தி
 சூடாதபுஷ்பமெல்லாம் சூடியலங்கரித்து
 சந்தனம்புனுகு சவ்வாதுகளபமுடன்
 குங்குமம்கஸ்தூரி குமுகுமெனத்தான்தெளித்து
 முத்துவரன்ப்பட்டுத்தி முக்காடுதானுமிட்டு
 சற்றுமுகந்தெரியாமல் சரீரமெல்லாந்தான்முடி
 இட்டவிதியென்று ஈசனாரைப்பணிந்து
 அட்டமாய்சுத்திவந்து அலறிவிழுந்தமுதாள்
 சின்னண்ணாதம்பிசங்கா சிறுபுவியேயென்றமுதாள்
 மயிரைவிரித்தலறி மார்மேலரைந்துக்கொண்டாள்
 மண்டியிட்டுமயிர்விரித்து மண்மேலேதான்புலம்பி
 தாகத்துக்கொருகரகம் தண்ணீருகொண்டுவந்தேன்
 கோபம்தணிக்கவந்தேன்குளிர்ந்தமுகம்பார்க்கவந்தேன்
 தாகமுள்ளதங்கைமுகம் தான்பார்த்து அண்ணாவும்
 வஞ்சனைசெய்தாப்போல்வகைமுன்றய்தான்பிரிந்தோம்
 நெஞ்சிலறைந்துகொண்டு நின்றமுதுதங்கையரும்
 என்செய்வேனண்ணாவேயென்று ஏங்கிமிகவமுதாள்
 ஐயோசிவனையென்று அடித்துமிகவமுதாள்
 சின்னண்ணாதோழியரை தீமூட்டிவேள்விசெய்து
 கல்லுக்கடன்கழித்து கயிலாசம்சேருமென்று
 எள்ளுந்தண்ணீரு மிரைத்துவந்தேனண்ணாவே
 பேச்சிமுலையுண்டருளும் பெருமாள்வடிவெடுத்து
 காச்சியபால்தயிரை கவர்ந்ததொருகள்வனைப்போல்
 வைத்தமண்டிபேராமல் மந்திரவாள்தோளில்
 பச்சைநிறவண்ணனைப்போல் பள்ளிகொண்டகாரிய
 சூளிகையுமண்டபமும் துய்யமணிமாளிகையும் [மேன்
 தளப்பாடிக்கணவாயில் தானுச்சோயண்ணாவே [தை
 வறப்போதலைக்காணியும்க்குவாய்க்காலோபஞ்சமெத்
 இறப்போதலைக்காணியுமக்கு இடுகறையோபஞ்சமெத்தை
 கல்லோதலைக்காணியுங்களுக்குகானலோபஞ்சமெத்தை
 புல்லோதலைக்காணியுங்களுக்குபூமியோபஞ்சமெத்தை

ஏழுசுத்துக்கோட்டை இலங்குமணிசாவடியில்
வாளெடுத்துத்தான் வீசி மன்னர்களே நிற்கையிலே
என்னுடையகண்ணீரு இதமுடனேபட்டதுண்டோ
பாவிபுடகண்ணீரு பதறமல்பட்டதுண்டோ
உத்தமியாள்கண்ணீரு ஊடுருவப்பட்டதுண்டோ
நாலுமுலைக்கலசம்வைத்து நன்றாக நூலணிந்து
நாலுதலைவாசல்விட்டு நன்றாகத்திண்ணையிட்டு
நடுவேயொருதிண்ணையிட்டு நற்கும்பம் தானும்வைத்து
வடம்பிடித்து நூலணிந்து மாவிழையுந்தான் சொருகி
இடம்பெரியவகல்பரப்பி இயல்விளக்குத்தானேற்றி
தடமறிந்துசிவலோகம் தான்போகவேணுமென்று
கிடமாகத்தானிருந்து செபித்தாளேமந்திரத்தை
ஐயன்குமாரத்தி அன்புடனேபூசைபண்ணி
ஓம்மவளர்த்துகினுளே உண்மையுள்ளபெரியக்காண்டி
திறமுடனேயோமப்புக்கை தெய்வலோகமுதிதப்போ
அப்போதுயீஸ்வரரு மானதொருநாரதனை
என்னபுகையெனக்கேட்க எடுத்துரைப்பார்நாரதரும்
பஞ்சவர்களைவரைப்போல் பாருலகில்காருளன்
வெற்றிமிகுந்ததொரு வீரியர்களிருவருண்டு
அத்தைபிள்ளைமுவருண்டு அதிவீரசூரர்களும்
கோனாட்டிற்குடியிருந்து கொங்கரைச்சங்கரித்து
மேனாட்டுவேட்டுவரை வெட்டிக்கருவருத்து
பாரமுடியார்கள் பட்டுவிழுந்தார்கள்
வீரமலையடிவாரம் விதமாய்மடிந்தார்கள்
அவர்களுடன்பிறந்த அறுக்காணியிளவரசு
ஓம்மவளர்த்துகிருள் உத்தமாபத்தினியும்
யாகம்வளர்த்துகிருள் அருந்ததிநல்லதங்காள்
ஆனவரம்பெற்ற அகிலாண்டநாயகியும்
தவசுநிலையிற்புகை தானென்றுசொல்லி நின்றார்
அப்போ-ஏழுபேருக்கிளைய ஏழுகிரிநாச்சியரை
மழுவேந்துமீசன் மலரடியைத்தான்போற்றி
ஐயாசரணமென்று அடிவணங்கித்தெண்டனிட்டு
பொன்னம்பலவரைப் போற்றியேதெண்டனிட்டு
அண்ணரிருவரும் அத்தைபிள்ளைமுவர்களும்
எண்ணத்துலையாத அக்ரோணிசேனைதளம்

ஆனைபடைசேனைபடை அடங்கலுந்தானெழுப்ப
மண்டலத்திற்றூனிருக்க வரம்வாங்கிவாருமென்று
அனுப்பினான் நாச்சியரை ஆகிசிவன்மகளும்
அப்போ-ஏழுகிரிநாச்சியார் இன்பமுடன் தானெழுந்து
பொன்னேணியைத்தல்லோ பூவேணிமேலேறி
சிறந்ததொருநாச்சியரும் சிவலோகம்போய்ச்சேர்ந்து
சிவனாரைக்கண்டு தெண்டனிட்டாள் நாச்சியரும்
சிவனாரும்போது திரும்பிமுகம்பார்த்து
ஏழுகிரிநாச்சியரை எக்கேவந்தாயென்றுகேட்க
அப்போதுநாச்சியரும் அரனாற்குயேதுரைப்பார்
பூலோகம்தன்னிலே பொன்னரென்றுஞ்சங்கரென்றும்
மன்னவர்களிருவருண்டு மகாகூரவல்லவர்கள்
வேட்டுவரைச்சங்கரித்து வீணும்படிந்துவிட்டார்
நாடுபடைபொருதி நடுவனத்தில்மாண்டார்கள்
எழுப்பவரம்வாங்கிவர என்னைவிட்டாள்மாதாவும்
பிழைக்கவரம்வாங்கிவரப் பெரியகாண்டிமாதாவும்
இட்சணமேவாங்கிவர என்னையனுப்பிவிட்டாள்
என்றுசொல்லிநாச்சியரு மின்பமுடன்தெண்டனிட்டா
அப்போதுயீஸ்வரனார் அகமகிழ்ந்துகொண்டாடி [ள்
மானிடர்கள்தன்பொருட்டாய் வந்தாயேயித்தாரம்
நல்லதென்றுசொல்லி நகைத்துமேசங்கரரும்
பொன்னாசிபொற்சரடு பொருந்திடவேகாயத்திற்கு
கனலுசிதந்து கனத்தவரம்தான்கொடுத்து
செம்பொன்சிலையேந்தும் சிவனாருமென்சொல்வார்
மற்பொருதும்படுகளத்தை வந்துதான்பார்க்கவேணும்
வந்துநின்றுபார்த்து வகையுடனையவர்களுக்கு
வாக்குவரமும் மனதாரநான்தருவேன்
ஏழுகறைநாச்சியரை யினியேகுமென்றுசொல்லி
அனுப்பவேநாச்சியரும் அன்புடனேகீழிறங்கி
பக்கமேயோடிவந்து பரமனார்சொன்னதெல்லாம்
சீராகநாச்சியரும் செப்பினாளீஸ்பரிக்கு
அப்போ-பெருமையுள்ள தாயார்பெரியக்காண்டிமாதா
அறியபெரியக்காண்டி ஐயன்குமாரத்தியும் [வும்
கர்த்தன்குமாரத்தி கயிலாசகன்னியரும்
மெத்தமனமகிழ்ந்து மேலானதங்கையரை

அண்ணருடன்பிறந்த அருகாணியிளவரசே
 பொன்னருடன்பிறந்த பேடைமயிற்றங்கையரே
 திக்கெனவேதானழைத்து செப்புவாள்மாதாவும்
 தங்கத்திருமேனி தாழ்வில்லாப்பத்தினியே
 சங்கருடன்பிறந்த சாதிரும்புக்கொழுந்தே
 பக்கமேதானழைத்து பத்தினியாள் தன்கையிலே
 பொன்னூசிபொற்சரடு பொருந்தவேகைக்கொடுத்தாள்
 காயம்பொருதுமம்மா கனமுடிதங்கையரே
 எழுப்பவரம்வந்ததடி யெல்லவரையிப்பொழுதே
 என்றுபெரியக்காண்டி யியல்பாய்வரங்கொடுத்தாள்
 அப்போதுதங்கையரும் ஆனவரம்வாங்கி
 ஆகிசிவனாரை யன்புடனேதெண்டனிட்டு
 யாகமதுதான்வளர்த்தி அரியதொருபிறவியரும்
 ஓம்வளர்த்தல்லவோ வுத்தமாபத்தினியும்
 அண்ணருடன்பிறந்த அருக்காணியிளவரசு
 பொன்னருடன்பிறந்த பேடைமயில்வாகனமும்
 திக்கெனவேதானெழுந்து திசைதோறும்தெண்டனிட்டு
 அண்ணருடன்பிறந்த அருக்காணியிளவரசு [டு
 கண்டுமேதங்காளும் கதறிமிகவழுது
 அடித்துவிழுந்தழுது அட்டமாய்ச்சுத்திவந்து
 கெட்டேனேயண்ணுவே கெடுத்தானேயேமனுந்தான்

[பொன்னரைக்கண்டு தங்காள்
 புலம்பி எழுப்புதல்]

தட்டான்சொற்கேட்டு சதிகாரன்பின்போய்
 மட்டுபடாவேட்டுபடை வந்ததையுங்காணாமல்
 சத்தியமெய்யாகச் சதிகாரன்பின்போய்
 வெற்றிசெய்துநீங்கள் விதமாயிருந்ததினால்
 தம்பிசங்கன்படுகளத்தைத் தானெழுப்பிவந்தேனான்
 வெற்றியுள்ளதம்பிசங்கன் வீரியனும்வந்துநிற்க
 செம்பொன் திருமேனியண்ணு சீவிக்கக்காரியமேன்
 அம்புபடவுமில்லை அரக்காயந்தர்னுமில்லை
 மண்டியிட்டபாவனையாய் மடிந்திருக்கக்காரியமேன்
 பல்லக்குமேல் நீங்கள் பாவனையாய்வருகையிலே
 விற்காரரொருகோடி வேல்காரரொருகோடி

நவமணிகுஞ்சரங்கள் நாலுதிக்குஞ்சூழ்ந்துவர
 பரியேரிராவுத்தரும் பக்கமேசூழ்ந்துவர [பேன்
 நான்-வரனத்திருவீதியிலே வகையுடனேபார்த்திருப்
 என்கண்ணீர்பட்டுதோ கர்த்தாவின்சொற்படியே
 வெண்ணீறுபூசாமல் வெறும்புழுதியினைந்ததென்ன
 அந்தநல்லவேளையிலே ஆகிசிவன்கர்த்தாவும்
 சாகிப்பிராமணன்போல் தள்ளாடித்தள்ளாடி
 திறமானபுஸ்தகமும் தெண்டுக்கால்தா னூணி
 பீரலுள்ளவேட்டிகட்டி பெரியவன்போல்நடுங்கி
 வள்ளளுடையகையில் வாகானசொம்பேந்தி
 பூணூலணிந்து பிரபலமாயப்போது
 நீறுமெத்தத்தான்பூசி நிறைந்தருத்திராட்சமுடன்
 புண்ணும்பொடியுடனே புறப்பட்டார்வேதியரும்
 அண்ணருடன்பிறந்த அருக்காணிதானறிந்து
 அறிந்துகொண்டாள் தங்கையரும் ஐயனூர்தன்வடிவை
 ஏரிட்டுப்பார்த்தல்லோ என்னசெய்வாள்தங்கையரும்
 சிலையெடுத்துவந்தவர்போல் சிவரூபமானீரே
 அம்புகளைத்திருத்தி அலகுமொருயிதழாக
 கொடுங்கிணைதான்விட்டு கொன்றவரும் நீர்தானே
 வாழைத்தண்டைவில்வளைத்து மலராலேயெய்துவிட்ட
 தாமரைமலர்தொட்டு பட்டுருவயெய்தீரே [ர்
 வாருமென்றுதங்காளும் வளமாயடிபணிந்து
 அப்போது ஆண்டவனார் அருங்கிளியைத்தான்பார்த்து
 சிவனருமப்போது சொல்லுகிரூர்தங்கையற்கு
 செப்புக்கரந்தண்ணீர் சீக்கிரங்கொண்டுவாரும்
 அப்படியேதங்காளும் அடைவுடனேகொண்டுவந்தாள்
 நாற்சதுரமாக நலமாய்மெழுகுமென்றார்
 தலைவாழையிலையங்கே தான்போட்டுஐயருந்தான்
 அரிசிபரப்பி ஆனவோமங்கள்செய்து
 கரகத்துநீரை கடுகியங்கேதான்கொடுத்தார்
 தீர்த்தந்தனைதெளித்து சீக்கிரமாயெழுப்புமென்றார்
 அப்போதுதங்கையரும் அடிபணிந்துதான்வணங்கி
 மண்டியிட்ட அண்ணரை வலமாகசுத்திவந்து
 தீர்த்தத்தைவாங்கி சின்னண்ணன்மேற்றெளித்தாள்

[சங்கரெழுந்து தங்காளை வெட்டப்போக
பெரியக்காண்டி தடுத்து நிறுத்தல்]

ஆக்கரித்துத்தம்பிசங்கள் அதட்டியெழுந்திருந்து
தங்காளும்நிற்கிறதை தான்கண்டான் தம்பிசங்கள்
சீக்கிரத்தில்தங்காளை சினந்துமுக்கங்கடுத்து
கோட்டையிலேவைத்துவந்தேன் கூசாமலித்தூரம்
நாட்டின்வழிவந்ததென்ன நலமாகவித்தூரம்
வழித்துணைகளில்லாமல் வரலாமோவென்றுசொல்லி
பழிகாரன்தேசத்திலே பத்தினியும்வந்ததென்ன
என்றுசொல்லிதம்பிசங்கள் எடுத்தானேமந்திரவாள்
வாளெடுத்துகையிலோங்கி வளமுடனேதங்காளை
வெட்டவேணுமென்று விதமுடனேதங்காளை
கண்டுபெரியக்காண்டி கனமோசம்வந்துதென்று
இதமுடனேதம்பிசங்கள் எத்தனையும்பாராமல்
வீசவேணுமென்று விதமாயெழுந்தானே
மனமுந்துணிந்தானே மாபாவிதம்பிசங்கள்
என்று-சங்கரைப்பார்த்து தானுரைப்பாள்மாதாவும்
பெண்ணென்றசென்மம் பிறப்பாரோவையகத்தில்
அண்ணரைத்தேடிதங்காள் அழுதகுரல்கேட்டு
வழிக்குத்துணையாக வந்தேனான் தங்கையுடன்
பழிக்குநீபாராதேநான் பத்தினியைகூட்டிவந்தேன்
என்றுசொல்லாதம்பிசங்கள் இருதோளும்பூரித்து
கட்டியணைத்து கதறியேதம்பிசங்கள்
அண்ணரைக்கானோமென்று ஐயோவெனவழுதான்
தங்காளும்போது சங்கர்க்கெடுத்துரைப்பாள்
அஞ்சாதேஎன்பிறவி நான் அண்ணரைக்காட்டுகிறேன்
எழுப்புகிறென்யெல்லவரை ஏதுக்குமஞ்சாதே
உங்கள்பழிதீர்க்க உத்தமியாள் நானும்வந்தேன்
பெண்ணாய்ப்பிறந்தல்லவோ பேதைமதியானேனே
என்றுதங்காள்சொல்ல ஏதுசொல்லான்சங்கரனும்
நீ-ஆணாய்ப்பிறந்தால் அரசாள்வாய்வையகத்தில்
என்றுசொல்லிதம்பிசங்கள் இகங்கள்மிகவுரைத்தான்
அப்போதுதங்காளும் அனைவரையுந்தான்கூட்டி
பெரியண்ணரப்பட்டயிடம் பிரபலமாயெங்கேயென்று

[பொன்னர் சகலமானபேரையும் வீரசொர்க்கஞ்
சேரும்படி வேள்விசெய்து முடியுமென்ன
தங்காள் சொல்லுதல்]

அப்போ துபொன் னாண்டார் அன்பாயெடுத்தாரைப்பார்
அறியபிறவியரே அன்புள்ளதங்கையரே
முன்னாளியெங்களுக்கு முக்கணனூர் தந்தவரம்
பதினாறுவயதுதான் பார்வதியெயெங்களுக்கு
இருக்கவும்கூடாது என்பிறவிதங்கையரே
இந்தவுலகில் இருக்கவழியுமில்லை
சிவலோகம்போய் சேர்ந்திருக்கநாங்களெல்லாம்
ஈல்பரியேதாயேநீ இங்கேனழைத்துவிட்டாய்
பழையபடிநாங்கள் பரமன்பதஞ்சேர
அனுப்பியேவேள் விசெய்யும் ஆனபிறவியரே
எங்களைத்தானே ஈடேற்றநீபிறந்தாய்
என்றுமேபொன் னாண்டார் எடுத்துமிகவுரைக்க
அந்தமொழிகேட்டு அறியபிறவியரும்
ஐயோசிவனே ஆதிமகாதேவா
எனக்குத்துணையென்று எழுப்பினே னுங்களைத்தான்
ஆனதுணையென்று அனைவரையும்நாமெழுப்ப
என்னைத்தனியேவிட்டு ஏகுரேமென்றீரே
பத்தினியாள் தனக்கு பாருலகிலாருதுணை
உத்தமியாள் தனக்கு ஒருவர் துணையில்லையென்று
முன்னாள்விதிப்படியோ முக்கணனூர்சொற்படியோ
அன்னாள்விதிப்படியோ ஆயனூர்கட்டளையோ
சோதிசிவனருளோ சொக்கனூர்கட்டளையோ
வேதியனூர்சொற்படியோ விதியெழுத்தையானறியேன்
மாதுநல்லாள்புலம்பி மண்மேல்விழுந்தழுதாள்
மயிரைவிரித்தல்லவோ மாதுபுலம்புகிருள்
கொடியதொருதம்பிசங்கன் குமாரனெழுந்திருந்தான்
வேட்டுப்படை தங்களையே விதமாகசங்கரித்து
கொக்கரித்துமந்திரவாள் குமயநிலத்தூணி
சிங்கம்போல்ஓறி சினத்துடனே நிற்கையிலே
கண்டந்ததங்கையரும் கடுகியேஓடி வந்து
மிஞ்சாதேயென்பிறவி விருப்பியெழுப்புகிறேன்

சுத்தித்திரைவளைத்து சூதானம்பண்ணியங்கே
 காயம்பொருகியே கடியதொருதங்கையரும்
 மண்டியிட்டுத்தங்காளும் மயிரைவிரித்தல்லவோ
 அட்டமாய்ச்சுத்திவந்து அடிபணிந்துதெண்டனிட்டு
 செப்புக்கரத்தண்ணீர் சீக்கிரமாய்த்தானெடுத்து
 நிலத்தோடேதான்மோதி நின்றோளதங்கையரும்
 தம்பிசங்கன்கண்கலங்கி தான்சீறியெழுந்திருந்து
 வாவில்விழுவனென்று வாள்வீரன் துணிந்துநிற்க
 தங்காளும்தான் துணிந்து தண்ணீரைவிட்டெரிந்தாள்
 தங்காள்படுத்துயரம் பொன்னர்தன்செவியிற்கேட்டிடவே
 வாள் நிறுத்திதம்பிசங்கன் மடிகிறேனென்றுசொல்லி
 தம்பிபிடுத்துயரம் தானும்மிகக்கேட்டு
 தங்காளும்நீரிறைக்க தயவுடனேமனங்குளிர்ந்து
 வாய்விட்டலறினார் வாள்வீரன்பொன்னுண்டார்
 பாயில்படுத்தவன்போல் பதறியங்கேதானழுதார்
 முத்திபெற்றபொன்னருந்தான் மொய்குழலைதான்பார்த்
 தங்காள்பிறவியரே தனித்துவரக்காரியமேன் [அ
 இத்தூரம்வந்ததென்ன இளவரசேதங்கையரே
 உன்-தோழிமாரெங்கையடி தோகையரையென்பிறவி
 உன்-தாதிமாரெங்கையடி தங்கைநல்லாள்பத்தினியே[ம்
 என்றுசொல்ல அண்ணருக்குஏதுசொல்வாள்பத்தினியு
 வாவென்றுதோழியரை வழிதுணையாயழைத்துவந்தே
 துணைவாருமென்று தோழியரைநானழைத்தேன் [ன்
 அனைவாரும்வாறதில்லை அவ்வனத்தேயென்றார்கள்
 என்னைத்தனியேஏகுமென்று சொன்னார்கள்
 தீழுட்டிவேள்விசெய்து திறமாகவந்துவிட்டேன்
 அக்கினியைமுட்டி அவர்களுக்குவேள்விசெய்து
 பட்சமுள்ளசாஸ்திரங்கள் பலகடனுந்தான் தீர்த்து
 கல்லுக்கடன்கழித்து 'கயிலாசம்சேர்ந்துவந்தேன்
 வனத்தில்தனியே வருகிறவேளையிலே
 அழுதகுரல்கேட்டு அறியதொருமாதாவும்
 எனக்குத்துணையாக இங்குவந்தேதாமண்ணாவே
 என்று-தங்காளாரைகேட்டுதாஷ்டிகனுமேதுசொல்வா
 உத்தமாபத்தினியே உண்மையுள்ளநாயகமே [ன்

[பொன்னர் சொன்னபடி தங்காள் அத்தை
பிள்ளைகளையும் சகலமான சேனைகளை
எழுப்புதல்]

அத்தைபிள்ளைமூவரையும் ஆனைபடைசேனைகளை
எழுப்பிவிடவே னு மென்றூரேபொன்னாண்டார்
அப்போ-நல்லதென்று தங்கையரும் நாடிப்படுகளைத் தை
அத்தைபிள்ளைமூவரையும் அன்புடனே கண்டார்கள்
தம்பிசங்கன்பொன்னருமே தான்கண்டுகண்கலங்கி
பார்க்கிறவேனையிலே பரிவுடனே தங்காளும்
செப்புக்கரகந்தண்ணீர் சீக்கிரமாய்விட்டெறிந்தாள் [ர்
அத்தைபிள்ளைமூவர்களும் அலறியங்கேதானெழுந்தா
ஆனைபடைசேனை அடங்கலும் நீரிறைத்தாள்
சேனைபடையெல்லாம் திறமாயெழுந்ததுவே
அப்போது தங்காள் அண்ணரடிபணிந்து
ஈஸ்வரியாள் கட்டளையால் எல்லாஞ்சுகமாளும்
ஊருக்குப்போகலாம் உத்தமரேவாருமென்றால்
நம்சீமைக்குப்போகலாம் சீக்கிரமாய்வாருமென்றால்
கோட்டைக்குப்போகலாம் கொற்றவனேவாருமென்றால்
பத்தினியாள்நா னும் பாவிதனித்திருக்க [ள்
என்னதான்வுங்கள்மனம் என்றழுதாள் தங்கையரும்
அழுதுபுலம்ப அண்ணருமேகிட்டவந்து
கண்ணீர்தனை துடைத்து கண்ணேடுதவணைத்து
அஞ்சாதே தங்கையரே ஆண்டவரை துணையுமுண்டு
அறியபெரியக்காண்டி அம்மாள் துணையுமுண்டு
ஈஸ்வரியாள் துணையுமுண்டு இளவரசே தங்கையரே
பாங்கானதெய்வகன்னி பக்கத் துணையுமுண்டு
எங்கள் துயரமது இனிவேண்டாமென்பிறவி
எங்களுக்கு கயிலாசம் இனிமேல்தரவே னும்
கயிலாசமெங்களுக்கு கன்னியிளவரசே
சீக்கிரமாய்வேள்வி செய்யும் தெய்வப்பசங்கிளியே
என்னை-கயிலாசம்சேர்த்து விட்டு கனகமுடி தங்கையரே
கனவேள்வி நீ செய்து கைலாசம்வாருமென்றால்
அந்தமொழிகேட்டு ஆனதொரு தங்கையரும்
நல்லதென்று சொல்லியே நமஸ்கரித்தண்ணீர்களை

சூதானம்பண்ணி சுத்தித்திறைவளைத்து
அண்ணரிருவோற்கும் அன்பானபட்டுடுத்தி

[தங்காள் சகலமானபேருக்கும் வேள்விசெய்து
முடித்தல்]

மேலெங்குந்தெரியாமல் முடியேதங்காளும்
பொன்னூசிகொண்டு பொருந்துன்சரட்டையெல்லாம்
செப்பூசிகொண்டு சேர்ந்தசரட்டையெல்லாம்
தங்காளந்தாலுருவ தரணியிலேமடிந்துவிட்டார்
பொன்னுஞ்சரடுருவ பொன்னர்மடிந்துவிட்டார்
தம்பிசங்கன்சரடுருவ தானும்மடிந்துவிட்டார்
அத்தைபிள்ளைமூவர்களும் அனைவோருமேமடிந்தார்
அண்ணரைத்தானடக்கி ஆனதொருதங்காளும்
சந்தனக்கட்டையாலே தணலையும்முட்டிவிட்டாள்
அக்கினியைவளர்த்தி அனைவோரையுமெரித்து
தீக்கடனுநீர்க்கடனும் சீக்கிரமாய்தான்முடித்து
கல்லுக்கடன்கழித்து கைலாசம்சேருமென்றாள்
சகலகருமங்களும் தான்முடித்துதங்காளும்
வீரமலைச்சேரங்கில் விதமாகவேயிருந்து
அரனைநினைந்து அன்புடனேபூசைசெய்து
பெரியகாண்டிமாதாவும் பிரபலமாய்ச்செய்கையிலே

[தங்காளும் பெரியகாண்டியும் கன்னிமார்களும்
கைலாசஞ் சேருதல்]

அப்போதாராளும் அன்பாய்மனமகிழ்ந்து
புஷ்பவிமானத்தை புகழாய்நுப்பிவைத்தார்
புஷ்பமாரிபொழிந்து பொன்னுரதம்வந்ததுவே
கண்டுபெரியக்காண்டி கண்கள்மிகக்குளிர்ந்து
தங்காளும்நஸ்வரியும் தங்கரத்தின்மேல்
நசன் தனைப்பணிந்து ஏரினாரப்போது
சத்தகன்னிமாரும் தானேறிப்போனார்கள்
அப்போதுபுஷ்பரதம் அரசனிடம்போனதுவே
சிவலோகம்போய் சேர்ந்தாரனைவோரும்
தங்காளும்பெரியக்காண்டி தானிறங்கியன்னேரம்
பரமனார்பாதமதில் பணிந்துநமஸ்கரித்தார்

அப்போ-ஈசர்மனமகிழ்ந்து இருவரையுந்தான்பார்த்து
 இந்தவுலகில் இவர்களைப்போல்கண்டதில்லை
 பதிவிரதையானதினால் பரலோகந்தன்னிலே
 வாழ்ந்திருங்களென்று வரமளித்தாரீசுரனார்
 வரம்பெற்றுதங்காளும் வாழ்ந்திருந்தாரப்போது
 கைலாசந்தன்னிலே காட்சிபெற்றுவாழ்ந்திருந்தார்
 பெரியகாண்டிதன் னுடனேபிரபலமாய்வாழ்ந்திருந்தார்
 இந்தக்கதைதன்னை எழுதிப்படித்தவர்கள்
 இன்னஞ்சொல்லுமென்று இனிதாககேட்டவர்கள்
 ஆலிபேலேதழைத்து அறுகுபோல்வேரோடி
 மூங்கில்போல்சுற்றம் முசியாடல்வாழ்ந்திருப்பார்
 கிளைமேற்கிளைதழைத்து கீர்த்திமிகப்பெருகி
 அரனார்கிருபைபெற்று அவனியில்வாழ்ந்திருப்பார்
 சுவாமிகிருபைபெற்று சதிராகவாழ்ந்திருப்பார்
 வாழிமிகவாழி வையகமும்வாழியதே.

கள்ளழகர் அம்மாளை

முற்றிற்று.

பெரிய எழுத்தில் ராயல் 1X8 அளவில் 1600-பக்கங்கள் கொண்டது. 7-காண்டங்கள் : 2-வால்யம். 18-ஆப் டோன் படங்களுடன் அழகாகவும் சுத்தப் பிரதியாகவும் அச்சிடப்பட்டு உயர்ந்த காலிகோ பைண்டு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

“நாடிய பொருள் கைகடும் ஞானமும் புகழுமுண்டாம்
வீடியல் வழியதாக்கும் வேரியங்கமலை நோக்கும்
நீடிய வரக்கர்சேனை நிறுபட் டழியவாகை
சூடிய சிலையிராமன் தோள்வலி கூறுவோர்க்கே.”

—கம்பர் வாக்கு.

ஸ்ரீ ராமபிரான் சரிதையை விரித்துக் கூறும் இந்த இராமாயணமானது மிக்க புண்ணிய கதை யென்பது உலகறிந்த விஷயம். இதனைப் பாராயணஞ் செய்வதாலுண்டாகும் பயன்கள் அளவிடற்கரியனவாம்; இதனைப் பக்தி சிரத்தையுடன் படிப்பவர்க்கும் உலகத்தில் விரும்பக்கூடிய பொருள்களெல்லாம் கைகடும்; உயர்ந்த அறிவுண்டாகும்; கிர்த்தி அதிகரிக்கும்; மோகூத்ததை அடைவிக்கும்; இலக்குமி கடாசூ முண்டாகும்.

இன்னும் இந்த இராமாயணத்தைப் பக்தியுடன் படித்து முடிக்கு மிடங்களில் கலியாணம் முதலிய மங்களகாரியங்கள் நிறைவேறும்; புத்திரபாக்கிய முண்டாகும்; பசு பால் தானியம் முதலியன விருத்தியாகும்; பில்லி சூனியம் தீராத நோய் பூத பைசாச உபத்திரவங்கள் முதலியவை நீங்கும்; பகை நீங்கும்; விஷ ஜெந்துக்கள் அணுகமாட்டா; பஞ்சம் நீங்கும்; நல்ல மழை பெய்யும்; துக்கமான சம்பவங்கள் நீங்கி மிக்க ஆனந்த முண்டாகும். இவையெல்லாம் உண்டாவது நிச்சயம். இராமாயணம் படித்த பற்பல இடங்களில் இப்பயன்கள் உண்டாகி யிருக்கின்றன. இவற்றை ஒவ்வொருவரும் அனுபவத்தில் உணர்ந்து கொள்ளலாம்.

சம்பூர்ண ராமாயணம் (இராமா)

விலை ரூ. 3-8-0

அனேக பாடல்களும்; இனிய வசனங்களுடன் கூடியது. 12-பாகங்கள் அடங்கியது; 393-பக்கங்கள் கொண்டது.

மருங்காபுரி சமஸ்தான வித்வான் ஏகை, சிவஷண்முகம்பிள்ளை இயற்றியது. தி. நாராயணசாமி பிள்ளை கம்பெனி, சி. கண்ணையா கம்பெனி, சீனிவாசப் பிள்ளை கம்பெனி, நவாப் ராஜமாணிக்கம்பிள்ளை கம்பெனி முதலியோர்களும் பாடி நடத்தி வருவது.

கிடைக்குமிடம்:—

B. இரத்தின நாயகர் சன்ஸ்,

நெ. 57, வெங்கடராமய்யர் தெரு, மீனட் போஸ்டு, சென்னை-1.

ஸ்ரீ மஹா பாரதம் வசனம்

விலை ரூ. 25-0-0

ஷெ உயர்ந்த கிளேஸ் கடிதம்

விலை ரூ. 30-0-0

பெரிய எழுத்தில் அச்சிடப்பட்டு டெம்மி 1x4 பெரிய அளவில் 2083 பக்கங்கள் கொண்டது. 50 படங்களுடன் 18-பர்வங்கள் ; 4-வால்பங்கள் ; உயர்ந்த காலிகோ கட்டிடம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

இதிகாசங்களி லொன்றாகியும், தர்மார்த்த காமமோக்ஷங்களை அளிக்க வல்ல ஐந்தாம் வேதமென ஸ்ரீ வேதவியாச முனிவரால் வகுக்கப்பட்ட ஸ்ரீ மஹா பாரதத்தை, சைவ வைணவ ஸ்மார்த்த சமயிகளுக்கும் உபயோகமாகும்படி ஆதிபர்வம், சபாபர்வம், ஆரண்ய பர்வம், வீராட பர்வம், உத்தியோக பர்வம், வீஷ்ணு பர்வம், துரோண பர்வம், கர்ண பர்வம், சல்லிய பர்வம், சவுத்திக பர்வம், ஸ்ரீ பர்வம், சாந்தி பர்வம், அனுசாசனிக பர்வம், அஸ்வமேத பர்வம், ஆசிரமவாச பர்வம், மஹப்பிரஸ்தானீக பர்வம், சொர்க்காரோகண பர்வம் என்னும் 18-பர்வங்களையும் பாரதப் பிரசங்கியாகிய த. சண்முகக் கவிராயரால் தமிழில் வசனரூபமாகச் செய்தருளியது. இதற்குச் சமானமான நூல் உலகத்திலில்லை என்பது மேதாவிகளின் அபிப்பிராயம். இதனை வாசிப்பவர் சுருதி, ஸ்மிருதி, இதிகாச புராணங்களின் இரகஸ்யார்த்தங்களை இனிதுணர்வார்களென்ப துண்மை.

அத்யாத்ம ராமாயண வசனம்

விலை ரூ. 5-0-0

ஸ்ரீய்ப்பதியாகிய நாராயணன் ஸ்ரீ ராமனாக அவதரித்து துஷ்ட நிக்ரக சிஷ்ட பரிபாலனம் செய்த சரித்திரத்தைக் கூறும் இந்த அத்யாத்ம ராமாயணம், பார்வதி தேவியாருக்கு பரமசிவனால் உபதேசிக்கப்பட்டது. இதில் வீதாராமர்களின் சரித்திரத்தை வியாஜீகரித்து ஆத்மஸ்வரூபம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. கலியுகத்தில் கொடும்பாவம் செய்தவர்களுக்கு பரகதி கிடைக்கும் மார்க்கம் எந்த நூலில் கூறப்பட்டிருக்கிறதென்று வினவிய நாரதருக்கு பிரம்மதேவர் இந்த அத்யாத்ம ராமாயணம் ஒன்றே அப் பரகதி செல்லும் மார்க்கத்தைக் கூறுகிறதென்று சொல்லியிருக்கிறார். இவ்வித மகிமைவாய்ந்த இந்த அத்யாத்ம ராமாயணம் ஏழு காண்டங்களுள்ளது. இது தகுந்த ஸம்ஸ்கிருத பண்டிதரைக்கொண்டு தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. இதை பண்டிதரேயன்றி பாமரரும் படித்துப் பயன்பெறுமாறு எளிய தமிழில் எழுதப்பட்டுள்ளது. உயர்ந்த கிளேஸ் கடிதத்தில் அச்சிட்டு உயர்ந்த காலிகோ கட்டிடம் செய்துள்ளது. 550-பக்கங்கள் கொண்டது.

கிடைக்குமிடம்:—

B. இரத்தின நாயகர் சன்ஸ்,

ரூ. 57, வெங்கட்ராமய்யர் தெரு, மின்ட் போஸ்டு, சென்னை—1.

புத்தக விளம்பரம்

இதேமாதிரி பெரிய எழுத்தில் அச்சிடப்பட்ட புஸ்தகங்கள் :—	ரூ.	அ.
ஸ்ரீ மஹா பாரதம் வசனம் 18-பர்வம்,	25	0
4-வால்யம் படங்களுடன்	12	0
ஸ்ரீமத் கம்பராமாயண வசனம் படங்களுடன்	12	0
ஸ்ரீமத் கந்தபுராண வசனம் 2-வால்யம்;	12	0
42-படங்களுடன்	12	0
ஸ்ரீ மஹா பாகவதம் படங்களுடன்	5	0
ஆதிபர்வம்	5	0
ஸ்ரீமகா பக்தவிஜயம் 6-நாசர்கள் அடங்கியது	5	0
ஸ்ரீராமர் அஸ்வமேதயாகம் படங்களுடன்	5	0
விக்ரிரமாதித்தன் கதை	4	0
வீரடயர்வம்	3	8
தருமர் அஸ்வமேதயாகம்	1	8
பஞ்சபாண்டவர் வனவாசம்	1	4
மதனகாமராஜன் கதை	1	4
அல்லியரசாணிமாலை	1	4
அபிமன்னன் சுந்தரிமாலை	1	4
வைகுந்த அம்மாலை	1	4
கரந்தவராயசுவாமி கதை	1	0
கிருஷ்ணன் துற	1	0
நளச்சக்கிரவர்த்தி கதை	1	0
பவளக்கொடிமாலை	0	12
ஆரவல்லி சூரவல்லி கதை	0	12
புலந்திரன் களவு மாலை	0	12
மரியாதைராமன் கதை	0	12
கோவிலன் கதை	0	12
சித்திராபுத்திரன் கதை	0	12
மயிலிராவணன் கதை	0	12
புருரவச்சக்கிரவர்த்திகதை	0	8
கர்னமகாராஜன் சண்டை	0	8
தேசிங்குராஜன்கதை	0	8
பொன்னுருவிமசக்கை	0	8
மதுரைவீரன் கதை	0	8

Government Oriental Manuscripts Library,
Triplicane P.O., Madras.

சுட்டைக்குமிடம்:—

B. இரத்தின நாயகர் ஸன்ஸ்,
No. 57, வெங்கடராமப்பர் தெரு, சென்னை—1.

